

გიორგი ბერძენიშვილი

საკანდიდატო დისერტაციის დაცვის შემდეგ მუშაობას აგრძელებს საქართველოს ჩარხმენებლობის სამინისტროსთან არსებული ინჟინერთა და ხელმძღვანელ მუშაკთა კვალიფიკაციის ამაღლების ინსტიტუტის ფილიალში მეტროლოგიისა და ხარისხის მართვის კათედრის გამგედ. 1991-2008 წლებში იგი მუშაობს დოცენტის თანამდებობაზე საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ხის დამუშავების საწარმოთა მოწყობილობებისა და ტექნოლოგიის კათედრაზე. 2009-2010 წლებში გაეროს განვითარების პროგრამის (UNDP) ფარგლებში პროფესიული განათლებისა და გადამზადების სისტემის ხელშეწყობა, ტრენირი (დურგალი, მეჩარებე). სასწავლო პროცესები, მეთოდური უზრუნველყოფა-სასწავლო ელემენტები პროფესიულ სასწავლო ცენტრებში: -ბათუმში, ახალციხეში, ამბროლაურში, გორში, კაჭეთში და თელავში.არა ერთი წიგნის „ხის დასამუშავებელი ჩარხები“, „ავეჯის კონსტრუირების მეთოდოლოგია“, „ავეჯის კონსტრუირების მეთოდოლოგიის სისტემიზაცია და სრულყოფა“ და „ხის დასამუშავებელი სადურგლო კომბინირებული ჩარხების“ ავტორი. საქართველოს ხის დამამუშავებელთა და ავეჯის მწარმოებელთა ასოციაციის საპატიო წევრი.

მამუკა ხოშტარია

საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის
მექანიკა- მანქანათმშენებლობის ფაკულტეტის
დამთავრების შემდეგ მუშაობას იწყებს ფხვნი-
ლთა მეტალურგიის ლაბორატორიაში უფროსს
მეცნიერ თანამშრომლად. 1995 წლიდან 2000
წლამდე ხის დამუშავების საწარმოთა მოწყო-
ბილობის და ტექნილოგიის ღაბორატორიის
გამგეა. 2000 წლიდან 2010 წლამდე მუშაობდა
საქართველოს სხვადასხვა ხის დასამუშავებელ
საწარმოები ტექნიკური მენეჯერის თანამდე-
ბობაზე. 2010-2011 გაეროს განვითარების
პროგრამის ფარგლებში (UNDP), გორის
უნივერსიტეტში, ზუგდიდის შოთა მესხიას
სახელმწიფო უნივერსიტეტში და ფოთის
სასწავლო კოლეჯ „ფაზიის“-ში ტრეინინგები
პედაგოგებისათვის და სადურგლო სახელოსნო-
ების ინსტალაცია. 2012 წელს ჩაირიცხა საქარ-
თველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის დოქტო-
რანტურაში. იგი საქართველოს საინჟინრო
აკადემიის მრჩეველია. მიღებული აქვს მონაწი-
ლეობა ხის დამუშავების თემაზე შექმნილ რა-
მოდენიმე წიგნში. საქართველოს ხის დამუ-
შავებელთა და ავეჯის მწარმოებელთა ასოცია-
ციის აღმასრულებელი დირექტორი.

כָּל־עַמְּדָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

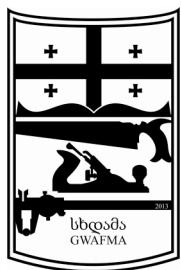
გიორგი პერპენიშვილი ეათვა ხომალია

ԱՅԵԽՈՎ ՅՈՒՆԻՎԵՐՏԻՎՈՎ Է ՅԱՅՄԱՎԱՆՈՎ ՅԵՄԵՐԵՄԱՆ

საქართველოს ხის დამამუშავებელთა
და ავეჯის მწარმოებელთა ასოციაცია

გიორგი ჭერპენიშვილი
მამუკა ხოჭიარია

ავეჯის

მოპირკეთების და გამოყვანის
ეთოლოლოგია

თბილისი
2013

სახელმძღვანელოში თანმიმდევრულადაა განხილული ნაკეთობის მხატვრულ-დეკორატიული სახის შესაქმნელი ხერხები, ფერთა დახასიათება, ხის დეფექტები, მოპირკეთების და გამოყვანის თავისებურებები; მოპირკეთების საფუძვლები, ტექნოლოგიები, მოპირკეთების მასალები, თვისებები და გამოყენების სფეროები, მოპირკეთების ოპერაციები და ხარისხი, საფუძვლის მომზადება, კონტროლის საშუალებები; გამოყვანის ძირითადი ჯგუფები, ტექსტურის და დაფარვის სახეები, ლაქსალებავი მასალები, ზედაპირის მომზადება, გამოყვანის პროცესები და ხარისხი, დაფარვის ტექნოლოგიები და მოწყობილობები, გამოყენების სფეროები, სიბრტყითი დეკორირება, მზომი საშუალებები.

ვისაც აღნიშნულ საკითხებზე უფრო მეტი ინფორმაციის მიღება სურს, მათვის მოცემულია გამოყენებული ლიტერატურის, საქართველოს ეროვნული და საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ბიბლიოთეკების ფონდში განთავსებული წიგნების ნუსხა.

წიგნს დართული აქვს დანართი — საკვანძო სიტყვები და მათი განმარტებები.

წიგნი განკუთვნილია სტუდენტების, მაგისტრანტების, მაძიებლების, ავეჯის წარმოებისა და ხის დამუშავების ბიზნესში მომუშავე ინჟინერ-ტექნიკური პერსონალისათვის და სახელობო მომზადების მსმენელთათვის.

გამომცემლობა შ.პ.ს. „დანი“
ქ. თბილისი, აკ. წერეთლის გამზ. 112
საკონტაქტო ტელ.: 599 78 90 03

ISBN 978-9941-0-5670-3

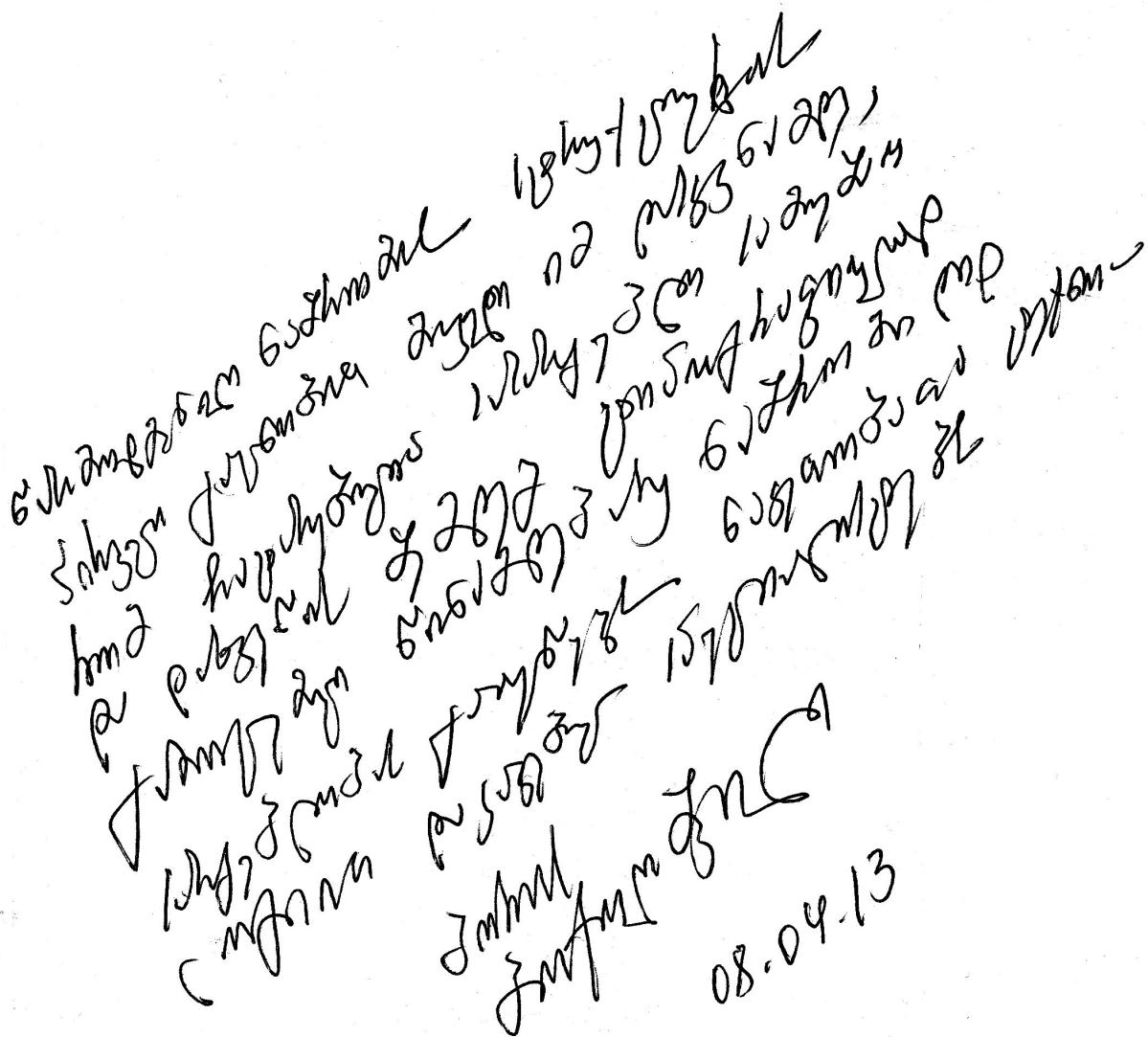
ყველა უფლება დაცულია. ამ წიგნის არც ერთი ნაწილი (იქნება ეს ტექსტი, ფოტო, ილუსტრაცია თუ სხვა) არანაირი ფორმით და საშუალებით (იქნება ეს ელექტრონული თუ მექანიკური), არ შეიძლება გამოყენებულ იქნას გამომცემლის წერილობითი ნებართვის გარეშე.

საავტორო უფლებების დარღვევა ისჯება კანონით.

ავტორეპისაგან

პირველი სასწავლო-ტექნიკური ლიტერატურა ავეჯის მოპირკეთების და გამოყვანის მეთოდოლოგიაში შეიქმნა დიდი შრომის შედეგად. მის შექმნაში დაგვეხმარნენ:

ულრმეს მადლობას მოვახსენებთ ტექნიკის მეცნიერებათა დოქტორს, სრულ პროფესორს, ბატონ ბორის ბოქოლიშვილს ნაშრომის სტრუქტურის დადებითი შეფასებისათვის და გამოთქმული სურვილისათვის მისი სტამბური წესით გამოცემისათვის.

ულრმეს მადლობას მოვახსენებთ ტექნიკის მეცნიერებათა დოქტორს, სრულ პროფესორს, ბატონ ბორის ბოქოლიშვილს ნაშრომის სტრუქტურის დადებითი შეფასებისათვის და გამოთქმული სურვილისათვის მისი სტამბური წესით გამოცემისათვის.

08.04.13

ულრმეს მადლობას მოვახსენებთ შ.პ.ს. „აბიტარეს“ დირექტორს ნუკრი მიქიას გამოთქმული მოსაზრებისათვის და მოწოდებული მასალებისათვის.

ნიგნის III და IV თავები მომზადდა შპს „აბიტარეს“ დირექტორის ნუკრი მიქიას ხელმძღვანელობით მოწოდებული მასალებით, რომლის ძირითად წყაროდ გამოყენებული იქნა SAYRLACK-ის ლებვის სახელმძღვანელოს ნაწილი, რომლის მთარგმნელია სოფიო ნიორაძე.

Տվյալները բոցն ըստի 149 լուսաբառ
Եվպյան ջանաչիլիքներ, իսկ ազգային ջանաչիլիքները՝ ըստի 149 լուսաբառ

6. *duft*

09.09.2013

წიგნის სტამბური წესით გამოცემისათვის ულრმეს მადლობას მოვახსენებთ შპს „მაგთივინის“ დირექტორს ბატონ გელა ბუთბაიას.

ასევე ვალდებულად ვთვლით ხის დამუშავებაში პროფესიული საგანმანათლებლო დონის ასამაღლებლად წიგნის გამოცემისათვის დამატებით განეული ფინანსური დახმარებისათვის დიდი მადლობა გადავუხსადოთ:

შპს “ვუდენ ჰაუზის” დირექტორს ბატონ აკაკი გურგენიძეს

სს „თსიფ-97“-ის პრეზიდენტს ბატონ ბორის ივანიშვილს

სა „თსიფ-97“-ის დირექტორს ბატონ დიმიტრი ივანიშვილს

შპს “წუნდას” დირექტორს ბატონ გელა ნათენაძეს

შპს “შნოს” დირექტორს ბატონ გივი ნიორაძეს

შპს “რანდის” პრეზიდენტს ბატონ აკაკი თევდორაძეს

შპს “ლთბ”-ის გენერალურ დირექტორს ბატონ ლევან ზაალიშვილს

სს “ორბელი-91”-ის დირექტორს ბატონ ბესარიონ ჩხაიძეს

შპს “კავკაზუს როუს პროჯექტის” გენერალურ მენეჯერს
ბატონ პაატა ტრაპაიძეს

შპს “მოდერნვილა”-ს დირექტორს ბატონ მალხაზ ტყემალაძეს

შპს “ევროსტილი-XXI”-ის დირექტორს ბატონ ანტონ გრიგოლიშვილს

შპს “მადერა ჯორჯიას” დირექტორს ბატონ ბესო მატკავას

შპს “ვუდიმპექსის” გენერალურ მენეჯერს ბატონ პაატა მიქაძეს

შპს “ვათა-2008”-ის დირექტორს ბატონ რამაზ კარდენახიშვილს

ინდ. მეწარმეებს: ბატონ თენგიზ გოგლიძეს და ბატონ ბორის მგალობლიშვილს

“Homag GUS GmbH” representatives in Azerbaijan

Mister Ibrahim Bairamov and Hasan Nabiev

ნიგნის ყდის დიზაინის ავტორს ბატონ დავით გვასალიას

წილათქმა

სასწავლო-ტექნიკური ნაშრომი შედგენილია ყველა ძირითადი საკითხის გათვალისწინებით, რომელიც მოცემულია გამოყენებული ლიტერატურის ნუსხაში, ნორმატიულ-ტექნიკურ დოკუმენტაციაში, ხე-ტყის და ხის დასამუშავებელი მანქანათმშენებლობის საერთო-ევროპული კავშირის ნომენკლატურაში (www.eumabios.com), ქალაქ ჰანოვერში გამართული ხის დასამუშავებელი დაზგადანადგარების გამოფენის “Ligna-2013” და ქალაქ კიოლნში გამართული ხის დამუშავებისთვის საჭირო მასალების, მოპირკეთების და აქსესუარების გამოფენის “Interzum-2013” მასალებში, რომლებითაც ავტორებმა ნაშრომის შედგენისას იხელმძღვანელეს.

ვიმედოვნებთ, რომ წიგნი გახდება უმნიშვნელოვანესი გზამკვლევი მკითხველის პროფესიონალად ჩამოყალიბებისათვის ავეჯის მოპირკეთების და გამოყვანის საკითხებზე არსებულ სპეციალიზებულ ლიტერატურაში მოცემული ზღვა ინფორმაციის ასათვისებლად. აღნიშნული პრობლემა თანდათან უფრო აქტუალობას იძენს მსოფლიო გლობალიზაციის ფონზე. აუცილებელია ამ სპეციალისტების პროფესიონალიზმი შესაბამისობაში მოდიოდეს და აღიარებას ჰპოვებდეს საერთაშორისო ასპარეზზე.

მოგმართავთ თხოვნით,

წიგნი ქართულ ენაზე პირველად ქვეყნდება და, ცხადია, იგი უნაკლო არ იქნება. ამდენად, ყოველი შენიშვნა მადლიერების გრძნობით იქნება მიღებული და გაზიარებული ავტორების მიერ.

თქვენი შენიშვნები და მოსაზრებები მომავალში გათვალისწინებული იქნება წიგნების მომდევნო გამოცემებში.

შესავალი

ავეჯის ფასადების დამზადების დროს მწარმოებლები ტრადიციულ გამოყვანასთან თანაბრად იყენებენ მოპირკეთებას.

განმარტებანი

მოპირკეთება (ინგ. **facing, coating** — შემოსვა, სამოსი, პირნაკეთობა) — ზედაპირის გაკეთილშობილება რომელიმე განსაზღვრული სახის შრის დაფარვით.

გამოყვანა (ინგ. **finishing** — განყობა, მოწყობა) — ზედაპირის რომელიმე განსაზღვრული სახის მიცემა-დამუშავებით, რემონტით და ა.შ.

მოპირკეთება გამოიყენება ლამაზი “სახის” შესაქმნელად, მაშინ, როცა გამოყვანის ძირითადი ამოცანაა დაფარვას მიანიჭოს ხანგამდლეობა და სიმტკიცე. საკუთრივ მოპირკეთება წარმოადგენს სრულფასოვან მასალას — იგი შეიძლება ავილოთ ხელში, გავბურდოთ, გავდუნოთ, გავტეხოთ, მაშინ როდესაც გამოყვანა იშვიათი გამოკლებით — ეს სითხეებია, ხსნარები და ა.შ. სადურგლო სამუშაოებში მერქნის გამოყვანა გამოყოფილია დამოუკიდებელ საწარმოო ციკლად.

ავეჯის ნაკეთობის მხატვრულ-დეკორატიული სახის შესაქმნელად გამოიყენება:

- **შპონირება**
დაფარვა ფურცლით თხელი ნატურალური ხისგან.
- **ლამინირება**
დაფარვა ფირით, ქალალდის საფუძველზე გაუღენთილი ფისით.
- **კაშირება**
დაფარვა ფირით პოლიმერული, ზემოდან დადებული სალებავით, ლაქით.
- **გამოყვანა**
დაფარვა ლაქით, სალებავით.
- **პრესფორმინგი**
გამოწევა, დეკორატიული სახის, გეომეტრიული ფიგურის.
- **კვეთილობა**
ამოკვეთა, ამოჭრა (ქვაზე, ხეზე...) რაიმე გამოსახულების, წარწერისა და მისთ.
- **ამოწვა**
დაწვით ამოლრმავება, კვალის დამჩნევა.
- **მოზაიკა**
(ფრანგ. **mosaique**) — სურათი ან სახე, რომელიც შედგენილია ცემენტის ფენაზე დამაგრებული, ერთმანეთთან მჭიდროდ მიწყობილი ფერადი კენჭების, სხვადასხვა ფერის მინის, მარმარილოს, ემალის და მისთანა პატარ-პატარა ნაჭრებისაგან.
- **ინკრუსტაცია**
(ლათ. **incrustatio**) — რაიმე საგნის ზედაპირზე ჩაჭდევებული ძვლის, სადაფის, ლითონის და მისთ. სამკაული (სახეები, ფიგურები).
- **ინტარსია**
(იტალ. **intarsio**) — ინკრუსტაციის ერთ-ერთი სახე, ხეში სხვადასხვა ფერის ხისავე ფირფიტებით შექმნილი გამოსახულება.

- **მარკეტი**
დაფარვა ფირფიტებით, ორნამენტული და სიუჟეტური ნაკრებით.
- **დეკალკომანია**
გადატანა, მრავალსაღებავიანი ნახატის ქაღალდიდან შუმაზე, ფაიფურზე და ა.შ.
- **აეროგრაფია**
გაფრქვევა ზედაპირზე ხის ხელოვნური ტექსტურის.
- **ობსეტური ბეჭდვა**
(ინგ. **off-set**)
გადატანა ზედაპირზე საღებავის.
- **პანელირება**
დაფარვა ზედაპირის ლითონის თხელი შრით (ოქრო, ვერცხლი, ბრინჯაო და ა.შ.).
- **ექსტრუზია**
გამოყვანა თვალაკში განელვით (მრგვალი ჩხირების, ფანქრების და ა.შ. გრძივი ნაკეთობების).
- **აკვაგრაფია**
გადატანა ნახატის, წყლის ზედაპირიდან, დაფარული წყალთან შეურეველი საღებავის თხელი შრით.
- **სამლებრო**
დადება (რესტავრაცია) ნახატის.

თავი I

მოგირკეთვა

1.1. ფერი ავეჯში

ნაკეთობის სილამაზე და კომფორტულობა, მისი დიზაინის და ორნამენტების გარდა, ფერითაც იქმნება. ამიტომ “ფერი” და “მოგირკეთება” ასევე “ფერი” და “გამოყვანა”, ავეჯის კონსტრუირების პროცესში ახლოს მდგომი ცნებებია, რომლებიც განსაზღვრავენ მხატვრულ-დეკორატიული და ტექნიკური მიზნით ნაკეთობის ზედაპირული დამუშავების ხასიათს. ავეჯის ზედაპირის ლაქსალებავით და სხვა მასალებით გამოყვანა (როგორც გამჭვირვალე, ასევე გაუმჭვირი) ყოველთვის დაკავშირებულია ფერთა გადაწყვეტასთან და საჭიროებს მოსაპირკეთებელი და გამოსაყვანი მასალების თვისებებისა და ასორტიმენტის კარგ ცოდნას.

ავეჯისა და ინტერიერისათვის ფერის შერჩევისას გათვალისწინებული უნდა იყოს ფერის ფსიქოფიზიოლოგიური ზემოქმედება ადამიანზე და ფერის ფუნქციონალური მხარე.

არსებობს ფერთა შემდეგი დახასიათება ადამიანზე მათი ფსიქოფიზიოლოგიური ზემოქმედების მიხედვით:

- 1) **წითელი** — ამგზნები, ცხელი, ენერგიული;
- 2) **ნარინჯისფერი** — ახლოს არის წითელ ფერთან, ცხელია, ჰგავს გავარვარებულ ლითონს;
- 3) **ყვითელი** — მოკლებულია მხურვალებას, თბილია, მხიარული, ქმნის კარგ განწყობილებას, მზიანი, ალერსიანი, რბილი გაზაფხულის დღის ატმოსფეროს. ყვითელი ფერის თვისებები იცვლება მისი სისუფთავესა და სიკაშვაშეზე დამოკიდებულებით;
- 4) **მწვანე** — განახლების, ახალგაზრდობის ფერია. ის შეიძლება იყოს ოდნავ ცივი და შემოიტანოს გაზაფხულის დილის სიმხნევე და სიგრილე. ყვითელ ფერთან ერთად არის რბილი და თბილი. ყველა შემთხვევაში მწვანე ფერი ქმნის სულიერ სიმშვიდეს და კარგ განწყობილებას;
- 5) **ლურჯი** — გვახსენებს სიცივეს, წყალს. ეს ფერი გრილი, გამჭვირვალე, ჰაეროვანი და მსუბუქია;
- 6) **იისფერი** — გადაღლისა და აღელვების ფერია;
- 7) **ყავისფერი** — ამ ფერს აქვს ზემოქმედების ფართო დიაპაზონი და მიიღება რუხისა და ნარინჯისფერის შერევით. თუ ამ ნარევში ნარინჯისფერი ჭარბობს, მაშინ ყავისფერი თბილია, გამოხატავს სიმტკიცეს და ქმის მშვიდ, რბილ განწყობილებას. თუ ნარევში რუხი ჭარბობს, მაშინ ყავისფერი ადამიანს ცუდ ხასიათზე განაწყობს, იწვევს შიშასა და უსიამოვნებას;
- 8) **თეთრი** — ცივი და კეთილშობილური ფერია;
- 9) **შავი** — გამოხატავს გარემომცველი ვითარების სიმძიმესა და სიბნელეს, არ აუმჯობესებს ხასიათს, მაგრამ შავისა და თეთრის ერთობლიობა ქმნის ამაღლვებელ განწყობილებას და მას საზეიმო ვითარებაში იყენებენ;
- 10) **რუხი** — საქმიანი ვითარების ფერია. იწვევს სევდასა და მოწყენილობას.

ზოგადად, ფერი არა მარტო ადამიანის ფსიქიკურ მდგომარეობაზე მოქმედებს, არამედ ხაზს უსვამს საგნის სიმძიმეს ან სიმსუბუქეს.

ბუნებაში არსებული ფერები იყოფა აქრომატულ (რომლებსაც არ გააჩნიათ ფერადი ელფერი — თეთრი, შავი, რუხი) და ქრომატულ (ფერადი ელფერის მქონე —

ცისფერი, მწვანე, წითელი და ა.შ.) ფერებად. ფერები იყოფა აგრეთვე ორ ჯგუფად: **თბილი** (წითელი, ნარინჯისფერი, ყვითელი, მენამული-წითელი) და **ცივი** (იისფერი, ლურჯი, ცისფერი, მენამული-იისფერი). ფერთა ეს ჯგუფები სხვადასხვანაირად მოქმედებს ადამიანის ფსიქიკასა და მხედველობაზე: ა) ცივი ფერების ჯგუფების მხედველობითი აღქმა ხდება შორს, თბილისა — ახლოს; ბ) თბილი ფერები აღაგზნებს და ამაღლებს განწყობილებას, ცივი კი ამშვიდებს და თრგუნავს კიდეც; გ) თბილი ფერები ამცირებს სმენით მგრძნობელობას, ცივი — ზრდის; დ) თბილ ფერთა გარემოცვაში კუნთოვანი შრომისუნარიანობა უფრო მაღალია, ვიდრე ცივის დროს; ე) ცივი ფერები აადვილებს მაღალი ტემპერატურების გადატანას, თბილი კი — აძნელებს.

ადამიანზე ფერთა ზემოქმედება დამოკიდებულია ფერთა ტონზე, კერძოდ: ა) მუქი ფერები ფსიქიკაზე დამთრგუნველად მოქმედებს, ღია ფერები კი ამაღლებს განწყობილებას; ბ) მუქი ფერები უფრო მძიმეა, ღია — მსუბუქი; გ) ღია ფერები ადიდებს საგნების ზომებს, ხოლო მუქი ფერები — ამცირებს.

ერთი ფერის (ან მსგავსი ფერების ჯგუფების) ხანგრძლივი აღქმა გადაღლას იწვევს. ნაკლებად დამღლელია ყვითელი-მწვანე, მწვანე და ღია აქრომატული ფერები. რამდენიმე შესამებული ფერის ზემოქმედება ადამიანზე უფრო რთულია, ვიდრე ცალკეული ფერის და დაკავშირებულია ფერთა ჰარმონიის თეორიასთან.

ფერთა კონტრასტი არის ფერთა და საღებავების განსხვავების საზომი მათი ფეროვანი ტონის, ნაჯერობის და სიკაშკაშის მიხედვით. ის შეიძლება იყოს დიდი, საშუალო და მცირე.

ფერთა ჰარმონია არის ფერთა გარკვეული შესამება, რომელიც იწვევს ადამიანის ესთეტიკურ დაკმაყოფილებას. არსებობს კონტრასტული და ნიუანსური ფერთა ჰარმონია.

კონტრასტული ჰარმონია არის დიდი ან საშუალო ფერთა კონტრასტის ორი ან რამდენიმე ფერთა შესამება, რომლის დროსაც ფერები მკვეთრად განსხვავებულია სიკაშკაშის, ნაჯერობის და ფეროვანი ტონის მიხედვით.

ნიუანსური ჰარმონია არის ერთი ფეროვანი ტონის ორი ან რამდენიმე ფერის შესამება, რომლებიც განსხვავდება ნაჯერობით და სიკაშკაშით; ასევე ფეროვანი ტონის მიხედვით მცირე კონტრასტის ორი ან რამდენიმე ფერის შესამება სიკაშკაშისა და ნაჯერობისაგან დამოუკიდებლად. ნიუანსური ჰარმონიის დროს შესამებულ ფერთა გადასვლა ძნელად შესამჩნევია.

მნიშვნელოვანია ფერისა და სინათლის ურთიერთზემოქმედება. ეს ორი მოვლენა მჭიდროდაა დაკავშირებული ერთმანეთთან. სინათლის კონა შეიძლება წარმოიქმნას ბუნებრივი წყაროსაგან — მზის სხივისგან, ან ხელოვნური განათებით — გავარვარებული ან ცივი ნათების ნათურით. ხარისხობრივად ახალი სინათლის კონა იძლევა ფერთა ახალ გაშლას. მაგალითად, გავარვარებული ნათურით განათებისას ლურჯი და იისფერი სხივები არ მიიღება, წითელი უფრო სუფთა ხდება, ნარინჯისფერი წითლდება, ცისფერი მწვანდება, ლურჯი და იისფერი წითლდება და ა.შ.

ავეჯისთვის ფერს და ნაკეთობის ზედაპირის დამუშავების მასალებს მხატვარ-კონსტრუქტორი შეარჩევს ნაკეთობისადმი ფუნქციონალური მოთხოვნების, ნაკეთობის დანიშნულების და ინტერიერსა და ექსტერიერში მისი განლაგების ღრმა შესწავლის საფუძველზე — ტექნოლოგიური და საექსპლუატაციო თვისებების გათვალისწინებით.

საწარმოო გარემოში ფერთა გამის შერჩევისას პირველხარისხოვანი მნიშვნელობა ენიჭება ფუნქციონალური ხასიათის ამოცანებს: ადმინისტრაციულ-საზოგადოებრივ და საყოფაცხოვრებო გარემოში მხატვარ-კონსტრუქტორის ყურადღება უმეტესად ექცევა მხატვრულ მხარეს, სამკურნალო დაწესებულებებში მხედველობაში მიიღება ის ფაქტორები, რომლებიც ხელს უწყობს ავადმყოფთა გამოჯანმრთელებას, ბავშვთა და სასწავლო-საგანმანათლებლო დაწესებულებებში კი ითვალისწინებენ აღზრდისა და პედაგოგიკის პრობლემებს.

საცხოვრებელი ინტერიერის გადაწყვეტისას მხედველობაში უნდა იყოს მიღებული დასვენების, მყუდროების და სილამაზის უზრუნველყოფა. ამ შემთხვევაში ფერთა ანსამბლი მიიღება ავეჯის ფერთა ჰარმონიული შეხამებით გარემომცველ ზედაპირებთან (კედლების, იატაკის, ჭერის, კარების, ფანჯრების), ქსოვილებთან, განათებასთან — ფერის ადამიანზე ფსიქოფიზიოლოგიური ზემოქმედების გათვალისწინებით.

ავეჯის ფერი ძირითადად განისაზღვრება მასში შემავალი სხვადასხვა მასალის ბუნებრივი მხატვრულ-დეკორატიული თვისებებით. მოპირკეთების დროს ეს თვისებები უფრო ძეგლების სამჩნევი ხდება და ფასდება მასალის სილამაზე და დამუშავების ტექნოლოგია.

ავეჯის წარმოებაში ძირითად მასალას წარმოადგენს მერქანი, რომლის მხატვრულ-დეკორატიული თვისებები განისაზღვრება ფერით, ზედაპირის ტექსტურითა და ფაქტურით.

სხვადასხვა ჯიშის მერქანი შეღებილია მრავალრიცხოვან ფერთა ტონებად და ელფერის ქრომატულ ფერებად. მერქნის ფერი მუდმივი არ არის და იცვლება მზის სხივების ზემოქმედებით. ზოგიერთი ჯიში (ნაძვი, ფიჭვი, სოჭი, ცაცხვი) მუქდება, ზოგიერთი კი (მუხა, წიფელი, არყის ხე, ვერხვი) უფრო ღია ფერის ხდება.

გამჭვირვალე მოსაპირკეთებელი აფსკების ზემოქმედებით მნიშვნელოვნად იცვლება მერქნის ფერთა მახასიათებლები: ფერის ტონი უმნიშვნელოდ იცვლება, ნაჯერობა და სინათლოვნება კი მატულობს.

ტექსტურა განისაზღვრება მერქნის ანატომიური აგებულებით.

ფაქტურა განისაზღვრება მასალის ზედაპირის აგებულებით, ანუ უსწორობათა სიდიდითა და ხასიათით და მჭიდროდაა დაკავშირებული მასალის ამრეკლ შესაძლებლობებთან. არეკვლის ხარისხის მიხედვით განასხვავებენ პენიან, მქრქალ, ნახევრადპენიან და ნახევრადმქრქალ ზედაპირებს. მერქნის დამუშავებულ ზედაპირს ბუნებრივ მდგომარეობაში, ლაქსალებავებით მოპირკეთებამდე, აქვს უმნიშვნელო ბზინვარება, რომელიც დამოკიდებულია მერქნის ფერსა და აგებულებაზე.

მერქნის ფერს, ტექსტურას და ფაქტურას დიდი მნიშვნელობა აქვს ინტერიერში ავეჯის მხატვრულ-კონსტრუქციული გადაწყვეტისათვის, ფორმის მხედველობით აღქმასა და განათებასთან ერთად.

პატარა საცხოვრებელი სათავსის მოსაწყობად რეკომენდებულია ღია ფერის მერქანი მქრქალი და ნახევრადმქრქალი მოპირკეთებით, რადგან სინათლე ღია ფერიდან უფრო დიდი დოზით აირეკლება, ვიდრე მუქიდან და ქმნის სათავსის გაფართოების ილუზიას. სათავსში ვერტიკალური გაპრიალებული ზედაპირების სიუხვე არასასურველია ბზინვარების გამო, რომელიც იწვევს თვალების გადაღლას, ხოლო ათინათი აკონკრეტებს სხეულის მდგომარეობას სივრცეში. პორიზონტულური გაპრიალებული მუშა ზედაპირები კი დამატებით ფსიქოფიზიოლოგიურ ზემოქმედებას იწვევს. ფერი იწვევს ავეჯის სიმძიმის

მხედველობით შემცირებას დამკვირვებლიდან საგნის ილუზიური დაშორებით. პატარა სათავსებში მიზანშეწონილი არ არის იმ მერქნის გამოყენება, რომელსაც დიდი ნახატები და მკვეთრად გამოხატული ტექსტურა აქვს. ასევე სასურველი არ არის ავეჯის ელემენტების ფერთა მკვეთრი კონტრასტი (მაგალითად, ღია ზედაპირი და შავი ნაწილური). ფერს აქვს უნარი, დამძიმოს ან შეამსუბუქოს კონსტრუქციები. ამის გათვალისწინებით ავეჯის ის კონსტრუქციული ელემენტები, რომლებიც მეტად არის დატვირთული, უნდა დამზადდეს უფრო მუქი ფერის (მაგალითად, ავეჯის საფუძველი), ხოლო ნაკლები დატვირთვის — უფრო ღია ფერის (მაგალითად, კარები).

**ავეჯის ნაკეთობების ზედაპირების სახეების
კლასიფიკაცია მოცემულია ცხრილ I-1-ში.**

ცხრილი I - 1

ზედაპირის სახეობა	დახასიათება
1	2
1. ხილული ზედაპირები (დასაჯდომი და დასაწოლი ავეჯის)	გარე და შიგა ზედაპირები, რომლებიც ხილულია ნორმალური ექსპლუატაციის დროს
1.1 სახიანი	ავეჯის ნაკეთობის გარე ზედაპირები, რომლებიც ხილულია ნორმალური ექსპლუატაციის დროს
1.2 შიგა ხილული	ავეჯის ნაკეთობის შიგა ზედაპირები, რომლებიც ხილულია ექსპლუატაციის დროს
2. უხილავი ზედაპირები (დასაჯდომი და დასაწოლი ავეჯის)	გარე და შიგა ზედაპირები, რომლებიც უხილავია ექსპლუატაციის დროს
2.1 გარე უხილავი	ავეჯის ნაკეთობის გარე ზედაპირები, რომლებიც უხილავია ექსპლუატაციის დროს
2.2 შიგა უხილავი	ავეჯის ნაკეთობის შიგა ზედაპირები, რომლებიც უხილავია ექსპლუატაციის დროს
3. ხილული ზედაპირები (დანარჩენი ავეჯის ნაკეთობების)	გარე და შიგა ზედაპირები, რომლებიც ხილულია ექსპლუატაციის დროს
3.1 სახიანი ზედაპირები	ავეჯის ნაკეთობის გარე ზედაპირები, რომლებიც ხილულია ნორმალური ექსპლუატაციის დროს, მათ შორის, ნაკეთობის ტრანსფორმირებულ მდგომარეობაში
3.1.1 საფასადო ზედაპირები	კორპუსული ავეჯის ნაკეთობის წინა გარე ვერტიკალური ზედაპირები
3.1.2 მუშა ზედაპირები	ავეჯის ნაკეთობის ზედაპირები, რომლებიც განკუთვნილია რაიმე სამუშაოს შესასრულებლად

	გაგრძელება
1	2
3.1.3 დანარჩენი სახიანი	სახიანი ზედაპირები, რომლებიც არ წარმოადგენს საფასადო ან მუშა ზედაპირებს (მათ მიეკუთვნება გარე ჰორიზონტალური ზედაპირებიც, რომლებიც განლაგებულია 1700 მმ-მდე სიმაღლეზე და მინის კარების უკან მდებარე განყოფილების შიგა ზედაპირებიც)
3.2 შიგა ხილული ზედაპირები	ავეჯის ნაკეთობის შიგა ზედაპირები, რომლებიც ხილულია ექსპლუატაციის დროს (გარდა იმ შიგა ზედაპირებისა, რომლებიც მიეკუთვნება დანარჩენ სახიან ზედაპირებს)
4. უხილავი ზედაპირები (დანარჩენი ნაკეთობების)	ავეჯის ნაკეთობის გარე და შიგა ზედაპირები, რომლებიც უხილავია ექსპლუატაციის დროს
4.1 გარე უხილავი	ავეჯის ნაკეთობის გარე ზედაპირები, რომლებიც უხილავია ექსპლუატაციის დროს (მათ მიეკუთვნება ზედაპირებიც, რომლებიც მიმართულია ჭერისადმი — 1700 მმ-ზე მაღლა და იატაკისადმი — სიმაღლეზე არაუმეტეს 850 მმ-ისა)
4.2 შიგა უხილავი	ავეჯის ნაკეთობის შიგა ზედაპირები, რომლებიც უხილავია ექსპლუატაციის დროს
5. ზედაპირები, რომლებსაც ეხება ადამიანი ან საგნები ავეჯის ექსპლუატაციის პროცესში	ავეჯის ნაკეთობის ხილული და უხილავი ზედაპირები, რომლებსაც შეიძლება შეეხოს ადამიანი ან საგანი ნაკეთობის ექსპლუატაციის პროცესში

1.2. ხის დეფექტები

ხის ტექნოლოგიური თვალსაზრისით განხილვის შემთხვევაში, მასში ყოველთვის შეინიშნება ნორმისგან გადახრა და უთანაბრობა, რომლებმაც დამუშავებისას შესაძლოა გართულებები გამოიწვიონ, უფრო მეტიც, ეს შეიძლება გახდეს დასრულებული ნაკეთობის დაბალი ღირებულების მიზეზიც.

ხეში გამოვლენილი დეფექტების ტიპები სხვდასხვა მახასიათებლებისა და წარმოშობის შეიძლება იყოს. გვხვდება ხის ტანის ფორმით ან განსაკუთრებული ზრდის პირობებით გამოწვეული ანომალიები როგორც განტოტვილი ტანის, სადაც ორმაგი გულგულია წარმოდგენილი ასევე ცენტრისგან დაცილებული გულგულის მიზეზით არათანაბარი განივი კვეთის მქონე ხეების შემთხვევაში კვეთის შემდგომი მომრგვალებით ან განტოტების მიზეზით.

სხვა ტიპის ნორმისგან გადახრები, რის ზემოქმედების ქვეშაც ხეები ხშირად ხვდებიან, არის დაზიანებები, რომელთაც შესაძლოა გააჩნდეთ:

- ტრავმული წარმოშობა — ანუ სატრანსპორტო საშუალებების მხრიდან ფიზიკური ზემოქმედებით, მომიჯნავე ხეების ვარდნით, ასევე ქარის ზემოქმედებით ან თოვლის ზენოლით გამოწვეული.
- კლიმატური წარმოშობა — ელჭექით ან ყინვით გამოწვეული.
- ბიოლოგიური წარმოშობა — სოკოებისა და მწერების ზემოქმედებით გამოწვეული.

ხის არათანაბარი ზრდის შემთხვევაში, ადგილი აქვს ე.წ “კუმშვადი მერქნის” ფორმირებას, რომელიც ხასიათდება ძირითადად მცირე ფიზიკურ-მექანიკური მახასიათებლებით, დამუშავების უნარითა და გამოყენების შესაძლებლობით.

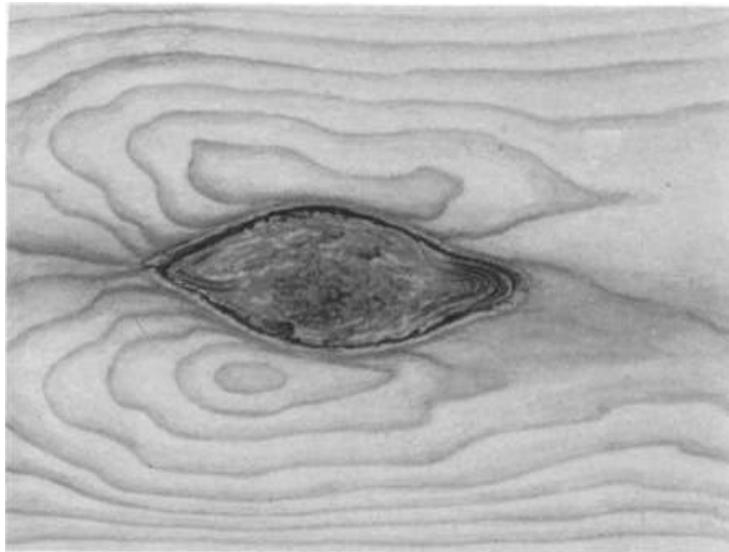
ხის კიდევ ერთი დეფექტი, რომელსაც უყურადღებოდ დებვისას განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება, არის **კორძები**.

კორძი ტოტის ის ნაწილია, რომელიც ხის ტანში რჩება. ვინაიდან ვარჯი ხის ძირითადი ნაწილია, მერქანში აუცილებლად აღმოვაჩენთ კორძებს, რასაც ტექნოლოგიური თვალსაზრისით სირთულეები ახლავს.

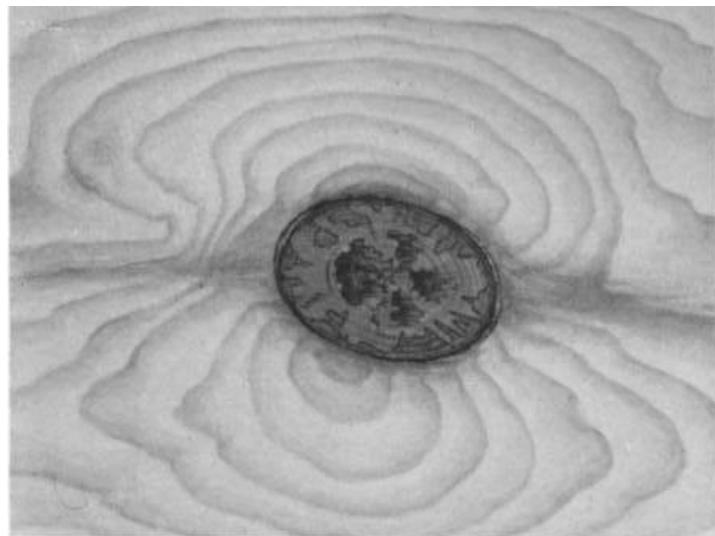
უპირველეს ყოვლისა, როდესაც ხის ტანი ვერტიკალურად ვითარდება, კორძი ტოტების ჰორიზონტალურ განვითარებასთან ახლოს არსებული სხვადასხვა დახრილობების მიხედვით არის ორიენტირებული, თვით კორძის მომიჯნავე ზონაში ხის ტანის ძარღვების შემდგომი დევიაციით (ნახ. I-1). გარდა ამისა, ვინაიდან კორძი ხის ტანთან შედარებით უფრო მკვრივი მერქნისგან არის წარმოქმნილი და მისი დიდი ნაწილი კუმშვადი მერქნისგან შედგება, რთულდება დამუშავების პროცესი, როგორც კორძების მახლობელ ზონებში, ისე მისივე ზედაპირზე. სირთულეებია იმ შემთხვევაშიც, თუ კორძი იმ ტოტს მიეკუთვნება, რომელიც მოჭრეს ან სასიცოცხლო ფუნქციები დაკარგა სხვა ბუნებრივი მიზეზით. ამ შემთხვევაში, მოჭრილი ტოტი, რომელზეც ხშირად ქერქი რჩება, შემდეგ სეზონზე წარმოქმნილი ხის ახალი ქსოვილებით ნელ-ნელა იფარება, ხეში უცხო სხეულად ყალიბდება და ე.წ “მკვდარ კორძად” იქცევა (ნახ. I-2). ხშირად უსიცოცხლო ტოტი იქცევა სოკოებისა და მწერების ზემოქმედების ადგილად; შემდგომ ახალი ქსოვილებით დაფარვისას, ე.წ. “დაზიანებულ” კორძში დეგრადირებული ქსოვილის ზონა წარმოიქმნება (ნახ. I-3).

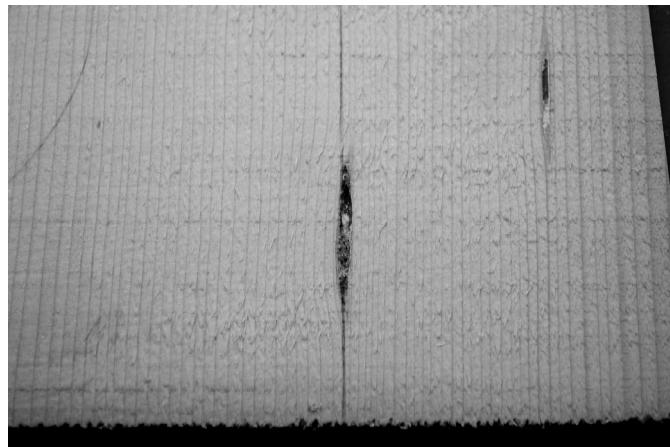
ნახ. I-1 — ჯანმრთელი და შეზრდილი კორძი;
ნათლად ჩანს ძარღვების დევიაცია.

ნახ. I-2 — მერქანში არსებული მკვდარი კორძი.

ნახ. I-3 — დაზიანებული კორძი.

ნახ. I-4. ფისოვანი ნივთიერების ჯიბე

ხის მეორეხარისხოვანი შემადგენელი ნაწილები

ხის ქიმიური შემადგენლობა შედგება მაღალი მოლეკულური წონის მქონე ქიმიკალიებისა და მინერალური ელემენტებისაგან.

ხის ძირითადი შემადგენელი ნაწილები, რომლებსაც უჯრედის კედლებში ვხვდებით, გარდა ჰემიცელულოზისა (24-30% მშრალი მერქნის წონიდან) და პექტინოვანი (შემკვრელი) ნივთიერებებისა არის ცელულოზა და ლიგნინი (ფრანგი მეცნიერის ჯორჯ მორელის მიერ მინიჭებული სახელი).

ცელულოზა — (ლათ. — *უჯრედი*) — უჯრედების გარსი (ჩონჩხი). მცენარეს ანიჭებს სიმტკიცესა და ელასტიურობას. მერქანში ის დაახლოებით 50%-ს შეადგენს, მისი ქიმიური თვისებებია მოლეკულების ორიენტირებული განლაგება, კარგად იწვის, ცელულოზა ჰაერის გარეშე მერქნის გახურებისას თერმულად იშლება.

ამ დროს წარმოიქმნება აქროლადი ორგანული ნივთიერებები, წყალი და ხის ნახშირი. მერქნის დაშლის ორგანული პროდუქტია აგრეთვე მეთილის სპირტი, ძმარმჟავა და აცეტონი.

მერქნის ნაწილი, რომელიც მინერალური მჟავების მოქმედებით არ ჰიდროლიზდება, ლიგნინად (ლათ. *lignum*-ხე) იწოდება. მისი შეცულობა მერქნის წონის 20 ან 35%-ს შეადგენს (ხის ჯიშების მიხედვით).

ლიგნინი, გამოყოფილი სხვადასხვა მცენარის მერქნიდან, განსხვავდება ნახშირბადისა და წყალბადის შეცულობით. წიწვიანი ჯიშების მერქნიდან მიღებული ლიგნინები შეიცავს 60,5-65% ნახშირბადს, ფოთლოვანიდან — რამდენადმე ნაკლებს.

მეორეხარისხოვან ნივთიერებებს შორის არიან ტანინები და ფისოვანი ნივთიერებები, რომლებიც გალაქვის პროცესში სირთულეებს წარმოქმნიან.

- ტანინები ფენოლის ნივთიერებათა ჯგუფს მიეკუთვნებიან და ჩვეულებრივ, ყველა მცენარის შემადგენლობაში შედიან; ტანინებს შეიცავს როგორც ხე, ასევე ფოთოლი, ქერქი, ფესვი და ნაყოფი. ისინი უფორმო, მოყვითალო და მოწითალო ფერის ნივთიერებებია, რომლებიც იხსნება წყალში, სპირტსა და აცეტონში. ტანინები ფართოდ გამოიყენება ინდუსტრიაში ტყავის დასამუშავებლად; ტყავის მისაღებად, ცხოველის ტყავის ცილოვანი ნივთიერებებთან გამოიყენება მისი შეთავსების უნარი. ტანინის

განსაკუთრებით მაღალი შემცველობის მქონე ხეების გალაქვისას შესაძლოა დეფექტები წარმოიქმნას, რასაც ზედაპირზე განსხვავებული შეფერილობის გამოვლენა ან ლაქსალებავის დაშლა გამოიწვევს; მათ მოსაცილებლად ზედაპირი წყალბადის ზეჟანგით ან აცეტონით უნდა გაირცხოს.

- ფისოვანი ნივთიერებები კი ზოგიერთი სხვადასხვა ქიმიური შემადგენლობის მცენარის (წინვიანი, ქოლგოსანი, რძიანა) სეკრეციის ნაყოფია.

წყალში უხსნად ფისოვან ნივთიერებებს გააჩნიათ თეთრსა და მუქ ყვითელს შორის ცვალებადი ფერის მკვრივი სითხისა და მინისებრი კონსისტენცია. მათი რთული ქიმიური შემადგენლობა ოთხ ძირითად შემადგენელ ნივთიერებებს ეფუძნება: ეთერზეთები, მუვა კომპონენტები, სპირტიანი კომპონენტები, ნახშირწყლები.

ფისოვან ნივთიერებებს წარმოქმნიან ”ფისოვანი ნივთიერებების არხებად“ წოდებული სპეციალური მილისებრი სტრუქტურები, რომელთა კედლებიც სეკრეციის უჯრედებით იფარება: ფისოვანი ნივთიერებები განსაკუთრებული ზემოქმედების, უფრო მეტად ტრავმული წარმოშობის საპასუხოდ გამოიყოფა და ფარავს გარეგანი ზემოქმედებით გამოწვეულ ჭრილობებს ან შიდა დაზიანების შემთხვევაში წარმოქმნის (ნახ. I-4) ჯიბეებს.

ფისოვანი ნივთიერების გამოხდით სკიპიდარი ანუ გამხსნელი მიიღება, რომელსაც აქვს ლაქსალებავის ფენის დაშლის უნარი.

წინვიანი ხეების დამუშავებისას და შემდგომი გალაქვის შემდეგ, კორძის გარშემო ხშირად უონავს ფისოვანი ნივთიერება, რაც ლაქის ფენაში იწვევს სტრუქტურული და ესთეტიკური დეფექტების გაჩენას.

1.3 მოპირკეთების საფუძვლები

მოპირკეთება არის გავრცელებული ძვირფასი ხის ჯიშების თხელფურცლოვანი მასალების (ანათაღი ან ახდილი შპონის) და სინთეტიკური მასალების დაწებების (დაწნევის) პროცესი მხატვრულ-დეკორატიულად ნაკლები გამომხატველობითი ხის ჯიშების ან ხის საინჟინრო მასალების (ფარის, ფილის) ნაკეთობების ელემენტებზე.

მოპირკეთების ტექნოლოგიას განსაზღვრავს: მოსაპირკეთებელი ზედაპირი, გამოყენებული მოსაპირკეთებელი ფუძის მასალები და წარმოების ტიპები.

მოსაპირკეთებელი ფუძის ზედაპირის სახის მიხედვით ანსხვავებენ ფენობის და ნაწილურის მოპირკეთებას. ფარის და განიერი ძელაკების დაბრეცვის თავიდან ასაცილებლად ახორციელებენ ორივე ფენობის მოპირკეთებას. ფარებისა და ძელაკების დეტალების ნაწილურების მოპირკეთება შეიძლება არასიმეტრიულადაც, რაც არ იწვევს მათ დაბრეცვას. თუ დეტალის მოსაპირკეთებელი ფუძის ზედაპირი უხეშია (ერთშრიანი მერქანბურბუშელოვანი ფილა, წინვოვანი მერქანის მასივი) მოპირკეთებას ახორციელებენ ორ შრედ.

ავეჯის მოკაზისთვის არსებობს მასალების განსაკუთრებული კატეგორია ე.ნ. მოსაპირკეთებელი მასალები. მათი საშუალებით შეიძლება ავეჯის სახის სრული გარდაქმნა. მოსაპირკეთებელი მასალები ხშირ შემთხვევაში წარმოადგენენ ზედაპირზე დაწებებულ ან დაწნეხილ თხელი შრის მასალებს, რომელსაც ესაჭიროება დეკორი.

მოსაპირკეთებელი მასალა არ არის აუცილებელი იყოს ავეჯის ელემენტი. ნაკეთობა შეიძლება დამზადდეს ძვირფასი მასიური ხის ჯიშისგან და მას მხოლოდ სჭირდებოდეს გამოყვანა (გამჭვირვალე ლაქით). მაგრამ მოპირკეთებას აქვს ერთი უდავო უპირატესობა, მისი საშუალებით შეიძლება შეიქმნას არატრადიციული სამსატვრო ეფექტი. ვერავითარი საღებავი ვერ შეცვლის ხის ბოჭკოების სილამაზეს, შპონისგან არ აღნარმოვდება ავეჯზე რგოლების „წაფენები“. დეკორატიული შპონით შეიძლება დაიფაროს ყველაზე შეუხედავი ზედაპირები — ალუმინის, მერქანბურბუშლოვანი ფილის, მერქანბოჭკოვანი ფილის — *Medium Density Fibreboards (MDF)* და ა.შ.

პარადოქსულია, მაგრამ მრავალი მოსაპირკეთებელი მასალა თვითონ ითხოვს გამოყვანას, მაგალითად ავეჯის ფასადის ზედაპირებზე დაწებებული შპონი ან დეკორატიული ფოლგა აუცილებელია დაიფაროს დამცავი ლაკის შრით.

ერთი და იგივე მოსაპირკეთებელი მასალა შეიძლება წარმოვადგინოთ სხვადასხვა სახით. მაგალითად გათეთრებული მუხიდან (ხის ზედაპირის დაფარვა გათეთრებული ზეთით) დამზადებულ შპონს აძლევენ ყველა კლასიკური „წითური“ ჯიშების (კაკლის, ალუბალის, წითელი ხის) ტონს, აკეთებენ ჭალარას და შავს, როგორც ვენგე ან ებენი.

მოპირკეთებული ავეჯი მომხმარებლისათვის ფასით უფრო ხელმისაწვდომია, ვიდრე ნატურალური მასიური ხისაგან, ებონისაგან ან მაკასარისაგან დამზადებული ანალოგიური ნივთები, მოპირკეთებულ ავეჯთან შედარებით გათეთრებული მუხაც კი ბევრად უფრო ძვირია.

ანსხვავებენ ტრადიციულ და არატრადიციულ მოსაპირკეთებელ მასალებს. ტრადიციული მოსაპირკეთებელი მასალები გამოიყენება სერიულ წარმოებაში. ამ მასალების თვისებების გათვალისწინებით ცნობილია მათი დასამუშავებელი ჩარხები, დამუშავების ტექნოლოგიები.

მოსაპირკეთებელი მასალები შეირჩევა მათი თავისებურებების და სპეციფიკური თვისებების გათვალისწინებით.

საავეჯო ქსოვილები შეირჩევა მათი ფუნქციონალური, მხატვრულ-დეკორატიული და ტექნიკურ-ეკონომიური მოთხოვნების გათვალისწინებით.

ლაქსალებავი მასალები შეირჩევა მოსაპირკეთებელი ზედაპირების სახეობის, სიმქისის და ამრეკლი თვისებების გათვალისწინებით.

წებო-მასალები შეირჩევა შესაწებებელი ერთგვაროვანი და არერთგვაროვანი მასალების თავისებურებების გათვალისწინებით.

სანარმოს ტიპის მიხედვით განასხვავებენ მოპირკეთებას წვრილსერიულ და მასიური ტიპის სანარმოებში. წვრილსერიულ სანარმოში მოპირკეთების დროს საპირკეთებლების დაწებებისას გამოიყენება მარტივი სამარჯვეები და მოწყობილობები: რომელთა მომსახურეობა მოითხოვს ხელით შრომას, კერძოდ: მისახეხი ჩაქური, ჭახრაკები — მთლიანი, გასაშლელი და ცალულისებრი. მასიურ წარმოებაში მოპირკეთებისათვის გამოიყენება თანგები და წნეხები. მოპირკეთება შეიძლება განხორციელდეს სხვადასხვა ხერხით: ცხლად ან ცივად, ერთ და მრავალმალიან, ერთ და მრავალგლინიან წნეხებში და მოწყობილობებში მოქნილი, ხისტი და ელასტიკური მიმჭერი ელემენტებით. ცივად დაწებების ხერხის დროს საფუძველის და საპირკეთლებლების შეწებება ხდება ერთმალიანი ფილის წნეხებში დიდი მალით. ფილებს შორის ათავსებენ ბლოკს — დასაწებებელი ნაკრების პაკეტს და მათ შორის განლაგებულ შუასადებებს. წნევა იქმნება ფილებით. ცივი ხერხი მოითხოვს ხანგრძლივ დაყოვნებას, მაგრამ ამასთან დაწებებულ მასალაში

წარმოიქმნება ნაკლები ძაბვა. ცხლად დაწებების ხერხი ხორციელდება სითბოს მიყვანით ან სითბოს წარმოქმნით. წნებვის წინ ან წნებვის დროს სითბო მიჰყავთ ორთქლის, ზეთის ან ელექტრული გამახურებლით. სითბო წარმოიქმნება შესაწებ ნაწიბურების გარშემო მაღალი სიხშირის დენის ველით. დაწებებული დეტალების პაკეტებს ათავსებენ ცხელ ფილებს შორის მოქნილი ელემენტებით ან გლინავენ ვალცებს შორის.

1.4 მოპირკეთების ტექნოლოგიები

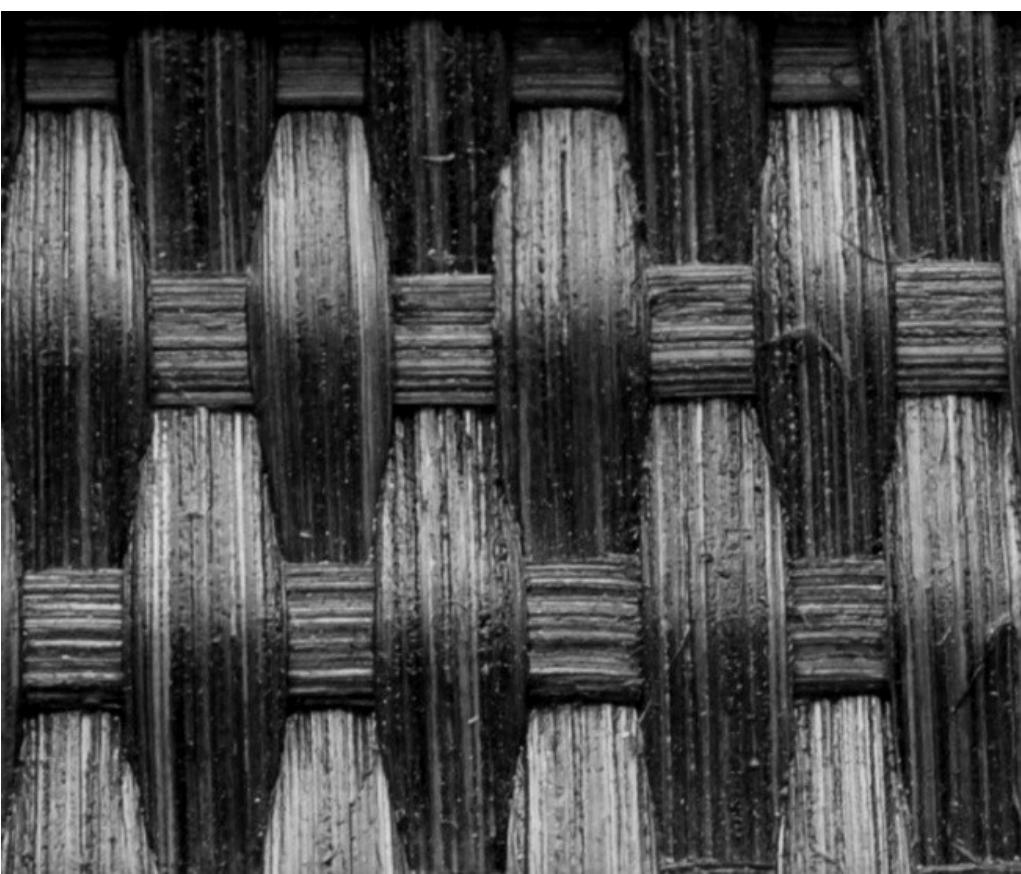
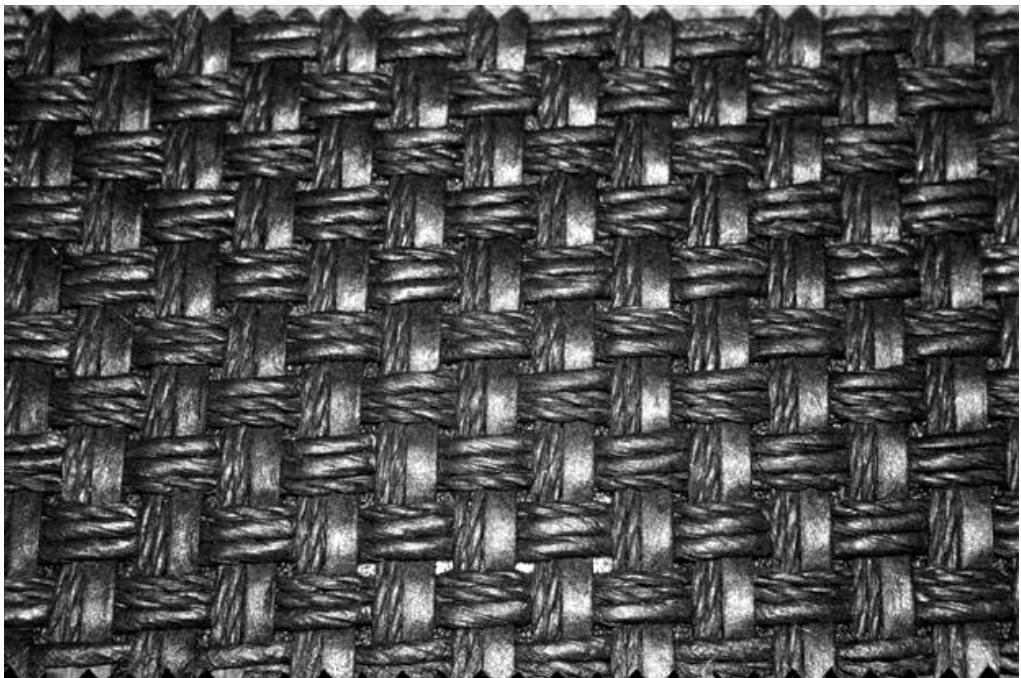
მას შემდეგ რაც მერქანბურბუშელოვანი ფილა და MDF გაივლის დამუშავების ყველა სტადიას ხდება მათი მოპირკეთება. დღეისათვის არსებობს ავეჯის მოპირკეთების მრავალი სახე.

ყველაზე გავრცელებული ტექნოლოგიებია:

პრესფორმინგი — pres forming — შტამპა — მერქანბოჭკოვანი (MDF) ფილის დამუშავების უნიკალური ტექნოლოგია, რომლის დროსაც ფილის ზედაპირზე პრესფორმით ხდება დეკორატიული რელიეფის გამოწევა. დღეისათვის პრესფორმინგი ზედაპირის დეკორირების ყველაზე პოპულარული სპეციალური ტექნოლოგიაა, იძლევა დეკორის ახალი სახის შექმნის ან არსებულის იმიტაციას, ინდივიდუალურად ან სერიულად დამზადებული პრეს-ფორმებით.

ზოგადად პრესფორმინგის ტექნოლოგიით შესაძლებელია პრაქტიკულად ნებისმიერი დეკორატიული სახის ან გეომეტრიული ფიგურების მიღება. ყველაზე უფრო კი გავრცელებულია წნულის იმიტაცია, კერძოდ ნატურალური ლერნის—პანელი ხასირი ან რატანის პალმის პანელი-რატანი. რატანი-დეკორატიული ფურცლოვანი მასალაა, შენებებული რატანის ხის (პალმის) ჩხირებისგან. ნატურალური ბოჭკო მერქანბოჭკოვანი ფილის (MDF) ფუძეზეა. რატანის ხე (პალმა) იზრდება ინდონეზიაში და მაღაიზიაში.

დიზაინერები ამ ტექნოლოგიას იყენებენ საძინებელი ავეჯისათვის და ინტერიერისათვის კომფორტის და მყუდროების შეგძნების შესაქმნელად, ავეჯის ესთეტიკური ღირებულების ასამაღლებლად, ფასადისათვის ორიგინალური სახის მისაცემად (ნახ. I-5).

ნახ. I-5

ფაქტიურად პრესფორმინგი წარმოადგენს ხეზე კვეთილობის ანალოგიას, მხოლოდ სრულდება უმაღლეს ტექნიკურ დონეზე მასალის თვისებების გამოყენებით, რადგანაც მასიური ხის ნაცვლად ხდება MDF ფილის ზედაპირის

დეკორირება. ამასთან ხელის ინსტრუმენტების ნაცვლად გამოიყენება სხვადასხვა პრეს-ფორმები. ამ ტექნოლოგიის დანერგვა განპირობებულია ნატურალური მასიური ხის მაღალი ღირებულებით და დღეისათვის ხის საინჟინრო მასალების უმთავრესად MDF გამოიყენების დიდი პოპულარობით.

პოსტ-ფორმინგი — Post Forming — მომდევნო ფორმირების ამთვისებლობა — არის მერქანბურბუშელოვანი ფილის მაღალი წნევით, შრეებრივი ლამინატებით მოპირკეთების ტექნოლოგია. ამ ტექნოლოგიით დამუშავებული ფილის თავისებურებაა ფილის ნაწიბურის კარგი პირის მომრგვალება. დაფარვა უფრო მაღალი დამცავი თვისებებით ხასიათდება. გარდა ამისა, პოსტფორმინგი დაფარვის შეფერილობის უფრო ფართო სპექტრს იძლევა.

სოფტ-ფორმინგი — Soft Forming — რბილი ფორმირება — ლამინირებული მერქანბურბუშელოვანი ფილის მაღალი წნევით, შრეებრივი ლამინატებით მოპირკეთების ტექნოლოგიაა, რომელიც გამოიყენება ავეჯის ფასადების შესაქმნელად. ფილა მზადდება შედარებით დაბალი წნევით. მისი სისქე 20მმ-ს არ აღემატება. არსებობს ფერის და ფაქტურის გაფორმების ასამდე ვარიანტი, კანტის გამოყვანის მრავალი ტიპი, ასეთია ამ ტექნოლოგიის მთავარი სადიზაინერო ღირებულებები.

არასიბრტყივი და რელიეფური ზედაპირების 3D (ინგ. 3 Dimension) — სამგაბზომილებიანი, მოცულობითი) მოპირკეთების ტექნოლოგიის ოპერაციებია — ნამზადზე წებოს დადება, მისი შრობა, დასაწნეხი პაკეტის აწყობა, ფირის და წებოს გახურება, ნამზადის ზედაპირზე გახურებული ფირის მიჭერა წნევათა სხვაობის ხარჯზე, დაყოვნება, წნევის მოხსნა, ფირის გაჭრა, კიდულების შემოჭრა. 3D მოპირკეთების ტექნოლოგია ხორციელდება ვაკუუმურ, მებრანულ და უმებრანო წნეხებში.

კაშირება — (გერ. **Kaschieren**) — გადაკვრა, დუბლირება, ლამინირება) — ხორციელდება ფირის ფუძეზე დაწნეხვით, წინასწარ ფირის საპირე ზედაპირზე დადებული საღებავით ე.წ. “ფინიშ-ეფექტი”, თუ საღებავი გაუძლებს წებოს გამყარების ტემპერატურას მოპირკეთების მოცემული ტექნოლოგიის დროს. ფუძე-შრეზე ფირის დასამაგრებლად დადებული წებოს გამყარება ხდება სხვადასხვა ხერხით: გამთბობ მოკლეტატიან წნეხში, ცივი დაპაკეტის წნეხში, დასტაში ზემოდან დატვირთვით და ა.შ.

მოპირკეთება კაშირებით გარეგნულად გავს მელამინს. მისი ხარისხი შედარებით დაბალია. კაშირების ძირითადი პროცედურა ავეჯის კუთხეებზე ფირის დარჩილვა. კაშირებით დამზადებული ავეჯი იაფია და მომხმარებელს დიდხანს არ ემსახურება.

ლამინირება — ხის დამუშავების თანამედროვე პრაქტიკაში მერქანის ფილების მოპირკეთების ერთ-ერთი ყველაზე გავრცელებული პროცესია.

ტერმინით “ლამინირება” აღინიშნება მერქნის ფილების მოპირკეთება ფირებით ქაღალდის საფუძველზე გაუღენთილი სინთეტიკური ფისებით არასრული პოლიკონდენსაციის გზით. მოპირკეთების დროს დაწნევის (30კგ/სმ^2 -მდე) და ტემპერატურის (250°C -მდე) ზემოქმედებით ხდება მთლიანად გამშრალი, მაგრამ არასრული პოლიმერიზაციით, ფისის გამოწნევა და ფირის დაწებება ფილაზე სხვადასხვა სტრუქტურით.

გარემოს დაცვის მზარდმა მოთხოვნებმა (შემოღებულია ფორმალდეპიდის და ემისიის ყველა ორგანული გამხსნელების გამონაყოფი მოცულობების ნორმები) ხელი შეუწყო ზედაპირის შესაქმნელად “მშრალი” ხერხის განვითარებას მოსაპირკეთებელი მასალებით მზა დეკორატრიული ეფექტით — სხვადასხვა

ფირები (პოლიმერული და ქაღალდის საფუძველზე გაუღენთილი), ასევე ლამინატები.

ქაღალდის საფუძველზე გაუღენთლი ფისებით და პოლიმერული მოსაპირკეთებელი ფირების გამოყენებით შესაძლებელია მთლიანად გამოირიცხოს ან მნიშვნელოვნად შემცირდეს თხევადი ლაქსალებავი მასალების მოხმარება. მოსაპირკეთებელი ელასტიკური ფირების და ქაღალდის შრებიანი პოსტფორმინგებული პლასტიკების მოხმარებით ზედაპირის მიღების “მშრალმა” ხერხმა პრაქტიკულად გამორიცხა ავეჯის დეტალების ზედაპირების რელიეფური მოპირკეთების სადიზაინერო შესაძლებლობების შეზღუდვები. ამიტომ მოპირკეთება დღეისათვის არის ყველაზე აქტუალური მეთოდი კომპოზიციური მასალებისაგან დამზადებული მასიური ავეჯის დამცავ-დეკორატიული დაფარვის შესაქმნელად.

მოპირკეთების თანამედროვე ტექნოლოგიებს ხშირად აქვთ კარდინალური განსხვავებები, რაც დაკავშირებულია ფილის საფუძვლების, მოსაპირკეთებელი და წებოვანი მასალების მრავალსახეობასთან, ასევე პროცესის მოთხოვნილ მნარმოებლობასთან და სხვა ფაქტორებთან. ამასთან მოპირკეთების ესა თუ ის მეთოდი იძლევა ზედაპირის დაფარვას განსაზღვრული სამომხმარებლო მაჩვენებლებით: თერმო და ტენმედეგი, მექანიკური და ქიმიური ზემოქმედების მიმართ მდგრადი. ამიტომ მოპირკეთების ტექნოლოგიის სახელწოდებით შეიძლება ნაკეთობის ექსპლუატაციის სანგამდლეობის პროგნოზის გაკეთება, ისევე როგორც თვით მოსაპირკეთებელი მასალის სახის მიხედვით.

მოსაპირკეთებელი ერთშრიანი მასალის — სინთეტიკური შპონის გამოყენების შემთხვევაში ავეჯის დეტალების ცვეთის საწინააღმდეგოდ და ტენმედეგობის ამაღლებისათვის ხდება მათი ზედაპირების გალაქვა.

მოპირკეთებისათვის ლაქით დაფარული სინთეთიკური შპონის ე.წ. ფირის “ფინიშ-ეფექტით”, გამოყენება იძლევა ავეჯის დამზადების დროს დეტალების ზედაპირების მოპირკეთების საშუალებას დამატებითი გამოყვანის გარეშე. მაღალხარისხიანი ფინიშ-ფირები — “3D” ეფექტით ლაქის მრავალშრიანი დაფარვით ყველაზე უფრო სარწმუნოდ გამოსახავს ნატურალური ხის ტექსტურას.

ბრტყელ წერებში მოპირკეთება არის ფილების ფენობის და დეტალების ტრადიციული მოპირკეთების ხერხი ერთმალიან და მრავალმალიან წერებში, გამთბობით და გამთბობის გარეშე.

მოსაპირკეთებლად ფურცლოვანი მასალის ზოლების გამოყენების შემთხვევაში (ნატურალური ან სინთეტიკური შპონი, პოლიმერული ფირი და ა.შ.) პაკეტის აწყობა, როგორც წესი, ხდება ხელით. რულონური მასალების გამოყენების შემთხვევაში წერების ნინ მონტაჟდება მოწყობილობა შოლტის ფუძეზე მიგორვით მიწოდებისათვის. აწყობილი პაკეტი გადაიტანება წერებში, სადაც წერების ქვეშ ხდება წებოს გამყარება.

ლამინირება ძირითადად ხორციელდება გამათბობელ მოკლეტაქტიან წერებში — **Bukle, Wemhoner, Sempelkamp, Deffenbacher** და ა.შ. ან გამავალი ტიპის დანადგარებში ლენტური წერების ბაზაზე. ყველა შემთხვევაში ლამინირების პროცესი მთლიანად ხორციელდება წებოს დადების ოპერაციის გარეშე.

საბოლოო პოლიკონდენსაციის შემდეგ, ფირში შემცველი საუღენთი ფისით წარმოიქმნება თერმორეაქტიული პოლიმერი, ამაღლებული მდგრადობით ქიმიური ნივთიერებების ზემოქმედების მიმართ და ამაღლებული ფიზიკურ-მექანიკური თვისებებით.

1.5. მოპირკეთების მასალები

თანამედროვე ავეჯის დამზადების დროს მათი მოპირკეთებისათვის გამოიყენება როგორც სინთეტიკური მასალები — მელამინი, ლამინატი, პლასტიკი, ფირი, ასევე სხვადასხვა ხის ჯიშის ნატურალური ეკოლოგიური შპონი.

მელამინი — დეკორატიული ქაღალდი გაუდენტილი მელამინის ფისით. მელამინს ათავსებენ მერქანბოჭკოვანი და MDF ფილების ორივე ფენობზე, შემდეგ კი წნევის ქვეშ დაახლოებით 200°C ტემპერატურაზე ახორციელებენ პოლიმერიზაციის პროცესს. მელამინით დაფარვა ხასიათდება საკმარისი მდგრადობით — ნაკანრის, აბრაზიული ცვეთის და ტემპერატურის ცვალებადობის მიმართ. დაბალი ფასი, სიმტკიცე მელამინს ხდის იდეალურ მასალად ოპერატიული ავეჯის დამზადების დროს.

ლამინატი — დეკორატიული ქაღალდი დაფარული დამცავი პოლიმერული ფისის შრით, უზრუნველყოფს ზედაპირის მაღალ სიმტკიცეს, მდგრადია ნაკანრების, ლაქების, გამხსნელების, მელანის, წყლის ზემოქმედების მიმართ, ასევე სიგარეტისაგან არ ამოიწვება. ლამინატი მელამინზე უფრო ძვირია, რისთვისაც მას იყენებენ მაღალი დონის სხვადასხვა სახის ავეჯის დამზადების დროს, მაგალითად ოფისების და კაბინეტების ავეჯისათვის.

ლამინატისა და მელამინის დამზადების დროს ქაღალდის საფუძველზე ტიპოგრაფიის ხერხით აღნიშნავენ ნახაზს. “სიუჟეტი” შეიძლება იყოს სხვადასხვა ხის ჯიშის ან ქვის იმიტაცია, ასევე ერთი ტონალობის “მოფენები” — რუხი, ცისფერი ან ნებისმიერი სხვა ფერი. გერმანულ ტექნოლოგიაში “ლამინატი” — დეკორატიული ქაღალდის შრეებიანი პლასტიკის სახელწოდება.

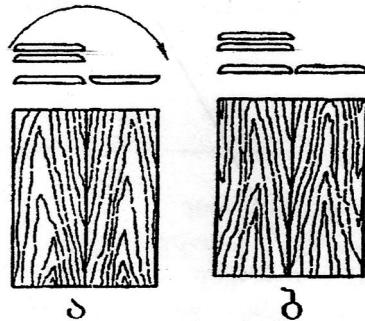
HPC (high protection coating) — ახლი თაობის მასალაა. HPC თავის მხრივ წარმოადგენს ე.წ. “ბუტერბოდს” და შედგება ქაღალდის ორი შრისგან. ორივე გაუდენტილია თერმოგამყარებადი ფისით. პირველი ფურცელი — ტრადიციული დეკორატიული ქაღალდია, მეორე კი — გამჭვირვალე “over-lay”. დამზადების ასეთი მეთოდი სტოლებიცის დაფარვას ხდის 2-3 ჯერ უფრო მტკიცეს აბრაზიული ცვეთის მიმართ. ავეჯის მწარმოებლები თავის პროდუქციაზე HPC დაფარვით იძლევიან ხუთწლიან გარანტიას.

შენიშვნა: ავეჯის ყველა ელემენტის აწყობის შემდეგ “სტოლებიცას” გამოჭრიან მერქანბურბუშელოვანი მთლიანი ფილისგან. ზემოდან დაფარავენ თერმომედეგი პლასტიკით, ხოლო ნაწიბურებს მოარშიებენ დაფრეზილი პლინტუსით. “სტოლებიცა” მაგრდება ქვემოდან სჭვალებით. საბოლოოდ ხდება მოარშიების დასამაგრებელი ლურსმნების ნახვრეტების ამოვსება და მოარშიების დაფარვა ლაქით. მოპირკეთებული ავეჯი საკმაოდ ძვირია მიუხედავად იმისა, რომ ის არ არის ნატურალური, მაგალითად როგორიც შპონია.

შპონი (გერმანულად Span — ბურბუშელა, ნათალი) — ყველაზე პოპულარული მასალაა, რამდენადაც იგი უფრო საიმედო და გამოცდილია. შპონი დიდი ზომის თხელი ბურბუშელაა, რომელიც მიიღება მთლიანი მერქნისაგან ანათალის ან ახდის გზით. მისი წარმოებისთვის გამოიყენება სხვადასხვა ჯიშის ნატურალური მერქანი. შპონის ზოლებს სისქით 0.4მმ-დან 5მმ-მდე აერთებენ და ანებებენ საფუძველზე.

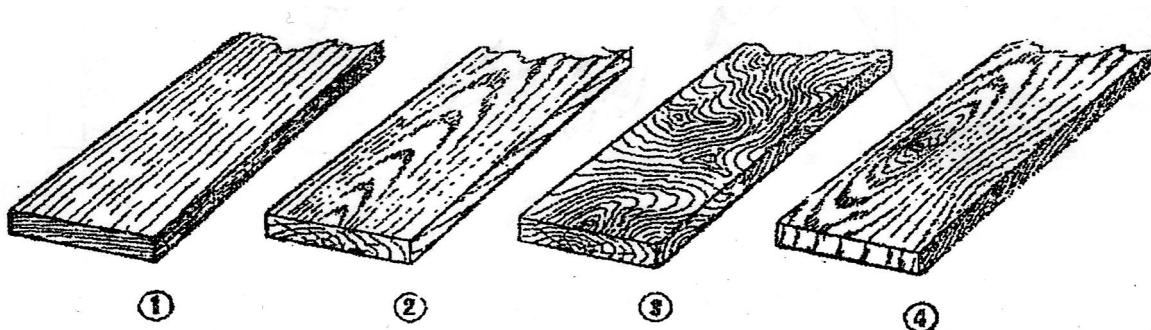
შპონი ორი ხერხით შეირჩევა. განფენის ხერხის (ნახ. I-6-ა) შემთხვევაში ხდება დასტის წყვილი ფურცლების 180° -ზე გაშლა. ამ ხერხით მიიღება სიმეტრიული ნახატი. გადანაცვლების ხერხის (ნახ. I-6-ბ) შემთხვევაში ხდება მოსაზღვრე

ფურცლების გადაწევა და ანაწყობზე კანტებით შეერთება. ამ ხერხით სიმეტრიული ნახატის მიღება არ შეიძლება.

ნახ. I-6

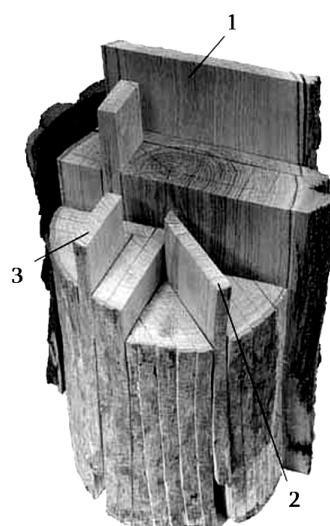
მერქნის ბოჭკოების მიმართულებები მოცემულია ნახ. I-7-ზე

ნახ. I-7

1-ნარჯივშერეული; 2-ხვეული; 3-ჯავარიანი; 4-როკისებრი

ნახ. I-8-ზე მოცემულია კუნძის ჭრილის სიბრტყისაგან დამოკიდებულებით სხვადასხვა ტექსტურის შპონი: 1 — რადიალური (წრიული შრეები განლაგებულია პარალელური სწორი ხაზების სახით); 2 — ნახევრად რადიალური (წლიური შრეები ძირითადად განლაგებულია პარალელურად, ხოლო ხის ტანის შუა ნაწილში — კონუსის ფორმის სახით); 3 — ტანგენციური (წლიური შრეები განლაგებულია კონუსის ფორმის სახით).

ნახ. I-8

ანათალი შპონი შეირჩევა მერქნის ჯიშებისგან:

1. ფოთლოვანი

- 1.1. გაფანტულჭურჭლოვანი — წიფელი, კაკალი, ნეკერჩხალი, ჭადარი, მსხალი, ვაშლი, ალვის ხე, რცხილა, მთის ბოკვი, ვაშლი, ლიმონი, კარელის არყი.
- 1.2. რკალჭურჭლოვანი — მუხა, იფანი, თელამუში, თელა, თუთა, წაბლი, კორპის ხე, აკაცია, ძელქვა.

2. წიწვოვანი

ურთხელი, ლარიქსი (რბილწიწვიანი).

მერქნის ტექსტურის მიხედვით ანათალი შპონი იყოფა შემდეგ სახეებად: რადიალური, ნახევრად რადიალური, ტანგენტალური და ტანგენტალურ-ტორსული.

ახდილი შპონი მიიღება მერქნის შემდეგი ჯიშებისგან: არყი, მურყანი, წიფელი, მუხა, იფანი, თელამუში, ცაცხვი, ვერხვი, ლარიქსი, კედარი.

ყველაზე უფო გავრცელებულია წითელი ხე, წიფელი, მუხა, კარელის არყი.

შპონიდან დამზადებული დაფარვის ღირებულება მის განუმეორებადობაშია. სწორედ ამით შპონი სხვა მოსაპირკეთებელი მასალებიდან გამოიყოფა უფრო ძვირ კატეგორიად. სინთეტიკური მასალებისგან განსხვავებით ნატურალური შპონი არც ისე მდგრადია ნაკანტების მიმართ. მის დაცვას უზრუნველყოფს მხოლოდ მქრქალი, პენიანი ლაქის შრე ან დაგრუნტვა. შპონით მოპირკეთებული ავეჯი არც თუ ისე ცუდად გამოიყურება მასიური ხისგან დამზადებული ავეჯისგან და განსხვავდება ხელსაყრელი ფასითაც. შპონის მასალის მაღალი ფასისა და დაბალი ცვეთამედეგობის შეხამების გამო ის ხელსაყრელი არ არის ოპერატიული ავეჯის ნარმოებისათვის.

შპონით დაფარული კორპუსული ავეჯი საკმაოდ ხანგამდება. ასეთი ავეჯით ხდება სახლების ინტერიერების, ოფისების, რესტორნების და სასტუმროების გაწყობა.

ტრადიციული შპონის მიმართ ინოვაციური მიდგომა.

სპეციალურ წნევებში როგორც ლითონის და პლასტიური მასისთვის შესაძლებელია 3D ფორმის მინიჭება, ასევე შესაძლებელი გახდა ღრმა ფორმების მინიჭება შპონისათვის. ეს ტექნოლოგიები შესაძლებელს ხდის შპონისგან დამზადდეს ძალიან მოხერხებული სკამები და სავარძლები, ასევე ავტომობილის ინტერიერისათვის ძალზე რთული ფორმები და სხვა 3D ნაკეთობები.

შპონის ზედაპირის დამუშავების სახეები:

1. **Rough/wave** შპონი (შპონის ზედაპირს ამუშავებენ ფიგურული დანებით, რის შედეგად ზედაპირი ღებულობს უჩვეულო ფორმას);

2. 3D მხატვრული შპონი (**Rough/wave** შპონის ზედაპირზე ხდება სპეციალური სალებავის დადება, შემდეგ, სახეს ჩარხზე ნაწილი სალებავის აძრობა, ზედაპირის ღრმულებში მისი მიტოვება);

3. **Cracked** პანელი;

4. **Pur** შპონი (შპონის ახდა წლოვანი ხის ტანიდან ან მორიდან);

5. სატორსო შპონი;

6. **Sun Wood** შპონი (შპონის ზედაპირზე ნახატის აღნიშვნა).

შპონი **fine-line** — ნატურალური ხისაგან რეკონსტრუირებული შპონია. ის ნარმოადგენს სხვადასხვა ნატურალური ხის ჯიშების საუკეთესო იმიტაციას ნახ. I-9.

მისი ძირითადი მახასიათებლებია:

- სუფთა ფერები და ნატურალური ხის ჯიშების ტექსტურა (მათ რიცხვში იშვიათი ჯიშებისაც);
- თითოეული ფურცელი აბსოლუტურად ერთნაირია ნახატით, ფერით, ელფერით, ტექსტურით, ზომებით; ამიტომ შპონი შერჩევას და შემოჭრას არ საჭიროებს;
- საუკეთესო ფიზიკურ-მექანიკური თვისებები: დეფორმაციების, გამრუდების და ბზარების უქონლობა;
- თბოიზოლაცია, ანტისეპტიკური თვისებები და წყალმედეგობა არა ნაკლები ნატურალური ხისა.

კორპუსული ავეჯის ფასადების მორთვისათვის გამოიყენება როგორც ნატურალური ძვირფასი მასალები, ასევე შენადნობები — “იმიტატორები” — თითბერი, ოქროს ნაცვლად, ალუმინი, ვერცხლის ნაცვლად. ხშირად ანარმობენ ფოლგის დეკორატიულ დამუშავებას, რისთვისაც მას ჟანგავენ.

თავდაპირველად ფოლგას იყენებდნენ მხოლოდ კლასიკური ავეჯის დასამზადებლად. მოგვიანებით კი ავეჯის მნარმოებლებმა დაიწყეს მისი გამოყენება სახლის თანამედროვე ავეჯის დეკორატიული გაფორმებისათვის.

Corian (კორიანი) — ხელოვნური ქვა. მასალას ასე ეწოდება იმიტომ, რომ მისი დეკორი და შეფერილობა ვიზუალურად გამოიყენება, როგორც მიწის წიაღიდან მოპოვებული ნამდვილი ქვა. ის დიდი ხანია ცნობილია არქიტექტორებისათვის და დეკორატორებისათვის, როგორც მაღალხარისხიანი და სადა მასალა, არის მთლიანად ეკოლოგიური, უსაფრთხო, ცვეთაგამძლე, მტკიცე, ჰიგიენური. შეიძლება იყოს ერთი ტონალობის მქონე განსხვავებული ელფერით, სხვადასხვა დეკორის და შეფერილი ნაჭრები ადვილად ინტეგრირდებიან ერთმანეთთან ისე, რომ ზედაპირი მიიღება გლუვი, შეპირაპირების და ნაკერების გარეშე. თავისი მაღალი საექსპლუატაციო ხარისხის გამო ის დიდხანს არ იცვლის გარე სახეს — ადუდებული წყლის, ქიმიკატების, სარეცხი საშუალებების, ნეჭის, ცხელი ჭურჭლის ზემოქმედებისაგან, არ აქვს ფორები, რის გამოც ზედაპირზე არ რჩება ლაქები.

კორიანი პრაქტიკულად უნივერსალური მასალაა. მისგან ამზადებენ სრულფასოვან ავეჯს, კედლის პანელებს, პლინტუსს, ფანჯრის რაფას, გაპრიალებულ ფილას, სხვადასხვა ფურნიტურას, აბაზანას, ლამპარს, „სტოლეშნიცას“, სარეცხელს, მთლიანად ქვის ოთახს, გამოიყენება ჩაშენებული ნაკეთობის შესამოსად, შენობის დეკორისათვის.

კორიანი მზადდება ექსტრაპიდრირებული თეთრი თიხის ტრიგიდრატის ალუმინისაგან. უნდა ალინიშნოს, რომ ამ ექსტრაქტისაგან ამზადებენ ნამდვილ ფაიფურს. მედიცინაში და სტომატოლოგიაში გამოიყენება აღნიშნული შემვსების ნარევი ასევე ეკოლოგიურად სუფთა მინერალურ პიგმენტებთან (მაგალითად, ტიტანის დიოქსიდთან, რითაც ხდება კბილის პასტის შეფერადება) და აკრილის ფისთან.

MDF - UV — ახალი მაღალმქრქალი **UV** ლაქით დაფარული გარემოსთვის უსაფრთხო ფურცლოვანი მასალა, სისქით 18 მმ და 10 მმ. იგი დამზადებულია ეკოლოგიურად სუფთა მაღალი სიმკვრივის **MDF** ფილის საფუძველზე ზედაპირის გამოყვანით ან პიგმენტაციით პოლიურული საღებავით, რის შემდეგ ზედაპირს ფარავენ ლაქის შრით გამყარებულს ულტრაიისფერი სხივებით. დახერხვის გარდაუვალი დეფექტების დასაფარავად გამოიყენება სპეციალური აკრილის ნანიბური 3D ან ალუმინის პროფილი.

MDF - UV ემალის, აკრილის და პლასტიკის ფასადების საუკეთესო ალტერნატივაა და გამოიყენება სამზარეულოს და კარადა-კუპეს ფასადების დასამზადებლად (ნახ. 1-10).

MDF - UV განმასხვავებელი თავისებურებებია:

1. კაშკაშა და ბრწყინვალე ფერი;
2. იდეალური სწორი ზედაპირი;
3. სიმტკიცე, როგორც აქვს ნატურალურ ხეს;
4. ტენმედეგობა და ხანგამძლეობა (არ იბზარება, არ სკდება, არ იბრიცება, ინარჩუნებს პირვანდელ სახეს მისი მრავალჯერადი გადარეცხვის შემდეგაც, ზედაპირიდან შესაძლებელია მსუბუქად და გაუკანრავად ქონის და ჭუჭყის მოცილება);
5. აქვს სოკოს, ობის და მწერების ზემოქმედებისაგან სპეციალური დაცვა;
6. მასალა დასამუშავებლად ადვილია, არ მოითხოვს დამატებით მოწყობილობას;
7. მდგრადია გარე მექანიკური და ქიმიური ზემოქმედების მიმართ.

დღეისათვის სამზარეულოს ინტერიერის შესაქმნელად პოპულარულია ფერი **struck**. ფერების დაფარვის მრავალფეროვნების გამო, შესაძლებელია **struck**-ის შეხამება ერთგონიან პენიან პანელებთან, რაც იძლევა ინტერიერში ფერების სხვადასხვა კომბინაციების შექმნას. **struck**-ის უნიკალურობა მდგომარეობს იმაში, რომ დეკორი ერთნაირად ლამაზია მქრქალ და პენიან შესრულებაში, მაგრამ ამასთან თითოეულ მათგანს აქვს თავისებური მომხიბვლელობა. ლია **struck** და ბნელი **struck** პენიანი ზედაპირით თავისი განუმეორებელი ბრწყინვალებით და არეკვლის უნარით ვიზუალურად ადიდებს ნაგებობის სივრცეს, არ მოითხოვს სპეციალურ მოვლას.

MDF - UV ფერების დიდი არჩევანია. აქედან ყველაზე პოპულარული ფერებია — შავი **struck**, თეთრი **struck**, ყავისფერი **struck** და დახვეწილი ერთი ტონალობის (წითელი, ლიმონის ფერი, ყვითელი, ტერაკოტა, ლურჯი, ნარინჯისფერი, ბორდო, სალათის ფერი). ფერების პროგრამა მუდმივად ივსება ახალი ფერებით.

Struck (სახელწოდება გერმანულიდან) — მქრქალი ზედაპირის კლასიკურ შავ და ყავისფერ **Struck**-ს აქვას ოდნავი ამობურცულზოლიანი, ხელის შეხებით სასიამოვნო ტექსტურა.

ექსკლუზიური ავეჯის დასამზადებლად არის **MDF - UV** ფილები ნახატებით (ფერები: ვარდები თეთრზე, ვარდები შავზე, გლონტვეინი, ქაეროს ღამე) და მოდერნული მეტალიკი (შოკოლადი, ოქრო).

პლასტიკები

HPL (High Pressure Laminat) — პლასტიკი მაღალი წნევის, დამზადებული ბრტყელ წნებში. **HPL** — სტოლექნიცა ერთ-ერთი ყველაზე ხანგამძლე დაფარვაა; **HPL** გამოიყენება ოფოსის, სააგარაკო ავეჯის და შედარებით იშვიათად სახლის ნაკეთობების დამზადების დროს.

აკრილი — (პოლიმერილაკრილატი) — თანამედროვე თერმოპლასტიკური პოლიმერული მასალაა, რომელიც მიიღება მონომერების პოლიმერიზაციის ხერხით. იგი ეკოლოგიურად სუფთა და გამჭვირვალეა. გარეგნულად ჰგავს ემალს, მოხერხებულია მისი მოვლა (ნახ. I-11).

აკრილის განმასხვავებელი თავისებურებანი:

1. ექვემდებარება თერმულ დამუშავებას;
  2. მაღალია დარტყმითი სიმტკიცე;
  3. მდგრადია ულტრაიისფერი გამოსხივების მიმართ;
  4. ხანგრძლივი მდგრადობა გარემოს ზემოქმედების მიმართ;
  5. მდგრადია თბური ზემოქმედების მიმართ (მაქს. 80 გრადუსი);
  6. ტენიმედეგობა;
  7. აკრილის ფასადები იდეალურია სამზარეულოში და შენობაში ამაღლებული ტენიანობით;
  8. ნებისმიერი ნაკანრის ნარმოქმნის შემთხვევაში სხვა პლასტიკებისაგან განსხვავებით ადვილად იხეხება წვრილი ზუმბარით და საპრიალებელი პასტით;
  9. აბსოლუტურად გლუვი ზედაპირი, არეკვლის მაღალი ხარისხით.
- აკრილით დაფარვას იყენებენ სამზარეულოს, კარადა-კუპეს დამზადების და ინტერიერის არასტანდარტული დიზაინის გადაწყვეტის დროს. აკრილის სამზარეულოს ერთადერთი ნაკლია ის, რომ ავეჯი გამოდის მხოლოდ ყრუ.
- აკრილის და პოლიმეტილაკრილატის (ორგმინა) თანამედროვე ავეჯი ნარმოადგენენ საკმაოდ რთულ კონსტრუქციებს. ასეთი ავეჯის დასამზადებლად გამოიყენება სუფთა და ნატურალური მასალები. ავეჯი შეიძლება დამზადებული იყოს მთლიანად როგორც აკრილისაგან, ასევე ხესთან ან სხვა მასალებთან შეხამებაში.

CPL (Continuous pressure Lamnat) — პლასტიკი ნარმოებული უწყვეტი წესით, ლენტურ წნევში დაბალი წნევით დამზადებული, ხასიათდება უფრო დაბალი ფიზიკურ-მექანიკური მაჩვენებლებით.

ფირმის “Syriamika” — პლასტიკი — დეკორატიული მაღალი ხარისხის პენიანი, შეესაბამება ევროპულ სტანდარტს EN-438, აქვს სხვადასხვა ფერი (სულ 35) და ნაირსახეობის დეკორი. მასალა ძალიან მსუბუქია, სიგარეტით არ ამოიწვება, მდგრადია მექანიკური და ქიმიური ზემოქმედების მიმართ, გამოიყენება სამზარეულოს ავეჯის დასამზადებლად.

ფირები

ზოგიერთ შემთხვევაში მოსაპირკეთებელ მასალად გამოიყენება ფირები. ისინი ცვლიან ნატურალურ შპონს. აქვთ მრავალი ნაირსახეობა, ასე მაგალითად, პლასტმასის ფირები.

პოლივინილქლორიდი (პვქ) — მასალაა, რომელიც მიეკუთვნება თერმოპლასტების და პლასტმასების ჯგუფს და ნაკეთობის ფორმირების შემდეგ ინარჩუნებენ მეორადი გადამუშავების უნარს. ქიმიური შემადგენლობით არის ქლორისაგან (Cl), ნახშირბადისაგან (C) და წყალბადისაგან (H). პვქ-ის შემადგენლობა ნაწილებს ღებულობენ ნატურალური ნედლეულისაგან — ნავთობი ან აირი და სუფრის მარილი. პირველად პვქ მიღებული იყო 1835 წელს ლაბორატორიული გზით. ბოლო 50 წელია, მიმდინარეობს პვქ-ს სამრეწველო წარმოება მისი ფართო გამოყენების და მოხმარების გამო. “სუფთა” პვქ შედგება 43% ეთილენისაგან

(ნავთობქიმიის პროდუქტი) და 57% შეკრული ქლორისაგან, რომელიც მიიღება სუფრის მარილისაგან. პვე გამოიყოფა ფხვნილის სახით.

პოლივინილქლორიდი (პვე) — თერმოპლასტიკური ფირი დამზადებული მაგარი პვე-სგან, არ შეიცავს აორთქლებად პლასტიფიკატორებს. მთელი რიგი თვისებების გამო, როგორიც არის გადიდებული თერმული და ქიმიური მედეგობა, მდგრადობა ფიზიკური ზემოქმედების მიმართ, ფერმედეგობა, პვე-ის ფირი წარმატებით გამოიყენება სახლის ავეჯის, ოფისის ავეჯის, კარების, კარების ჩარჩოს, შიგა ინტერიერის გარეგანი მოპირკეთებისთვის. ნახ. I-12, ნახ I-13.

პვე-ის ნაირსახეობებია:

1. ავეჯის ხის სტრუქტურის იმიტაციით;
2. ოთახებშორისო კარებისათვის;
3. ავეჯის ერთი ტონალობის;
4. მქრქალი;
5. პენიანი;
6. “მეტალიკი”;
7. სხვადასხვა ნატვიფრი (წვრილი, მსხვილი, შაგრენი);

შენიშვნა:

DIN55944-ის თანახმად საღებავს სპეციალური ოპტიკური ეფექტით ეწოდება — მეტალიკი. საღებავი ხასიათდება ორი ძირითადი პარამეტრით: ბზინვით და პერნკვლით. ის გამოჩნდა მე-18 საუკუნის შუა წლებში, როგორც მოოქროვის (ოქროთი დაფერვის) და მოვერცხლის ძვირფასი ლითონების ძალიან თხელი მიკროპლასტიკების ალტერნატივა. მხოლოდ მე-20 საუკუნის მეორე ნახევარში დაიწყო მეტალიზირებული პასტების საყოველთაო გავრცელება: ავეჯი, ინტერიერი, ავტომობილი და სხვა.

ფერის სტრუქტურა არაერთგვაროვანია ბზინვის და ფერითი პიგმენტების შემცველობის ხარჯზე. დღეისათვის სულ უფრო პოპულარული ხდება მეტალიკის ფერში შეღებვა — პოლივინილქლორიდის (პვე) პროფილების, სხვადასხვა პლასტიკების “სენდვიჩ-პანელების”, საყოფაცხოვრებო ტექნიკის კორპუსების, ინტერიერის დეტალების, სამზარეულოს ფასადების და სხვა. მომხმარებელს პვე-ის ფირი მიეწოდება რულონებში — 1400მმ სიგანით; (1260მმ- ნაშურის გარეშე).

აკრილბუტადიენსტიროლი (აბს) — დარტყმით გამძლე ტექნიკური თერმოპლასტიკური ფირი, თანაპოლიმერი აკრილოტრილის საფუძველზე ბუტადიენით და სტიროლით. დასაშვებია პროპორციების ვარიირება 15%-დან 35%-მდე აკროლოტრილი, 5%-დან 35%-მდე ბუტადიენტი და 40%-დან 60%-მდე სტიროლი.

ძირითადი მახასიათებლები:

1. გაუმჭვირი (მაგრამ, არის გამჭვირვალე მოდიფიკაციის) ყვითელი ფერის მასალა;

2. გადიდებული დარტყმით — გამძლეობა და ელასტიურობა;
3. არატოქსიკურობა;
4. ხანგამძლეობა;
5. მედეგობა ტუტე და სარეცხ საშუალებათა მიმართ;
6. ტენმედეგობა;
7. ზეთმედეგობა;
8. მუვამედეგობა;
9. თერმომედეგობა 103°C (113°C -მდე მოდიფიცირებულის);
10. პვქ-ის ფირთან შედარებით უფრო “სუფთაა”.

ნაწიბურები

ხარისხიანი ნაწიბურის მიღება საჭიროა მერქანბურბუშელოვანი და MDF ფილების მოპირკეთების საბოლოო ეტაპზე.

მელამინის ნაწიბური — გამოიყენება ავეჯის შიგა დეტალების მოსაპირკეთებლად, რომლებზედაც არ მოდის დიდი დატვირთვა.

პვქ ნაწიბური — ხასიათდება უფრო მაღალი საექსპლუატაციო მაჩვენებლებით და გამოიყენება ავეჯის გარე დეტალების მოსაპირკეთებლად. ნახ. 1-14.

პვქ ნაწიბურის ძირითადი სახეები:

1. ავეჯის ხის სტრუქტურის იმიტაციით;
2. ერთი ტონალობის;
3. გლუვი;
4. შაგრენი (“ფორთოხლის ქერქი”);
5. ნატვიფრი მერქნის მსგავსად.

პვქ-ის ნაწიბურის ძირითადი მახასიათებლები:

1. ნაკანტებისაგან და დაზიანებებისაგან დასაცავად ნაწიბური დაფარულია ლაქით UV;
2. აუმჯობესებს ავეჯის ესთეტიკურ ხარისხს, ადვილია მოპირკეთება და მექანიკური დამუშავება, მაღალია საექსპლუატაციო ხარისხი;
3. არ შეიცავს ჯანმრთელობისთვის მავნე ნივთიერებებს, რომელიც შეიძლება გამოიყოს დამუშავების და შენახვის დროს;
4. აქვს მაღალი მდგრადობა და სიმტკიცე ქიმიური რეაგენტების მიმართ;
5. არ თეთრდება განაჭერზე და 90 გრადუსით გალუნვის დროს;
6. ნაწიბურის ექსპლუატაციის წესები:

ჭუჭყის მოსაშორებლად დაუშვებელია სოდის, საწმენდი ფხვნილის, საწმენდი პასტის, გამხსნელის, ნავთის და ბენზინის გამოიყენება; მანძილი ფასადიდან ღია ცეცხლამდე უნდა იყოს არა უმცირეს 0.8m იმ პირობით, რომ დეტალის გახურება არ უნდა აღემატებოდეს $+60^{\circ}\text{C}$ ტემპერატურას.

დეტალის პოსტფორმინგის — Post Forming მეთოდით მოპირკეთების დროს ნაწიბურის მოპირკეთების პრობლემა მთლიანად მოხსნილია.

ნაწიბური 3D წარმოადგენს ახალი თაობის ნაწიბურს, დამზადებულია გამჭვირვალე აკრილისაგან (პოლიმეტილმეტაკრილატი), ხანგრძლივია მისი შენახვის ვადა. აკრილის გამჭვირვალობა მეტია მინის გამჭვირვალობაზე. განსაკუთრებული სამგანზომილებიანი ეფექტი მიიღება დეკორატიული შრის ნაწიბურის შიგა ზედაპირზე დადების ხარჯზე. იმის გამო, რომ დეკორი ნაწიბურის შიგა ზედაპირზეა, ის მთლიანად დაცულია რადიუსული ფრეზვის დროს და ნაკეთობას აძლევს ერთგვაროვან სახეს. ამრიგად, გამოირიცხება ჩარჩოსებრი ეფექტი და იქმნება ფილის ნაწიბურში ნაკერის გადასვლის ეფექტი. ნაწიბურის აბრეშუმისებრი მქრქალი ზედაპირი დაიყვანება ნებისმიერ აუცილებელ ბრნყინვალებამდე. ნაწიბურის შიგა ზედაპირზე დეკორის განთავსების გამო თვით დეკორი მაღალი დატვირთვების დროსაც არ იცვითება და არ ზიანდება. მექანიკური დატვირთვები, როგორიც არის ნაკანრები ან ანაბეჭდები, ადვილად სწორდება მოპრიალებით.

ნაწიბური 3D და ნაწიბური ABS (აკრილონიტრილბუტადიენსტიროლი), გამოიყენება პანელების, MDF-UV ფასადების, ასევე MDF პანელების დამუშავებისათვის. აკრილის ნაწიბური ადვილად მაგრდება ზედაპირზე. ნაწიბური ABS შექმნილია გაუმჯობესებული ტექნოლოგიით, ოდნავ სქელია აკრილის ნაწიბურზე და აქვს უფრო ნაჯერი ფერი. ნაწიბურის ფერების ფართო ასორტიმენტი (21 ფერი) იძლევა მისი ფერების, პანელის და ფილების მასალების ფერებთან მშვენიერად შეხამების საშუალებას.

ძვირადლირებული ექსკლუზიური ავეჯისთვის სულ უფრო ხშირად გამოიყენება არასტანდარტული მასალები, რაც არის ავეჯის ცალკეული მწარმოებლების “KNOW-HOW”, დიზაინერების გამოგონება. ნახ. 1-15.

ეთნიკური მასალების საფუძველზე. ქოქოსის ნაჭუჭი, წნული ქოქოსის ხის შპონისაგან, ფერადი სადაფი, ზღვის ნიჟარა.

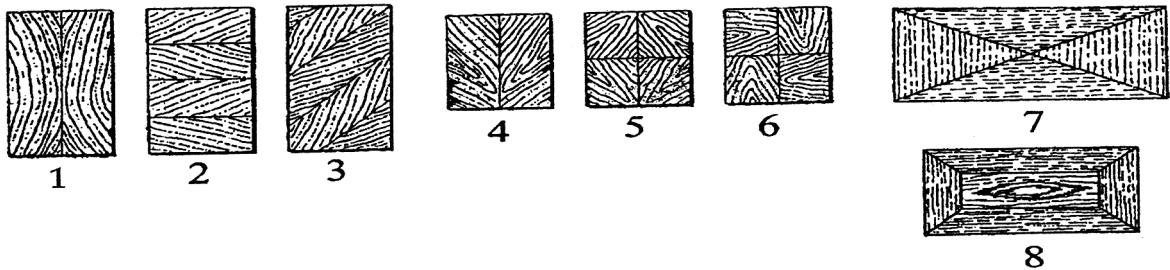
ბუნებრივი მასალების საფუძველზე. ბალახი, ფოთლები, კვერცხის ნაჭუჭი, ზღვის კენჭები, ლერწამი.

1.6 მოპირკეთების ტექნოლოგიის ოპერაციები

ნაკეთობის მოპირკეთების დროს გამოყენებული მასალა განსაზღვრავს მოპირკეთების ტექნოლოგიაში ოპერაციების ნაკრებს.

შპონით მოპირკეთება — ითვალისწინებს შპონის ზოლებად დანაწევრებას და მომზადებას, მოპირკეთების ნაკრებების ფორმირებას, საფუძვლის მომზადებას, ერთი ან ორი შრის დაწებებას. შპონით მოპირკეთება ხორციელდება წებოთი.

მასიურ წარმოებაში იყენებენ შპონით მოპირკეთების შემდეგ ნაკრებს.

1-სიმაღლეზე; 2-განივად; 3-დახრილად; 4-ნაძვისებრად; 5-კუთხისებრად; 6-შაშისებრად; 7-კონვერტისებრად; 8-ფრიზისებრად.

ნახ. I-16

შპონის წიბოურის შენებება ხორციელდება უმთავრესად ორი ხერხით: წებოიანი ძაფით და წებოიანი ლენტით. პირაპირზე წიბოურ შენებებას თხევადი წებოთი იყენებენ იშვიათად ამ მეთოდის დაბალი ტექნოლოგიურობის გამო წინა ორ მეთოდთან შედარებით. ყველაზე უფრო გავრცელებულია წიბოური შენებება წებოიანი ძაფით, რომელიც უზრუნველყოფს წებოს მასალების უმცირეს ხარჯს და მნიშვნელოვნად ამცირებს შრომით დანახარჯებს, რადგანაც არ საჭიროებს წებოიანი ლენტის გადახეხვას.

წიბოური შენებება წიბოიანი ლენტით ძირითადად გამოიყენება ძლიერ დაბრეცილი შპონისათვის და ხელით წიბოური შენებებისათვის. გარდა ამისა, წებოიანი ლენტები თანაბრად წებოიანი ძაფისა გამოიყენება მოპირკეთების ნაწილების ტორსების გასამაგრებლად.

შპონის ზოლების ნაწიბურების გაშალაშინება ხორციელდება შეკვრაში მათი წინასწარი შემოწმების შემდეგ.

ზოლების გაშალაშინებულ ნაწიბურებს შორის დაუშვებელია ღრეჩიოები, ნაწიბურზე ჩამონახეთქები, მოხლეჩიები, ხავსიანობა, ამონაგლეჯები.

დანაწევრების ოპერაციით ნაწიბურების მოთხოვნილი სიმქისის და სწორხაზოვნების მიღების შემთხვევაში გაშალაშინების ოპერაციას არ აწარმოებენ. შპონის ტენიანობა უნდა იყოს — $8 \pm 2\%$.

შპონით მოპირკეთება ფორმულირებული უნდა იყოს ერთი კნოლის — ზოლებით, მათი თანმიმდევრობის დაურღვევლად. თვით კნოლი აუცილებელია შპონის ნარმოებისათვის.

შპონის შეკვრა შეირჩევა ტექნიკურ დოკუმენტაციაში მითითებული ხის ჯიშის, ზომების, ხარისხის, ფერის, ხის ტექსტურის ნახატის მიხედვით. შპონის მაქსიმალური გამოსავალისათვის შეკვრის პირველი ფურცლის მონიშვნა ხდება თარგით. შპონის დანაწევრებას ახორციელებენ მონიშნულ ხაზებზე ჯერ ხის მასალის ბოჭკოს განივად, ხოლო შემდეგ კი გასწვრივ. დანაწევრების დროს შეკვრაში არ უნდა მოხდეს შპონის ზოლების შერევა. შეკვრაში დაუშვებელია შპონის ზოლის გადაჭრის ხაზის გადახრა ბოჭკოს მიმართულების მიმართ.

შპონის შეკვრის განივი და გრძივი მიმართულებით დანაწევრება ხორციელდება გილიოტინის მაკრატლებით ან ქალალდსაჭრელი მანქანით. ავეჯის დეტალების ზედაპირის სიმქისე არ უნდა აღემატებოდეს 32 მკმ-ს. შპონის ზოლების ნაწიბურებს შორის არ დაიშვება ღრეჩიოები, ჩამონახეთქები, კანრულები, ამონაგლეჯები და

დაკბილულობები. ნაწიბურების სწორხაზოვნებიდან გადახრა არ უნდა აღემატებოდეს 0.33მმ/მ, ხოლო პერპენდიკულარობიდან 0.2მმ/მ.

შპონის ნაკრების ფორმირების ხარისხის მოთხოვნებია — ზოლების შეუღლების ადგილები უნდა იყოს მჭიდრო შესახედავად თმის სწორი ძაფის სახით, დაუშვებელია შპონის ზოლების ნაწიბურების დაშორება და პირგადადება, ტექსტურის ნახატის გადანაცვლება, წებოიანი ლენტის ჩამორჩენა და ნაკეცები, ძაფის იკანკელი გადანაცვლება.

ერთმალიან და მრავალმალიან წერტილი შპონის მოპირკეთების ხარისხის მოთხოვნებია — საფუძველზე შპონის ზოლები მჭიდროდ უნდა იყოს დაწებებული, მოპირკეთებულ ზედაპირზე არ უნდა იყოს ჰაერის ბუშტები (ჭივჭავები), გაწყვეტები, დაშორებები და ჯიფთვის გამუქებები, წებოს გამოხეთქვები სუფთა ზოლების გადაწევები, პირგადადებები, ახლეჩები, ჩათელვები, გაჭუჭყიანებები. ხარისხის კონტროლი ხორციელდება ვიზუალურად დამტკიცებულ ნიმუშთან შედარებით.

შპონით მოპირკეთების ხარისხი განისაზღვრება საფუძველზე მოსაპირკეთებული ზოლების მიწებების სიმტკიცით და მოპირკეთებული ზედაპირის მდგომარეობით. მოპირკეთების დეფექტებია:

შპონის ადგილობრივი დაშორებები — ვხვდებით ყველაზე უფრო ხშირად. დეფექტი ვლინდება გარეგანი დათვალიერებით ან ზედაპირზე მსუბუქი კაკუნით. მიზეზები: საფუძველის გაჭუჭყიანება (ძირითადად ცხიმიანი ნივთიერებებით), საფუძველის წებოთი არასაკმარისი საგულდაგულო წაგლესა, პაკეტის არასწორი დაწყობა, საფუძველის სისქეში არაზუსტი დამუშავება, პაკეტის დაწყობა ცხელ შუასადებზე, წერტილის დაბალი წნევა. დეფექტის თავიდან ასაცილებლად საჭიროა ტექნოლოგიური რეჟიმის ზუსტი დაცვა.

წებოს გამოხეთქვა — ერთ-ერთი გავრცელებული დეფექტია. დეფექტი ვლინდება გარეგანი დათვალიერებით და ზედაპირის კაშირების ოპერაციის დროს. მიზეზები: თხელი ფორებიანი შპონის გამოყენება, თხევადი წებოს მოხმარება, მოსაპირკეთებელ ზედაპირზე წებოს სიჭარბე, მაღალი წერტილის და დაბალი ტემპერატურების გამოყენება. წებოს გამოხეთქვა მცირდება წებოთი წასმული ზედაპირების წინასწარი შეშრობით, მაგრამ ეს ახანგრძლივებს ტექნოლოგიურ ციკლს და ითხოვს დამატებით ფართებს. წებოს სიბლანტის მოსამატებლად ნაკლებ ეფექტურია დანამატების გამოყენება. წებოს გამოხეთქვა ნაკლებად შესამჩნევია მასში ისეთი საღებლების დამატებით, რომლითაც უნდა შეიღებოს მოსაპირკეთებელი ზედაპირი.

მსხვილი უსწორობები — შეიძლება ჰქონდეს მოპირკეთებულ ზედაპირს, თუ საფუძველზე არ იყო ამოვსებული ცალკეული ამონაგლეჯები. მოპირკეთების შემდეგ შპონის ზედაპირზე წვრილი ჭავლის გაჩენა მიუთითებს საფუძველის ზედაპირის უხეშ მომზადებაზე ან მის სტრუქტურის არაერთგვაროვნებაზე. აღნიშნული დეფექტების თავიდან აცილება შეიძლება საფუძველის ზედაპირის მომზადების ხარისხის გაუმჯობესებით. უსწოროების წარმოქმნა ასევე შესაძლებელია შუასადების უხარისხო ზედაპირის და შპონის ნატეხების ზოლების ზედაპირზე მოხვედრის გამო. შპონის მცირე სისქის გამო ძნელია უსწოროების მოცლა.

ბზარები შპონში — გამოჩენდება მოპირკეთებული დეტალის გაშრობის შემდეგ გამოყენებული ზოლების ამაღლებული ტენიანობის გამო.

ფილების დაბრეცვა — მოფანერების შემდეგ დამოკიდებულია მრავალ ფაქტორზე. ძირითადი მიზეზებია: ფილის არასიმეტრიული დაკალიბრება, ორივე მხარზე წებოს არათანაბარი დადება, შპონის ზოლების სხვადასხვა სისქე, წნევის შემდეგ დაყოვნების დაუცველობა. დაბრეცვა შეიძლება გამოჩენდეს მოპირკეთების შემდეგ ცხელი ფილების არასწორი დაწყობით. დაბრეცვის თავიდან ასაცილებლად საჭიროა ფილების დასაწყობ შემოწმებულ ადგილზე ფილების დასტაში მჭიდროდ დალაგება ან დაკალიბრებულ შუასადებებზე ზუსტად ერთმანეთზე დალაგება.

ფილების მჭიდროდ დალაგებულ დასტაში გაცივების დრო და ტენიანობის გათანაბრება შეადგენს 5-ს და მეტ დღე-დამეს, ხოლო შუასადებებზე დალაგების შემთხვევაში ეს დრო მცირდება 2-3-ჯერ. ხანგრძლივი ჩანცხა ცხელ წნებში ინვევს გაცივების დროის გაზრდას. ჩქაროსნული მოფანერების პროცესს ამ მხრივ აქვს მნიშვნელოვანი უპირატესობა — დაყოვნების დრო მცირდება მინიმუმამდე.

მოპირკეთება ფირებით ქაღალდის საფუძველზე გაუღენთილი ფისებით — ითვალისწინებს საფუძვლის მომზადებას, ფირის დანაწევრებას და ფირის დაწებებას. თანაც ფირებით მოპირკეთება (ლამინირება) ფისის არასრული გამყარებით ხორციელდება წებოს გარეშე, რაც განპირობებულია იმით, რომ მაღალი წნევით წნევის დროს ფისი ხდება თხევადი და მოსაპირკეთებელ ფირს აწებებს საფუძველზე. მოპირკეთება ფირებით ფისების გამყარების უხეში ხარისხით ხორციელდება წებოს საშუალებით.

მოსაპირკეთებელი დეტალების ზედაპირები უნდა იყოს გახეხილი და მტვრისაგან დიდი გულმოდგინებით განმენდილი, არ დაიშვება გაუხეხავი უბნები, ზეთიანი ლაქები, გაჭუჭყიანობა. დეტალის ტენიანობა უნდა იყოს $8\pm2\%$, სისქიდან გადახრა არ უნდა აღემატებოდეს $\pm2\%$.

ფილების ზედაპირები გლუვი მხრიდან გახეხილი უნდა იყოს პარაფინის შრის სრულ მოხსნამდე. მაღალი ხარისხის მერქანბურბუშელოვანი ფილის გამოყენების დროს ზედაპირზე ბურბუშელის წვრილი ფრაქციით ფირი-ქვეშრის გამოყენება არ არის სავალდებულო. ჩვეულებრივი მერქანბურბუშელოვანი ფილებისათვის აუცილებელია გამოყენებული იყოს ფირი-ქვეშრე გაუღენთილი ქაღალდის საფუძველზე ფისის სრული პოლიკონდენსაციით ან ფილის მთლიანი შეფითხნა შემდგომი გახეხით.

შეფითხნილი ზედაპირის ხარისხის მოთხოვნებია — ზედაპირი უნდა იყოს სწორი, გლუვი და თანაბრად დაფარული გამოუტოვებლად შესაფითხნი შემადგენლობის შრით. დაუშვებელია ბურბუშელის ადგილობრივი ამობურცულობა, შესაფითხნი შემადგენლობის აშრევება. მოპირკეთების წინ ზედაპირი უნდა გაიხეხოს ზუმფარით.

ფირებით ქაღალდის საფუძველზე გაუღენთილი ფისებით მოპირკეთების ხარისხის მოთხოვნებია — დაფარვა უნდა იყოს სწორი, გლუვი, ჰაერის ბუშტების (ჭივჭავების), განყვეტების, წებოს გამოხეთქვების, გაჭუჭყიანობის, ჩათელვების გარეშე. ხარისხის კონტროლი ხორციელდება ვიზუალურად. კონტროლს ექვემდებარება ყველა დეტალი.

მოპირკეთება პოლიმერული ფირებით და ხელოვნური ტყავით — ითვალისწინებს საფუძვლის მომზადებას, ფირების დანაწევრებას და ფირების დაწებებას. ხელოვნური ტყავის მოსაპირკეთებელი ზოლების მომზადება ითხოვს პერიმეტრზე ქსოვილის მოცილებას. თვითმიწებადი ფირებით საფუძვლის დაფარვა ხორციელდება წებოს გარეშე, ხოლო დანარჩენი ფირების სახეები კი წებოს გამოყენებით.

ფაროვანი დეტალების გამჭვირვალე და გაუმჭვირი პოლიმერული ფირებით მოპირკეთების წინ ზედაპირის მაღალი ხარისხის მისალებად გამოიყენება ფორთავსება. გაუმჭვირი ფირებით მოპირკეთების დროს დასაშვებია ადგილობრივი დეფექტები (კიდული, ამონაგლეჯი, ნაკაწრი, შენატლლეული და ა.შ.) მათი საგულდაგულო ამოვსების პირობით.

ფორთავსების ხარისხის მოთხოვნებია — ზედაპირი უნდა იყოს სწორი, გლუვი და თანაბრად დაფარული გამოუტოვებლად ფორთავსის შრით, დაუშვებელია ბუშტები და ფორთავსის აშრევება. ხარისხის კონტროლი ხორციელდება ვიზუალურად. კონტროლს ექვემდებარება ყველა დეტალი.

გამჭვირვალე ფირებით მოპირკეთების მოთხოვნებია — დაფარვას არ უნდა ჰქონდეს ლაქები, ზოლები, ბუშტები, ფირის აშრევება.

გაუმჭვირი ფირებით მოპირკეთების მოთხოვნებია — დაფარვა უნდა იყოს პერიანი, არ დაიშვებნა ლაქები, ზოლები და ფირის აშრევება.

მოპირკეთება დეკორატიული ქალალდის შრეებიანი პლასტიკებით — ხორციელდება ორი ხერხით. მოპირკეთება ხისტი დეკორატიული ქალალდის შრეებიანი პლასტიკებით ითვალისწინებს საფუძველის მომზადებას, პლასტიკის დანაწევრებას და პლასტიკის დაწებებას. მოპირკეთება ფორმირებული პლასტიკებით ხორციელდება წინასწარ მოსაპირკეთებელი ზოლების იმ ნაწილის გახურებით, რომლითაც ის ეწებება პროფილურ ზედაპირს. გახურებული პლასტიკატი ხდება პლასტიკური და ადვილად გადაეკავრება პროფილურ ზედაპირს.

დეკორატიული ქალალდის შრეებიანი პლასტიკით მოპირკეთება ცივი ხერხით გამორიცხავს ტემპერატურული ფაქტორის გავლენას. ამიტომ უპირატესობა ეძლევა გახურების გარეშე მოპირკეთებას საამქროში ჩვეულებრივი ტემპერატურის პირობებში. პლასტიკების მოპირკეთება ხორციელდება წებოთი.

პლასტიკის დაწებების წინ წონასწორული ტენიანობის უზრუნველსაყოფად საჭიროა ფილების კონდიცირება არაუმცირეს 72 საათისა, ჰაერის არაუმეტეს 65% ტენიანობისა და 18-22°C ტემპერატურის პირობებში. მიწებების სიმტკიცის ასამაღლებლად დეკორატიული ქალალდის შრეებიანი პლასტიკის უკანა მხარე უნდა იყოს ხორკლიანი, რისთვისაც საჭიროა მისი დამატებითი დამუშავება ზუმფარით.

მოპირკეთების ხარისხის მოთხოვნებია — მოსაპირკეთებელი ზოლები, საფუძველზე მტკიცედ უნდა იყოს მიწებებული, ზედაპირზე არ უნდა იყოს ხილული ბზარები, ჩათელვები, ლაქები, დეფექტები. ხარისხის კონტროლი ხორციელდება ვიზუალურად, კონტროლს ექვემდებარება ყველა დეტალი. მიწებების სიმტკიცეზე გამოცდა ხორციელდება ფილის მოპირკეთებიდან 3 დღე-ლამის შემდეგ.

1.7 მოსაპირკეთებელი ზედაპირის მომზადება

მოპირკეთების ფუძედ გამოიყენება საინჟინრო მასალები: ფილები — მერქანტურბუშელოვანი; მერქანტოჭკოვანი, გარდა ზესალი, მაგარი და ნახევრად მაგარი.

MDF — მერქანტოჭკოვანი ფილა — Medium Density Fibreboards — საშუალო სიმკვრივის. მზადდება ძალიან წვრილი ხის ნახერხისაგან მშრალი წნევით მაღალ ტემპერატურაზე; HDF — მერქანტოჭკოვანი ფილა — High Density Fibreboards — მაღალი სიმკვრივის. მზადდება წვრილდისპერსიული მერქანტოჭკოვანი მასისაგან ცხლად, მშრალი წნევით; OSB — მერქანტის ფილა — Oriented Strand Board — მზადდება გრძელი ზომის ორიენტირებული მერქანტის ბურბუშელისაგან; LVL — Laminated Vener Lumber — (საკონსტრუქციო მასალა) — შენებებული წიწვოვანი ჯიშის (ფიჭვი, ნაძვი, ლარიქსი) რამდენიმე შრის ანათალი შპონი ბოჭკოვების პარალელური განლაგებით; ფანერი და მასიური ხე.

დეტალების შპონით მრავალმაღალიან წნევში და დეკორატიული ქაღალდის შრებიანი პლასტიკებით მოპირკეთების დროს დეტალების სისქიდან გადახრა არ უნდა აღემატებოდეს 0.3მმ, ხოლო ფირებით ერთმალიან წნევში მოპირკეთების დროს კი 0.2მმ.

საფუძველის ზედაპირის სტრუქტურა უნდა იყოს თანაბარი, შესუსტებული ან ზედმეტი მაგარი ადგილების, ღრმულების, წებოიანი და ცხიმიანი ლაქების, ფისის, მალების გარეშე.

როკების, ფისიანი ჯიბეების, მპალების, ადგილობრივი ღრმულების მოცილება ხდება გაბურლვით და საცობის ამოქოლვით. დეტალების ზედაპირის სიმქისე, მკმ, დამოკიდებულია მისი დამუშავების ხერხზე.

დეტალის ზედაპირის სიმქისე მოპირკეთების წინ უნდა შეესაბამებოდეს მასალის სახეს, რომლითაც უნდა განხორციელდეს დეტალის მოპირკეთება. ამისათვის ზედაპირებს ხეხავენ და მოსაპირკეთებლად მომზადებისათვის იყენებენ ზედაპირის გამოყვანის ისეთ სახეებს, როგორიცაა მთლიანი შეფითხვნა და ფორთავსება.

დეტალები მოპირკეთების წინ იხეხება ფართო და ვიწროლენტიან სახეს ჩარხებზე ერთხელ ან ორჯერ.

არათანაბარი (უხეში) სტრუქტურის მერქანტურბუშელოვანი ფილის დეტალების ზედაპირის მთლიანი შეფითხვნა გაუმჭვირი ფირებით მოპირკეთების მსგავსად ხორციელდება ცხელ წნევში ლითონის შუასადებების გამოყენებით არაუმეტეს 0.62მკმ სიმქისით.

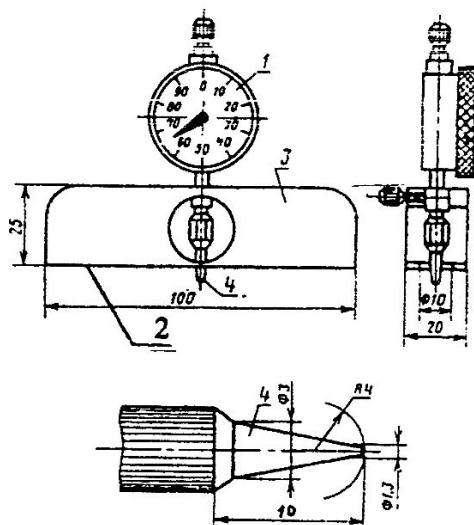
ფორთავსება გამოიყენება შპონით მოპირკეთებული ფილებისათვის გამჭვირვალე პოლიმერიული ფირებით გამოყვანის მსგავსად, ასევე მოპირკეთებული და მოუპირკეთებელი თანაბარი მკვრივი ზედაპირით ფილებისათვის გაუმჭვირი ფირებით მოპირკეთების მსგავსად. შემადგენლობის დადება ხდება ვალცებიანი ჩარხებით.

მაღალი ხარისხის არასტანდარტული ნაკეთობების ზედაპირების მომზადების დროს მოპირკეთების მსგავსად დეტალის ნაწილებს, კოტათი შეერთებების ტორსებს და დეტალის პირაპირებს წინასწარ აკრავენ მერქნის განლაგებებს, ლარტყებს, ჩასადებებს.

მოსაპირკეთებელი ზედაპირის მომზადების საკონსტრუქტო პარამეტრების გაზომვა.

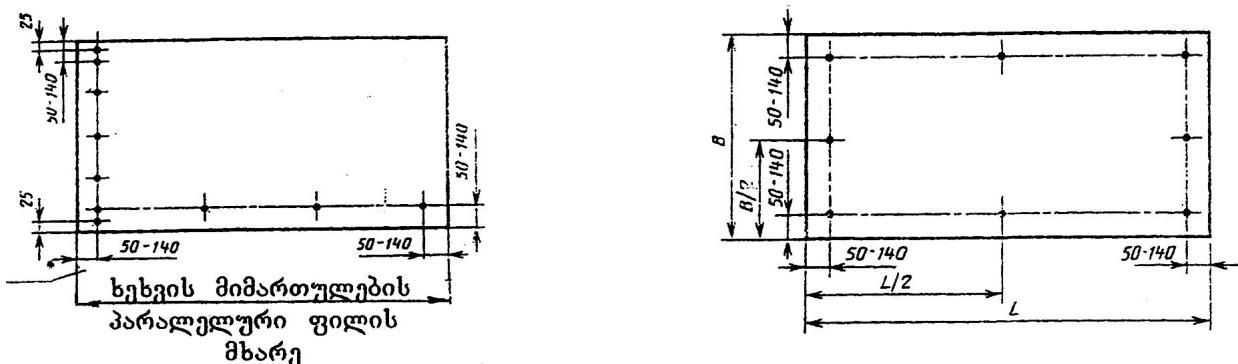
სიმქისის პარამეტრების კონტროლისათვის ინდიკატორიანი სილრმესაზომის ნახ. I-17 გამოყენების შემთხვევაში საათის ტიპის ინდიკატორს (1) ამაგრებენ კალაპოტში (3) ისე, რომ მისი საზომი ბუნიკი (4) გამოშვერილი იყოს კალაპოტის საყრდენი სიბრტყიდან (2) სვლის სიდიდით 1.6მმ-დან 2.0მმ-მდე. გაზომვის წინ სილრმესაზომს კალაპოტის საყრდენი სიბრტყით ათავსებენ ბრტყელ პარალელურ ოპტიკურ მინაზე ან შესათანადებელ ფილაზე ზომებით: 25X100 მმ და ინდიკატორის ისარს დაამთხვევენ სკალის ნულოვან დანაყოფს. საზომი ბუნიკის ზედაპირს, რომელიც გაზომვის დროს შეხებაშია მერქნის ზედაპირთან, უნდა ჰქონდეს ნახევარსფეროს ფორმა, $4\pm0,1$ მმ. რადიუსით.

ზედაპირის უსწორობათა სიმაღლეების გაზომვის დროს ინდიკატორიან სილრმესაზომს ათავსებენ საკონტროლო ზედაპირზე ისე, რომ ინდიკატორის საზომი ბუნიკის ბოლო შეეხოს უდიდესი ღრმულის ძირს.

ნახ. I-17

გაზომვის დროს ინდიკატორიანი სილრმესაზომი საკუთარი მასით უნდა ეყრდნობოდეს საკონტროლო ზედაპირს. ინდიკატორის სკალაზე აღებული ანათვალი, ისრის ბრუნვის გათვალისწინებით ნულოვანი დანაყოფიდან საათის ისრის საწინააღმდეგო მიმართულებით, შეესაბამება მანძილს I — ური უსწორობის უმაღლესი ნერტილიდან უმდაბლეს ნერტილამდე (H_{max}).

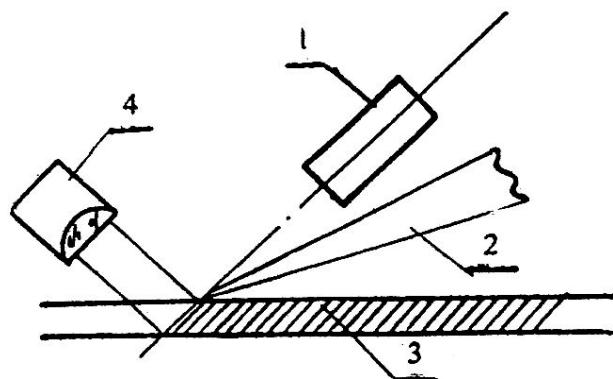

გაზომილი შედეგების მიხედვით Rm_{max} –ის მნიშვნელობა იანგარიშება ფორმულით $Rm_{max} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n H \max i$.

სადაც n უსწორობების რიცხვია (არაუმეტეს 5-ისა).

ზედნადები ოპტიკური ხელსაწყოს მოქმედების პრინციპი ემყარება ზედაპირის პროფილის მიღებას უსწორობათა შუქვეთის (ჩრდილი დანებისგან) მეთოდით და ჩრდილის სიგრძის გაზომვას.

სინათლის სხივების პარალელური კონის გზაზე (ნახ. I-18) რომელიც გამოდის გამნათებლიდან 1, ათავსებენ დანას 2 სწორხაზოვანი ბასრი პირით. დანის პირი თავისუფლად დევს საკონტროლო ზედაპირზე 3 და ეყრდნობა ზედაპირის უდიდეს უსწორობას. უსწორობათა პროფილის (ჩრდილის) დაკვირვება ხორციელდება მიკროსკოპით 4. უსწორობათა სიმაღლეები აითვლება ოკულარ-მიკრომეტრის საშუალებით.

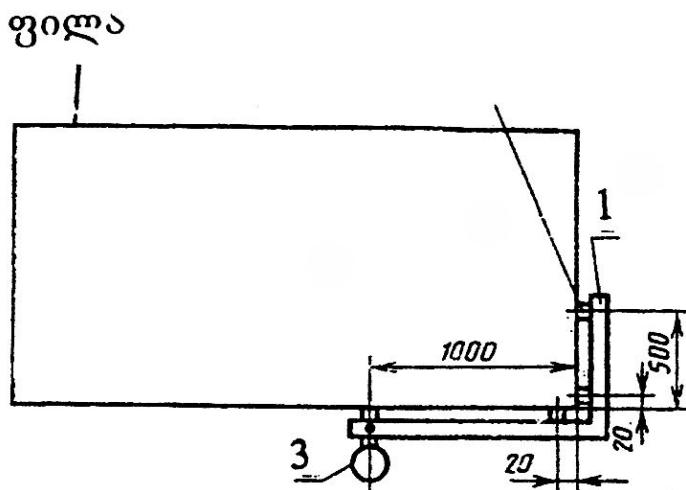
ნახ. I-18

ზედაპირის სიმქისის ხარისხობრივი შეფასება ხორციელდება საკონტროლო ზედაპირის შედარებით სიმქისის ნიმუშთან, ვიზუალურად ან ცეცებით.

სიმქისის ნიმუში გამოიყენება ერთნაირი ფორმის, მერქნის ჯიშისა და ისეთივე მეთოდით დამუშავებული დეტალების ზედაპირების სიმქისის კონტროლისთვის. სიმქისის ნიმუშის ზედაპირის ზომებია 300X200 მმ. ძელაკის ფორმის ნიმუშის სიგრძე 300მმ-ია. ზომების დასაშვები გადახრები არ უნდა აღემატებოდეს $\pm 3\text{მმ}$ -ს.

სიმქისის ნიმუშზე აღნიშნული უნდა იყოს დამუშავების სახე, ნაკეთობის დანიშნულება, მერქანის ჯიში, სიმქისის პარამეტრები დასაშვები გადახრით, მოქმედების ვადა.

გაზომვის მეთოდების და საზომი საშუალებების შერჩევის დროს აუცილებელია გავითვალისწინოთ დეტალის ნახაზზე აღნიშნული სიმქისის პარამეტრის გაზომვის შესაძლებლობა, გაზომვის ზღვრები, საკონტროლო პარამეტრის დასაშვები გადახრა, გაზომვის მეთოდის და საზომი საშუალებების ცდომილებები, ხელსაწყოს მწარმოებლობა, დეტალის ფორმა, ზომები, მასალა და ა.შ.

ნახ. I-19

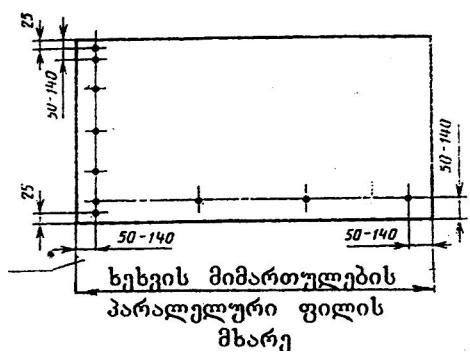
ნახ. I-19-ზე მოცემულია ფილის წიბოების პერპენდიკულარობიდან სპეციალური სამარჯვით გადახრის გაზომვის სქემა. სამარჯვი შედგება: ლითონის კუთხოვანასაგან-1, სამი ხისტი საყრდენისაგან-2 და საზომი თავისაგან-3 — საათის ტიპის ინდიკატორისაგან, დანაყოფის ფასით 0.01 მმ. კუთხოვანას საყრდენი მხარის სიგრძე შეადგენს (500 ± 1) მმ-ს, ხოლო საზომი მხარის სიგრძე — (1000 ± 1) მმ-ს. საყრდენების და ინდიკატორის საზომი ღეროს ბრტყელი საკონტაქტო ზედაპირების დიამეტრი არ აღემატება 8.0 ± 0.5 მმ-ს.

გაზომვის წინ სამარჯვს საყრდენებით მიადებენ შესათანადებელ კუთხოვანას (რომლის გვერდების სიგრძეები შესაბამისად 1000მმ და 630 მმ) საზომ მხარეებს, რის შემდეგ ლითონის კუთხოვანას (1) ნახვრეტში ამავრებენ ინდიკატორს (3) ისეთ მდებარეობაში, რომელიც შესაბამება ინდიკატორის გაზომვის დიაპაზონის შუა მდებარეობას. შემდეგ სკალის შემობრუნებით ხორციელდება ინდიკატორის ჩვენების კორექტირება მმ-ის მთელ რიცხვამდე. გაზომვას აწარმოებენ ფილის ოთხივე კუთხეში.

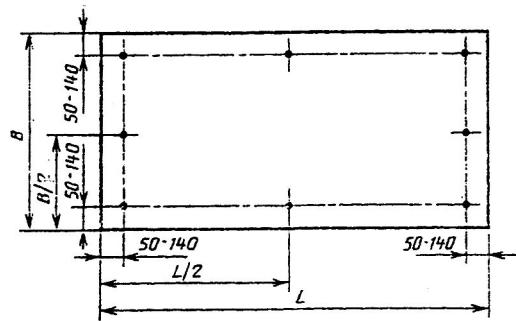
წიბოების პერპენდიკულარობის გადახრის შეფასება ხორციელდება ინდიკატორის ჩვენების მიხედვით, ცდომილებით არა უმეტეს 0.5 მმ-ისა, ფილის სიგრძე და სიგანე იზომება ფილის წიბოების პარალელურ საზომ ხაზზე, რომელიც წიბოდან დაშორებულია 50 მმ-დან 100 მმ-მდე. გაზომვა ხორციელდება ლითონის რულეტით, დანაყოფის ფასით 1 მმ. აღნიშნული მანძილების შეფასება ხორციელდება რულეტზე აღებული ჩვენების მიხედვით, არაუმეტეს 1 მმ ცდომილებებით.

ნახ. I-20-ზე მოცემულია გახეხილი და დაკალიბრებული ფილების სისქის გასაზომი წერტილების განლაგების სქემა. გაზომვა ხორციელდება ინდიკატორული სისქესაზომით ან მიკრომეტრით, დანაყოფის ფასით $0,01$ მმ, ფილის ერთმანეთისგან თანაბრად დაშორებულ 10 სხვადასხვა წერტილში.

გაუხეხავი ფილის სისქე იზომება რვა სხვადასხვა წერტილში I-21-ე ნახაზზე მოყვანილი გაზომვის სქემის მიხედვით.

ნახ. I-20 გახეხილი

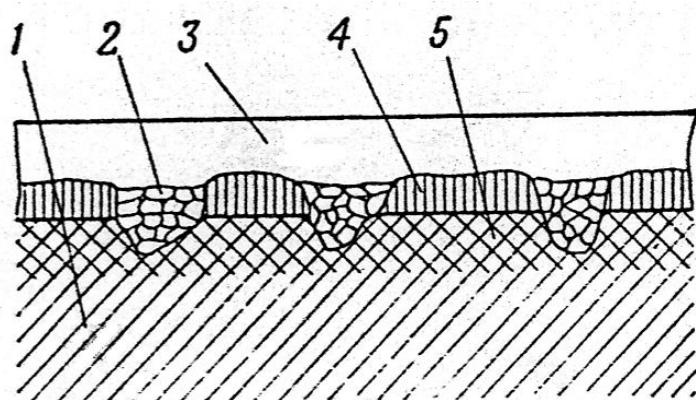
ნახ. I-21 გაუხეხავი

თავი ॥ გამოყვანა

2.1. ძირითადი ცნებები

გამოყვანა — ავეჯის ხარისხის შეფასების ერთ-ერთი ესთეტიკური კრიტერიუმი არის მისი გამოყვანის ხარისხი, რომლის ქვეშ იგულისხმება ზედაპირის დამუშავების ყველა სახე მიმართული ნაკეთობის მხატვრულ-დეკორატიული ღირებულების გაუმჯობესებაზე და გარემოს ზემოქმედებისაგან მათ დაცვაზე.

გამოყვანის გამარტივებული სქემა მოცემულია ნახ. II-1-ზე.

ნახ. II-1; 1 — გამოსაყვანი მერქანი; 2 — ფორთავსება;
3 — ლაქსალებავი მასალის შრე; 4 — დაგრუნტვის შრე; 5 — ლებვის შრე.

ფუნქციური დანიშნულებისაგან დამოკიდებულებით გამოყვანა დაიყოფა სამ ძირითად ჯგუფად: დამცავი, მხატვრულ-დეკორატიული და დამცავ-დეკორატიული.

დამცავი გამოყვანა განკუთვნილია გარემოს ტემპერატურის და ტენის ზემოქმედებით გამოწვეული ნაკეთობის დაზიანებისაგან დასაცავად, რაც დაკავშირებულია დატენიანობის, შეშრობის, გაჯირვების, ნაკეთობის ელემენტების კოროზიის მოვლენებთან, ასევე ფიზიკა-ქიმიური და მექანიკური გაფუჭებისაგან დასაცავად ნაკეთობის ან მის ელემენტებზე მუავამედეგობის, ზეთმედეგობის, თბომედეგობის მინიჭების გზით.

მხატვრულ-დეკორატიული დაფარვა ითვალისწინებს ნაკეთობის დეკორირებას პლასტიკური ან დეკორატიული საშუალებებით: რელიეფური დეკორი (კვეთილობა, ტვიფრა, გრავირება), ორნამენტური დეკორი (ამოწვა, მოხატვა), ნაკრები დეკორი (ინტარსია, მოზაიკა, ინკრუსტაცია, მარკეტრი), ზედნადები დეკორი (ზესადები და ჩასადები — ხის, ლითონის, პლასტმასის, ძვლის, რქის, შუშის, ფაიფურის, ქაშანურის, კერამიკის და სხვა).

დამცავ-დეკორატიული გამოყვანა ნაკეთობას ანიჭებს დეკორატიულ და დამცავ თვისებებს. გამოყვანის ეს ყველაზე გავრცელებული სახეა, რომლის პროცესის დროს ხდება ნაკეთობაში შემავალი მასალების ბუნებრივი დეკორატიული თვისებების გამოვლენა და ხაზგასმა ან ახალი თვისებების მინიჭება, რომლებიც ფორმის აღქმას აძლიერებენ. მათ მიეკუთვნება: ხის მასალის მარტივი და რთული მოპირკეთება ახდილი ან ანათალი შპონით, შემდგომ კი ტექსტურის უკეთ

გამოსამუდავნებლად გამჭვირვალე აფსკით დაფარვა; მერქანის და ლითონის დაფარვა თხევადი ლაქსალებავებით; ფურცლოვანი და პოლიმერული აფსკური მასალების დაწებება ან დაწებება, ფხვნილების დაფრქვევა; მეტალიზაცია (მოალუმინება, მობრინჯაოება, მოოქვრა); ლითონების ქიმიური და საანოდიზაციო დაფარვა, რბილი ავეჯის ელემენტების დაფარვა ავეჯის დეკორატიული ქსოვილებით ან ტყავის ტიპის ხელოვნური მასალებით (ვინილის ტყავი და სხვა).

გამოსაყვანი ჯგუფის შერჩევა დამოკიდებულია სამხატვრო-საკონსტრუქტორო ამოცანებზე, გამოყენებული მასალების ესთეტიკურ თვისებებზე, ასევე ნაკეთობისადმი ნაყენებული ფუნქციურ, ტექნიკურ-ეკონომიურ და საექსპლუატაციო მოთხოვნებზე. ერთ ნაკეთობაში შეიძლება შეხამებული იყოს დამცავი დაფარვა (გარე და შიგა უხილავი ზედაპირები) მხატვრულ-დეკორატიულთან (სახიანი და მუშა ზედაპირები).

მერქანის მხატვრულ-დეკორატიული ღირებულება განისაზღვრება ფერით და ზედაპირის დამახასიათებელი აგებულებით — ტექსტურით. ტექსტურის ქვეშ იგულისხმება ზედაპირის ფიზიკური თვისებები, რომელიც განსაზღვრულია ხის ანატომიური აგებულებით, ხის ტანის ფორმითა და მერქანის დამუშავების ხერხით. მერქანის ბოჭკოების, ერთი ნლის შრების და გულის სხივების გადაჭრის დროს გადანაჭერ ზედაპირზე ნარმოიქმნება დამახასიათებელი ნახატი შეპირებული აგებულებით და გახსნილი ანატომიური ელემენტების ზომებით, ხოლო მათი მიმართულება ღერძის მიმართ (სწორბოჭკოვანი, ხვეული, ჯავარიანი, აწენილ-ბოჭკოვანი) განისაზღვრება ხის ტანის ფორმით, ხის ტანის სიგრძეზე გადანაჭერის ადგილით (წვეროს, ტანისშუა ან კინტის ნაწილი) და მექანიკური დამუშავების ხერხით (რანდვა, ახდა).

ტექსტურის ნახატის ცვლილება დამოკიდებულია დამუშავების მიმართულებაზე, ე.ი. ჭრის სიბრტყეზე — რადიალური, ტანგენციური, რადიალურ-ტორსული და ტანგენციურ-ტორსული. ჩვეულებრივ გამოიყენება დამუშავების პირველი და მეორე მიმართულება — რადიალური (გულის სხივების პარალელური) და ტანგენციური (გულის სხივების პერპენდიკულარული). უმრავლეს ხის ჯიშებში (მუხა, იფანი, ნითელი ხე, კაკალი, პოლისტრა და სხვა) ორივე მიმართულება იძლევა ლამაზ სურათს. ტექსტურის გამოვლინებაში მნიშვნელოვანი ადგილი უკავია ფერს, განსაკუთრებით კი ადრიანი და გვიანი მერქანის ღებვის კონტრასტს. მუხის მერქანი საინტერესოა ტანგენციურ და რადიალურ განაჭერზე, რადგანაც ტექსტურის ნახატის შექმნაში ერთდროულად მონაწილეობენ როგორც გულის სხივები, ასევე წლიური რგოლები.

ტექსტურის დამახასიათებელი სახეებია:

1. მერქანი გამოსახული ნახატის გარეშე, თანაბარშეღებილი ზედაპირით, სუსტად შესამჩნევი ბოჭკოების მიმართულებით. ასეთი ტექსტურა აქვს არყის ხეს, ცაცხვს, მსხალს;
2. შტრიხული ნახატის ტექსტურა წვრილი ერთსახოვანი შტრიხებით ნარმოიქმნება გულის სხივების განყვეტის შედეგად (წიფელი და სხვა ჯიშები);
3. მუარული ნახატი ნარმოიქმნება რადიალურ ჭრილზე, გახსნილი ძარღვების კრთომით (ლივლივი), განლაგებული განყვეტილი ზოლების სახით. ასეთი ტექსტურა დამახასიათებელია ნითელი ხისათვის, ტალღისებრი ნეკერჩხალისათვის და არყის ხისათვის;

4. ზოლებიანი ნახატი წარმოიქმნება რადიალურ ჭრილზე მერქანის ჯიშებში კაშკაშა კონტრასტული გამოსახულების ადრინდელი და გვიანი მერქანის ღებვის დროს. ტექსტურისათვის დამახასიათებელია ვინწრო და განიერი მუქი და ნათელი ზოლების მონაცვლეობა. ასეთი ნახატი ახასიათებს წინვოვან ჯიშებს, წითელ ხეს, კაკალს, პალისანდრას და სხვა ჯიშებს;
5. ტალღოვანი ნახატი წარმოიქმნება რადიალურ ჭრილზე ტანის არანორმალური ფორმის მერქანში (ჯავარიანი მერქანი — არყის ხე, ნეკერჩალი, წითელი ხე) ან სპეციალური მჭრელი იარაღით მერქანის ფიგურული ტალღოვანი დამუშავების გზით (არყის ხე, იფანი და სხვა);
6. V — მსგავსი ნახატი დამახასიათებელია ტანგენციური ჭრისათვის. ნახატს წარმოქმნის განაჭერზე მოხვედრილი წრიული შრეები არასწორი ფორმის პარაბოლური ხაზების სახით. გულის სხივები თითქმის არ შეიმჩნევა და გავლენას ვერ ახდენს ნახატის ხასიათზე. ყველაზე უფრო კაშკაშა გამოვლენილი ნახატი აქვს კაკალს, იფანს და მუხას;
7. ტექსტურის მრუდხაზოვანი ნახატი წარმოიქმნება ტანგენციურ ჭრილზე ზოგიერთი ფოთლოვანი ხის ჯიშის (კაკალი, თელა და სხვა), არანორმალურ პირობებში გაზრდის დროს. ნახატს ქაოსური გადახლართული ხაზების და ლაქების ხარჯზე აქვს ფასეული დეკორატიული ხარისხი. ასეთი ნახატის ნაირსახეობას წარმოადგენს ფუჭვილასებრი და თიასებრი, რომელთა წარმოქმნა ხდება კაპის კოშტის ნაწილის დამუშავების დროს ან ზოგიერთ ფოთლოვან ჯიშებში (კაკალი) თიათ;
8. ფურცლისებრი ნახატი ხასიათდება ტანგენციურ განაჭერზე ჩაკეტილი არასწორი ფორმის ელიფსური ხაზებით;
9. როკებიანი ნახატი (მუქად შელებილი მერქანის ცალკეული ცენტრალური ლაქების, როკების და მთელი რიგი კონცენტრირებული წრეხაზების სახით) წარმოიქმნება როკების დიდი რაოდენობის მქონე მერქანის დამუშავების დროს (ფიჭვი, ნაძვი, აკაცია);
10. დიდი მნიშვნელობა აქვს ხის ტექსტურის ბუნებრივი ნახატის სწორად გამოყენებას ავეჯის მხატვრული გადაწყვეტის დროს. ბოჭკოების მიმართულებას, ხასიათის და ტექსტურის ნახატის მასშტაბის შერჩევა ხდება სტილურობის და არქიტექტურის თანამედროვე მოთხოვნების გათვალისწინებით. ნაკრების ცალკეული ელემენტების და გეომეტრიული ფიგურების ბოჭკოების სხვადასხვა მიმართულებების შეხამება იძლევა მრავალი დეკორატიული სქემის მიღების საშუალებას.

2.2. ლაქსალებავებით დაფარვის სახეები

ავეჯის და ხის სხვა ნაკეთობების ლაქსალებავებით გამოყვანა ყველაზე უფრო საპასუხისმგებლო, რთული და შრომატევადი ოპერაციაა და ზოგიერთ შემთხვევაში შეიძლება შეადგინოს ნაკეთობის თვითღირებულების ნახევარი.

ლაქსალებავებით დაფარვის სახეების მიხედვით გამოყვანა დაიყოფა: გამჭვირვალე — ლაქებით; გაუმჭვირი — სალებავებით და ემალით; ნახევარგამჭვირვალე — პიგმენტიანი ლაქებით; ბზინვარების ხარისხის მიხედვით:

მაღალპენიანი, პენიანი, ნახევარპენიანი, მქრქალი, ნახევარმქრქალი; დამფარავი თვისებების მიხედვით: ღიაფორიანი და დახურულფორიანი.

ლაქსალებავები მასალების დაფარვის და გამყარების ხერხები დამოკიდებულია გამოსაყვანი ნაკეთობის ფორმაზე, ლაქსალებავის სახეზე, მისალები დაფარვის საჭირო მაჩვენებელზე და პროცესის მოთხოვნილ მწარმოებლობაზე.

ზოგიერთი ნაკეთობის მხატვრული გადაწყვეტის და სხვა ფაქტორების გამო სხვადასხვა დეტალებისათვის და ზედაპირებისათვის შეიძლება საჭირო იყოს გამოყვანის კომბინირება სხვადასხვა ლაქსალებავებით. ასე მაგალითად, ნაკეთობის კედლები და თაროები შეიძლება გამოყვანილი იყოს უფრო იაფი ნიტროლაქით, ფასადები და სხვა ხილული ზედაპირები — გამძლე პოლიურეთანული ლაქით, ხოლო ფასადის დეკორატიული ელემენტები და სახელურები მტკიცე ფერადი ემალით. კარადის კორპუსული დეტალები შეიძლება მოპირკეთებული იყოს ქაღალდის საფუძველზე ფირით “ფინიშ-ეფექტით”, ხოლო კარებები, ლაგვარდი, პლინტუსი — დაფარული იყოს ლაქსალებავებით და ა.შ. საერთოდ, კომბინირებული დაფარვა დიზაინის რაციონალურობის კარგი ნიშანია.

მხატვრული ნაკეთობების (ავეჯის, სუვენირების, სათამაშოების და ა.შ.) ნარმობაში ლაქსალებავებით დაფარვა ხშირად შეუდლებულია მოხატვასთან, აბრეშუმგრაფიასთან, ტამპონურ ბეჭდვასთან, პიროგრაფიასთან და სიბრტყივი დეკორირების სხვა მეთოდებთან.

გამოსაყვანი მასალის სახეობის და ნაკეთობის გარეგანი სახისადმი ხარისხობრივი მოთხოვნილებისაგან დამოკიდებულებით დაფარვა იყოფა ჯგუფებად, ქვეჯგუფებად და კატეგორიებად. მათი კლასიფიკაცია გამოსაყვანი ზედაპირების სახეების გათვალისწინებით მოცემულია ცხრილ II-1-ში.

ცხრილში დაფარვის ჯგუფების 1-ლი და მე-7 ვარიანტებისათვის დაფარვის ქვეჯგუფი A ნიშნავს დაფარვას ღია ფორებით, ხოლო B — დაფარვას დახშული ფორებით.

მე-8 ვარიანტის A ქვეჯგუფისათვის გამჟღენთი მასალები არის მელამინფორმალდეპიდური, ხოლო B ქვეჯგუფისათვის — კარბამიდულ-ფორმალდეპიდური. დაფარვის კატეგორიები დამოკიდებულია დაფარვის ბზინვარების ნორმაზე.

დაფარვის კლასიფიკაცია დამცავი თვისებების მიხედვით მოცემულია ცხრილ II-2-ში.

გამოსაყვანი ზედაპირების დამცავ-დეკორატიული დაფარვის ვარიანტები აღნიშნული უნდა იყოს საკონსტრუქტორო-ტექნიკურ დოკუმენტაციაში ავეჯის პროექტირების დროს. აღნიშვნა შედგება რამდენიმე ნაწილისაგან:

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

- 1 — მიუთითებს დამფარავ მასალას;
- 2 — მიუთითებს დაფარვის ქვეჯგუფს და კატეგორიას;
- 3 — მიუთითებს ლაქ-სალებავით დაფარვის გამჭვირვალობას;
- 4 — მიუთითებს დაფარვის ბზინვარების ხარისხს;
- 5 — მიუთითებს დაფარვის დამცავი თვისებების აღნიშვნას;

დამცავ-დეკორატიული დაფარვის აღნიშვნის ნაწილები ერთმანეთისგან გამოიყოფა წერტილებით.

ცხრილი II-1

№	დაფარვის ჯგუფი	დაფარვის ქვეჯგუფი	დაფარვის კატეგორია	დაფარვის სახე ოპტიკური თვისებების მიხედვით		დაფარვის გზინდარების მიხედვით	გზინდარების ნორმა	ავეჯის გამოსაყვანი ზედაპირები				
				გამჭვირვალე- ობების მიხედვით	გზინდარების მიხედვით			კორპუსული			დასაჯდომი და დასაწილი	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.	კოლეთურული (ვ.ვ.)	A	1	გამჭვირვალე (გ)	მქრქალი (მ)	ეტალონის მიხედვით	-	-	-	-	-	-
			2	გამჭვირვალე (გ)	ნახევრადპენიანი (ნპ) ნახევრადმქრქალი (ნმ)	არ არის რეგლამენტირებული	-	-	-	-	-	-
		B	1	გამჭვირვალე (გ)	მაღალპენიანი (მპ)	10 პწკარი	-	-	-	-	-	-
			2		მქრქალი (მ)	ეტალონის მიხედვით	-	-	-	-	-	-
			1	არაგამჭვირვალე (ა)	მაღალპენიანი (მპ)		-	-	-	-	-	-
			2	გამჭვირვალე (გ)	პენიანი (პ)	არა უმცირეს 7 პწკარისა	-	-	-	-	-	-
					მქრქალი (მ)	ეტალონის მიხედვით						

გაგრძელება												
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
2.	პოლიურეთანული ურ	A	1	გამჭვირვალე (გ)	მქრქალი (ზ)	ეტალონის მიხედვით			-			
			2	გამჭვირვალე (გ)	მქრქალი (ზ)	არ არის რეგლამენტირებული			-			
3.	მელარინური ძლი	A	1	გამჭვირვალე (გ)	მქრქალი (ზ)	ეტალონის მიხედვით			-			
			2	გამჭვირვალე (გ)	მქრქალი (ზ)	არ არის რეგლამინტირებული	-	-			-	-
4	პოლიაკრილური აკ	A	1	გამჭვირვალე (გ)	მქრქალი (ზ)	ეტალონის მიხედვით			-			
			2	გამჭვირვალე (გ)	მქრქალი (ზ)	არ არის რეგლამინტირებული	-	-			-	-
5.	შარლოვანული მწ	A	1	გამჭვირვალე (გ)	ნახევრადპენიანი (ნპ) ნახევრადმქრქალი (ნმ)	არა უმცირეს 1 პწკარისა	-	-	-		-	
				მქრქალი (ზ)	ეტალონის მიხედვით							

გაგრძელება												
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
6 ნიტოციული ზე	A	1	გამჭვირვალე (გ)	ნახევრადპენიანი (ნპ) ნახევრადმქრქალი (ნმ)	არა უმცირეს 1 პწკარისა			-				
	B	2	გამჭვირვალე (გ)	ნახევრადპენიანი (ნპ) ნახევრადმქრქალი (ნმ) მქრქალი (მ)	არ არის რეგლამენტირებული	-	-			-		
	B	1	გამჭვირვალე (გ)	პენიანი (პ) მქრქალი (მ)	არა უმცირეს 7 პწკარისა ეტალონის მიხედვით	-	-	-		-		
	B	2	არაგამჭვირვალე (ა) არაგამჭვირვალე (ა)	ნახევრადპენიანი (ნპ) ნახევრადმქრქალი (ნმ) მქრქალი (მ)	არა უმცირეს 2 პწკარისა ეტალონის მიხედვით არ არის რეგლამენტირებული			-				

გაგრძელება												
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
7	Б	1	არაგამჭვირვალე (ა)	პენიანი (პ)	არა უმცირეს 3 პწკარისა			-				
		2	არაგამჭვირვალე (ა)	ნახევრადპენიანი (ნპ)	არა უმცირეს 2 პწკარისა	-	-			-		-
8	A	1		მაღალპენიანი (მპ)	არა უმცირეს 10 პწკარისა							
				ნახევრადპენიანი (ნპ)	არა უმცირეს 2 პწკარისა			-				
				მქრქალი (მ)	ეტალონის მიხედვით							
	2			ნახევრადპენიანი (ნპ) მქრქალი (მ)	ეტალონის მიხედვით	-			-			
	3			ნახევრადმქრქალი (ნმ)	არ არის რეგლამენტირებული	-	-		-			
	Б	1		ნახევრადპენიანი (ნპ) მქრქალი (მ)	ეტალონის მიხედვით			-	-			
		2		ნახევრადპენიანი (ნპ) მქრქალი (მ)	ეტალონის მიხედვით	-			-			

დაფარვის კლასიფიკაცია	დაფარვის მდგრადობის დახასიათება	აღნიშვნა
შეზღუდულად წყალმედეგი	წყლის ტემპერატურა $20\pm2^{\circ}\text{C}$ 6 სთ-ის განმავლობაში — გათეთრების გარეშე	3
დაბალსითბომედეგი	30 წთ-ის განმავლობაში 60°C -ზე შეიმჩნევა ანაბეჭდი	
დაბალსიცივემედეგი	-30°C -ზე — 10 სთ-ზე ნაკლები	
წყალმედეგი	წყლის ტემპერატურა $20\pm2^{\circ}\text{C}$ 24 სთ-ის განმავლობაში — გათეთრების გარეშე	6
შეზღუდულად სითბომედეგი	30 წთ-ის განმავლობაში 60°C -ზე — ანაბეჭდის გარეშე	
შეზღუდულად სიცივემედეგი	-30°C -ზე — არანაკლებ 10 სთ-ისა	
წყალმედეგი	წყლის ტემპერატურა $20\pm2^{\circ}\text{C}$ 24 სთ-ის განმავლობაში — გათეთრების გარეშე	9
სითბომედეგი	30 წთ-ის განმავლობაში 100°C -ზე — ანაბეჭდის გარეშე	
სიცივემედეგი	-40°C -ზე — არანაკლებ 3 დღე-ღამისა	

ავეჯის ლითონის ელემენტების ზედაპირების გამოყვანა ხორციელდება ქიმიური, ელექტროქიმიური, ლითონური და არალითონური დაფარვით. არალითონური დაფარვა მიიღება ლაქსალებავისა და პლასტმასების გამოყენებით. ლაქსალებავებით დაფარვა შეიძლება იყოს გამჭვირვალე და არაგამჭვირვალე. ლაქსალებავებით გამჭვირვალე დაფარვა ხდება ძირითადად ფერადი ლითონებისგან დამზადებული ელემენტებისა, რათა ისინი არ დაუანგდნენ. არაგამჭვირვალე დაფარვა ხორციელდება ემალების საშუალებით და გამოიყენება ლითონის საყრდენებისა და საპირე ფურნიტურის გამოსაყვანად.

ავეჯის ფურნიტურის დამცავ-დეკორატიული დაფარვის აღნიშნვა ხორციელდება გამოყენებული მასალის, დაფარვის სახის, სისქის და გამოყენების სფეროს აღნიშნვით.

სამაგრი ნაკეთობების (ჭანჭიკი, ხრახნი, ქანჩი, საყელური) დაფარვის პირობით აღნიშვნას ემატება მათი გეომეტრიული პარამეტრები. მაგალითად, აღნიშვნაში:

I) ჭანჭიკი M8X60.48.01.6;

8 — ჭანჭიკის დიამეტრი მმ-ში;

60 — ჭანჭიკის სიგრძე მმ-ში;

48 — სიმტკიცის კლასი;

01 — ქრომატირებით თუთით დაფარვის აღნიშვნა;

6 — დაფარვის სისქე მიკრომეტრებში.

II) სჭვალი 2-3X20.2:

2 — კონსტრუქციის მიხედვით სჭვალის შესრულების აღნიშვნა, კერძოდ — სწორი შლიცით, სჭვალის მთელ სიგრძეზე ხრახნით;

3 — სჭვალის დიამეტრი მმ-ში;

20 — სჭვალის სიგრძე მმ-ში;

2 — სჭვალის დასამზადებელი მასალის აღნიშვნა, კერძოდ — კოროზიამედეგი ფოლადი.

ლითონის ელემენტების, ავეჯის ფურნიტურის და სამაგრი ნაკეთობების დაფარვის აღნიშვნები მითითებულია სააამწყობო ნახაზზე — ტექნიკურ მოთხოვნებში ან დეტალების ნახაზზებზე. აღნიშვნის წინ ემატება “დაფარვა”.

დანიშნულების მიხედვით მერქანის გამოსაყვანი მასალები დაიყოფა სამ ძირითად ჯგუფად:

1. ზედაპირების მოსამზადებლად გამოსაყვანი მასალები (სალებავების შემადგენლობა, ფორმთავსები, საფითხი, საგრუნტო, მათეთრებელი, გაუფისურების და ა.შ);

2. ძირითადი მასალები, ძირითადი ლაქ-სალებავი შრის შესაქმნელად (ლაქები, სალებავები, ემალები), საბოლოო დაფარვა ფინიშ-ლაქებით.

3. დაფარვის გაკეთილშობილების მასალები (საპრიალებლები და სახეხი პასტები, მოსწორების სითხეები და ა.შ).

ამ მასალების და გამოყვანის მეთოდების შერჩევა მნიშვნელოვნად განპირობებულია მერქანის სპეციფიკური თვისებებით: მაღალი ფორიანობა, დაბალი თერმომედეგობა, ჰიდროფილურობა და ა.შ.

2.3. ლაქსალებავი მასალები

ყველა ლაქსალებავი მასალა გაშრობის და გამყარების შემდეგ მერქანის ზედაპირზე ნატურალური ან სინთეტიკური პოლიმერებიდან წარმოქმნიან თხელ მეტნაკლებად მდგრად ზედაპირულ აფსკს. გამჭვირვალე აფსკს უწოდებენ ლაქებს, ხოლო გაუმჭვირს რომელიც შეიცავს თეთრ, შავ ან ფერად პიგმენტებს — სალებავებს და ემალებს. აქედან გამომდინარე ლაქები გამოიყენება ზედაპირის გამჭვირვალე დაფარვის ფორმირებებისათვის, ხოლო სალებავები და ემალები გაუმჭვირისათვის. გამჭვირვალე (უფერული) ლაქსალებავი მასალები აძლიერებენ ხის ფერით ტონს, ტექსტურას ხდის უფრო მკაფიოს, იძლევა იაფი ხის ჯიშების იმიტაციას ძვირფასი ჯიშების მსგავსად (მაგალითად, ფიჭვის, ალუბლის ან წითელი ხის ნაირად), სხვადასხვანაირი შეფერილობით და ტექსტურით მასიური ხის დეტალების ფერითი ტონის გათანაბრებას, სპეციფექტების შექმნას.

გაუმჭვირი დაფარვა გამოიყენება ულამაზო ტექსტურის ან სხვა რომელიმე დეფექტის მერქანის გარე სახის გაუმჯობესებისათვის. ამასთან შეღებვა შეიძლება იყოს ერთი ტონალობის ან გამოყვანილი მარმარილოს, მუხის ხის ნაირად და ა.შ. გაუმჭვირი დაფარვის ფერი და თვისებები მთლიანად განისაზღვრება გამოყენებული დაპიგმენტირებული (შეფერილი) ლაქსალებავი მასალებით (ემალები ან სალებავები).

არც თუ ისე დიდი ხნის წინ მერქნის ზედაპირის გამოყვანისათვის გამოიყენებოდა ბუნებრივი სალებავები, თაფლის სანთელი, კვერცხის ტემპერა, ლაქები და სალებავები ბუნებრივი ნატურალური ზეთების საფუძველზე, ასევე პოლიტურა, ლაქები და სალებრები სპირტებისნადი ბუნებრივი ფისების საფუძველზე (შელაკი და სხვა). მშენებლობაში მერქანის დასაცავად გამოიყენებოდა კუპრი, ბიტუმი, ასევე დიზელის საწვავი, მანქანის ზეთი.

დღეისათვის ლაქსალებავის მრეწველობა მერქანის გამოყვანისათვის მომხმარებელს სთავაზობს ლაქსალებავის მასალების ძნელად შეუმჩნეველ ასორტიმენტს, რომლებიც მნიშვნელოვნად განსხვავებულია ფუნქციური და ტექნოლოგიური თვისებებით და დამზადებულია სხვადასხვანაირ სინთეტიკურ და ბუნებრივ კომპონენტების საფუძველზე. ქიმიური შემადგენლობისაგან დამოკიდებულებით ლაქსალებავები ერთმანეთისგან განსხვავდებიან ფასით, თვისებებით, დანიშნულებით, დაფარვით და სხვა მაჩვენებლებით.

ლაქსალებავის მასალების სახელწოდებები ინარმოება გამოყენებული აფსკნარმომქმნელი მასალის სახელობისგან. ხის დამუშავებაში ძირითად გამოიყენება ზეთის, ნიტროცელულოზური, პოლიეთერული, მელამინური, შადროვანული, ნიტროურეთანული, პენტაფთალელური, აკრილური ლაქსალებავები.

ავეჯის დამცავ-დეკორატიულ დაფარვას ძირითადად შემდეგი მოთხოვნები წაეყენება:

- გამოყვანილი ზედაპირის მიმზიდველი სახე;
- ლაქსალებავი მასალის მაღალი ადჰეზია ფუძეშრის მიმართ;
- დაფარვის მაღალი მექანიკური სიმტკიცე და ცვეთაგამძლეობა;

- უსაფრთხო წარმოებაში, გამოყენების დროს (ეკოლოგიური და სანიტარული თვისებები);
- დაფარვის აირ და წყალშეუღწევადობა, საექსპლუატაციო პირობების (წყლის, ტენის, ქიმიური ზემოქმედების ატმოსფერული ფაქტორების) მიმართ მედეგობა;
- მოხერხებული ტექნოლოგიური თვისებები;
- მასალის მისაღები ფასი და დაფარვის საბოლოო ღირებულება.

არსებობს ლაქსალებავი მასალების და მისაღები დაფარვის თვისებების მრავალი მაჩვენებელი. უპირველეს ყოვლისა ეს არის ესთეტიკური და ფუნქციური მაჩვენებლები: გარე სახე, ფერი, ბზინვარების ხარისხი, გაუმჭვირვალობა (გაუმჭვირი დაფარვისათვის), ტაკტილური შეგრძნება, სუნი, ადჰეზია ფუძეშრის მიმართ, დაფარვის სისქე და სიმკვრივე, ატმოსფერომედეგობა (მედეგობა ატმოსფეროს გავლენების-ტენიანობის, ტემპერატურის, ჰაერის უანგბადის, მზის რადიაციის მოქმედების მიმართ), დაფარვის მედეგობა წყლის და სითხის ზემოქმედების მიმართ, ქიმიური მედეგობა (წინააღმდეგობა აგრესიული რეაგენტების, გამხსნელების, ზეთების, სარეცხი საშუალებების და ა.შ. ზემოქმედების მიმართ), სიმაგარე, ცვეთამედეგობა, თბომედეგობა, თბოგამტარობა, ტოქსიკურობა, ელექტრული წინააღმდეგობა და ა.შ.

ასევე მნიშვნელოვანია ლაქსალებავის ტექნოლოგიური მაჩვენებლები: აქროლადი და არააქროლადი ნივთიერებების შემცველობა, მასალის სიბლანტე (სამუშაო შემადგენლობის), მუშა შემადგენლობის სიცოცხლის უნარიანობის დრო, გაშრობის დრო, ტრანსპორტირების და შენახვის პირობები, შენახვის გარანტირებული ვადა, ტოქსიკურობა და ხანძარსახიფათო კომპნენტები და სხვა.

ბევრი საწარმო ავეჯის და ხის სხვა ნაკეთობების დამზადების დროს იყენებენ ნიტროცელულოზურ, ნიტროურეთანულ და პოლიურეთანულ ლაქსალებავებს. ნაკლებად პოპულარულია პოლიეთერული და შარდოვანფორმალდეპიდური ლაქსალებავები. ზოგიერთი ნაკეთობის გამოყვანისთვის ტრადიციულად იყენებენ ზეთის სალებავებს და ლაქებს. ზოგიერთ შემთხვევაში შეიძლება უფრო სასარგებლო იყოს ტონალური და ნახევრადგამჭვირვალე ლაქები წებონარების და ფუძეშრის სხვა დევეტების დასაფარად. უკანასკნელ წლებში სულ უფრო პოპულარული ხდება დაფარვა სპეციფექტებით მაგალითად, მეტალიკი, სადაფი, გლიტერი, ანტიკი და ა.შ., შეღებვა მკვეთრ ფერებში ბზინვარების მაღალი ხარისხით. ავეჯის დამზადებლებს შორის პოპულარობით სარგებლობს ბლანტი ლაქსალებავები. აქროლადი ორგანული გამხსნელების შემცირებული შემცველობით, ასევე ლაქსალებავები წყლის საფუძველზე.

ხის ნაკეთობები ქუჩის პირობებში ხანგრძლივი ექსპლუატაციის შედეგად მუდმივად იცვლიან ზომებს, ხოლო დაფარვა დროთა განმავლობაში სკდება და აშრევდება. ამიტომ ბოლო წლებში ბალის და პარკის ავეჯის, ღობეების, პანელების, ტერასის ფიცრების და სხვა ხის ნაკეთობის დასამზადებლად სულ უფრო ხშირად გამოიყენება უსაფრთხო ეკოლოგიურად სუფთა მერქან-პოლიმერული კომპოზიციური მასალები, რომლებიც ატმოსფერული და ბიოლოგიური ზემოქმედებისაგან პრაქტიკულად დაუზიანებელი რჩება.

პირობითად ლაქსალებავი მასალის ხარჯის ეკონომიურ ნორმად მიღებულია 1გ²-ზე 15-35 გრ სალებავის მშრალი აფსკი.

ლაქსალებავის მრეწველობაში არსებობს გამოკვეთილი ტენდენცია, კონკრეტული ლაქის მიბმა განსაზღვრულ გამოსაყვან ნაწარმთან, გამოყვანის მეთოდებთან და გამოყენებულ გამოსაყვან მოწყობილობასთან. ლაქ-სალებავის დამამზადებელი საწარმოები ლაქების და სალებავების გარდა აწარმოებენ ლაქ-სალებავებთან ურთიერთდაკავშირებულ ზოგიერთ ნაკრებს, მაგალითად — გრუნტი, საფიტნი, ძირითადი ლაქი, ფინიშ-ლაქი.

ავეჯის გამოყვანის ძირითადი ხერხია მისი ზედაპირის დაფარვა ლაქსალებავებით, მაგარამ ისიც განიცდის გარკვეულ ცვლილებებს. გამოჩნდა ტრადიციული “თხევადი” გამოყვანის ალტერნატივა. შპონის გამოყვანას ახორციელებენ უშუალოდ მისივე წარმოების პირობებში, ხოლო ავეჯის დამამზადებლებს შპონი უკვე მიეწოდება დაცავ-დეკორატიული დაფარვით. ამასთან შპონის გამოყვანა ხდება ლაქსალებავი მასალების გამოყენებით ან გამჭირვალე ფირის დაწნეხვით (მაგალითად, პოლიურეთანული). საზღვარგარეთის ავეჯის მრეწველობაში სულ უფრო ხშირად გამოიყენება გამოყვანის ალტერნარტიული მეთოდი Touchwood (ე.ნ. “ტრანსფერფინიში”) — დაფარვის დადება გადასაყვანი სურათების მეთოდით მშრალი ხერხით. ამ მეთოდით მიიღება ნატურალური ხის ეფექტი ერთი გავლით, წებოს და გამხსნელების გამოყენების გარეშე. ის გამოიყენება ნატურალური მერქანის, საკონსტრუქციო ფილების და უმრავლესი მოსაპირკეთებელი თერმოპლასტების გამოსაყვანად.

თხევადი ლაქსალებავი მასალებით ნაკეთობის გამოყვანის პროცესის დროს მავნე გამონაყოფის შესამცირებლად სულ უფრო ხშირად მოიხმარება — წყალში ხსნადი მასალები, ლაქსალებავი მასალები ორგანულ გამხსნელში არააქროლადი ნაწილის მაღალი შემცველობით, დაფარვის ვალცებიანი მეთოდი ლაქის დასხმის მეთოდის ნაცვლად, ასევე როგორც წყლიანი ისე არაწყლიანი მასალები ულტრაიისფერი გამყარებით.

2.4. ზედაპირის გამოსაყვანი მასალები

მერქანის შეღებვის სასურველი ფერის მისაღებად საღებავში შერწყმულ ნივთიერებებს მიეკუთვნება ე.ნ. ფერის მიმცემები — პიგმენტები (გაუმჭვირი გამოყვანა) და საღებრები (გამჭვირვალე გამოყვანა).

პიგმენტები — შეიძლება იყოს თეთრი, შავი, ნაცრისფერი და ფერადი (ქრომატული ან შეღებილი). შემადგენლობის მიხედვით პიგმენტები დაიყოფა: არაორგანული და ორგანული (პიგმენტური საღებრები და საღებავი ლაქები). გამჭვირვალე დაპიგმენტებული ლაქსალებავების მასალების მისაღებად ფართოდ გამოიყენება დაბალი დაფარვის ორგანული პიგმენტები, მაგრამ კაშკაშა, ნაჯერი ფერით.

საღებრების განზავება ხდება წყალში და ორგანულ გამხსნელებში. წარმოქმნის მიხედვით საღებარები შეიძლება იყოს ბუნებრივი ან სინთეტიკური. ბუნებრივებიდან ფართოდ გამოიყენება ყავისფერი საღებარი. ე.წ. კაკლისებრი საჟღენთისი. დღეისათვის ავეჯის წარმოებაში უპირატესად გამოიყენება სინთეტიკური საღებარები, რომლებიც მიღებულია შუალედური პროდუქტიდან — ორგანული ნაერთი, რომელიც წარმოქმნილია ნახშირნყალბადებისა და სხვა პროდუქტების ქიმიური გარდაქმნების შედეგად.

წყლიანი საღებრებიდან ყველაზე უფრო ხშირად გამოიყენება — პირდაპირი, მუავური და ძირითადი. წყლიანი საღებარებით უფრო მკაფიოდ ხდება მერქანის ტექსტურის გამომუდავნება, ამასთან გამოყვანის დროს თანაბრად შეღებილი ზედაპირის მიღება ზოგჯერ პრობლემაა.

წყალში ხსნადი პირდაპირი საღებრები გამოირჩევა მოხმარების სიმარტივით, დაბალი ფასით, ფერების ფართო გამით და ელფერით. მუავური ხასიათდება კაშკაშა და სუფთა ფერებით, მომატებული შუქმედეგობით, გამოიყენება მერქანის ღრმა ღებვისათვის. ძირითადი საღებარები ასევე გამოირჩევა კაშკაშა ტონებით, მაგრამ მათ აქვთ დაბალი შუქმედეგობა.

საღებრებისთვის ორგანულ გამხსნელებზე დამახასიათებელია მერქანის ზედაპირის განსხვავებულ უპნებს შორის შეღებვის ინტენსივობაში უმნიშვნელო სხვაობა, რაც ხელს უწყობს თანაბრად შეღებილი ნაკეთობის მიღებას.

წყლიანი მასაღებისგან განსხვავებით საღებრები ორგანულ გამხსნელებზე თითქმის ვერ წამოაყენებენ მერქანის ხაოს. ის ჩეარა შრება, თუმცა ჩამოუვარდება წყლიან საღებარებს ეკოლოგიური მახასითებლებით.

ფერსაჭერები — ეს ქიმიკატებია (ქლორიდები და რკინის სულფატები, სპილენძი და სხვა) უშუალოდ არ არიან საღებარები, მაგრამ შედიან ქიმიურ რეაქციაში მერქანის ზოგიერთ ჯიშის სათრიმლავ ნივთიერებასთან და მათ ღებავენ.

ლაქები — ზედაპირზე წარმოქმნიან მაგარ ბზინვარე ან მქრქალ გამჭვირვალე დაფარვას. გამოსაყვანი ზედაპირზე მიღებული უნდა იყოს შრე თანაბარზომიერი სისქით, ფერით და გამოსაყვანი ზედაპირის მიმართ კარგი ადჰეზიით. ავეჯის გამოსაყვანი ძირითადი ლაქებია — პოლიეთერული, ნიტროცელულოზური, ამინოალკიდური, პოლიურეთანული.

დაფარვა ლაქებით ნიტროცელულოზის საფუძველზე კარგად ექვემდებარება ხეხვას, გაპრიალებას, ხასიათდება მცირე თბომედეგობით, ყინვამედეგობით, ქიმიური მედეგობით, გაცვეთის წინააღმდეგობით, მაგრამ აფსკის შექცევადობის წყალობით ასეთი დაფარვა სარემონტოდ ვარგისია; ნიტროცელულოზური ლაქები ნაკლებად ვარგისია სქელი გაპრიალებული დაფარვისათვის.

პოლიეთერული ლაქების გამოყენება იძლევა უფრო სქელ დაფარვას, ამასთან მცირდება ლაქის ხარჯი და დაფარვის ხანგრძლივობა. ასეთი დაფარვა წყალ, ქიმიურ, თბო და შუქმედეგია, კარგად ეწინააღმდეგება გაცვეთას, მაგრამ ხასიათდება სუსტი ადჰეზიით და დარტყმის მიმართ დაბალი წინააღმდეგობით.

პოლიურეთანული ლაქით დაფარვა უფრო მტკიცეა გაცვეთაზე და ატმოსფერომედეგია, ვიდრე პოლიეთერული. გარდა ამისა პოლიურეთანული ლაქებით დაფარვის დროს მერქანის ფორები ღია რჩება. ლაქებს პოლიაკრილის საფუძველზე ძალიან სწრაფ გამყარებასთან (5-8 წმ) ერთად აქვთ ზედაპირის

დასველების (დანამვის) და მერქანის ფორებში შეღწევის კარგი უნარი, რაც საშუალებას იძლევა მივიღოთ პოლიეთერული მასალებისგან განსხვავებით თხელშრიანი დაფარვა, მაღალი ადჰეზიით, სიმაგრით და ცვეთაგამძლეობით.

პოლიტურა — ბუნებრივი ცვილის საფუძველზე შემადგენლობით ახლოა ლაქებთან, მაგრამ ნაკლებად კონცენტრირებულია და გამოიყენება დაფარვის განახლებისთვის და მისთვის სარკისებრი ბზინვარების მისაცემად. ამასთან ხდება დაფარვის სისქის რამდენჯერმე მომატება. ამავე მიზნით გამოიყენება საპრიალებელი პასტები, მაგრამ მათი გამოყენების დროს დაფარვის სისქე მცირდება.

ემალები — ძირითადად გამოიყენება საბავშვო ბალების, სამზარეულოს და განსხვავებული საზოგადოებრივი შენობების დეკორირებისათვის. ყველაზე უფრო გავრცელებულია ნიტროცელულოზის და პოლიეთერული ემალები, ლაქების ანალოგიური თვისებებით.

ლაქსალებავების გამოყენება არააქროლადი ნივთიერების მაღალი შემცველობით, მაგალითად, გამყარებული ულტრააისფერი დასხივებით ან ელექტრონების ნაკადით მნიშვნელოვნად ამცირებს ატმოსფეროში მავნე ნივთიერებების გამოგდებას, ხელს უწყობს გარემოს სუფთად შენარჩუნებას.

უკანასკნელ დროს ავეჯის მრეწველობის სანარმოებში შეიქმნა ფხვნილის მასალები მაღალი რეაქციული უნარით, რომელთა საღუმელო შრობა შესაძლებელია დაბალ ტემპერატურაზე, რის გამოც მათი გამოყენება შესაძლებელი ხდება ისეთ თერმომგრძნობიარე მასალებისთვისაც კი, რიგორიც არიან მერქანი და მერქანის ფილები.

მთელი რიგი ევროპის ავეჯის მწარმოებლები წარმატებით იყენებენ ფხვნილოვანი მეთოდით შეღებილ ფილას MDF ხარისხის მაღალი მაჩვენებლებით სამზარეულოს ფასადების, სააბაზანო ოთახის ავეჯის, საბავშვო და სავაჭრო შენობის გასაფორმებლად.

ფხვნილოვანი მეთოდით ავეჯის ელემენტების დაფარვა თანაბარია. ამ შემთხვევაში ნაწიბურების მოპირკეთება, როგორც გამოყვანის ცალკე ოპერაცია, საჭირო აღარ არის. გამოყვანილი ზედაპირი ერთგვაროვანია ფენობზე და ნაწიბურებზე, ხვრელების გარეშე, გამძლე მიკროსტრუქტურით, გლუვი, მაღალპენიანი.

ბოლო წლებში შექმნილია სხვადასხვანაირი ფერის ფხვნილოვანი საღებავი, სპეციალური ეფექტები, მეტალიკის ფერები.

ფხვნილოვანი ტექნოლოგია უზრუნველყოფს დაზიანებების და გაჭუჭყიანების მიმართ გამძლე და მდგრად გამოყვანას. გარდა ამისა გამოყვანა ფხვნილოვანი მასალით არის ეკოლოგიურად სუფთა ტექნოლოგია გამხსნელების, მძიმე ლითონების და მაღალაგრესიული გამაჭუჭყიანებელი ნივთიერებების გარეშე. ფხვნილოვანი საღებავებით დაფარვის ავტომატური კამერები, ფხვნილის დამაგროვებელი მოწყობილებები და ფხვნილის განმეორებადი გამოყენება საშუალებას იძლევა ფხვნილოვანი საღებავების თითქმის 100% გამოყენების საშუალებას. შეღებვის პროცესის დამთავრების შემდეგ საჭირო აღარ არის დამატებითი ოპერაციები, რის გამოც გამოყვანა ფხვნილოვანი ტექნოლოგიით არა მარტო ეკოლოგიურია, არამედ ეკონომიურადაც მომგებიანია.

ახალი გამოსაყვანი მასალებიდან ავეჯის მწარმოებლების ყურადღებას იპყრობს საშზარეულოს და აბაზანის ოთახის ბიოლოგიური აქტიური დაფარვა ბაქტერიოციდური თვისებებით.

რაოდენობრივი და პრიორიტეტული თვალსაზრისით ლაქსალებავების ასორტიმენტი განიცდის მუდმივ ცვალებადობას, უმთავრესად გარემოს დაცვის მზარდი მოთხოვნების გამო. შეიმჩნევა შემდეგი ტენდენციები:

- თანდათანობით მცირდება ნიტროცელულოზური მასალები 65-80% ორგანული გამხსნელებით;
- პოლიეთერულ სტიროლშემცველ მასალებს გამყარებულს ულტრაიისფერი დასხივებით შეძლებისამებრ ცვლიან უსტიროლოზე;
- პოლიურეთანულ ლაქებს არააქროლადი ნაწილით 30-40% ცვლიან ლაქებით მშრალი ნივთიერებების მაღალი შემადგენლობით (60-80%);
- შესამჩნევად იზრდება წყლიანი მასალების წარმოება და მათი ხარისხი. მრავალი ფირმის ასორტიმენტში წყლიანი მასალების ნაწილი გაიზარდა 50%-დან - 80%-მდე, თუმცა საზღვარგარეთის ავეჯის მწარმოებლები ჯერ კიდევ აქტიურად არ იყენებენ მათ;
- დაპიგმენტირებული მასალებიდან, გამყარებული ულტრაიისფერი სხივებით, სჭარბობს პოლიაკრული სისტემები და მასალები უჯერი პოლიეთერული ფისების გამოყენებით;
- პოლიეთერული ლაქების მკვეთრი შემცირება განპირობებულია რელიეფური ფასადებით და მქრქალი თხელშრიანი გამოყვანით ავეჯის დამზადებაზე გადასვლით. ამასთან თანდათანობით იზრდება პოლიეთერული ლაქების პოპულარობა ულტრაიისფერი გამყარებით.
- ლაქსალებავების დამამზადებელი უმსხვილესი კომპანიებია — SAYRLACK, Caparol, Akzo Nobel, Arch,Beckers, Miles, Sherman-Williams, Valspar, ნაკლებად მსხვილი კომპანიებია — 3H, Bapmo, Chemeraft, Hesse, Huarun, CA, Nescem, Nabersa, Tikkurila.

2.5. გამოსაყვანი ზედაპირის მომზადება

გამოსაყვანი ზედაპირის მომზადების ძირითადი მიზანია — ზედაპირის გათანაბრება, დეფექტების შესაძლო წარმოშობის გამორიცხვა და ლაქსალებავი მასალების ხარჯის შემცირება. ნაკეთობის ზედაპირის გამოყვანის პროცესი შედგება შემდეგი ოპერაციებისგან: საფუძველის ზედაპირის მომზადება, ზედაპირის დაფარვა ლაქსალებავის მასალის რამოდენიმე შრით და შემდგომი გამყარება, შუალედური ხეხვა, საჭიროების შემთხვევაში ფინიშური ხეხვა და გაპრიალება.

გამოყვანის სახისგან დამოკიდებულებით გამოიყენება მოსამზადებელი ოპერაციების შემდეგი ნაკრები:

გამჭვირვალე — ზედაპირის ხეხვა, ღია ფერის ხის ჯიშების გათეთრება, წინვოვანი ხის ჯიშების გაუფისურება, გამოსაყვანი ზედაპირის ღებვა, ხაოს მოცილება, ხეხვა, ფორთავსება მსხვილფოროვანი (რკალჭურჭლოვანი) ხის ჯიშების (მუხა, იფანი, თელა და ა.შ.), დაგრუნტვა წვრილფოროვანი (გაფანტულ-ჭურჭლოვანი) ხის ჯიშების (კაკალი, წიფელი, ნეკერჩალი და ა.შ), ხეხვა, დენგამტარი შემადგენლობის დადება;

გაუმჭვირი — ფისოვანი მერქანის გაუფისურება, ადგილობრივი შეფითხვნა, დაგრუნტვა, ხეხვა, მთლიანი შეფითხვნა, ხეხვა;

იმიტაცია — მთლიანი შეფითხვნა, ხეხვა, ფონის გრუნტის დადება, ხის ტექსტურის ბეჭდვა, დამცავი ლაქის დაფარვა.

სარემონტო — ძველი დაფარვის მოცილება მექანიკური ხეხვით, გახურების შემდეგ ფითხით აცლა, ქიმიური ჩამორეცხვა.

გამოსაყვანი ზედაპირის მომზადება მნიშვნელოვნად დამოკიდებულია ხის ჯიშზე, გამოსაყენებელი ლაქსალებავის მასალაზე და ზოგადად შედგება შემდეგი ოპერაციებისაგან: ხაოს მოცილება, გაუფისურება, გათეთრება, ღებვა, დაგრუნტვა, ფორთავსება, ფითხითა, ხეხვა, ზოგჯერ ახალი ტექსტურის ტვიფრა (მაგალითად, მუხა ვერხვისნაირად). წინასწარ თბილი წყლით ხდება გამოსაყვანი ზედაპირის ოდნავ დასველება (დანამვა) შემდეგ გაშრობა და აპურძგნული ხაოს აცლა სახეხი ზუმფარით, ძუათი, ზღვის ბალახით ან ხის ბურბუშელით.

მერქანის გათეთრება ხორციელდება სპეციალური მათეთრებელი შემადგენლობით (წყალბადის ზეუანგის ხსნარი, მჟაუნმჟავას ხსნარი და სხვა) და გამოიყენება ფისოვანი და სხვა ლაქების მოსაცილებლად, ასევე ხის ფერის გათანაბრებისთვის გამჭვირვალე გამოყვანის დროს.

გაუფისურება საჭიროა მერქანში დიდი რაოდენობით ფისის შემცველობის შემთხვევაში (წინვოვანი ჯიშები), რადგანაც ფისი ლაქსალებავებით დაფარვის ადჰეზიის დამაბრკოლებელია. გაუფისურება ხორციელდება სპეციალური შემადგენლობით, რომლებიც შეიცავენ ტუტეს და ორგანულ გამსხნელებს (სპირტს, აცეტონს, ბენზინს). უკეთესია მათი შეთბობა 50 გრადუსამდე და ამავე სახით ზედაპირის ჯაგრისით დაფარვა. შემდეგ ფისი უნდა ჩამოირეცხოს თბილი წყლით. გათეთრება და გაუფისურება ხორციელდება გამოყვანის მომზადების დასაწყისში.

გამჭვირვალე გამოყვანის დროს ფართოდ გამოიყენება მერქანის ღებვა (*dyeing*) ე.წ. ხის დაფერვა — მერქანის გამოსაყვანი ზედაპირის ნატურალური ფერის შეცვლა სალებრების ხსნარებით. ღებვა ხორციელდება ძვირფასი ხის ჯიშების ფერების იმიტაციისთვის, ხის მასალების ბუნებრივი დეკორატიული ხარისხის ასამაღლებლად, ნაკეთობაში დეტალების მრავალფეროვანების ასაცილებლად, ზედაპირზე დეფექტების დასამალავად. ღებვა შეიძლება იყოს ზედაპირული — სილრმეში 0.5მმ-მდე და ღრმა. სალებარის ხსნარი უონავს მერქანის შიგნით და ღებავს მას მთელ მასაში.

გამჭვირვალე დაფარვის ფერის შეცვლა შეიძლება სალებრებით, რომლებითაც ხდება ლაქების და პოლიტურის შეფერადება. გამჭვირვალე გამოყვანის დროს მერქანის ზედაპირული ღებვისათვის გამოიყენება ორგანული სინთეტიკური სალებრები, ფერსაჭერები, გუმის სალებრები, სალებარი შემადგენლობები.

დეტალის ზედაპირული შრის ელექტროგამტარი თვისებების გაუმჯობესებისათვის დენგამტარი შემადგენლობის დადება ხდება უშუალოდ მერქანზე ან დაგრუნტულ ზედაპირზე, ზედაპირის ლაქსალებავებით გამოყვანის წინ მაღალი ძაბვის დენების ელექტრულ ველში.

დაგრუნტვა — არის გამოყვანის დროს დაფარვის პირველი შრე. დაგრუნტვა (ისევე, როგორც ფორთამვსები) ათანაბრებს გამოსაყვან ზედაპირს, უზრუნველყოფს დაფარვის სისტემის მაღალ ადჰეზიას მერქანის მიმართ, იქნება პირობები კარგი ადჰეზიისათვის ლაქსალებავი მასალის მომდევნო შრის მიმართ, დაგრუნტვა ამცირებს გამოყვანილი დაფარვის დაჯდომას, ამცირებს ძვირად ღირებული მასალების ხარჯს. ამასთან არ ხდება გრუნტის მერქანის ფორებში ღრმა შეღწევა, რაც ვერ უზრუნველყოფს ფორების ეფექტურ შევსებას. ამიტომ განსაკუთრებით მსხვილფოროვან ხის ჯიშებში შეიმჩნევა ფორებში დაფარვის დაჯდომა. გრუნტების დიდი ნაწილი უფერულია, მაგრამ არის შეფერილი და გაუმჭვირი გრუნტები, მაგალითად, დაფარვისათვის იმიტაციური ბეჭდვით. გამჭვირვალე დაფარვის დროს დაგრუნტვამ არ უნდა გამოიწვიოს მერქანის ტექსტურის გაბუნდოვნება. გრუნტის ძირითადი სახეებია — პოლიეთერული, ნიტროცელულოზის, ამინოალკიდის.

ზეთის და ემალის სალებავებით გაუმჭვირი დაფარვისათვის გამოიყენება სამღებრო გრუნტები, რომლის შემადგენლობაში შედის: პიგმენტები (შემვსებით ან მის გარეშე), ოლიფა ან სხვა აფსენარმომქმნელი კომპონენტები და გამხსნელები. ლაქსალებავი მრეწველობა ანარმოებს გრუნტებს პიგმენტებით (რკინის სურინჯი, ტყვიის კრონი და სხვა) გასრესელი გრიფთალის ლაქში და გამოიყენება მერქანის და ლითონის დაგრუნტვისათვის. მერქანის ზედაპირზე სამღებრო გრუნტის დადება ხდება ფუნჯით ან ტამპონით ბოჭკოების განივად, მისი ჩაზელვით წრიული მოძრაობით, საბოლოო გაწმენდა კი ბოჭკოების გასწვრივ.

ფორმთავები შედგება არა მარტო აფსკის წარმომქმნელით, არამედ შეიცავს მაღალდისპერსიულ შემვსებსაც. მერქანის ფორებში ხდება ფორმთავსების ჩაზელვა, ამასთან ზედაპირი უნდა იყოს დაგრუნტული ან სუფთა. ფორმთავსებით შექმნილი შრე ხელს უწყობს მოლაქვის მასალების, როგორც ხარჯის, ასევე ფორებში დაფარვის შემდგომი ჩაჯდომის შემცირებას. გამჭვირვალე გამოყვანის დროს გამოიყენებული ფორმთავსები შეიძლება იყოს უფერული, შეფერადებული და შეღებილი ინტენსიურად. ფორმთავსები, შეღებილი ინტენსიურად, გამოიყენება ეფექტისათვის “ფორის გამომუდავნება”.

საფინთხები გამოიყენება მერქანის მასალების ზედაპირების მოსამზადებლად გაუმჭვირი გამოსაყვანი მასალებით — ემალებით. საფინთხით იფარება ზედაპირები, რომლებსაც არ აქვთ რაიმე დეკორატიული ღირებულება, მერქანბოჭკოვანი და მერქანბურბუშელოვანი ფილები, წინვოვანი და სხვა ხის ჯიშები. გაფითხნულ შრეებს ათანაბრებენ ხეხვით. საფინთხი შეიძლება იყოს სქელი, ადგილობრივი დიდი უსწორობების ამოსავსებად და თქევადი — მცირე უსწორობების მთლიანი გათანაბრებისათვის. საფითხი უნდა იყოს ერთგვაროვანი, ნაწილაკების გარეშე, უნდა ქონდეს კარგი ადჰეზია დამუშავებული ზედაპირის და დაფარვის მომდევნო მასალის მიმართ, საკმარისი გაუმჭვირვალობა, სწრაფად უნდა შრებოდეს, ქონდეს უმნიშვნელო მოცულობითი ჩაჯდომა, ადვილი იყოს

დასაფარავად, კარგად იხეხებოდეს. საფუძვლისაგან დამოკიდებულებით საფითხნი შეიძლება იყოს — ზეთის, ლაქის, წეპოს და ნიტროცელულოზის.

გამოსაყვანი ზედაპირის დეკორატიული ხარისხის ასამაღლებლად იმიტაციური ბეჭდვის დროს მერქანის საფითხით გათანაბრებულ ზედაპირზე ხდება ფონის გრუნტის და მერქანის დაბეჭდილი ნახატის დადება. მზა ნახატი უნდა დაიფაროს დამცავი ლაქით. იმიტაციის ნახატის დადება შეიძლება დაბალფასიანი ხის ჯიშების შპონით მოპირკეთებულ ზედაპირზეც.

მერქანის ტონირება ხორციელდება ფერსაჭერი-საჟღენთისით სპირტის და წყლის საფუძველზე.

ზედაპირის მსხვილი დეფექტი უმჯობესია ამოივსოს ხის ჩასადებით, რადგან საფითხნის სქელმა შრემ შეიძლება გამოიწვიოს მნიშვნელოვანი ჩაჯდომა (შეკლება). ბზარების ფითხნა ხდება ფითხით — სამკუთხა ფორმის დრეკადი ნიჩაბი (ან რაკელით).

ფითხი შეიძლება იყოს ფოლადის ან ხის (წიფელისაგან ან არყის ხისაგან). მის ნაწილურებზე დაუშვებელია ამოტეხები, ნაკბილარები, ხინვები. ზოგჯერ გამოიყენება ფურცლოვანი რეზინის ფითხი. ფითხი ნაწილურით მჭიდროდ უნდა იყოს მიბჯენილი დასამუშავებელ ზედაპირს. პირველი შეფითხნა სრულდება ბოჭკოების განივად. გაშრობის შემდეგ, მეორედ, ბოჭკოების გასწვრივ. ნაწილურების და პროფილური დეტალების შეფითხნა ხდება ერთხელ, ბოჭკოების გასწვრივ. გრუნტის და საფითხნის ყოველი გაშრობის შემდეგ გამოსაყვანი ზედაპირი უნდა გაიწმინდოს ზუმფარით.

გამოსაყვანად მომზადებული ზედაპირი თანაბრად უნდა იყოს შეფერილი (გამჭვირვალე გამოყვანის დროს), ხაოს, ღრმულების, კრატერების, ნაკანრების და სხვა დეფექტების გარეშე. კარგად მომზადებული ზედაპირის შემთხვევაში ლაქ-სალებავი მასალების მინიმალური ხარჯით შეიძლება უზრუნველყოფილი იყოს გამოყვანის მაღალი ხარისხი. ზედაპირზე გამოსაყვანი მასალები კარგად უნდა იყოს გამყარებული და ქონდეს კარგი ადჰეზია შემდეგი დაფარვების მიმართ, უფრო მაღალი მოთხოვნები წაეყენება ზედაპირების მომზადებას თხელშრიანი გამოყვანის დროს.

ჩვეულებრივ ლაქებით და ემალებით დაფარვა ხდება შესაბამისი რეჟიმებით ზედაპირზე წინასწარ გამოსაყვანად დაფარული ფორთამვსებზე, გრუნტზე, ფითხზე. არსებობენ ლაქები, რომლებიც თავის მხრივ წარმოადგენენ საგრუნტავს. ზედაპირზე მათი დაფარვა ხდება ორჯერ შუალედური ხეხვით. ასევე გამოიყენება ლაქები მხოლოდ, როგორც საგრუნტავი მასალა (შემადგენლობით ეს ლაქებია, მაგრამ ასრულებენ დაგრუნტვის ფუნქციებს).

გალაქვა და შელებვა (colouring) გამოყვანის საბოლოო სტადია. ამ დროს ხდება დაფარვის ზედაპირული შრეების ფორმირება. ზედაპირული შრეები განსაზღვრავენ გამოყვანის, როგორც დეკორატიულ, ასევე დამცავ თვისებებს.

ხეხვა და გაპრიალება

ლაქსალებავი შრეების დადების შემდეგ ხდება მათი გათანაბრება და გაკეთილშობილება სახეხი და საპრიალებელი მასალების გამოყენებით. არ იხეხება მზა თხელშრიანი პენიანი, ყველა მქრქალი და პენიანი დაფარვა, რომლებიც არ ითხოვენ ზედაპირის გაკეთილშობილებას. ზედაპირის ხეხვას გამოყვანის მსგავსად ახორციელებენ ზედაპირიდან უსუფთაობების მოსაცილებლად, ზედაპირის გასათანაბრებლად და ზედაპირის მოთხოვნილი სიმქისის უზრუნველსაყოფად. დაფარვის შუალედური (შიგა) შრეების ხეხვით ხდება მათი ზედაპირების გათანაბრება და ზედაპირისათვის საჭირო სიმქისის მინიჭება, ადჰეზიის გაუმჯობესება დაფარვის შემდგომი შრეების მიმართ. დაფარვის ზედაპირული შრეების ხეხვა ხორციელდება ჩაჯდომის, შაგრენის, ნაკანის და სხვა დეფექტების მოსაცილებლად, ასევე ზედაპირის გათანაბრებით შესაძლო მინიმალური სიმქისის უზრუნველსაყოფად. დაფარვა იხეხება საკმაოდ მაგარი ზედაპირის მიღების შემთხვევაში.

გაპრიალებით ხდება ლაქსალებავი დაფარვის საბოლოო დამუშავება და მისი მოთხოვნილ ხარისხთან შესაბამისობაში მოყვანა. დაფარვის დადების და გახეხვის შემდეგ მისი ზედაპირი ჩვეულებრივ ვერ ღებულობს სასურველ სახეს (მაგალითად, ნიტროლაქით დაფარვაზე შეინიშნება ჩაჯდომა, პოლიეთერულ დაფარვას არ აქვს პენი), ამიტომ საბოლოოდ დაფარვას ამუშავებენ გასაპრიალებელი პასტებით, გასათანაბრებელი და გასაპრიალებელი სითხეებით, შედგენილობებით გასაპრიალებელი ზეთების მოსაცილებლად.

ლაქსალებავი დაფარვის გამყარება შეიძლება განხორციელდეს გამხსნელების აორთქლების გზით (სპირტული, ნიტროცელულოზური მასალები), უანგვის რეაქციის შედეგად (ზეთოვანი მასალები) ან პოლიმერიზაციის და პოლიკონდენსაციის რეაქციის ხარჯზე (პოლიეთერული, პოლიურეთანული, შარდოვანალდეპიდური მასალები).

უმრავლეს ლაქსალებავებს ბუნებრივ პირობებში აქვთ რამდენიმე ათეულ წუთში ან რამდენიმე საათში გაშრობის და გამყარების უნარი. სერიულ და მასიურ წარმოებაში ხდება დაფარვის შრობის (გამყარების) პროცესების ინტენსიფიკაცია. დაფარვის შრობა ხორციელდება საშრობ კამერაში ან კონვექციურ ან ინფრანითელი ტიპის გვირაბებში. დაფარვის გამყარების დასაჩქარებლად ხდება ლაქის აფსკის ინფრანითელი, ულტრაინფერო ან ელექტრონული დასხივება გამოყვანის ავტომატური ხაზების სპეციალურ დანადგარებში.

თავი III.

ლაქსალებავებით დაფარვის ტექნოლოგიები და მოწყობილობები

ხის ნაკეთობის ლაქსალებავით შეღებვის მრავალი სისტემა არსებობს და ტექნოლოგია გვთავაზობს განუწყვეტლივ ახალს.

3.1. ლაქსალებავის წასასმელი მოწყობილობების პარამეტრები

ყველა სახის მოწყობილობა ხასიათდება სამი პარამეტრით:

- მიღებული ზედაპირის ხარისხით.
- დასხურების ეფექტურობით.
- წარმადობით.

მიღებული ზედაპირის ხარისხი გულისხმობს ლაქსალებავის ფენის საბოლოო სახეს, რომელიც უნდა იყოს კარგად გაშლილი, უდეფექტო და მთელ ნაკეთობაზე თანაბარი სისქის.

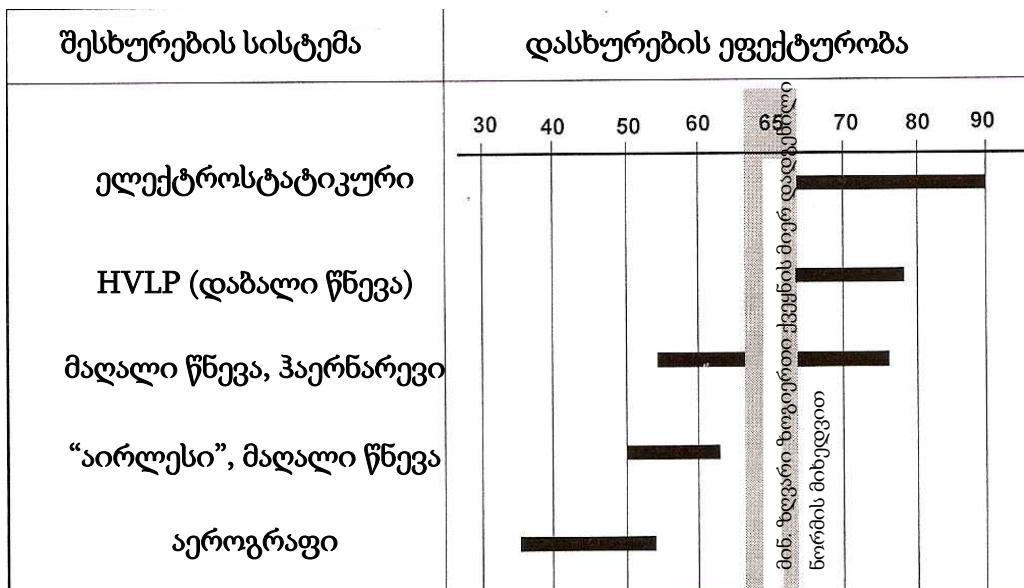
დასხურების ეფექტურობა წარმოადგენს დეტალზე დატანილ ლაქსალებავის რაოდენობასა და რეალურად გამოფრქვეულს შორის პროცენტში გამოსახულ ფარდობით კოეფიციენტს.

დასხურების ეფექტურობა $\%-\text{ში} = \frac{\text{დეტალზე დატანილ ლაქსალებავის რაოდენობა}}{\text{X} 100} \text{ გაფრქვეული ლაქსალებავის რაოდენობაზე.}$

100-ზე გამრავლებული დასხურების ეფექტურობის დამატებითი სიდიდე აღნიშნავს დანაკარგს, ანუ პროდუქტის რაოდენობას, რომელიც დეტალზე არ დაიტანება და გარემოში გაიბნევა (overspray). თუ მოწყობილობის დასხურების ეფექტურობა 65%-ია, ეს ნიშნავს, რომ ყოველი 100გრ. გასხურებული პროდუქტიდან მხოლოდ 65 დაიტანება დეტალზე, ხოლო დანარჩენი 35 გაიბნევა (overspray) და იკარგება.

დასხურების ეფექტურობა მნიშვნელოვან გავლენას ახდენს როგორც შეღებვის ეკონომიურ მხარეზე, ისე გარემო პირობებზე (გარემოს დაბინძურება).

შესხურებით შეღებვისას, დასხურების ეფექტურობა არის მახასიათებელი, რომელიც დაკავშირებულია შესაღები მოწყობილობის ტიპთან და ხელსაწყოს შექმნის მომენტში გათვალისწინებული უნდა იქნას.

ცხრილი III-1 — შეღებვის სხვადასხვა სისტემების მიხედვით პირობითი დასხურების ეფექტურობა (ფუნჯით, ლილვაკით, ჩაძირვისა და flow coating-ის მეთოდით დაფარვის ეფექტურობა 100%-ის ტოლია).

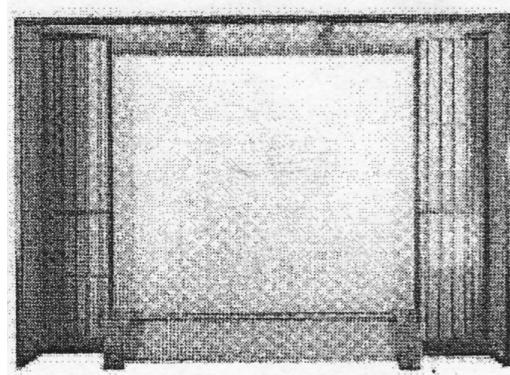
ცხრილში III-1 ნაჩვენებია, რომ სხვადასხვა მოწყობილობებს ერთმანეთისგან მნიშვნელოვნად განსხვავებული მონაცემი აქვთ, რაც მხედველობაში უნდა იქნეს მიღებული.

მოწყობილობის მსგავსად, დასხურების ეფექტურობა ასევე დამოკიდებულია დეტალის ფორმაზე, ხელსაწყოს საექსპლუატაციო პარამეტრებზე, როგორიც არის წნევა და მანძილი შესაღები დეტალიდან და პროდუქტის ზოგიერთ სხვა მახასიათებელზე, როგორიც არის სიბლანტე და მშრალი ნარჩენი. აშკარაა, რომ მცირე ზომის დეტალების შეღებვისას, დასხურების ეფექტურობა მცირე იქნება ვიდრე დიდი ზომის ნაკეთობის შეღებვისას ისევე, როგორც დანაკარგი იზრდება პისტოლეტით შორი მანძილიდან დეტალზე დასხურებით ან ძალიან მაღალი წნევით დასხურების შემთხვევაში; საპირისპიროდ, პარამეტრების თანაბრად დაცვით, მაღალი მყარი ნარჩენის მქონე ბლანტი პროდუქტით შეღებვისას დასხურების მაღალ ეფექტურობას ექნება ადგილი. დასხურების ეფექტურობის გაზრდის მიზნით, უკანასკნელ წლებში ტექნოლოგიურმა განვითარებამ დიდი ნაბიჯი გადადგა, შესაძლებელი გახდა overspray-ის ხელმეორედ გამოყენება, რომელიც იკარგებოდა.

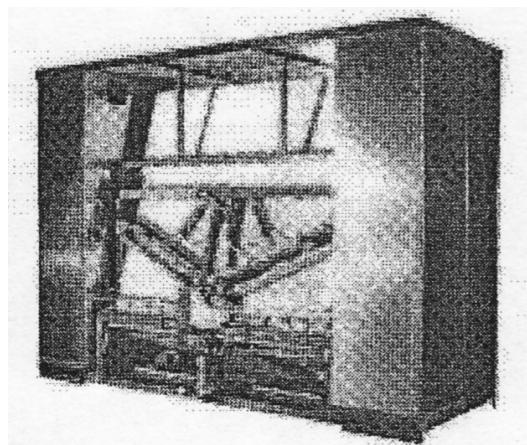
მართლაც, სისტემები აღჭურვილია ლაქსაღებავის მომგროვებელი სპეციალური ლენტებით, რომლებიც ბრუნავენ შესაღები დეტალის უკან და ქვეშ; ის ლაქსაღებავი, რომელიც ნაკეთობაზე არ დაიტანება, რჩება ლენტაზე, სადაც ყოველი ბრუნვის დროს საფხეკი ლაქს მოაგროვებს და მას ქილაში გადაიტანს ნახ. III-1 და ნახ. III-2. ერთკომპონენტიანი ან განსხვავებული კატალიზირებული პროდუქტების გამოყენების შემთხვევაში, მოგროვებული ლაქსაღებავი შეიძლება ხელახლა იქნეს

გამოყენებული, რასაც იმავდროულად მაღალი ეკონომიური სარგებლობაც მოაქვს (ლაქსალებავის შემცირებული დანაკარგი და ნარჩენების გასანადგურებლად შემცირებული ხარჯი) და გარემოც ნაკლებად ბინძურდება.

ნარმადობაში იგულისხმება საათში მისაღები პროდუქცია ანუ კვადრატული მეტრის რაოდენობა, რისი შეღებვაც შესაძლებელია ერთ საათში. კონიუნქტურულ სიტუაციაში, როცა მუშა ხელის ღირებულება წარმოების პროცესის მთავარი კომპონენტია, შესაღებ სისტემებს შორის ის არსებითი მნიშვნელობის მქონე უმთავრესი მახასიათებელი ხდება.

ნახ.III-1-სისტემები ლაქსალებავის ხელმეორედ გამოსაყენებელად.
კაბინის წინა ფასადი, სადაც შუა ნაწილში მბრუნავი ლენტი ჩანს.

ნახ.III-2-სისტემები ლაქსალებავის ხელმეორედ გამოსაყენებელად.
კაბინის უკანა ფასადი, სადაც ორი საფხეკია, რომლებიც ლაქსალებავს გადასცემენ
ლენტის ცენტრში. აქედან დამატებითი პატარა საფხეკი ლაქსალებავს გადასცემენ
ლენტიდან აიღებს და მას იატაკზე მოთავსებულ ქილაში გადაიტანს. ქილის
გავსებისას უმეტეს შემთხვევაში, პროდუქტის მოდიფიცირების გარეშე
შესაძლებელი ხდება მისი გამოყენება.

3.2. ფუნჯით დაფარვა

შეღებვის სფეროში, ფუნჯი ყველაზე ტრადიციული ინსტრუმენტია. ფუნჯები სხვადასხვა სახისა და ზომისაა, დამზადებულია ბუნებრივი ან უმეტესად სინთეტიკური ბოჭკოს ჯაგრისით. ძირითადად, ბუნებრივი ჯაგრისის მქონე ფუნჯი უფრო მოქნილია და პროდუქტს უფრო თანაბრად დაიტანს.

ფუნჯის ტიპის არჩევა ხდება გამოსაყენებელი ლაქსალებავისა და ზედაპირის ფორმის მიხედვით.

ფუნჯით წასმის მთავარი თვისება არის ის, რომ არასწორ ზედაპირზეც კი უზრუნველყოფს ლაქსალებავის კარგ შეღწევას.

რაც შეეხება ზედაპირის საბოლოო სახეს, განშლადობის მიზეზით ძნელია კარგი შედეგების მიღება, რაც ფუნჯის გამოყენებისას ხშირად სრულყოფილი არ არის.

საკმაოდ კარგი ბოლო პირი ფენის მისალებად და ასეთი ტიპის პრობლემის თავიდან ასაცილებლად, ფუნჯით წასმისთვის ფორმულირებული ყველა ლაქსალებავი შეიცავს განშლადობის გასაუმჯობესებელ დანამატს და ნელი შრობით ხასიათდება, ამგვარად, პროდუქტს განშლისათვის მეტი დრო ეძლევა. ჩვეულებრივ, შეუძლებელია ყველა იმ სწრაფად შრობადი ლაქსალებავის ფუნჯით წასმა როგორიც არის ორკომპონენტიანი ნიტროსა და პოლიურეთანის სალებავები, რომელთაც სწრაფად შრობის გამო საბოლოო ზედაპირზე ფუნჯის კვალი ეტყობათ.

ნახ. III-3 ფუნჯი

ფუნჯით დამუშავების დროს წასმის ტექნიკა ძალიან მნიშვნელოვანია; წასმა იმგვარად უნდა განხორციელდეს, რომ მიიღო გლუვი და თანაბარი სისქის მქონე ზედაპირი. ასეთი ეფექტი მიიღება ლაქსალებავის წასმისას: პირველად ფუნჯი გამოიყენება არასწორ ზედაპირზე თანაბარი რაოდენობის ლაქსალებავის დასატანად, ფუნჯი დეტალის ყველაზე მოკლე გვერდის პარალელურად უნდა მოძრაობდეს; მაშინვე, შესრულებული დაფარვის პერპენდიკულარული მიმართულებით უნდა წაესვას კარგად დანრეტილი ფუნჯი უკვე წასმული ლაქსალებავის სისქის გასასწორებლად და სიგლუვის მისაცემად.

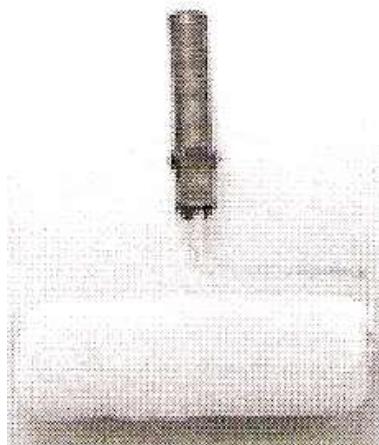
თუ ლაქსალებავი სპეციალურად ფუნჯით წასმისთვის არის ფორმულირებური და კარგი ხარისხისაა, ჯვარედინი მეთოდით ორ პირზე დაფარვის შემთხვევაში მიიღება ძალიან ლამაზად შეღებილი ზედაპირები.

ტექნიკური თვალსაზრისით, ფუნჯი ზედაპირთან 45⁰-ით უნდა იყოს დახრილი და ხელში მსუბუქად უნდა გეჭიროთ.

ლაქსალებავის ფუნჯით დაფარვის ყველაზე დიდ უკიდურესობად ფენის არასრულყოფილი განშლადობის გარდა, კვლავ რჩება საათში დაბალი წამადობა და შესაბამისად არასაკმარისი დამუშავების უნარი. მიუხედავად ამისა, ისეთ შემთხვევაში, როდესაც შეუძლებელია ნაკეთობის პულვერიზაციის კაბინაში შეღებვა ან შესხურებით შეღებვის დროს წარმოქმნილ overspray-ს შეუძლია პრობლემები წარმოქმნას, ფუნჯით (ან ლილვაკით) დაფარვა ერთადერთ ეფექტურ ალტერნატივად რჩება.

3.3. ლილვაკით დაფარვა

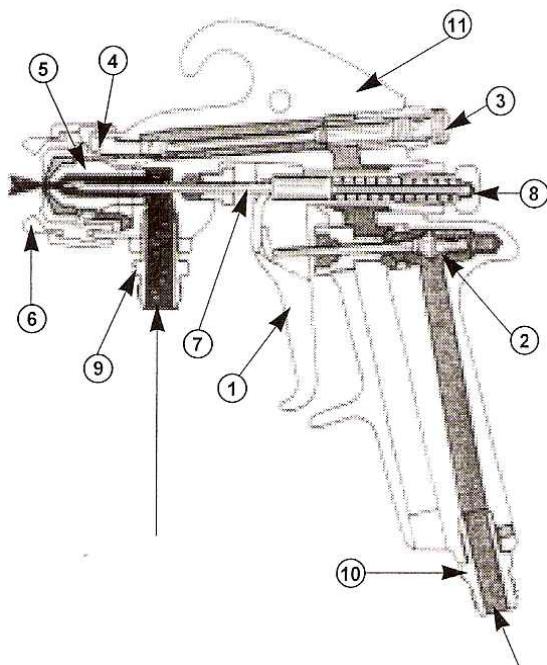
ლაქსალებავით გაჯერებული სინთეტიკური მასალის ლილვაკის შესაღებ ზედაპირზე მოძრაობით, ვლებულობთ ფუნჯთან შედარებით უფრო სწრაფ და ეკონომიურ შეღებვას. ლილვაკები განსაკუთრებით ბრტყელი ზედაპირებისათვის არის რეკომენდებული და სათანადო ლაქსალებავის გამოყენების შემთხვევაში კარგი ხარისხის ზედაპირები მიიღება.

ნახ.III-4 ლილვაკი

3.4 აეროგრაფით დაფარვა

აეროგრაფი თავისი ეფექტური გამოყენებისა და ბოლო პირი ლაქის ხარისხიანად დაფარვის თვალსაზრისით, შედებვის ყველაზე გამოყენებადი მოწყობილობაა. იგი შედგება ლაქსალებავის რეზერვუარებისა და მფრქვევანიანი თავის მქონე პისტოლეტისგან, საიდანაც მიღიდან მიწოდებულ ჰაერთან პროდუქტის თანხვედრით ხდება პულვერიზაცია.

ნახ. III-5 შესასხურებელი პისტოლეტი (აეროგრაფი):

ჰაერის მფრქვევანის (2) ფუნქციონირება ხორციელდება სასხლეტის (1) მეშვეობით.

ჰაერის ნაკადი მარეგულირებელი სარქველისა (3) და ჰაერის გამანაწილებლის (4)

გავლით მფრქვევანის ყელსა (5) და ჰაერის საცობში (6) არსებულ ნახვრეტებს

აღნევს. შემდგომ, სასხლეტის მეშვეობით მფრქვევანის ნემსი (7) ფუნქციონირებს,

რომლის სვლასაც დაღარულ თავიანი ხრახნი (8) განსაზღვრავს. ნიპელს (ანუ

მილყელს) (9) ლაქსალებავის მიმწოდებელი (ავზი ან დგუშის მილი) უერთდება.

ნიპელს (10) ჰაერის მილი უერთდება. ზედა კრონშტეინი (11) გამოიყენება

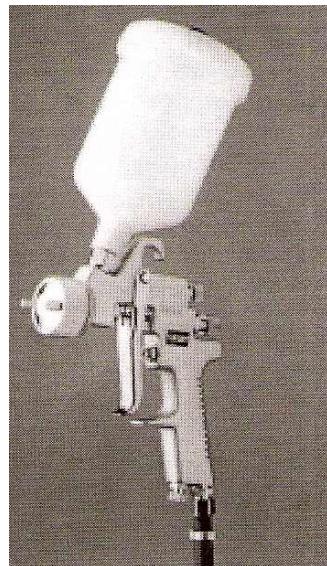
პისტოლეტის დასაკიდებლად.

რეზერვუარიდან ლაქსალებავი თანაბარი რაოდენობით გამოედინება პისტოლეტის ნინა ღიობში არსებული მფრქვევანიდან. სალებავის ნაკადის გამოყოფა სასხლეტით იმართება, რომელიც ამავდროულად მართავს ჰაერის ნაკადს. ლაქსალებავის ჰაერთან ძლიერი შეჯახება მრავალრიცხოვან პატარა წვეთებად დაშლას იწვევს, რომელთაც ჰაერის მასა შემდგომში დეტალზე დაიტანს.

როგორც ნახ. III-5 ჩანს, ყველა აეროგრაფი პროდუქტის რაოდენობისა და ამავდროულად გაფრქვეული ლაქსალებავის ნაკადის განშლის მარეგურილებელი სისტემით არის აღჭურვილი.

აეროგრაფებზე სხვადასხვა დიამეტრის მქონე მფრქვევანები მაგრდება, რომელთაც სხვადასხვა ხარჯი აქვთ (განსაზღვრულ დროს და განსაზღვრული წნევით გაფრქვეული პროდუქტის რაოდენობა) და სიბლანტის მიხედვით მნიშვნელოვნად განსხვავებული ლაქსალებავების გამოყენების საშუალებას იძლევიან.

პისტოლეტის ავზის ადგილმდებარეობის მიხედვით არსებობს ორი ტიპის აეროგრაფი: ზედა ავზით და ქვედა ავზით.

ნახ. III-6 — აეროგრაფი ზედა ავზით ყველაზე მეტად გამოიყენება.

ნახ. III-7 — აეროგრაფში ქვედა ავზით კონტეინერის ადგილმდებარეობა ოპერატორს ხედვას არ უშლის.

ზედა ავზის მქონე აეროგრაფებში ნახ. III-6 ავზი პისტოლეტზეა მოთავსებული და პროდუქტი ჭარბად გამოსხურდება; ის ბლანტი პროდუქტისთვის არის

რეკომენდებული და მის უკანასკნელ წვეთამდე გამოყენების საშუალებას იძლევა, თუმცა ავზის კონტურმა შეიძლება შეამციროს შესაღები დეტალის მიმართ ოპერატორის თვალთახედვის არე. დღეისათვის ეს მოწყობილობები ფართოდ გამოიყენება. ქვედა ავზის მქონე აეროგრაფში, ნახ. III-7, კი, ავზი პისტოლეტის ქვეშ არის მოთავსებული და პროდუქტი მფრქვევანამდე ვაკუუმს წარმოქმნის, რაც იწვევს პროდუქტის შენოვას ავზიდან.

ზოგჯერ, აეროგრაფზე პროდუქტის მიწოდება ხორციელდება არა ავზიდან, არამედ წნევის მარეგულირებელი სისტემით აღჭურვილი, დაბალი წნევის მქონე მემბრანიანი ტუმბის მეშვეობით, რომელიც პროდუქტს მიაწვდის მფრქვევანას.

ამგვარი სისტემით ეფექტურად ხორციელება დიდი რაოდენობით პროდუქტის გასხურება, ავზის ხშირი შევსების საჭიროების გარეშე. გარდა ამისა, ის ადვილად მართვადია და ქვედა ავზიანი პისტოლეტის მსგავსად არ გააჩნია ხედვასთან დაკავშირებული პრობლემები.

ასეთი სისტემა რეკომენდებულია დიდი ზომის ზედაპირების შეღებვის დროს. შესასხურებელი პისტოლეტებით შესაძლებელია პროდუქტის ფართო გამის გამოყენება და მეტად გლუვი და ერთგვაროვანი ზედაპირის მიღება.

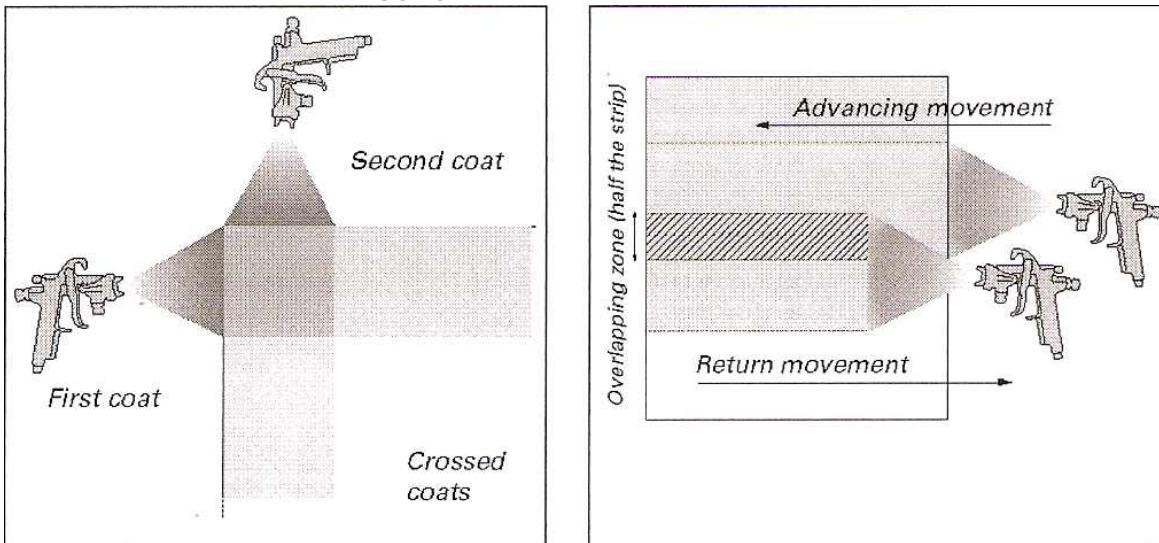
კარგი დაფარვისათვის აუცილებელია:

- ჰერისა და ლაქსალებავის ნაკადის შესაბამისი რეგულირება.
- გამოყენებული ლაქსალებავის, სალებარის ან პიგმენტირებული ლაქსალებავის ტიპებისათვის შესაბამისი მფრქვევანების გამოყენება.
- სწორად გაზავება.
- სათანადო გამაზავებლების გამოყენება.
- კარგად გასუფთავებული ზედაპირის შეღებვა მტვრისგან დაცულ შენობაში, ლაქსალებავის ტიპის მიხედვით გასათვალისწინებელი ტემპერატურისა და ტენიანობის პირობებში.
- . შეღებვის გარემოს ტემპერატურა სასურველია არ იყოს 20°C -ზე დაბალი.

ესთეტიკური და მაღალი საექსპლუატაციო მახასითებლების მქონე ხარისხიანი ლაქსალებავის ფენის მისაღებად, ზემოთაღწერილი ყველა პარამეტრის სათანადოთ დაცვის გარდა, აუცილებელია პისტოლეტის სწორად გამოყენება.

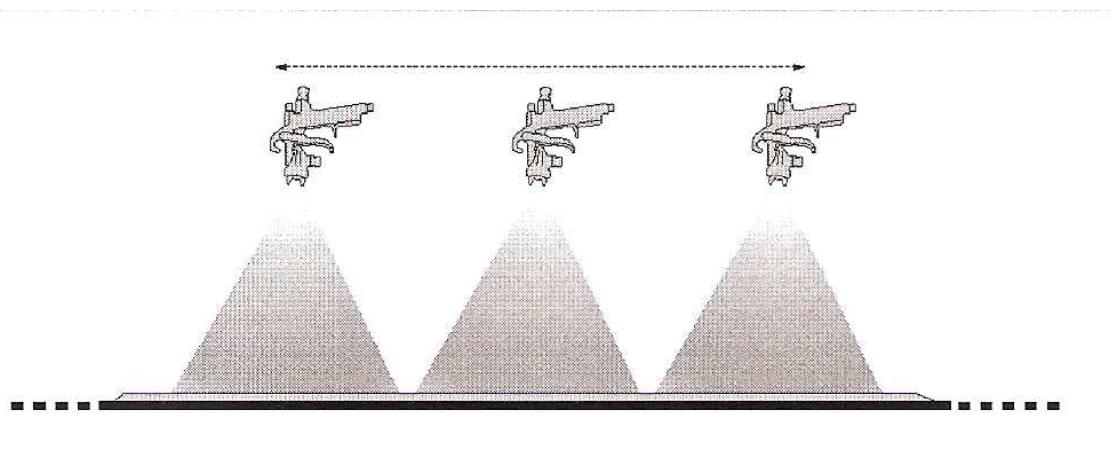
პისტოლეტის სწორად გამოყენება საშუალებას იძლევა პროდუქტის მცირე დანაკარგით მივიღოთ კარგად დაფარული ზედაპირი და პირიქით, მისი არასწორი გამოყენება დიდ პრობლემებს წარმოშობს, კერძოდ, მიიღება დატანილი ლაქის არათანაბარი ფენა, რადგან აქ მნიშვნელოვნად მცირდება დასხურების ეფექტურობა.

**პისტოლეტის სწორად გამოყენების ზოგიერთი ხერხი
მოცემულია ნახ. III-8-ნახ. III-18.**

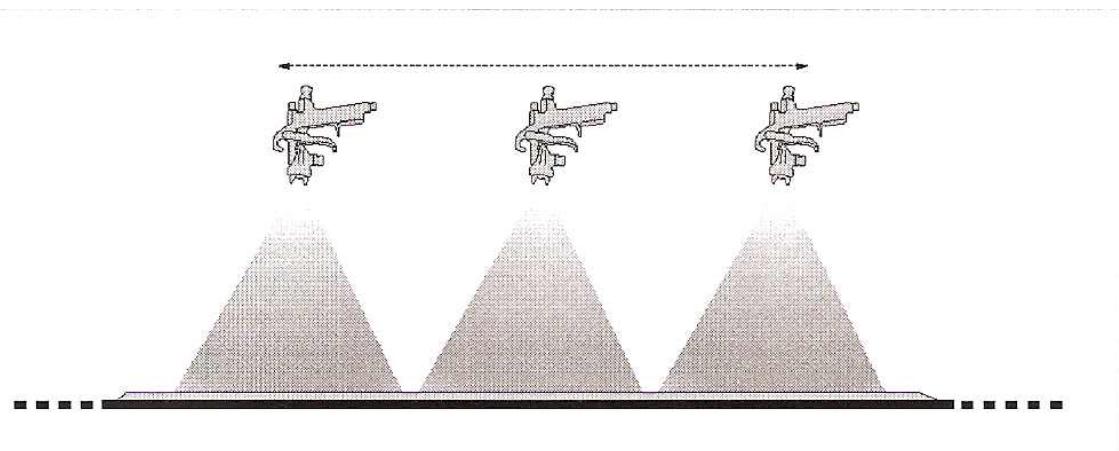

ნახ. III-8 - ჯვარედინი სისტემით
შეღებვა, შესხურება ხდება ჯერ
ჰორიზონტალური, ხოლო შემდეგ
ვერტიკალური მიმართულებით.

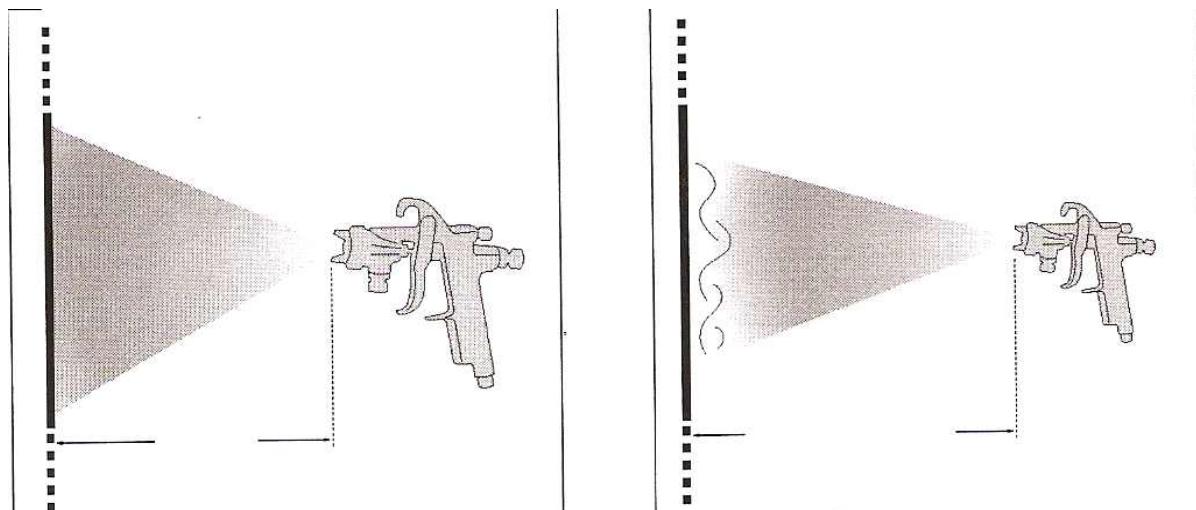
ნახ. III-9 - პისტოლეტის ფუნქციონირება
სწრაფი და თანაბარი უნდა
იყოს ორივე მიმართულებით.

ნახ. III-10 - ბტყელი ზედაპირის შეღებვა. პისტოლეტის ზედაპირის
პარალელურად დაკავებით თანაბარი სისქის ფენა მიიღება.

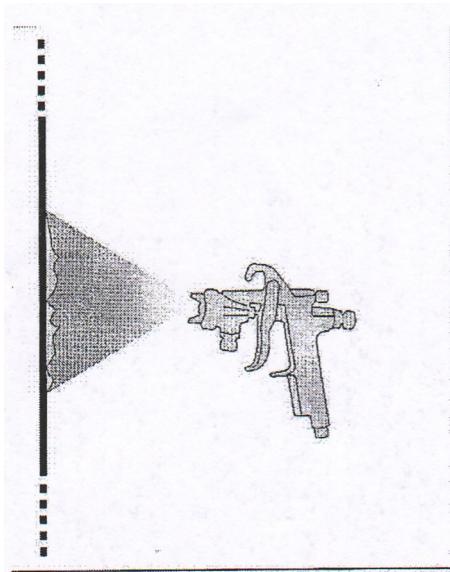

ნახ. III-11 - პისტოლეტის ვიბრაციით დაფარული ლაქსალებავის ფენის სისქე თანაბარი არ შეიძლება იყოს. ასეთ შემთხვევაში, ლაქის ძველ ფენაზე პროდუქტის ზედმეტი ხარჯვა ხდება.

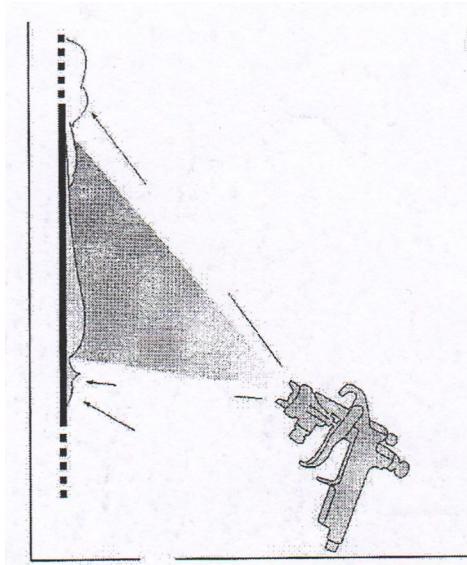

ნახ. III-12 - გასალაქი დეტალის მიმართ პისტოლეტი სწორ პოზიციაშია.
გაფრქვეული ნაკადი ზედაპირის განშლადობისა და შეჭიდულობის პერპენდიკულარულია. პისტოლეტის დეტალიდან დაცილება ჩვეულებრივ 15-25 სმ-ია.

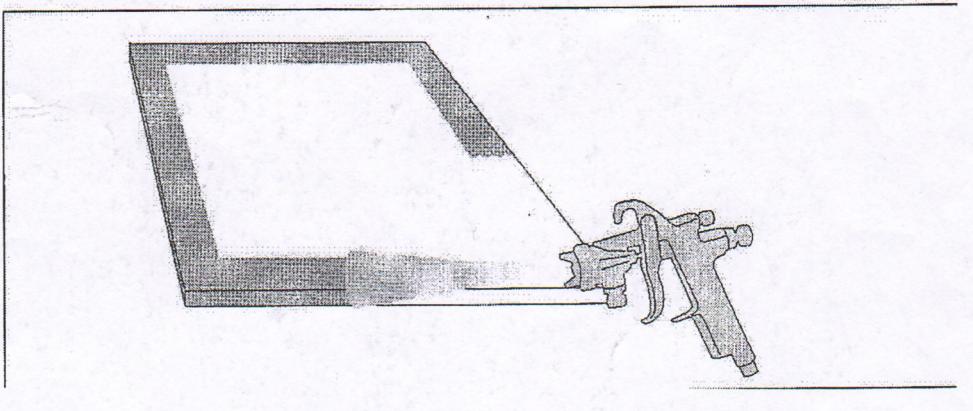
ნახ. III-13 — ზედაპირიდან პისტოლეტის ზედმეტად დაცილება ნარმოშობს პრობლემებს, ასევე ადგილი აქვს “ღრუბლის” ფორმით პროდუქტის ჭარბ დანაკარგს. როდესაც ლაქსალებავის წვეთები გამოსხურებისას “ღრუბელს” ნარმოქმნიან, დეტალზე არ დაიტანებიან, ხოლო შეღებილ დეტალებზე დატანისას, უხეში ნადებით სამუშაო გარემო ბინძურდება.

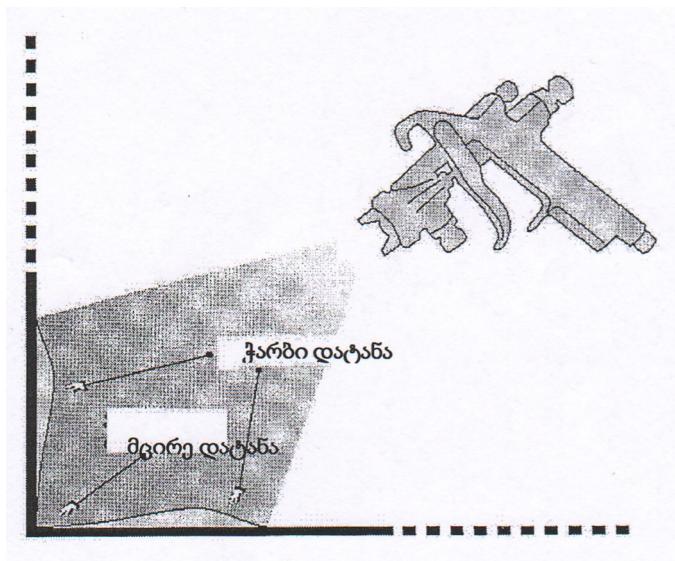
ნახ. III-14 — თუ პულვერიზაციის დისტანცია ძალიან მცირეა, დიდი რაოდენობის ლაქსალებავი დიდი სიჩქარით გამოიფრქვევა და ზედაპირზე მცირე მოცულობაზე დაიტანება. ჰაერი ზედაპირს ძლიერად ხვდება და ამ მომენტში უკვე დატანილი პროდუქტის გადაადგილებას იწვევს, რასაც თან სდევს ზედაპირზე ამოზნექილობა, ნალვენთისა და ტალღების წარმოქმნა.

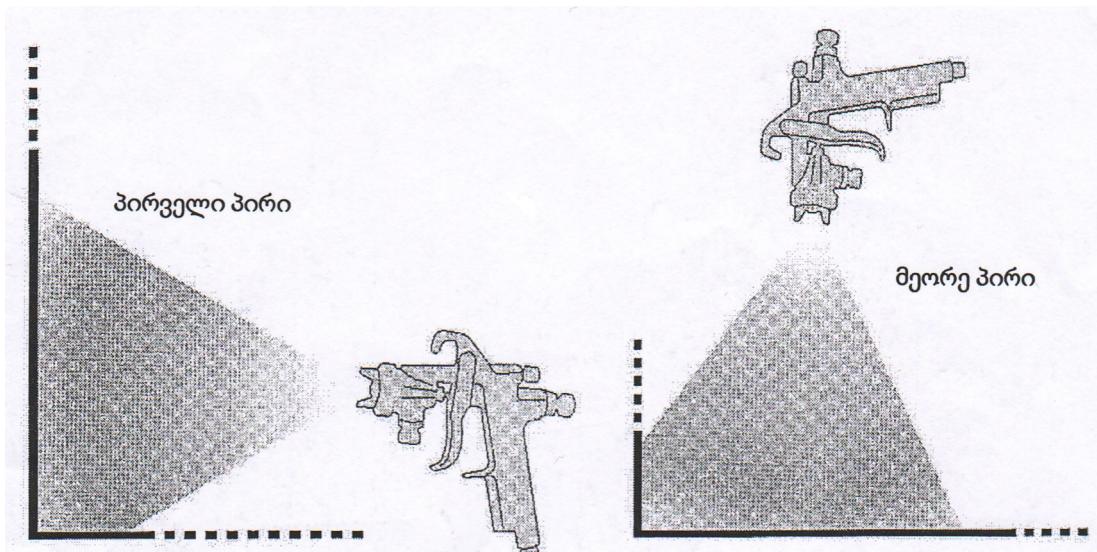
ნახ. III-15 — თუ პისტოლეტი ზედაპირთან მიმართებაში დახრილია, ქვედა ნაწილში მეტი ლაქსალებავი გროვდება, ხოლო ზედა ნაწილში “ღრუბელი” წარმოიქმნება და წვეთები დეტალზე მცირე რაოდენობითა და გამშრალი სახით აღწევენ; შესაბამისად, ზედაპირს კარგად ვერ ასველებენ და შეჭიდულობისა და განშლადობის პრობლემებს წარმოქმნიან.

ნახ. III-16 — ბრტყელი ზედაპირების შეღებვამდე გვერდები იღებება ისე, რომ ეს ნაწილები სრულყოფილად დაიფაროს. გვერდების შეღებვისას პისტოლეტი შესალები ზედაპირის მიმართ დახრილ პოზიციაში უნდა იყოს.

ნახ. III-17 — თუ ნაკადი პირდაპირ კუთხეში ან შიდა გვერდზეა მიმართული, დახრილად დაკავებული პისტოლეტით ლაქსალებავის მიწოდება ერთგვაროვანი არ იქნება. იმის გამო, რომ ჰაერის ნაკადს გასასვლელი არ აქვს, წარმოიქმნება ტურბულენტურობა და შიდა კუთხის ან წიბოს მომიჯნავე გვერდებზე ლაქი მეტად სქელი ფენით დაიტანება, ხოლო კუთხის წვერი ან გვერდი დაუფარავი რჩება.

ნახ. III-18 — შიდა გვერდების ან კუთხების სწორედ შეღებვა: პირველად იღებება ერთი კედელი კუთხემდე ან გვერდამდე ზედაპირის პერპენდიკულარულად; შემდეგ, იგივე მეთოდით მეორე კედელი იღებება, ასეთი მეთოდით გალაქვისას პროდუქტი ყველა წერტილში თანაბრად დაიტანება.

3.5 აირლესით დაფარვა

აირლესი შედგება ტუმბოს, მაღალ წევაზე მომუშავე პისტოლეტის (ადვილად შესაცვლელი ვოლფრამის კარბიდის მფრქვევანით), ტუმბოზე და პისტოლეტის ტარში მოთავსებული ფილტრების, მაღალი წნევის მიმართ გამძლე მილისა და ლაქსალებავიან ქილაში ჩაშვებული შემწოვი მილისგან ნახ. III-19. ტუმბო თავის მხრივ შედგება შეკუმშული ჰაერით მოძრავი დგუშისგან, რომელიც ღერძის მეშვეობით მეორე მცირე ზომის დგუშს ამუშავებს, რომელიც ქილიდან ლაქსალებავს შეინოვს და მილით მფრქვევანას მიაწვდის.

ჰაერით მოძრავი დგუშის ზედაპირისა და ლაქსალებავების შემწოვ და მიმწოდებელ დგუშს შორის თანხვედრა განსაზღვრავს ტუმბოს კუმშვის ხარისხს.

ეს უმნიშვნელოვანესი მახასიათებელია, რომელიც განსაზღვრავს პისტოლეტისათვის საჭირო წნევას. მაღალი წნევა გაშვებისას უმთავრესია, რადგან, ამ ტიპის მოწყობილებით პულივერიზაცია მიიღება ლაქსალებავის დაშლით, რომელიც მაღალი სიჩქარით გამოიყოფა მცირე ზომის მფრქვევანადან.

ნახ. III-19 — აირლესის ტუმბო, განსაკუთრებით რეკომენდებულია მაღალი სიბლანტის მქონე ლაქსალებავის გამოსაყენებლად.

პრაქტიკაში სრულდება იგივე პროცესი, რაც მიიღება ბალის მორწყვისას წყლის მიღწეული დამაგრებული სარწყავი მფრქვევანის მოჭერით: რაც მეტად უჭერთ სარწყავ მფრქვევანას, მით უფრო მაღალია წყლის პულივერიზაცია. წნევის ასეთი თანხვედრის მქონე ტუმბოებს, მაღალი სიბლანტის მქონე პროდუქტის გასხურება შეუძლიათ ყოველგვარი გაზავების გარეშე. ეს მნიშვნელოვნად ამცირებს ჩამოღვენთის საშიშროებას და მცირე დასხმის პირების რაოდენობით მიიღება ძალიან მაღალი სისქის ფენა.

- აეროგრაფთან შედარებით, მაღალი წნევის მქონე აირლესის გამოყენებასთან დაკავშირებული უპირატესობანი და უარყოფითი მხარეები

Overspray (დანაკარგი)

შეკუმშული ჰაერით შეღებვისას ლაქსალებავი პროდუქტის პულვერიზაციას შეკუმშული ჰაერის ნაკადის წნევა იწვევს, რომელიც შემდგომ ლაქსალებავს შესაღებ ზედაპირზე დაიტანს. დეტალიდან უკუგდებული ჰაერი ლაქსალებავის წვეთებს აიტაცებს და *Overspray*-ის წარმოქმნის. აირლესით შესხურებისას კი პროდუქტის წვეთები დეტალზე საკუთარი ძალით გამოიფრქვევა და დაბალი სიჩქარით შესაღებ დეტალზე დაიტანება. დეტალიდან ჰაერის უკუგდების არარსებობით ადგილი აქვს მცირე *Overspray*-ის.

შეჭიდულობა

ზედაპირთან ლაქსალებავის ცუდი შეჭიდულობა სხვა მიზეზებთან ერთად შესაძლოა ძალიან მშრალი ლაქსალებავის დასხმით იყოს გამოწვეული. ასეთი დეფექტი აირლესის ტუმბოს გამოყენებისას არ ჩნდება, რადგან წვეთები ზედაპირზე სველი (გამხსნელით დატვირთული) სახით დაიტანება. აეროგრაფით შეღებვისგან განსხვავებით, ლაქსალებავს ჰაერის ნაკადი არ ხვდება, რომელიც გარდა იმისა, რომ დეტალზე წვეთების დატანას ხელს უწყობს, ზედაპირზე მიღწევამდე ლაქსალებავიდან გამხსნელის აორთქლებასაც იწვევს.

შეღებვისას წარმოქმნილი “ღრუბელი”

ფენომენი “ღრუბელი” საკმაოდ შესამჩნევია აეროგრაფით შეღებვისას, რამდენადაც ჰაერის ტურბულენტურობა ნაკადის კიდეებზე უწვრილესი წვეთების გაჩენას იწვევს, რომლებიც ზედაპირზე კი არ აღწევენ, არამედ ჰაერში რჩებიან და სწორედ “ღრუბლის” სახელით ცნობილი ფენომენის გაჩენას იწვევენ.

მსგავსი აეროზოლი, მისი შესუნთქვის შემთხვევაში ოპერატორის ჯანმრთელობისათვის სახიფათოა; გარდა ამისა, ჰაერში გამშრალი ეს პატარა წვეთები დეტალზე უცხო სხეულად დაიტანება მაშინ, როდესაც ლაქის ფენა ჯერ კიდევ სველია და შედეგად ხორკლიანი ზედაპირი მიიღება.

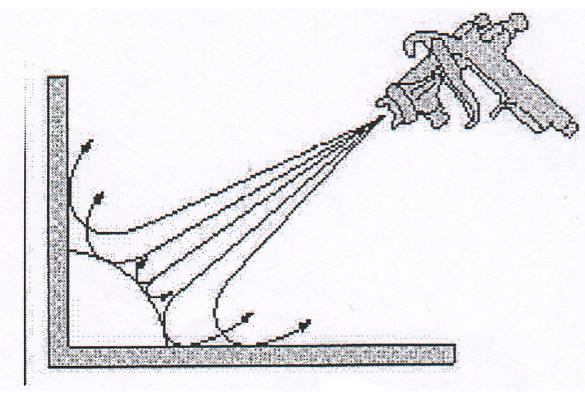
აირლესის ტუმბოს ნაკადი კი ძალიან ზუსტია: მფრქვევანიდან წარმოქმნილი კონუსური ნაკადის ირგვლივ მცირე “ღრუბელი” წარმოიქმნება და შესაბამისად მცირდება როგორც პროდუქტის უსარგებლო დანაკარგი, ისე “ღრუბლისგან” გამოწვეული პრობლემები.

გამაზავებლის ხარჯი

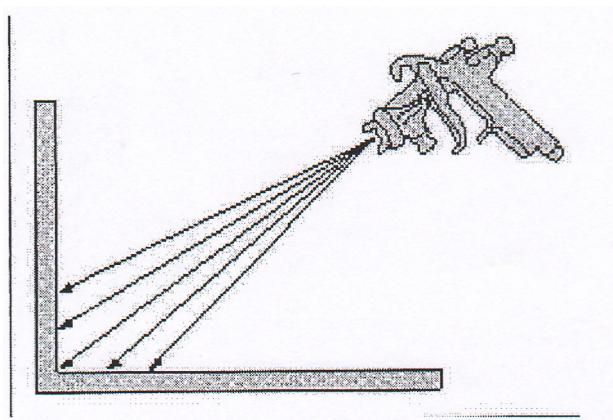
აირლესის ტუმბოს, გამხსნელის გამოყენების გარეშე შეუძლია სქელი კონსისტენციის ლაქსალებავების გამოფრქვევა, რითაც ხდება გამხსნელის დაზოგვა და გარემოს ნაკლებად დაბინძურება. თუმცა საყურადღებოა ის ფაქტი, რომ რაც უფრო სქელია სალებავი, მით მეტად არის ტენდენცია სქლად შეღებვისკენ (ვინაიდან არ არის ნაღვენთის წარმოქმნის საშიშროება); დაფარული ჭარბი სისქის ღირებულება კი ხშირად გამხსნელის ეკონომიაზე უფრო მაღალია.

თანაბარი გავრცელება რთულ ადგილებში

აირლესით შესხურების დამატებითი უპირატესობა შიდა კუთხეებისა და გვერდების იოლი შეღებვით არის განპირობებული; მართლაც, შიდა კუთხეების შეღებვის შემთხვევაში აეროგრაფით ლაქსალებავის შესხურების დროს გამოდევნილ ჰაერს გასასვლელი აღარ აქვს და ტურბულენტურობას წარმოქმნის, რაც პროდუქტის არათანაბარ გამოყოფას იწვევს, ნახ. III-20. აირლესით შეღებვისას წვეთები ზედაპირზე საკუთარი ძალით აღწევენ და არა ჰაერის მეშვეობით გადაეცემა, ამდენად, მათ ყველაზე რთულად მისაღწევ ადგილებში (კუთხეები, ჩაღრმავებული ადგილები, მინიმალური ნაპრალები) თანაბრად დაფარვაც შეუძლიათ, ნახ. III-21.

ნახ. III-20
აეროგრაფის სისტემით შესხურება.

ნახ. III-21.
აირლესის სისტემით შესხურება.

უსაფრთხოება

მაღალმა წნევამ, რომელსაც აირლესის ტუმბო მფრქვევანას აწვდის, შეიძლება უბედური შემთხვევა გამოიწვიოს, რადგან ნაკადის ძალა გამოიწვევს მასთან თითის პირდაპირი კონტაქტისას კანის გაჭრას. ლაქსალებავი მავნე ნივთიერებების შემცვლელია, რომლებიც ამ გზით შესაძლოა კანქვეშ მოხვდნენ და ამიტომ, დიდი სიფრთხილის გამოჩენაა საჭირო. ამ მიზეზით, კონსტრუქტორები მფრქვევანას წინ ისეთ დეტალს ამაგრებენ, რომელიც ოპერატორს ნაკადთან თითების პირდაპირ კონტაქტს ააცილებს თავიდან.

ფუნქციონირების უნარი

აირლესის ტუმბოთი პროდუქტის საათობრივმა გამოყოფამ შეიძლება ძალიან მაღალ სიდიდეს მიაღწიოს, რაც აეროგრაფთან შედარებით შესრულების გაცილებით მეტ დროს მოითხოვს, რითაც წარმადობა აშკარად იზრდება.

სამაგიეროდ, აეროგრაფით შეღებვის დროს უფრო ხარისხიანად და ლამაზად დაფარული ზედაპირები მიიღება, რადგან გაუმჯობესებული მარეგულირებელი პარამეტრები უკეთ ახდენენ პროდუქტის დოზირებას სასხლეტით განვითარებული წნევის მეშვეობით, რაც იწვევს მფრქვევანას გახსნას. აირლესის ტუმბო

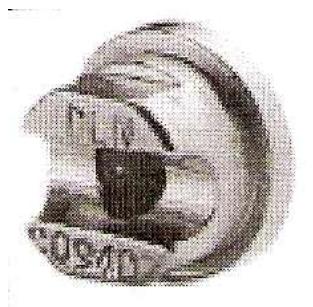
არარეკომენდებულია განსაკუთრებულად ერთგვაროვანი და მაღალი ხარისხით შესასრულებელი შეღებვის განსახორციელებლად.

სადურგლო წარმოებაში გამოყენების შემთხვევაში, განსაკუთრებით ბოლო პირი ლაქით დაფარვისას, რომლის ესთეტიკური მხარეც ძალიან მნიშვნელოვანია, საგულისხმოა, რომ კარგი შედეგების მისაღწევად გამოყენებულ უნდა იქნეს პატარა ზომის მფრქვევანები, რომ არ გამოასხურონ წუთში 200-300გრ ლაქსალებავზე მეტი.

გარდა ამისა, აირლესის ტუმბოში მფრქვევანას ხარისხი, განსაზღვრავს რა გამოსხურებულ ნაკადში არსებული წვეთების ხარისხსა და გავრცელებას, მნიშვნელოვან ზეგავლენას ახდენს შეღებვის ციკლის საბოლოო სახეზე.

აირლესის ტუმბოს გამოყენებისას არსებული დეფექტური დისტრიბუცია

მოწყობილობის არასწორმა რეგულირებამ, აირლესის ტუმბოთი პროდუქტის (განსაკუთრებით თუ მეტად ბლანტია) პულვერიზაციისას, შეიძლება მფრქვევანიდან წვეთების გამოყოფის დროს არაერთგვაროვანი დისტრიბუცია გამოიწვიოს. მფრქვევანამ ლაქსალებავი უნდა დაანაწევოროს და მარაოს ან ვარდის ფორმით გაშალოს. ხის შეღებვისას, ჩვეულებრივ ისეთი მფრქვევანები გამოიყენება, რომლებიც ლაქსალებავს მარაოს ფორმით გამოაფრქვევენ, ამისათვის არსებობს ორნომრიანი მეტალში ჩასმული მფრქვევანები. ერთ-ერთი ნომერი განსაზღვრავს ჩვეულებრივ გამშვები ნახვრეტის დიამეტრს, ხოლო მეორე კი — მარაოს განშლის კუთხეს (იხ. ცხ. III-2; III-3; III-4). მფრქვევანას ნახვრეტის დიამეტრი ადგენს როგორც გამოყოფილი წვეთების ზომებს, ისე წუთში გამოყოფილი ლაქსალებავის რაოდენობას, რომელიც ჩვეულებრივ სტანდარტული 100 ბარი წნევით გამოიფრქვევა. განშლის კუთხე კი ადგენს ნაკადის სიფართეს დეტალიდან გარკვეულ დისტანციაზე (ჩვეულებრივ 30სმ).

ნახ. III-22

ვოლფრამის კარბიდის მფრქვევანა ბრტყელი ნაკადით. ქვევით აღნიშნულია ნახვრეტის დიამეტრი (0.23 მმ და განშლის კუთხე 40°).

მფრქვევანას დიამეტრი დიუმური და მეტრული ზომების კონვერცია მოცემულია ცხრილში III-2

ცხრილი III-2

დუიმი	0.005	0.007	0.009	0.019	0.013	0.015	0.016	0.017	0.018	0.019	0.021	0.023	0.026	0.029	0.031	0.036	0.043
მმ	0.13	0.18	0.23	0.28	0.33	0.38	0.41	0.43	0.46	0.48	0.53	0.58	0.66	0.74	0.79	0.81	1.10

ცხრილი III-3

მფრქვევანას ხარჯი ნახვრეტის დიამეტრის (დიუმში) მიხედვით 100 ბარ წნევაზე წყლის გამოყენებით. ხარჯი გამოისახება ლიტრებში.

მფრქვევანას დიამეტრი	0.007	0.009	0.011	0.013	0.015
ხარჯი ლ/წთ	0.18	0.25	0.40	0.55	0.75

ცხრილი III-4

განშლის კუთხე	10°	20°	30°	40°	50°	60°
განშლის სიფართე (მმ)	50-75	100-125	150-175	200-225	250-275	300-325

ნაკადის სიფართე (მმ-ში) მფრქვევანადან 30 სმ-ის დისტანციაზე განშლის კუთხის მიხედვით. ეს მონაცემები მიღებულია 100 ბარი წნევით წყლის გასხურების შედეგად.

იმ შემთხვევაში, თუ ლაქსალებავი მეტად ბლანტია, მფრქვევანა ვერ ახერხებს წვეთების დანაწევრებასა და თანაბარ განშლას, ამიტომ დეტალებზე შეინიშნება ორი ძაფისებრი, ხოლო ცენტრში ერთი შესქელებული ზოლი.

ცუდი ესთეტიკური იერ-სახისაგან დამოუკიდებლად რაც მას თან ახლავს (მეტ-ნაკლებად შესამჩნევია გამჭვირვალე ან პიგმენტირებული ლაქსალებავების გამოყენებისა და გამოყენებული პროდუქტის თანაბრად დაფარვის დრო), მსგავსი დეფექტები თავიდან უნდა იქნეს აცილებული, ვინაიდან შეღებვის მიზანია დეტალის მთელი ზედაპირის თანაბარი სისქით დაფარვა.

არსებობს სამი სხვადასხვა გამოსავალი:

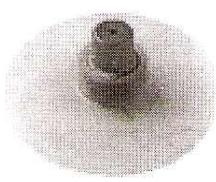
- გამოიყენეთ ჰაერნარევი პისტოლეტი, რომელსაც მფრქვევანას გვერდებზე ჰაერის ორი გასაშვები აქვს პულვერიზაციის გასაუმჯობესებლად და ამავდროულად, განშლისას ლაქსალებავის გასანაწილებლად, ამგვარად ქრება ორი ძაფისებრი ზოლი და მიიღება კარგად დაფარული კიდეები.
  - პროდუქტის ტემპერატურის ან გაზავების გაზრდით შეამცირეთ სიბლანტე.
  - გამოიყენეთ წინასწარ პულვერიზაციორი. ნახ. III-23.
- უკანასკნელი დეტალი რეალურად არის მფრქვევანას სახეობა, რომელიც პისტოლეტზე ძირითადად მფრქვევანამდე მაგრდება. წინასწარ პულვერიზაციორი

იწვევს ლაქსალებავის პირველად დანაწევრებას, რის შედეგადაც მფრქვევანა მხოლოდ საბოლოო დანაწევრებასა და განშლისას ახდენს ლაქსალებავის წვეთების საუკეთესო დისტრიბუციას.

აირლესის ტუმბოთი შეღებვის დროს წინასწარ პულვერიზატორის გამოყენებით, ჰაერნარევი პისტოლეტით დაფარვისას მიღებული შედეგების მსგავსად დაბალ წნევაზეც კი მიიღწევა კარგი პულვერიზაცია და ხარისხიანი განშლადობა.

რამდენადაც მცირე ზომისაა წინასწარ პულვერიზატორის მფრქვევანასთან მიერთებით მიღებული წვეთები, იმდენად მცირე იქნება ფენაში ჰაერის დაგროვება და შესაბამისად მაღალი ფენის გამჭვირვალობა.

წინასწარ პულვერიზატორის დიამეტრი მფრქვევანას დიამეტრზე ოდნავ მეტი უნდა იყოს (მაგ.: მფრქვევანის $\varnothing$ 0.009, წინასწარ მფრქვევანის $\varnothing$ 0.010).

ნახ. III-23. წინასწარ პულვერიზატორი საუკეთესო შედეგების მისაღებად მაგრდება ბრტყელი ნაკადის მქონე მფრქვევანების უკან.

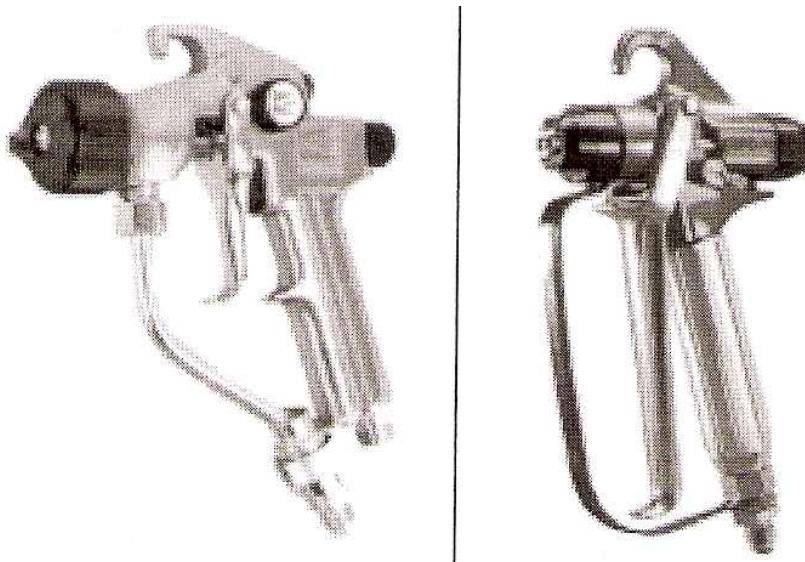
3.6 ჰაერ-ნარევი შესაღები მოწყობილობები

ეს ახალი მოწყობილობები ყველაზე გავრცელებულია, აეროგრაფის გამოყენებისას მიღებული უპირატესობების აირლესით პულვერიზაციის დროს მიღებულთან გაერთიანებით ხდება ორივე სისტემისთვის დამახასიათებელი დეფექტების აღმოფხვრა. პრაქტიკულად, ლაქსალებავი აირლესის სისტემიდან გაიფრქვევა (შესაბამისად ტუმბო ერთნაირია), მაგრამ მისი პულვერიზაცია და დისტრიბუცია უმჯობესდება მფრქვევანას კუთხეებში ჰაერის მიწოდებით ისევე, როგორც ეს აეროგრაფის შემთხვევაში ხდება (შესაბამისად პისტოლეტი განსხვავებულია).

აირლესის სისტემებში პისტოლეტს მხოლოდ ერთი მილი უერთდება, რომლითაც წნევით ლაქსალებავი მიეწოდება, ხოლო ჰაერ-ნარევ სისტემებში პისტოლეტს ჰაერის წნევის მისაწოდებლად მეორე მილიც უმაგრდება (იხ. ნახ. III-24); ჰაერი სწორედ მფრქვევანას კუთხეებში გამოიყოფა როგორც ეს ჩვეულებრივი აეროგრაფის შემთხვევაში ხდება. პროდუქტი მფრქვევანადან გაიფრქვევა, სადაც აირლესის სისტემის მსგავსად, მაღალი სიჩქარით მიეწოდება, მაგრამ პულვერიზაცია და განსაკუთრებით ნაკადში მისი ერთგვაროვნება უმჯობესდება მფრქვევანას კიდეებთან შემხვედრი ჰაერით.

ჰაერის წნევა, რომელიც მფრქვევანას კიდეებამდე აღწევს, აუცილებლად უმნიშვნელო უნდა იყოს, ჩვეულებრივ 0.5-2 ბარამდე, რათა არ მოხდეს გვერდითი ძაფისებრი ზოლების ფორმირება.

აირლესის სისტემებში, ნაკადში წვეთების საკმაოდ ერთგვაროვანი დისტრიბუციისთვის აუცილებელია მაღალი წნევა. ჰაერ-ნარევი სისტემა შექმნილია ნაკადში წვეთების კარგი და თანაბარი დისტრიბუციის მისაღებად და შესაბამისად, საუკეთესო დასხურების ეფექტურობით დაბალ წნევაზეც კი. მართლაც, დაბალ წნევაზე, როდესაც წვეთების სიჩქარეც შესაბამისად დაბალია, ადგილი ექნება დეტალიდან ლაქსაღებავის მცირე ასხლეტას და ამდენად ნაკლებ დანაკარგს.

ნახ. III-24 — მარცხენა მხარეს ჰაერ-ნარევი პისტოლეტი, რომელსაც ორი მილი

უერთდება: ერთი, რომელიც პისტოლეტის ტარს უერთდება პროდუქტის მიმწოდებელია, ხოლო პულვერიზატორზე მიერთებული მეორე მილი კი ჰაერის მიმწოდებელი. ზოგიერთ პისტოლეტში მეორე მილის მდებარეობა გადაადგილებულია. მარჯვნივ აირლესის პისტოლეტია, რომელსაც მხოლოდ ლაქსაღებავის მიმწოდებელი უერთდება.

აირლესის სისტემასთან შედარებით ჰაერ-ნარევი სისტემის უპირატესობები:

- აირლესის სისტემებთან შედარებით დაბალ წნევაზე მუშაობის შესაძლებლობა (შესაბამისად მაღალეფექტური დასხურებით) ზემოხსენებული მიზეზით.
- მფრქვევანის კიდეებში ჰაერის წნევის შეცვლით განშლადობის რადიუსის რეგულირება; ამ მეთოდით შესაძლებელია შესაღები ნაკეთობის ზედაპირის შესაბამისად ნაკადის სიფართის რეგულირება; ამგვარად, ლაქსაღებავის დანაკარგი მცირედება. აირლესის პისტოლეტზე კი ნაკადის სიფართის შესამცირებლად საჭიროა მფრქვევანის შეცვლა განსხვავებული კუთხის მქონე მფრქვევანით.

ვინაიდან ეს ოპერაცია დროს მოითხოვს, ხშირად ხდება, რომ მომხმარებელი სიზარმაცის გამო შესაღებ ნაკეთობასთან შეუსაბამო ზომის ნაკადის რადიუსს იყენებს, რაც პროდუქტის დამატებით დანაკარგს იწვევს: თუ ნაკადის სიფართე ძალიან ვიწროა შესაღებ ზედაპირთან შედარებით იკარგება დრო; საპირისპირო შემთხვევაში, ანუ როდესაც ნაკადის სიფართე ნაკეთობის ზედაპირზე მეტია, ხდება პროდუქტის გადახარჯვა (ფანჯრები ან კარნიზები).

• განშლის რადიუსში ლაქსაღებავის საუკეთესოდ განაწილება, რის შედეგადაც მიიღება აკურატულად და თანაბარი სისქით დაფარული ბოლო პირი ლაქები ბრტყელ ზედაპირზე, წიბოებსა და ჩაღრმავებულ ადგილებში, რადგან ადგილი აქვს წვეთების დაბალი სიჩქარით გამოყოფას შესაბამისად მცირე წნევაზე.

- მფრქვევანის კუთხეებში თბილი ჰაერის მიწოდების შემთხვევაში უფრო სწრაფი შრობა.
- წარმადობა საათში აირლესის ტუმბოს მსგავსია.

უარყოფითი მხარეები აირლესის სისტემასთან შედარებით:

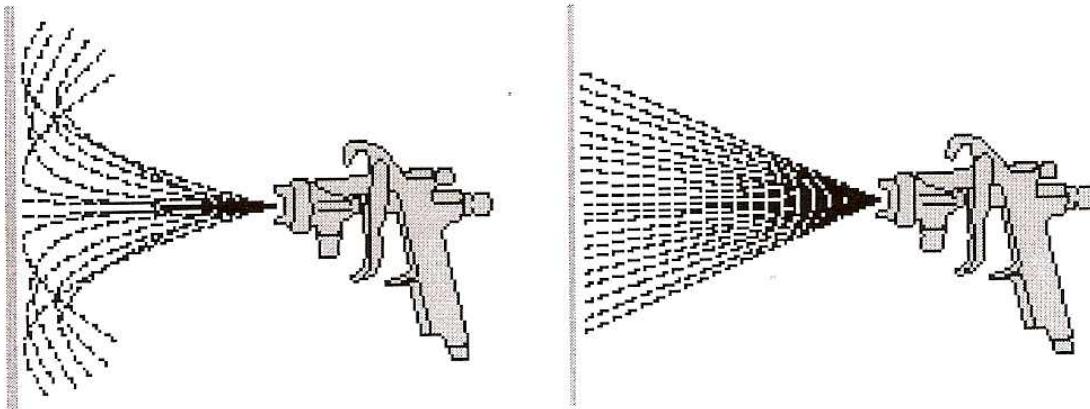
- პისტოლეტი რთულად მართვადია რადგან ორი მილი უერთდება.
- პისტოლეტის მაღალი ლირებულება.

3.7. დაფარვა “HVLP” სისტემებით

“HVLP” (High volume low pressure) პისტოლეტები გამოიყენება დაბალ წნევაზე ჰაერის მაღალი მოცულობით პროდუქტის პულვერიზაციისთვის. ჩვეულებრივ აეროგრაფებში პულვერიზაციისთვის გამოიყენებული 2.8-3.5 ბარიდან 0.7 ბარამდე წნევის შემცირებას მთელი რიგი უპირატესობები გააჩნია, რაც დაკავშირებულია როგორც დასხურების ეფექტურობასთან, ისე ბოლო პირი ლაქის ხარისხის გაუმჯობესებასთან.

ტერმინმა — “დაბალ წნევაზე ჰაერის მაღალი მოცულობით” (HVLP) შეიძლება ისეთი შთაბეჭდილება შექმნას, თითქოს ჰაერის ხარჯი ტრადიციული სისტემისთვის აუცილებელზე მაღალია, მაგრამ ასე არ არის. სინამდვილეში “HVLP” ტერმინი მიუთითებს არა ხარჯზე, არამედ დროის ერთეულში ჰაერის წარმადობაზე; მართლაც, ტრადიციულ სისტემებში მაღალ სიჩქარეზე (წნევა) ჰაერის მცირე რაოდენობა შეესაბამება HVLP სისტემების ყველაზე დაბალ სიჩქარეზე ჰაერის მაღალ წარმადობას. დროის ერთეულში გადაყვანილი პროდუქტის რაოდენობა იგივეა, თუმცა HVLP სისტემებით ჰაერის დაბალი სიჩქარე, რომელიც ლაქსაღებავს დეტალებზე დაიტანს, დეტალიდან პროდუქტის ასხლეტას ამცირებს, ხელს უწყობს ჩაღრმავებულ ადგილებში ლაქის კარგად შეღწევას და შეღებვისას ღრუბელის უმნიშვნელო წარმოქმნას (ნახ. III-25). პრაქტიკაში HVLP პისტოლეტები

ჩვეულებრივი აეროგრაფების მსგავსია, მაგრამ მოწყობილობაში (ან ტართან ახლოს) ჰაერი, რომელიც აღწევს 5-6 ბარ წნევას, “ფართოვდება” და 6-10-ჯერ დაბალი წნევით მიეწოდება.

ნახ. III-25 — მარცხნივ არის ტრადიციული პისტოლეტი. ლაქსალებავის პულვერიზაციისა და მიწოდების სისტემა ტურბულენტურობასა და ზედაპირიდან ასხლეტას იწვევს, რაც მნიშვნელოვნად ამცირებს დასხურების ეფექტურობას. მარჯვნივ არის HVLP პისტოლეტი. ამ პისტოლეტიდან პულვერიზაცია ამცირებს ნაკეთობიდან ლაქსალებავის ასხლეტას და შეღებვისას ღრუბლის წარმოქმნას, აუმჯობესებს დასხურების ეფექტურობას.

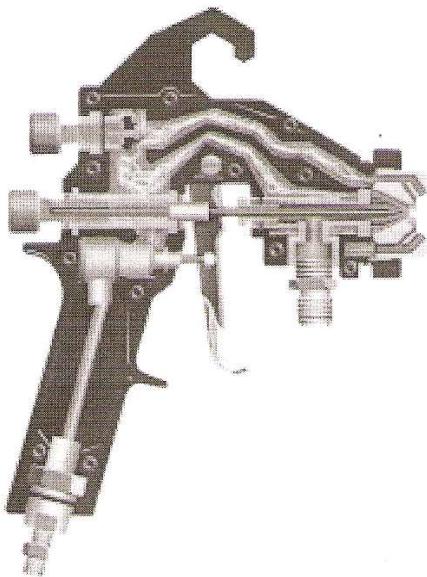
პისტოლეტის განსაკუთრებული კონსტრუქციის, მფრქვევანის ტიპის და ჰაერის გამომწოვი ზონდის გამო, რომელიც პროდუქტის პულვერიზაციის გაუმჯობესების მიზნით მფრქვევანის წინ მაგრდება, დაბალი წნევით მიწოდებული ჰაერის მიუხედავად გამოსხურებულ ნაკადში საუკეთესო მოცულობისა და გავრცელების უნარის მქონე წვეთები მიიღწევა. HVLP სისტემა შეიქმნა დაფარვის ხარისხის გაზრდისა და გარემოს დაბინძურების შემცირების მიზნით, მას სხვა ტრადიციულ სისტემებთან შედარებით სხვა უპირატესობაც გააჩნია.

HVLP სისტემის უპირატესობები

Overspray 50-70%-მდე მცირდება. იმის გამო, რომ ტრადიციულ სისტემებს შეღებვისას გასხურებული პროდუქტის 45-65%-მდე Overspray გააჩნიათ, გლობალური ხარჯვის შემთხვევაში შესაძლებელია ლაქსალებავის რაოდენობის 20-35%-მდე დაზოგვა.

ჰაერის საკმაოდ დაბალი სიჩქარე დეტალიდან ლაქსალებავის ასხლეტას ამცირებს, ამ დროს უმნიშვნელო “ღრუბელი” წარმოიქმნება და გარემო პირობები და ხელსაწყოები ნაკლებად ბინძურდება. გასათვალისწინებელია ის ფაქტი, რომ შეღებვისას წარმოქმნილი “ღრუბელი” ლაქსალებავის წვეთებისგან შედგება,

რომლებიც ჰაერში შრებიან და შეღებილ დეტალებზე იფარებიან, სადაც ჯერ კიდევ სველ ფენას შეერწყმიან და უცხო სხეულებად იქცევიან. შეღებვისას წარმოქმნილი მტვრის შემცირება ნიშნავს უფრო გლუვი ზედაპირების მიღებას ნაკლები წერტილოვანი კოროზიით.

ნახ.III-26 — HVLP პისტოლეტის განსაკუთრებული კონსტრუქცია. ზედა ნაწილში დიდი გამტარი არხები ჩანს, სადაც ჰაერი ფართოვდება, მოცულობაში იმატებს და წნევა მცირდება.

ვინაიდან ლაქსალებავის დატანა ხდება ჰაერის დაბალ სიჩქარეზე, შესაძლებელია პისტოლეტის დეტალთან მიახლოება (20-25სმ-ის ნაცვლად 15-20სმ-ზე) რის შედეგადაც სრულდება მაქსიმალურად ზუსტი შეღებვა და პროდუქტის უმაღლესი დატანა.

პულვერიზაციის ჰაერის დაბალი სიჩქარის გამო ნაკადში არ ხდება წვეთების ტურბოლენტურობა, მათი დისტრიბუციაც შესაბამისად უმჯობესდება და უფრო მეტად თანაბრად დაფარული ფენა მიიღება.

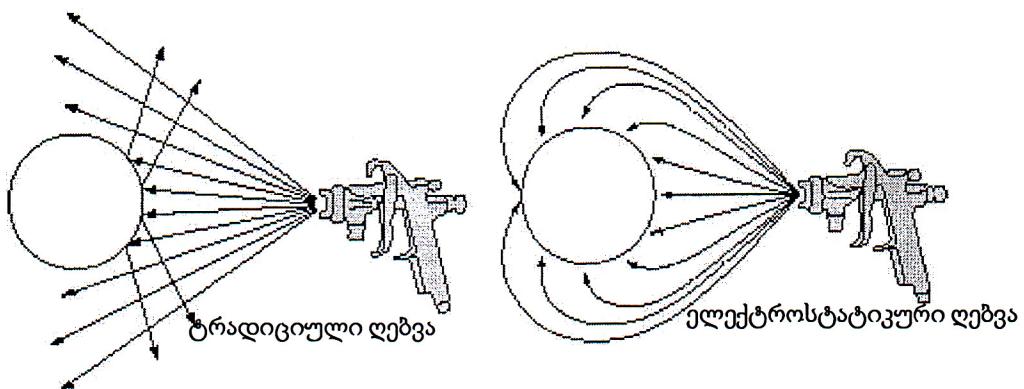
დასხურების ეფექტურობის გაზრდით, ბუნებრივია ლაქსალებავის დანაკარგი მცირდება არა მხოლოდ მცირედ დახარჯული პროდუქტის, არამედ ნარჩენებისა (შესაღებ კაბინებსა და ფილტრებში დარჩენილი ჭუჭყი) და გამოყოფილი გამხსნელების განადგურების მცირე ხარჯების თვალსაზრისითაც. ჰაერის სიჩქარის შემცირებით, რაც ლაქსალებავის დეტალზე დატანას უწყობს ხელს, შიდა კუთხეებსა და ჩაღრმავებულ ადგილებში მცირე ტურბულენტურობას აქვს ადგილი და ამდენად, ასეთ რთულ ადგილებში საუკეთესო დაფარვა მიიღწევა.

3.8. ელექტროსტატიკური დაფარვა

ელექტროსტატიკური შესხურება იყენებს პრინციპს, რომლის მიხედვითაც საპირისპირო ნიშნით დამუხტული ნაწილაკები ერთმანეთს მიიზიდავენ, ხოლო ერთი და იმავე ნიშნით დამუხტული ნაწილაკები კი ერთმანეთს განიზიდავენ. პრაქტიკულად, ხელსაწყო შედგება აირლესის ტუმბოსა და ელექტრო მონუმბილობასთან შეერთებული განსაკუთრებული პისტოლეტისგან. სხვადასხვა სისტემების დახმარებით (კაპტაჟი ან ინდუქცია) მფრქვევანიდან გასხურებული ლაქსალებავის წვეთი ერთნაირი ელექტრო ნიშნით (-) იმუხტება.

ეს ფაქტი ღებვის ფაზაში სასურველ ორ ფენომენს წარმოქმნის:

- ერთნაირი ნიშნით დამუხტვის გამო წვეთში წნევა წარმოიქმნება და ამის გამო წვეთების დამატებითი დანაწევრება ხდება. მსგავსი დამატებითი პულვერიზაცია გამოსხურების წნევაზე არ არის დამოკიდებული და ამიტომ კარგი პულვერიზაცია სხვა ხსნებულ სისტემებთან შედარებით უფრო დაბალ წნევაზეც მიიღწევა მცირე დანაკარგით, რაც ნაკლებად იწვევს ლაქსალებავის ნაკეთობიდან ასხლევას.
- საპირისპირო ნიშნის ელექტროსტატიკური მუხტის (ან მცირე ელექტროსტატიკური პოტენციალი) შესალებ დეტალზე ინდუქცირებით, ირგვლივ არსებული ლაქსალებავის წვეთები მიიზიდებიან. დეტალი მაქსიმალურად კარგად იღებება უკანა მხარესაც კი, რომელზეც ლაქსალებავი ესხურება შემდგომი დანაკარგის შემცირებით (ნახ. III-27).

ნახ. III-27 — ელექტროსტატიკური შეღებვისას, ელექტრულად დამუხტული ლაქსალებავის წვეთები დეტალის უკანა ნაწილზეც დასხურდება. პროდუქტის ნაწილაკები, რომლებიც ტრადიციული ღებვის დროს overspray-ს შეადგენს. დეტალზე დაიტანება და შესაბამისად დასხურების ეფექტურობაც იზრდება.

ელექტროსტატიკური დაფარვის უპირატესობები

- ლაქსალებავის საუკეთესო პულვერიზაცია დაბალ წნევაზეც კი;
- დეტალის ყველა გვერდის საუკეთესო დაფარვა დანაკარგის შემცირებით;

- კარგად შეღებვის უნარი, ვინაიდან დეტალი იმ მხარის საპირისპირო მიმართულებითაც იღებება რომელზეც ლაქსალებავის შესხურება ხდება.

ელექტროსტატიკური დაფარვის უარყოფითი მხარეები

- ზედმინევნითი სიზუსტე ზოგიერთი პარამეტრებისა, როგორიც არის ელექტრული დამუხტვა, პულვერიზაციის წნევა, ჰაერის სიჩქარე და დეტალიდან პისტოლეტის დაცილება. თუკი ეს პარამეტრები ზედმინევნით არ იქნა დაცული, მაშინ მთლიან დეტალზე ლაქსალებავის დატანა შემცირდება.
- შესალებ დეტალებს მარტივი გეომეტრიული აგებულება უნდა ჰქონდეთ; მართლაც, მახვილი კუთხების არსებობის შემთხვევაში წარმოიქმნება ელექტროსტატიკური ჩრდილები, რაც წვეთებს მიმართულებას უცვლის და მათ დატანას აფერხებს, შედეგად მიღება არათანაბარი ფენა. გარდა ამისა, “ფარადეის უჯრედების” მოქმედებით, თავისუფალ სხეულებში ელექტროსტატიკური ველი აღარ წარმოიქმნება და შესაბამისად შეღებვაც უსარგებლო ხდება.
- ლაქსალებავში ელექტრო მუხტების შეკავების უნარის რთული ინდუქცირება. თუ ლაქსალებავს მუხტის შეკავების უნარი არა აქვს, მთელ დეტალზე ლაქი არასაკმარისად დაიტანება, ხოლო ძალიან მაღალი მუხტის შეკავების შემთხვევაში ლაქსალებავი გამოსხურების წერტილს დაუბრუნდება და ოპერატორის სახეზე ან კაბინის კედლებზე დეპონირდება. ამ მიზეზით, წყალში ხსნადი ლაქსალებავების ელექტროსტატიკური დაფარვა ხელის სისტემით საკმაოდ რთულია.

3.9. ჩაძირვით დაფარვა

ჩაძირვის მეთოდი მეტად მარტივია და ითვალისწინებს დეტალების ჩაძირვას ლაქსალებავი პროდუქტით სავსე ავზში.

ასეთ შემთხვევაში გამოყენებული მოწყობილობა ანუ ავზი უმარტივესია, სირთულე მდგომარეობს ლაქსალებავი პროდუქტის შემადგენლობაში, რომელიც დეტალზე ისე უნდა გაიშალოს, რომ არ წარმოქმნას კორდონები, გირლანდები ან დაგროვების წერტილები.

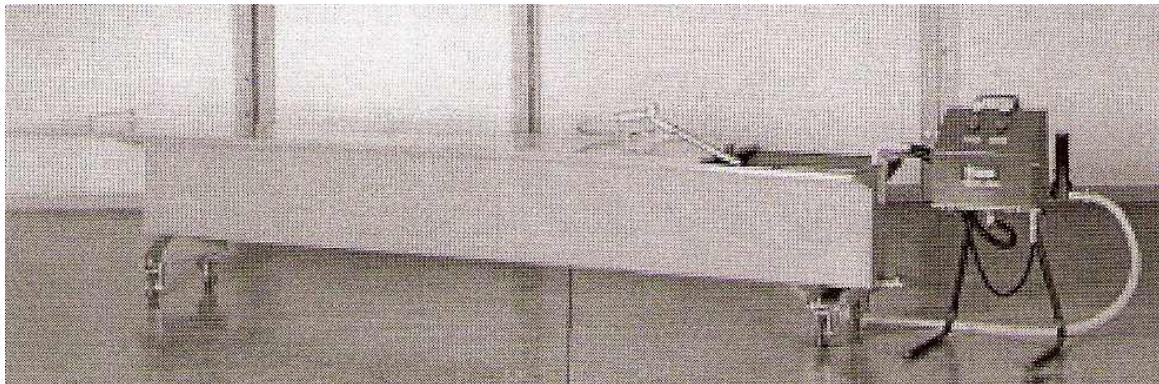
დღეისათვის დაფარვის ასეთი სისტემა განსაკუთრებით გამოიყენება გარე გარემოში განთავსებადი ნაკეთობების გასაუდენთად. მართლაც, ამგვარი ტექნიკით უმჯობესდება გამუღლითის შეღწევა დეტალის ყველა წერტილში მისი გეომეტრიული კონსტრუქციის მიუხედავად. იმის გამო, რომ გამუღლითი ბიოციდების შემცველია, არარეკომენდებულია მისი შესხურება, ვინაიდან წარმოქმნილი აეროზოლი შესაძლოა მღებავისთვის მავნებელი აღმოჩნდეს. გამუღლითი, დაბალი მყარი ნარჩენის (10-20%) გამო, მსგავსი მეთოდისთვის შესაბამისია და დეტალში ადვილად შეღწევადია. გამუღლითები კარგი შემადგენლობის შემთხვევაში მეტად თანაბარ და ხეში კარგად გაუღენთილ ფენას

ნარმოქმნიან. ამ სისტემისთვის უმთავრესია ავზში პროდუქტის მორევა. თუ ავზი დიდი გაბარიტებისაა, პროდუქტის მორევა უწყვეტად უნდა ხდებოდეს.

პროდუქტის დაბინძურების თავიდან აცილების მიზნით, მეორე გასათვალისწინებელი ფაქტი გასაჟღენთი დეტალების გასუფთავებაა.

ავზის გაბარიტები იმგვარად უნდა იქნეს დადგენილი, რომ მოკლე დროში (4-5 თვეზე ნაკლები) უზრუნველყოს პროდუქტის ცვლა.

ჩაძირვისა და ამოლების მეთოდი განსაკუთრებული ფორმის ზედაპირებზე ლაქსალებავის დასატანად გამოიყენება, ესენია: გრეხილი დეტალები, ავეჯის ფეხები, ქოლგის სახელურები, სათამაშოები და ა.შ. ასეთ შემთხვევაში დეტალები სპეციალურ საყრდენ სისტემებზე თავსდება, რომელიც ჩაძირვის შემდეგ დეტალებს ლაქსალებავით სავსე ავზიდან ამოიღებს ნუთში რამდენიმე სანტიმეტრის სიჩქარით. ჭარბი ლაქსალებავი დეტალზე ნაღვენთის გარეშე თანაბარი სისქით იფარება. ჩვეულებრივ ასეთი ტიპის დაფარვისთვის ნიტროს ან სინთეტიკური ერთკომპონენტიანი ლაქსალებავები გამოიყენება.

ნახ. III-28. მოძრავი ავზი გასაჟღენთად

ჩაძირვის მეთოდით დაფარვის უპირატესობები

- შეღებვის მაღალი ავტომატიზება;
- ძალიან სწრაფად დამუშავება;
- **Overspray**-ის სახით პროდუქტის არავითარი დანაკარგი.

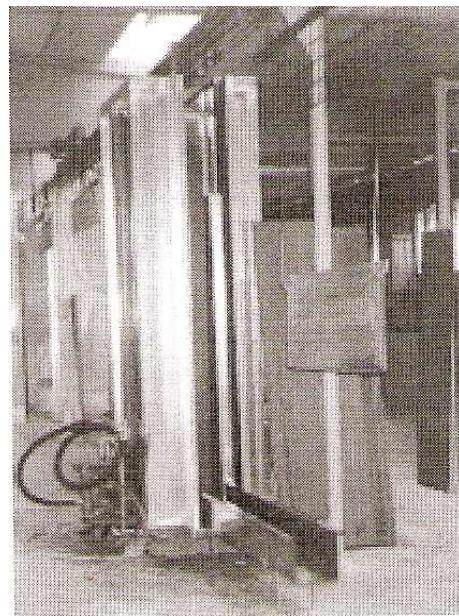
ჩაძირვის მეთოდით დაფარვის უარყოფითი მხარეები

- ესთეტიკური მხარე არ არის ოპტიმალური, ამიტომ ჩვეულებრივ მხოლოდ შუალედური დაფარვისთვის გამოიყენება, რაც შემდეგ შესხურების მეთოდით იფარება;
- სპეციფიკური პროდუქტის გამოყენება;
- თხელ ფენებად დაფარვა;
- ავზში ლაქსალებავის უძრაობა.

3.10 “FLOW COATING”-ის მეთოდით დაფარვა

ჩაძირვის მეთოდით დაფარვისას გაჩენილი დეფექტების აღმოსაფხვრელად და ამავდროულად დადებითი მახასიათებლების გასაუმჯობესებლად შექმნილია მოწყობილობა “FLOW COATING”.

ეს მოწყობილობა ლაქსალებავს დეტალზე მფრქვევანების მეშვეობით დაბალი წნევით ასხურებს.

ნახ. III- 29. “FLOW COATING”-ის დანადგარი.

ჩვეულებრივ, დეტალების მიწოდება დანადგარში უწყვეტი ავტომატიზებული სისტემით ხორციელდება, სადაც ლაქსალებავი სრულყოფილად და ჭარბად დასხურდება. მოწყობილობა ითვალისწინებს ჭარბი პროდუქტის მომგროვებელ სისტემას, რომელიც დეტალიდან ჩამოწევის შემდეგ იმ კონტეინერში ბრუნდება, საიდანაც მისი მიწოდება ხდება. უკანასკნელ პერიოდში, კარ-ფანჯრის მწარმოებლებში ამ მოწყობილობებმა საკმაოდ კარგი გავრცელება ჰპოვეს.

- “FLOW COATING”-ის მეთოდის უპირატესობები ჩაძირვის მეთოდთან შედარებით
  - ლაქსალებავის მოძრაობა, რადგან “FLOW COATING”-ის თანამედროვე დანადგარებს შეუძლიათ ძალიან პატარა ზომის, 30-40 ლ-იანი კონტეინერებით მუშაობა.
  - უწყვეტად მუშაობა, დეტალის უძრავ მდგომარეობაში გაჩერების დრო მცირეა და შესაბამისად მაღალი წარმადობა გააჩნია.
- “FLOW COATING”-ის მეთოდით დაფარვის უარყოფითი მხარეები

- ამ სისტემის ერთადერთი უარყოფითი მხარე მისი მაღალი ღირებულებაა. მართლაც, წარმოების პროცესში “FLOW COATING”-ის მაღალი დონის ავტომატიზაცია, განსაკუთრებით კარ-ფანჯრის ჩარჩოების გაუღენთვისას, მცირე საწარმოებშიც კი მას საიმედო ეკონომიკური უპირატესობების მქონე ტექნოლოგიად აქცევს. გარდა ამისა, ლაქსალებავი პროდუქტების ბაზარმა ისეთი შუალედური ლაქსალებავი პროდუქტების შეთავაზება დაიწყო, რომლებიც ამ სისტემით გამოიყენება. იგივე დანადგარით ავტომატიზებულად ხდება არა მხოლოდ გამუდენთით დამუშავება, არამედ გრუნტითაც და ნაკეთობაზე ტექნიკური თვალსაზრისით მაღალი ხარისხით დაფარული ფენა მიიღწევა. დეტალი საბოლოოდ შესხურების მეთოდით მუშავდება, მაგრამ FLOW COATING-ით გრუნტის პირველი პირის წასმის შემთხვევაში ყველა იმ ადგილის დაფარვაა შესაძლებელი, რომლის დაფარვაც შესხურების მეთოდით რთული იქნებოდა. განსაკუთრებით ყურადღება ექცევა კუთხეებს, ჩაღრმავებულ ადგილებსა და ხის ყველა იმ ნაწილებს, სადაც ჰაერი, რომელიც შესასხურებელ სისტემებში ლაქსალებავის წვეთების გამოყოფას ხელს უწყობს, ტურბულენტურობას გამოიწვევდა და წვეთების დატანას შეაფერხებდა.

3.11. ავტომატიზებული დაფარვა

ავტომატიზებული დანადგარები (ვუალიზატორები, ლაქის წასასმელი მანქანა, რობოტი და ა.შ) ტექნოლოგიური თვალსაზრისით მეტად რთულია და მონაცემები ზუსტად უნდა იქნეს დადგენილი შესასრულებელი სამუშაოს საათობრივი წარმოების, დეტალის ფორმის, ლაქსალებავის ტიპისა და ა.შ. მიხედვით.

უპირატესობები

- ოპერატორის გარეშე ავტომატიზებული დაფარვა.
- მაღალი წარმადობა.
- მაღალეფექტური დასხურება.
- უცვლელი ხარისხი.

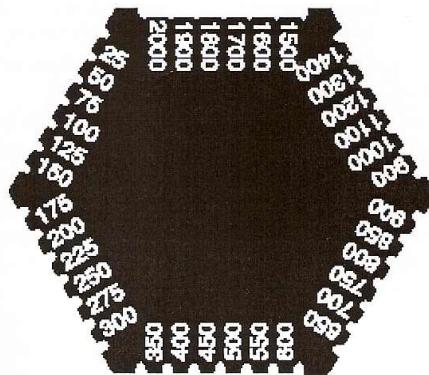
უარყოფითი მხარეები

- მაღალგანვითარებული ტექნოლოგიიდან გამომდინარე სპეციფიკური ტექნიკური სამსახურის აუცილებლობა.
- ხშირად მაღალი ღირებულება.
- ხშირად ყველა ტიპის ლაქსალებავზე დანადგარის გამოუყენებლობა.

3.12. სისქის საზომი მიკრომეტრი

მიკრომეტრი არის დატანილი სველი პროდუქტის სისქის საზომი მოწყობილობა. სადურგლო სახელოსნოების ლაბორატორიებში ნაკეთობები მიღიმეტრული სიზუსტით მზადდება, მაგრამ ხშირად ლაქსალებავი “თვალის ზომით” ისმევა რაოდენობრივი კრიტერიუმების დადგენის გარეშე, რაც განსაზღვრავს დაფარული ლაქის და შესაბამისად ფენის სისქეს, რისი შედეგიც შესამჩნევი გახდება განსორცილებული შრობის შემდეგ. ეს მახასიათებელი ძალიან მნიშვნელოვანია დეტალის საბოლოო ხარისხის მისაღებად, რისთვისაც მიკრომეტრის გამოყენება, თუნდაც გაზომვისას მისი უზუსტობის გამო, მაინც ძალიან გამოსადეგია.

ჩვეულებრივ, ეს არის ერთი ან რამდენიმე საზომი შკალის მქონე მეტალის ფირფიტა. თითოეულ სკალას გვერდებზე ერთნაირი ორი კბილანა აქვს, რომლებიც ათვლის დონეს განსაზღვრავს. ამ კბილანებს შორის მოთავსებულია ათვლის დონესთან შედარებით მზარდი დისტანციით განლაგებული სხვა კბილანები (ნახ. III-30).

ნახ. III-30 — ბრტყელ ზედაპირზე სველი ფენის სისქის საზომი მიკრომეტრი.
შესამოწმებლად ზედაპირზე საკმარისია ინსტრუმენტის მცირე დაწოლით
ვერტილალურად დადება. ხელსაწყოს ალებისას უკანასკნელ სველ კბილანებზე
სისქე აღიბეჭდება. სისქე იზომება მიკრომეტრებში.

მიკრომეტრი იდება ლაქსალებავით ახლად დაფარულ სველ ზედაპირზე; გვერდითი ორი საკონტროლო კბილანა და ასევე ქვედა დონიდან წასმულ სისქემდე დაცილებული სხვა კბილანები სველდებიან.

დაფარული ლაქის ფენის სისქე დგინდება ყველაზე დიდ სველ კბილანასა და ყველაზე მცირე მშრალ კბილანებს შორის.

წასმული ლაქსალებავის სისქის დადგენა ორი მიზეზის გამო მეტად მნიშვნელოვანია:

1. ერთი და იმავე დეტალზე სხვადასხვა ადგილას სისქის გაზომვით შესაძლებელია გაარკვიო აქვს თუ არა თანაბარი სისქე დაფარული ლაქსალებავის ფენას.

2. მიახლოებით წარმოდგენას ქმნის წონის მიხედვით დაფარული ლაქსალებავის რაოდენობაზე.

ტექნიკური მონაცემები მიუთითებენ მხოლოდ კვადრატულ მეტრზე გრამებში გამოსახული წასასმელი პროდუქტის გარკვეულ რაოდენობაზე. ამ რჩევის გასათვალისწინებლად აუცილებელი იქნება დეტალის აწონა მის შეღებვამდე, მისი ზედაპირის კვარდატულ მეტრებში დაანგარიშება და ლაქსალებავის წასმის შემდეგ დეტალის კვლავ აწონა. მთლიანი წონის კვადრატულ მეტრზე გაყოფით ზუსტად დგინდება კვადრატულ მეტრზე წასმული ლაქსალებავის რაოდენობა. პრაქტიკაში ეს ოპერაცია არასდროს სრულდება, თუ არ ჩავთვლით ავტომატიზებული ლაქის წასასმელი მოწყობილობების რეგულირების დროს, რადგან მისი შესრულება ძალიან რთულია.

მიკრომეტრის გამოყენებით, რაც ძალიან მარტივია და მაჩვენებელიც მაშინვე იკითხება, შესაძლებელია წარმოდგენა შეიქმნას თუ 1 კვადრატულ მეტრზე რამდენი გრამი ლაქსალებავი იქნა წასმული; მართლაც, თუ ზედაპირი, რომელზეც მიკრომეტრი იდება, ზედმინევნით სწორია, და თუ წასმული ლაქსალებავის კუთრი წონა 1-ის ტოლია, ჩვენება იქნება ზუსტად $1\text{g}/\text{m}^2$ -ის ექვივალენტი.

ორ განსახილველ საკითხთაგან (ესენია სწორი ზედაპირი და პროდუქტის კუთრი წონა) მეორე, მომწოდებელთან ადვილად გასარკვევია. მაშასადამე, ლაქსალებავის სისქის გაზომვითა და იმის გათვლით, რომ ზედაპირი აბსოლუტურად სწორია, მიკრომეტრით შეიძლება საკმაოდ ზუსტად დავადგინოთ დეტალის ერთ კვადრატულ მეტრზე რამდენი გრამი ლაქსალებავია დატანილი.

საუბარია იმდენად მნიშვნელოვან პარამეტრზე, რომ თითოეულმა მღებავმა მიკრომეტრი მუდამ ჯიბით უნდა ატაროს.

3.13 თბილი მეთოდით დაფარვა

ლაქსალებავის თბილი შესხურება იძლევა ოთახში არსებულთან შედარებით უფრო მაღალ ტემპერატურაზე ლაქსალებავის გამოყენების საშუალებას. $20-30^{\circ}\text{C}$ ტემპერატურაზე ლაქსალებავის შესხურება მთელ რიგ მეტად მნიშვნელოვან უპირატესობებს გვთავაზობს:

- ეკონომიკური თვალსაზრისით, ვინაიდან გამაზავებლები დაიზოგება;
- გარემო პირობების თვალსაზრისით, რადგან აქროლადი ნივთიერებების გამოყოფა მცირდება;
- ტექნიკური თვალსაზრისით, ვინაიდან იზრდება ლაქის ფენის ხარისხი.

ასეთი ტემპერატურის მისაღებად შესაძლებელია ლაქსალებავის ორთქლზე ან წინასწარ გამაცხელებლით გათბობა.

წინასწარ გამაცხელებელი არის შეღებვის მოწყობილობის ელემენტი, რომელიც ჩვეულებრივ ცილინდრისაგან შედგება, რომელშიც ლაქსალებავი თბოგადამცემთან შედის კონტაქტში, რომელიც საღებავს სასურველ ტემპერატურამდე მიიყვანს

ვიდრე ის მფრქვევანას მიაღწევს. საუბარია განსაზღვრული ზომების მქონე დანამატ დეტალზე, რომელიც ტუმბოსა და პისტოლეტს შორის მაგრდება. ნახ. III-31.

ნახ. III-31. წინასწარ გამაცხელებელი პროდუქტის სიბლანტეს ამცირებს, რასაც თან ახლავს გამოყენებისა და მნიშვნელოვანი ეკონომიკური უპირატესობები.

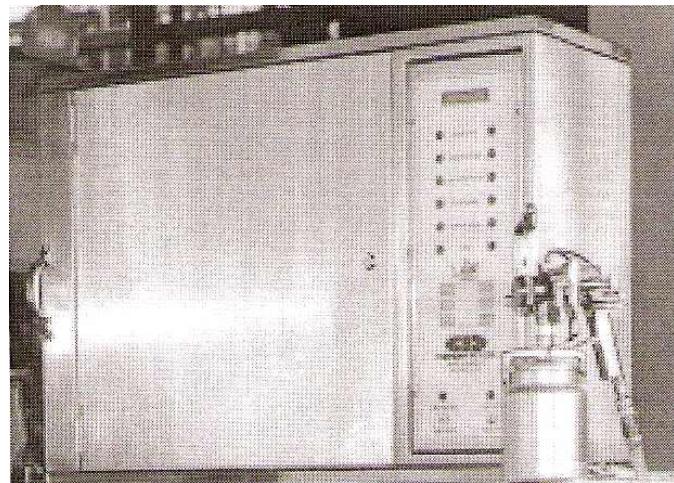
ტემპერატურის მომატებით პროდუქტის სიბლანტე მცირდება და შემდეგი უპირატესობები მიიღწევა:

- აუცილებელი გამხსნელის რაოდენობის შემცირება სათანადო დენადი მასის მისაღებად და ნაღვენთის წარმოქმნის საფრთხის შემცირებით.
- უფრო ერთგვაროვანი და ბზინვარე ზედაპირი; კარგი ბზინვარე ფენის მისაღებად საჭიროა, რომ გამხსნელები ზედაპირის გამყარებამდე აორთქლდნენ, სხვაგვარად ფენა მიკროფონებით შეივსება რაც მქრქალ ეფექტს იძლევა; თბილი მეთოდით პულვერიზაციისას ასეთ პრობლემას ადგილი არ აქვს, ვინაიდან გამხსნელების რაოდენობა მცირდება.
- შრომის დროის შემცირება.
- დაფარული პროდუქტის დონის ერთგვაროვნება.
- გამხსნელების გამოყოფის შემცირების გამო გარე პირობების ნაკლებად დაბინძურება.

ეს უპირატესობები საბოლოოდ ამცირებს ტექნიკურ პრობლემებს და აუმჯობესებს ეკონომიკურ შედეგებს. თუ შეუძლებელია წინასწარ გამაცხელებლის შეძენა ან ლაქსაღებავის ორთქლზე შეთბობა, ყოველი შემთხვევისთვის რეკომენდებულია ლაქსაღებავის ზომიერ ტემპერატურაზე შენახვა.

თბილი მეთოდით პულვერიზაციის სხვა ტექნიკა ითვალისწინებს ატომიზაციის გამომწვევი ჰაერის (რომელიც პისტოლეტს მიეწოდება) გათბობას (ნახ. III-32). ვინაიდან ატომიზაციის შემდეგ წვეთებს ძალიან მცირე ზომა აქვთ, ჰაერზე თბიღადაცემა, რაც წვეთების დეტალზე დატანას ახდენს, საკმაოდ ჩქარდება. ამ ტექნიკის გამოყენების შემთხვევაში აუცილებელია სპეციალურად შესწავლილი პროდუქტის გამოყენება; ჩვეულებრივი ლაქსაღებავის ჩვეულებრივ გამაზავებელთან გამოყენების შემთხვევაში შესაძლებელია, რომ მოხდეს დეტალზე

მეტად მშრალი წვეთების დატანა, რაც შემდგომ წარმოშობს დასველების, განშლადობისა და შეჭიდულობის პრობლემებს.

ნახ. III-32. პულვერიზაციის ჰაერის (რომელიც პისტოლეტს მიეწოდება) გამაცხელებელი დანადგარი. გამოიყენება მხოლოდ სპეციფიკური ლაქსალებავებისათვის.

მოწყობილობის არჩევისას ყოველთვის აუცილებელია, რომ მხედველობაში იქნეს მიღებული შემდეგი ფაქტორები:

- ბოლო პირი ლაქსალებავის ხარისხი.
- დასხურების ეფექტურობა.
- წარმადობა საათში.

სამივე მონაცემის ანალიზის შედეგად შეიძლება გაირკვეს, ხელსაწყო რეკომენდებულია თუ არა იმ დანიშნულებისთვის, რისთვისაც უნდა იქნეს გამოყენებული და მისი გამოყენება ეკონომიკური თვალსაზრისით მისაღები იყოს სხვა ალტერნატიულ მოწყობილობებთან შედარებით.

დეტალის სხვადასხვა ნაწილებში ლაქსალებავების თანაბარი სისქის შესამოწმებლად და წასმული ლაქსალებავის რაოდენობის გასარკვევად რეკომენდებულია მიკრომეტრის გამოყენება. ლაქსალებავის გამოყენება უნდა მოხდეს $20-30^{\circ}\text{C}$ ტემპერატურაზე.

თავი IV

გამოსაყვანი ზედაპირის ღებვა

4.1. გამხსნელში და წყალში ხსნადი საღებრები

გამხსნელში ხსნადი საღებარები ძალიან სწრაფად შრება, ამიტომ მათი გადაღებვა შესაძლებელია უმოკლეს დროში როგორც ტრადიციული, ისე წყალში ხსნადი ლაქსაღებავებით; მსგავსი საღებარები შრობის შემდეგ უმთავრესად უხსნად თვისებას იძენენ და შესაბამისად წყალმედეგები ხდებიან. მხოლოდ იშვიათად (როდესაც უფრო ბზინვარე საღებარის მისაღებად მაღალი პროცენტით ხსნადი ორგანული საღებარები გამოიყენება) შეიძლება მოხდეს საღებარის ხსნადობა წყალში ხსნად ლაქსაღებავებში შემავალ წყალთან კონტაქტის დროს; მომწოდებლის მხრიდან ზუსტი ინფორმაციის არქონის შემთხვევაში, სასურველია წინასწარი ცდის ჩატარება.

ასეთი ტიპის საღებარების გამოყენების დროს გასათვალისწინებელია ის ფაქტი, რომ გამხსნელს, რომელიც ფერის მარეგულირებლის ფუნქციას ასრულებს, შესწევს ხეში არსებული ფისოვანი ნივთიერებების ან ზეთების გაზავებისა და მათი ადგილის დაკავების უნარი, ამიტომ ასეთ ზონებში საღებარები ძალიან შეიწოვება და ზედაპირი დალაქავდება.

წყალში ხსნად საღებარებთან შედარებით, გამხსნელში ხსნადი საღებარების გამოყენებით მაინც ძნელია ერთგვაროვანი ფერის მიღება. გამხსნელში ხსნადი საღებარები ისეთ მიკროფორმოვან ხეებზე, როგორიც არის წიფელი ან ალუბალი, მყისვე გამოავლენენ მაღალი შთანთქმის უნარის მქონე ზონებს, რაც გამოიწვევს მუქი ფერის ლაქების გაჩენას.

გამხსნელში ხსნადი საღებარებით ძნელია ხასხასა და ბზინვარე ფერების მიღება.

წყალში ხსნადი საღებარებით ღებვისას მიიღება ძალიან ლამაზი, დელიკატური და ერთგვაროვანი ფერები, მაგრამ სამაგიეროდ, ასეთი საღებარები იწვევენ ხის ბეწვის ანევას, რაც მთელ რიგ სირთულეებთან არის დაკავშირებული და გადაღებვამდე შრობის გაცილებით მაღალ დროს მოითხოვენ.

წყალში ხსნადი საღებარები სპეციალურად რომ არ იყოს ფორმულირებული, შეუძლებელი იქნებოდა მათი წყალში ხსნადი პროდუქტით გადაღებვა, რაც საღებარი ნივთიერების ხელახალ გახსნას, შემდგომ წასმულ ლაქსაღებავში დაგროვებას, ჩამოღვენთასა და ლაქების გაჩენის ფენომენს გამოიწვევდა.

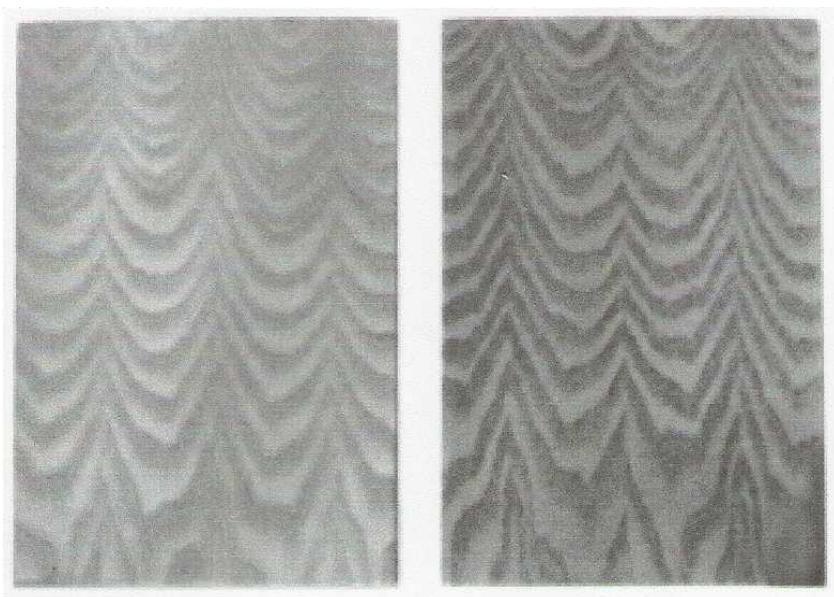
წყალში ხსნად საღებარებს შორის მეტად გავრცელებულია დაბალი ღირებულების ანალინის ტიპის ფენილები, რომელთა წყალში გაზავებით მიიღება მეტად ლამაზი ფერები.

ასეთი პროდუქტის გამოყენება არარეკომენდებულია, რადგან მათ გააჩნიათ ძალიან დაბალი შუქმედეგობა და უმოკლეს ვადაში უფერულდებიან, რითაც ნაკეთობის ესთეტიკურ იერ-სახეს საბოლოოდ აზიანებენ.

4.2. პიგმენტირებული ღებვა

ხის ღებვის გარდა, როდესაც საღებარი ხის მასალაში აღწევს (ხასხასა ღებვა), შესაძლებელია ზედაპირზე უბრალოდ პიგმენტის დატანით ღებვაც (პიგმენტირებული ან ჩამქრალი ღებვა). ამ შემთხვევაში გამოიყენება პიგმენტირებული პროდუქტი, ანუ სითხეები, რომელშიც საღებარების ნაცვლად პიგმენტებია გაზავებული (პიგმენტური საღებარები). პიგმენტები უსსანადი ნივთიერებებია და ამიტომ ერთგვაროვანი სუსპენზიის შესანარჩუნებლად და წასასმელ ზედაპირთან შეჭიდებისთვის საჭიროებენ შემკვრელს (ფილტრის ნივთიერება).

პიგმენტირების შედეგი, ერთი შეხედვით ნამდვილი შეფერადების მსგავსია, მაგრამ ყურადღებით დაკვირვების შემდეგ დიდი სხვაობა შეინიშნება, ვინაიდან ხის ზედაპირს იმგვარად ფარავს, რომ ამცირებს გამჭვირვალობას, თუმცა ხის სახეს საბოლოდ არ ფარავს (ნახ. IV-1).

ნახ. IV-1. საღებარსა და პიგმენტს შორის ესთეტიკური ეფექტის სხვაობა.

მარცხენა დეტალზე საღებარია წასმული, ხოლო მარჯვენაზე პიგმენტი. ორივე შემადგენლობის ფერი დაახლოებით ერთნაირი იყო, მაგრამ წასმის შემდეგ ჩანს, რომ პიგმენტმა მიიღო უფრო მკაფიო და მკვეთრად გამოხატული შეფერილობა და მაღალი ხარისხით დაფარა ხის ბუნებრივი ფერი.

უმთავრესად, საღებარების მაგივრად პიგმენტი გამოიყენება, როდესაც:

- ღია პასტელის ფერების მიღებაა საჭირო, ამიტომ აუცილებელია ზედაპირის ბუნებრივი ფერის საბოლოო ფერთან ურთიერთქმედების შემცირება (ისეთ მოწითალო ფერის ხეზე, როგორც ალუბალია, რთული იქნება გამჭვირვალე ცისფერი ფერის მიღება პიგმენტის ნაცვლად საღებარის გამოყენებით, ვინაიდან გამჭვირვალედ დარჩენილი ხის ბუნებრივი ფერი საბოლოო ფერს უჟველად შეცვლის).

- ნაკეთობა სხვადასხვა ხის ჯიშებით არის დამზადებული, ამ დროს ისეთი ნაერთებია საჭირო, რომელიც ხის ბუნებრივი ფაქტურის მსუბუქად დაფარვით (და გამჭვირვალობის შემცირებით) მისცემს უფრო ერთგვაროვან ეფექტს და დამალავს სხვადასხვა ხეებს შორის განსხვავებას.
- სასურველია მაღალი შუქმედეგობის მიღწევა (მაგალითად, ვიტრინაში მზის პირდაპირი სხივის ქვეშ განთავსებულ ავეჯზე ფერის მისაცემად), ვინაიდან მრავალი პიგმენტი ხასიათდება საღებარებზე მეტი შუქმედეგობით.

4.3. საღებარის ხარისხი

შესაძლებელია ზოგიერთი პარამეტრის დადგენა, რომელიც აუცილებელია ერთგვაროვნად შეფერილი, ლამაზი, ბზინვარე და განსაკუთრებით შუქმედეგი ზედაპირების მისაღებად.

პირველი გასათვალისწინებელი მახასიათებელი საღებარის შუქმედეგობაა; მართლაც, ულტრაიისფერი სხივები (განსაკუთრებით მზის სხივში არსებული) მხოლოდ ხის ბუნებრივ ფერს კი არ ცვლიან, არამედ თვით საღებავების გაუფერულების უდიდესი უნარიც შესწევთ.

პრობლემა გარკვეულ მნიშვნელობას იძენს იმიტომაც, რომ დღეისათვის ულტრაიისფერი სხივებით გამოწვეული ზემოქმედება შეღებილ ზედაპირებზე საკმაოდ გაიზარდა განსაკუთრებით სამი მიზეზით:

- 1) ატმოსფეროს მფილტრავი უნარის რღვევის გამო, მზის სხივში არსებული ულტრაიისფერი სხივების რაოდენობა ძალიან მაღალია (როგორც მრავალრიცხოვანმა კვლევებმა აჩვენეს, ეს ფენომენი იწვევს ადამიანის კანზე მელანომების გაჩენას).
- 2) თანამედროვე სახლებში, ოთახებში, ბუნებრივი სინათლის რაოდენობის მომატების მიზნით, მინიანი ზედაპირის გაზრდის ტენდენცია: სახლში შემოსული მზის სინათლის რაოდენობის გაზრდით, ულტრაიისფერი სხივების რაოდენობა იზრდება, რაც შეღებილი ავეჯის ზედაპირებზე ზემოქმედებას ახდენს.
- 3) უკანასკნელ პერიოდში შეიცვალა ოთახების განათების სისტემა. ჩვეულებრივი ნათურების განათების წყაროდან დაწყებული, ნეონის განათებით დამთავრებული, ასევე ჰალოგენის განათებები, რომელთაც ულტრაიისფერი სხივების მაღალი გამოსხივება აქვს.

დროთა განმავლობაში ნაკეთობის ესთეტიკური ხარისხის დაზიანების თავიდან აცილების მიზნით, გამოყენებული საღებარების ხარისხის შემოწმება შუქმედეგობაზე, მაღალი სტრატეგიული მნიშვნელობის გახდა.

საღებარები და პიგმენტები, მათი შუქმედეგობის მიხედვით შეიძლება დაჯგუფდნენ საერთაშორისო სკალაზე (Scala dei Blu) 1-დან 8 მაჩვენებლამდე, სადაც 1 მაჩვენებლით ყველაზე დაბალი, ხოლო 8-ით კი მაღალი შუქმედეგობა აღინიშნება.

როგორც უკვე ვნახეთ, პიგმენტები უცვლელად ინარჩუნებენ თავიანთ მოლეკულურ სტრუქტურას, მათ გააჩნიათ საღებარებზე მაღალი შუქმედეგობა და ამიტომ, ზოგჯერ ერთიდამავე ფორმულირებით გამოიყენებიან. ნებისმიერ შემთხვევაში, დაბალი ხარისხისაა ის საღებარები, რომელთაც Bls სკალის მიხედვით 5 მაჩვენებელზე დაბალი შუქმედეგობა გააჩნიათ.

გამოსაყენებელი საღებარების შუქმედეგობაზე ზუსტი ინფორმაციის უქონლობის შემთხვევაში, ძალიან მარტივი მეთოდით შეიძლება ცდის ჩატარება. ხის დეტალის შეღებვის შემდეგ, ზედაპირის ნახევარი კალაფირის ქაღალდით იფარება და წებოვანი ლენტით სამხრეთით არსებულ ფანჯრის მინაზე მიმაგრებული მზის სინათლეზე განთავსდება. რამდენიმე კვირა საკმარისი იქნება შუქმედეგობის ხარისხის შესამოწმებლად.

ზედაპირის ხარისხიანი ღებვის მნიშვნელოვან ასპექტს წარმოადგენს გამოყენებული ფორმულირების ტიპი; შესაძლებელია წყალში ან აცეტონში ხსნადი კონცენტრატი საღებარების (თხევადი ან ფხვნილის სახით) ან უკვე მზა საღებარების გამოყენება.

მეორე შემთხვევაში, საღაბარები ორგანული ან წყლის ბაზაზე არსებული გამხსნელებით პირდაპირ მწარმოებლის მიერ არის გაზავებული, რომლებზეც დამატებულ იქნა:

- ფისვანი ნივთიერებები, ერთგვაროვანი დაფარვისა და თანაბარი შეწოვის მიზნით ისეთ მიკროფორმოვან ხეებზეც კი, როგორიც წიფელი და ალუბალია.
- განსაკუთრებული დანამატები, როგორიც არის დამნამავი ნივთიერებები, ქაფსაწინაალმდეგო და ა.შ.
- ნივთიერებები, რომლებიც ტიქსოტროპიულ უნარს ზრდიან.
- სხვა დანამატები ფერის ერთგვაროვნების გასაზრდელად.

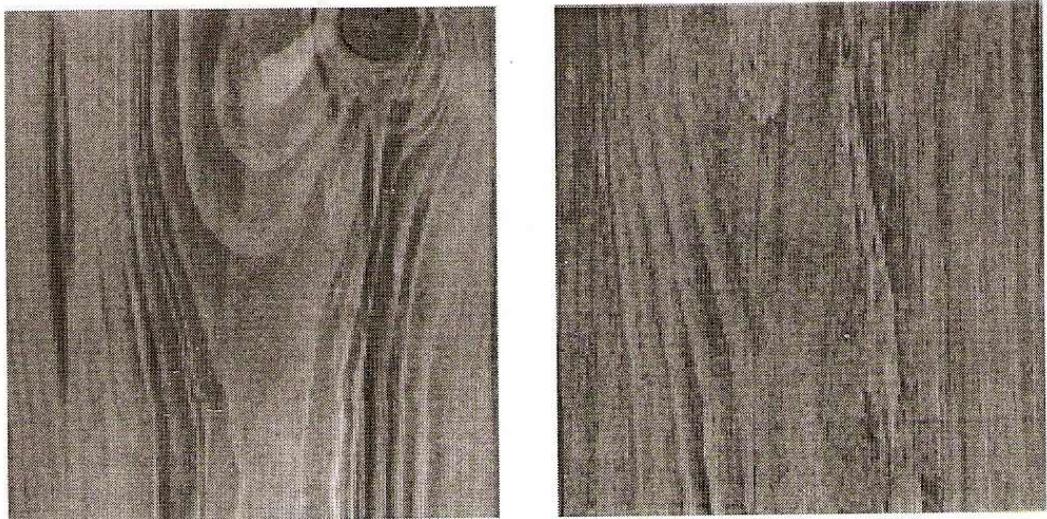
ამის გამო, მზა ფორმულირებით უფრო იოლია ერთგვაროვანი შეფერილობის მიღწევა, შედეგად იზოგება დრო და შერევით გამოწვეულ შეცდომებს ადგილი აღარ ექნება.

საღებარის ხარისხის განმსაზღვრელი, მისი ხეში შეღწევის უნარიც არის, რაც აუცილებელი მახასიათებელია ტექსტურის გამოსაკვეთად და გადაღებვამდე ფხაჭნამედეგობის მისანიჭებლად.

ხეში საღებარის შეღწევა მრავალ ფაქტორზეა დამოკიდებული, რომელთაგან პირველი საღებარის მოლეკულების ზომაა: რაც უფრო პატარა ზომისაა მოლეკულა, მით უფრო მაღალი იქნება ხეში შეღწევის უნარი. თუმცა შეღწევა უკუპროპორციულად დამოკიდებულია გამოყენებული გამხსნელის მოლეკულურ წევაზეც, რომელიც წყალთან შედარებით ორგანულ გამხსნელებში მცირეა. ამ მიზეზით, წყალში ხსნადი მზა საღებარების ხარისხიანი ფორმულირებისას, მწარმოებელი ზედაპირული დაჭიმვის შემამცირებელ და პროდუქტის “დანამვის” უნარის (და შესაბამისად შეღწევადობის) გამზრდელ ნივთიერებებს ამატებს.

თუმცა, ხეში საღებარის შეღწევის მაღალი უნარი ყოველთვის სასურველი მახასიათებელი არ არის; მართლაც, ხის ზოგიერთ სახეობას (როგორიც წიფელია), გააჩნია მიკროფორმოვანი ზონები, რის გამოც ხდება მაქსიმალური შეწოვა. თუ საღებარს მაღალი შეღწევის უნარი აქვს, ასეთ ადგილებში ლაქები გაჩნდება; იგივე

შეიძლება ითქვას წინვიან ხეებში კორძების ირგვლივ არსებულ ზონებზეც (ნახ. IV-2).

ნახ. IV-2. მარცხნივ, წინვიანი ხის კორძის ირგვლივ ზონებში საღებარის შეღწევა მუქი ფერის ლაქების გაჩენას გამოიწვევს. მარჯვნივ, კარგად ფორმულირებული, წყალში ხსნადი საღებარი, ამ დეფექტს აღმოფხვრის.

ამიტომ, ასეთ შემთხვევაში, ერთგვაროვანი შეფერილობის მისაღებად სასურველია, რომ ზედმეტად არ მოხდეს საღებარის შეწოვა. საღებარის სწორი ფორმულირება ხის სხვადასხვა სახეობის შეწოვის ტიპის მიხედვით, კიდევ ერთი მეტად მნიშვნელოვანი ასპექტია. გამოყენებული ხის სახეობის მიხედვით უმჯობესი იქნება სპეციფიკური საღებარების გამოყენება. არ არსებობს ისეთი უნივერსალური საღებარი, რომელიც ხის ყველა სახეობას მიანიჭებს კარგ ეფექტს.

შესაღები ხის ტიპის მიხედვით, სათანადო პროდუქტის შესარჩევად არ არსებობს რაიმე დამატებითი რჩევა, გარდა უკვე ხსენებულისა, რომ წყალში ხსნადი საღებარი ჩვეულებრივ, ერთგვაროვან შეფერილობას იძლევა გამხსნელში ხსნად საღებართან შედარებით, ხოლო ეს უკანასკნელი ფართოფოთლოვან ხის პორებს გამოკვეთილად ღებავენ.

4.4. საღებარის წასმის მეთოდები

საღებარები ჩვეულებრივ ფუნჯით, შესხურების მეთოდით ან ლილვაკით დაიტანება. ინდუსტრიაში გამოყენებული ნაკეთობისა და საღებარის ტიპის მიხედვით ასევე გამოიყენება სხვა მეტად სპეციფიკური ტექნოლოგიები.

თუკი პროფესიულ დონეზე ლაქსალებავების წასმისთვის ფუნჯი აღარ გამოიყენება, ზედაპირის ღებვისათვის ფუნჯით დღემდე საკმაოდ ხშირად სარგებლობენ. იგი განსაკუთრებით რთული პროფილური ზედაპირების ღებვისათვისაა საჭირო; შესხურებით დატანა ამ შემთხვევაში, კუთხეებთან ტურბულენტურობას წარმოქმნის და შეერთებაში არათანაბარ გავრცელებას გამოიწვევს ღია ფერის ზოლების წარმოქმნით; ფუნჯით დატანის შემთხვევაში კი ზედაპირი თანაბრად იღებება (ნახ. IV-3).

საღებარს ჩვეულებრივ დაბალი მყარი წარჩენი აქვს და შეინოვება ხის მიერ; საღებარის ფუნჯით წასმისას ჯაგრისის კვალი არ შეინიშნება, რაც ფუნჯით ლაქსალებავის წასმის შემთხვევაში უფრო შესამჩნევია.

ძალიან რბილი ფუნჯების გამოყენებით, ზედაპირზე საღებარები საკმაო რაოდენობით დაიტანება და შემდეგ ხის ძარღვების მიმართულებით ფუნჯის მრავალჯერ მოძრაობით თანაბრად განანილდება.

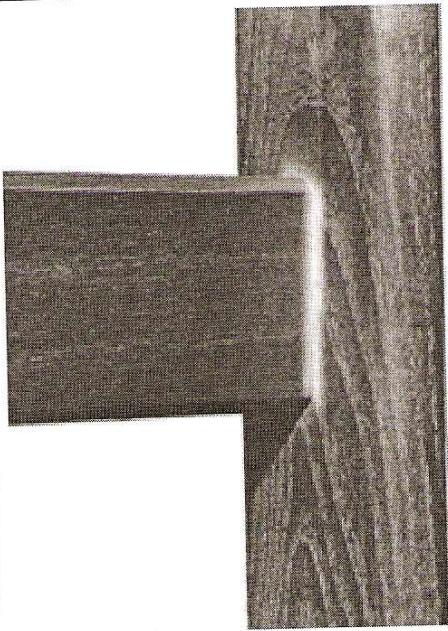
ამ სისტემის დადებითი და უარყოფითი მხარეები არის ის, რაც დამახასიათებელია ფუნჯით დაფარვისთვის.

შესხურების მეთოდით ღებვისთვის ჩვეულებრივი აეროგრაფები და ტუმბოები გამოიყენება, რომლებიც დაბალ წნევაზე ფუნქციონირებენ ჰაერ-ნარევ პისტოლეტთან ერთად. ეს ტექნიკა ძირითადად მიღებულია სწორი ზედაპირების ღებვის დროს.

Overspray-ის მიზეზით პროდუქტის დაკარგვის მიუხედავად, ფუნჯით ღებვასთან შედარებით მიღწევა მაღალი საათობრივი წარმადობა. კუთხეების არსებობის შემთხვევაში, განსაკუთრებით რეკომენდებულია ტურბულენტურობის წარმოქმნის თავიდან აცილება, რისთვისაც აუცილებელია საკმაოდ დაბალი წნევით, 2-2.5 ბარით მუშაობა; მფრქვევანები ჩვეულებრივ ლაქსალებავებისა და პიგმენტირებული ლაქების დასაფარად გამოყენებულზე გაცილებით მცირე ზომის უნდა იყოს (1.3-1.5მმ).

შესხურების მეთოდით, მთლიან ზედაპირზე თანაბარი რაოდენობის საღებარის დატანით, მაღალი შენოვის ადგილებშიც კი მიღწევა ერთგვაროვანი შეფერილობა. პირიქით, ფუნჯით ღებვისას, ხის ძლიერ შემწოვი ადგილები (მაგ. ხის წიბოებზე ამ კორძების სიახლოვეს) უფრო მუქი შეფერილობის იქნება.

წასმის რაოდენობა ხისა და გამოყენებული პროდუქტის ტიპზეა დამოკიდებული. მაგალითად, წიფელსა ან ალუბალზე, რომელთაც ზედაპირზე არაერთგვაროვანი შენოვა ახასიათებთ, გამოიყენება მცირე რაოდენობით სწრაფად შრობადი გამხსნელში ხსნადი ან ალტერნატიული სახით დიდი ზომის მოლეკულების მქონე, წყალში ხსნადი, საღებარები, რომლებიც ხეში მცირედ შეინოვებიან.

ნახ. IV-3. სალებარის შესხურებით დატანა, თუკი კუთხეებში ტურბულენტურობა წარმოქმნება, შეერთებაში ღია ფერის ზოლი დარჩება, პრობლემის გადასაჭრელად საჭიროა ჰაერის წნევის იმგვარად შემცირება, რომ ტურბულენტურობის წარმოქმნა შემცირდეს.

გრეხილი ზედაპირების ღებვისას (მაგ. სკამები), სალებარი დაიტანება ჩაძირვის მეთოდით ან ელექტროსტატიკური პისტოლეტით პულვერიზაციის გზით. ამ ტექნოლოგიით, განსხვავებული სალებრების კომბინაციით მეტად ერთგვაროვანი შეფერილობა მიიღება.

ინდუსტრიულ წარმოებაში, სწორი ზედაპირების ღებვის შემთხვევაში, მათზე ფერის დატანა ხორციელდება დიდლილვაკიანი სპეციალური მოწყობილობებით. სალებრები, რომლებიც ამ მოწყობილობებით დაიტანება, სპეციალურად არის ფორმულირებული.

სალებარის ღრუბლით ან ნაჭრით წასმა არის ერთ-ერთი გამოყენებული მეთოდი მაღალი ერთგვაროვანი შეფერილობის მისაღებად ან ფორების კარგად შესავსებად. ზედაპირზე სალებარის შესხურების მეთოდით ან ფუნჯით ჭარბად დატანის შემდეგ, ზედმეტი რაოდენობა ღრუბლის ან ნაჭრის (ხაოს არ უნდა ტოვებდეს) გამოყენებით მოცილდება.

სალებარის ღრუბლით ან ნაჭრით წასმის ტექნიკით, ფუნჯით ან შესხურების მეთოდთან შედარებით, მიიღება უფრო ღია, მაგრამ ერთგვაროვანი შეფერილობები. გარდა ამისა, ფორიანი ხეების შემთხვევაში, ნაჭერი ან ღრუბელი ფორებიდან ჭარბ რაოდენობას კი არ აცილებენ, არამედ ფორების შემავსებლის ფუნქციასაც ასრულებენ.

ღრუბლით ან ნაჭრით დასატან სალებარებს საკმაოდ ნელი შრობა უნდა გააჩნდეთ, რათა ოპერატორს ჯერ კიდევ სველ ზედაპირზე სამუშაოს წარმოების საშუალება მიეცეს.

ხის სწორად შერჩევა

არარეკომენდებულია ცისფერი შეფერილობის მქონე, ზედმეტად ფორიანი ხეები ზედაპირზე არსებული ფისოვანი ნივთიერების ლაქებით. მერქანი ან ბოჭკოს არასწორი განვითარება არაერთგვაროვანი შეფერილობის გამომწვევია.

დაშპონილი ხის შემთხვევაში, აუცილებელია ფორებიდან წებოს გამოყონვის თავიდან აცილება; მართლაც, წებო საღებარს არ შეინწყვს და ფორი შეუღებავი დარჩება. ეს პრობლემა ძალიან ხშირია, განსაკუთრებით ფისოვანი წებოების გამოყენების შემთხვევაში. რეკომენდებულია ტუტე მინერალური დანამატების არმქონე წებოების გამოყენება, რომელთაც შეუძლიათ ხელი შეუშალონ კარბამიდის წებოს მჟავა კატალიზირების პროცესს.

სიმეტრიული სახის მისაღებად შპონის საპირისპირო მიმართულებით დაკვრის შემთხვევაში, მარჯვენა და მარცხენა მხარეებს შორის განსხვავებული შეფერილობა შეინიშნება, რაც გადაბრუნებული შპონის შემთხვევაში გამოწვეულია ფორების საპირისპირო დახრილობით. ამ დეფექტის თავიდან ასაცილებლად, ღებვის განმავლობაში ფერის კორექციის არანაირი ეფექტური საშუალება არ არსებობს ლაქსაღებავის პირველი პირის წასმამდე ან ბოლო მოსაპირკეთებელი პირის სახით ფერადი ლაქსაღებავის წასმის გარდა. ერთგვაროვანი შეფერილობის მისაღწევად მნიშვნელოვანია, რომ შპონი ან მასიური ხე ერთი და იგივე მორისგან იყოს.

ღებვამდე უნდა მოხდეს ზედაპირის ერთგვაროვანი ხეხვა ზუმფარით.

ხეხვა ყოველთვის უნდა განხორციელდეს ძარღვის მიმართულებით. განივი მიმართულებით ხეხვა გამოიწვევს მიკრობზარების გაჩენას, რაც შესამჩნევი გახდება ფერის წასმის შემდეგ.

გამოიყენეთ ყოველთვის ახალი ზუმფარა; გაცვეთილი ზუმფარა მოხვენის ნაცვლად ზედაპირს სიგლუვეს ანიჭებს, რაც იწვევს ფერის არათანაბარ შეწოვასა და ლაქების გაჩენას. რაც უფრო მსხვილია ზუმფარა, მით გამტარუნარიანი იქნება ზედაპირი საღებარისათვის და შესაბამისად საბოლოო ფერიც უფრო მუქი იქნება.

ზუმფარის მასალის ტიპი, დანადგარის ტიპი, მოსახვენ დანადგარში დეტალის მიწოდების სიჩქარე და ლენტების წესვა, ყველაფერი ცვალებადია, რომელთაც ფერით გაფლენთასა და შესაბამისად საბოლოო ფერზე მნიშვნელოვანი სხვაობის გამოწვევა შეუძლიათ, ამდენად სამუშაოს შესრულების დროს უცვლელად უნდა შენარჩუნდნენ.

ხეხვის შემდეგ ზედაპირს მტვერი ზედმიწევნით უნდა მოცილდეს.

ფორებში დარჩენილი ხეხვის მტვერი საღებარს ჭარბად შეინწყვს და მუქი ფერის ლაქების გაჩენას გამოიწვევს. ზოგიერთ ეგზოტიკურ ხეში, ხეხვის მტვერს შეუძლია შეაფეროს ფორში საღებარის შეღწევა.

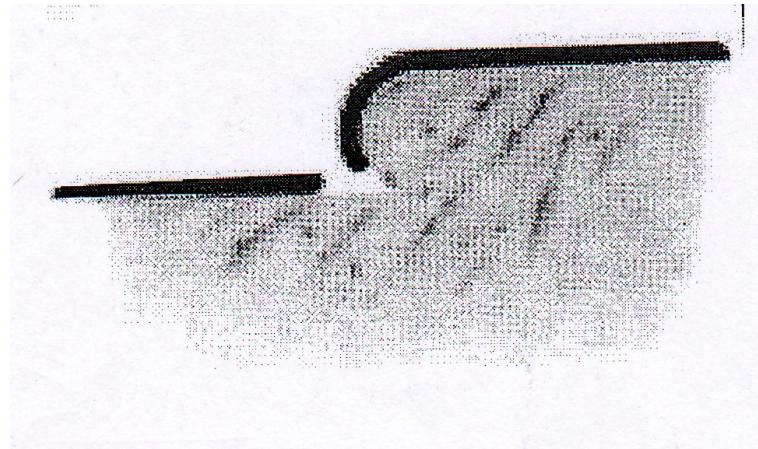
სწორ ზედაპირებზე საღებარის წასმა ყოველთვის გვერდებიდან უნდა დაიწყოს.

ჰორიზონტალური ზედაპირების შემთხვევაში, აუცილებელია ღებვის დაწყება ქვევიდან ზედა მიმართულებით. პისტოლეტით შესხურების დროს რეკომენდებულია საღებარის ჯვარედინი მეთოდით დატანა მისი თანაბრად განაწილების მიზნით. ჰორიზონტალური ზედაპირების შემთხვევაში, საღებარის წასმა რეკომენდებულია პირველ რიგში გვერდებზე და შემდეგ მთლიან ზედაპირზე.

ხის წიბოები მორის ფიცრების პარალელურ ზედაპირებთან შედარებით უფრო მეტად შემნოვუნარიანია; ამ ადგილებში ეს ფენომენი უფრო მუქ შეფერილობას იწვევს, რაც განსაკუთრებით შესამჩნევია საღებარის ფუნჯით ან ლრუბლით წასმის დროს. ასეთ ადგილებში ფუნჯით მუშაობის დროს გამოიყენება უფრო მეტად გაზავებული საღებარი.

პისტოლეტის გამოყენების შემთხვევაში, ვინაიდან მთლიან ზედაპირზე რაოდენობა თანაბარია, მსგავსი ფენომენი ნაკლებად შესამჩნევია.

ფუნჯით, ნაჭრით ან ლრუბლით წასმა რეკომენდებულია მეტად დამუშავებულ ზედაპირებზე ან იქ, სადაც სასურველია ხის ფორების გამოჩენა; მართლაც, როგორც უკვე ვნახეთ, შიდა კუთხეების ადგილას პისტოლეტის ჰაერი ტურბულენტურობას წარმოქმნის, რაც საღებარის ერთგვაროვნად დაფარვას უშლის ხელს (ნახ. IV-4).

ნახ. IV-4. შიდა ან შემავალი კუთხეების მქონე პროფილებზე შესხურებით დატანილი საღებარი ვერ აღწევს და კუთხის წვერი შეუღებავი რჩება.

ყოველთვის უნდა მომზადდეს მთლიანი სამუშაოსთვის საკმარისი რაოდენობის სასურველი ტონალობა.

თუ სამუშაოს განმავლობაში აუცილებელი გახდება დამატებით საღებარის მომზადება, შერევისას შეცდომები გარდაუვალია, რაც გამოიწვევს განსხვავებული ფერის მიღებას.

საღებარს გამოყენებამდე და გამოყენების განმავლობაში კარგად უნდა მოურიოთ, რადგან ზოგიერთი საღებარი (მაგ. თეთრი) ძალიან მძიმეა და სამუშაოს შესრულების განმავლობაში შეიძლება დაილექოს, რაც გამოიწვევს განსხვავებული ტონალობის ფერების მიღებას.

ნაკეთობის ერთად ასაწყობი ელემენტების ღებვა მუდამ ერთი ადამიანის მიერ უნდა შესრულდეს.

თითოეულ ადამიანს პისტოლეტის მანევრირების განსხვავებული და ინდივიდუალური მანერა აქვს და ამდენად, მიიღწევა მეტ-ნაკლებად მკვეთრად გამოხატული შეფერილობის მქონე განსხვავებული საბოლოო შედეგები.

4.5. ლებვის ძირითადი დეფექტები არათანაბარი შენოვით გამოწვეული ლაქები

ეს არის ყველაზე გავრცელებული დეფექტი, რაც შეიძლება იქნეს გამოწვეული მრავალი მიზეზით.

სანდახან, ზოგიერთი ხის ჯიში ბაქტერიების ზემოქმედების ქვეშ ექცევა, რაც ხის სტრუქტურის დეგრადაციას იწვევს, უფრო ფორმვანს ხდის მას და, შესაბამისად, ამ ზონებში ფერის მაღალ შენოვას უწყობს ხელს. ხის ასეთი დაზიანება ლებვამდე შეუმჩნეველია, ამიტომ უმნიშვნელოვანესია ყოველთვის დაუზიანებელი და კარგი ხარისხის ხის გამოყენება.

მაგარ ხეებზე ჭარბი რაოდენობით გამოყენებული საღებრები, შრობის დროს თუ ვერ ახერხებენ გაუდენთას, შეჯგუფდებიან და ზედაპირზე უამრავი ლაქის გაჩენას გამოიწვევენ (ნახ. IV-5). პრობლემის გადაჭრა შესაძლებელია ხის შემწოვი უნარის გაზრდით (მსხვილი ზუმფარით ხეხვა), გამოყენებული საღებარების რაოდენობის შემცირებით ან გაზავების გაზრდით.

წყალში ხსნადი საღებარებით ლებვის შემდეგ, ზედაპირზე ხაოს ირგვლივ გაჩენილი მუქი ფერის ლაქები, ხეხვის შემდეგაც კი, ხის ზედაპირზე სუსტი ხაორჩება, რაც გრუნტის ხეხვით მოცილდება.

ცელულიზის ჰიდროფილური ბუნების გამო, როდესაც წყალში ხსნადი საღებარები გამოიყენება, ხდება ხაოს ანევა და საღებარის უფრო მეტად შენოვა (ასევე ზედაპირული დაჭიმვის მიზეზით), ამიტომ განხორციელებული შრობის შემდეგ, ხაოს ირგვლივ მუქი ფერის ლაქები შეინიშნება.

ასეთი ფენომენი უფრო შესამჩნევია ისეთ ხის ჯიშებზე, რომელთაც ცუდად შესრულებული ხეხვის შემდეგ ახასიათებთ ხაოს ანევა.

ნახ. IV-5. როდესაც საღებარი ხეში სრულად ვერ აღწევს, ზედაპირი უამრავი ლაქით იფარება. ეს დეფექტი ხშირია გამსსნელში ხსნადი ჭარბი საღებრით დაფარულ მაგარ ხის ჯიშებზე.

წყალში ხსნადი საღებარის გამოყენების დროს შეუღებავი წერტილები

გრუნტის ხეხვით ხაოს წვერი სცილდება და ხაოს კვეთის ადგილი შეუღებავ წერტილად რჩება.

ხაოს მოცილების მიზნით რეკომენდებულია ხის დამუშავება ძალიან წვრილი ზუმფარით.

საღებარის ჩამოლვენთა

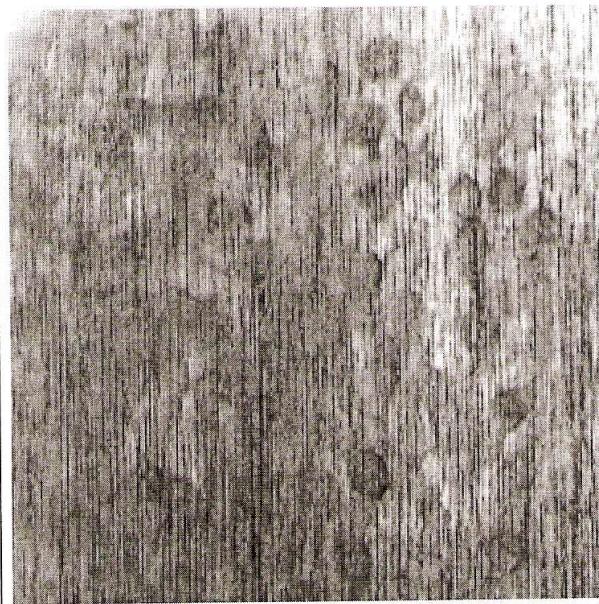
კარგი ბზინვარებისა და ელვარების მიღების მიზნით, მუქი ფერების ფორმულირებისათვის ხშირად გამოიყენება ხსნადი ორგანული საღებრების მაღალი პროცენტი.

ნაკლებად შემწოდუნარიან მაგარ ხეებზე საღებარების დიდი სისქით ღებვის დროს გრუნტ-ლაქმა შესაძლოა გამოიწვიოს ორგანული ფრქაციის გაზავება და მისი ერთად მოგროვება.

ეს ფენომენი ლაქსაღებავის პირველი პირის ჩამოლვენთის შემთხვევაში მუქი ფერის ხაზების სახით ვლინდება.

ფორმვან ხეზე ლაქსაღებავის წასმის შემთხვევაში, ფორების ირგვლივ წრიული ფორმის ლაქები გამოვლინდება, ფორის სიახლოვეს ღია, ხოლო კიდეებთან მუქი შეფერილობით (ნახ. IV-6). თუ ხე ფორმვანი არ არის, უფრო ფართო ლაქები ჩნდება.

ამგვარი დეფექტები რთულად აღმოსაფხვრელია; ლაქები თუ ოდნავ შესამჩნევია, შესაძლებელია ფერადი მოსაპირკეთებელი ლაქის გამოყენება, სხვაგვარად, აუცილებელი გახდება დეტალის თავდაპირველ მდგომარეობამდე დაყვანა და სხვა შემადგენლობის საღებარის გამოყენება.

ნახ. IV-6 — წრიული ფორმის ლაქები. როდესაც გრუნტ-ლაქი, რომელიც ორგანულ ხსნად საღებარებს შეიცავს, წინასწარ წასმულ საღებარს ხსნის, გაზავებული ფრაქტია ლაქში დაგროვდება და მაგარ და ფორმვან ხის ჯიშებზე ფოტოგრაფიაში არსებულ ფენომენს გამოიწვევს.

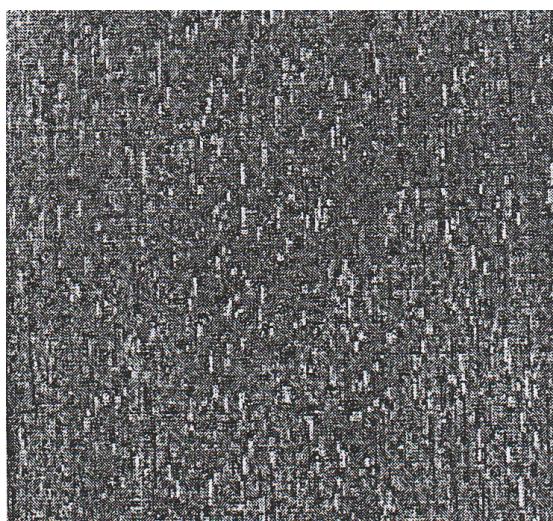
შეულებავი ფორმები

ფორმოვანი ხეების ღებვისას შეიძლება ფორი უფო ღია ფერის დარჩეს. ამ დეფექტს ორი მიზეზი აქვს: საღებარმა ფორში ვერ შეაღწია ანდა შეღწევის შემდეგ უკან გამოიდევნა.

პირველი შემთხვევა შეინიშნება ზოგიერთ ხის ჯიშსა და ფორის გარკვეულ ფორმაზე. შესხურების მეთოდით დატანილი საღებარი ფორში ვერ აღწევს ნახ. IV-7. პრობლემის გადასაჭრელად საჭიროა დაბალი ზედაპირული დაჭიმვის მქონე საღებარის (მაგ. გამხსნელში ხსნადი საღებარი) გამოყენება ან საღებარის ფუნჯით ან ღრუბლით წასმა, ამგვარად, მექანიკური ზემოქმედებით ფორში პროდუქტის შეღწევა გაუმჯობესდება.

ეს ფენომენი განსაკუთრებით შესამჩნევია წყალში ხსნადი საღებარის გამოყენების დროს; თუმცა, ბაზარზე უკვე მზა შემადგენლობის ხსნადი საღებარები არსებობს, რომლებშიც მწარმოებელმა უკვე შეიყვანა ზედაპირული დაჭიმვის მარეგულირებელი ნივთიერებები, რომლებიც აადვილებენ ფორში საღებარის შეღწევას.

მეორე შემთხვევა შეინიშება გარკვეული ტიპის ხის ჯიშებზე როგორიც არის მუხა, წაბლი, იფანი, ტექტონა და ა.შ., რომლებშიც ფორის ძირი ცხიმოვან ნივთიერებებს შეიცავს, რომელთაც წყალში ხსნადი საღებარის უკუგდების უნარი აქვთ. საღებარის წასმისთანავე ფორი იღებება, მაგრამ შრობის დროს ხდება საღებარის უკუგდება და შრობის დასრულებისას ფორი ღია ფერს მიიღებს. ამ შემთხვევებშიც შესაძლებელია პრობლემის გადაჭრა გამხსნელში ხსნადი ან სწორად ფორმულირებული წყალში ხსნადი საღებარებით.

ნახ. IV-7 — საღებარმა ფორში ვერ შეაღწია.

4.6. ფერის კორექცია

საღებარის და ლაქის პირველი პირის წასმის შემდეგ, შეინიშნება ნაკეთობის სხვადასხვა ნაწილებს შორის ფერის სხვაობა, რაც მკვეთრად შესამჩნევია და ამიტომ ეს სხვაობა უნდა შესწორდეს. ასეთი რამ საკმაოდ ხშირია, როდესაც გამოიყენება სხვადასხვა წარმომავლობის მორის მასალა, რომელთაც განსხვავებული ბუნებრივი ფერი გააჩნიათ და ხშირად საღებარის განსხვავებული შენოვით გამოირჩევიან; მაგალითად, კარადის კარზე ჩარჩოს შემადგენელ ოთხ ელემენტს ერთი და იმავე ფერის მიუხედავად შესაძლებელია, ერთმანეთისგან მკვეთრად განსხვავებული ფერთა ოთხი გრადაცია გააჩნდეთ.

არაერთგვაროვანი ფერის სხვა შემთხვევა შეინიშნება დაშპონილ ფანერაზე; სიმეტრიული სახის მისაღებად შპონის საპირისპიროდ დაწყვილებით, ზემოხსენებული მიზეზების გამო ერთი შპონის ფერი ჩვეულებრივ ღიაა, ხოლო მეორის კი მუქი.

ამ თვალსაზრისით, ერთგვაროვანი ფერის მისაღებად ორი მეთოდი არსებობს:

- ფერის კორექცია;
- ფერის მიცემა დამატებით ბოლო პირ ლაქზე.

ფერის შესწორება მდგომარეობს შემდეგში: ბოლო პირი ლაქის დასატანად მომზადებულ გრუნტით დამუშავებულ გახეხილ ზედაპირზე ხდება სპეციალური საღებარის დატანა. ფერის შესწორების შემდეგ, ჩვეულებრივ ძალიან მოკლე დროში, ხორციელდება ბოლო პირი ლაქის დატანა, ვინაიდან ეს საღებარები ძალიან სწრაფად შრობადია.

ფერის შესწორება სრულდება გრუნტის პირზე და ამიტომ ხის მხრიდან არანაირ შენოვას ალარ აქვს ადგილი.

ფერის შესწორება შეიძლება განხორციელდეს მხოლოდ გასამუქებულ ღია ფერის ადგილებზე ან მთლიან ზედაპირზე.

4.7. ლაქისთვის ფერის მიცემა

ხის ღებვის ყველაზე გავრცელებული სისტემა საღებარის წასმაა, მაგრამ იმის გამო, რომ მას არ გააჩნია საკმარისი ქიმიური და მექანიკური გამძლეობა, შემდეგ ხე ყოველთვის გამჭირვალე (ვინაიდან ქვევით ასებულ ზედაპირს არ მალავს) და უფერო (პიგმენტების გარეშე) ლაქით იღებება. თუმცა, ზოგჯერ ფერადი ანუ გამჭირვალე ლაქები გამოიყენება, რომელთაც ფერადი პასტები აქვთ დამატებული. ამ შემთხვევაში ხის ფერი იცვლება, მაგრამ ქვეშ არსებული ხის ტექსტურა ხილვადი რჩება.

ფერადი ლაქების გამოყენების მოტივები შემდეგია:

- განსაზღვრული ფერის მსუბუქი კორექცია; ეს ხდება მაშინ, როდესაც მიღებული შეფერილობა სასურველისგან ოდნავ განსხვავებულია.

• საღებარის ტონალობის გამოკვეთა; მაგალითად გამჭვირვალე ლაქზე ყვითელი ან ლია ნარინჯისფერის დამატებით, ხის შეფერილობა უფრო ელვარე და თბილი ხდება.

• ლია ფერის საღებარის ჩანაცვლება; საღებარის გამოყენების ნაცვლად ხეზე პირდაპირ ფერადი ლაქის დატანა.

• ხის ფერის მაქსიმალურად გამოკვეთა; მაგალითად, პასტელის ფერების შემთხვევაში, ბოლო პირ ლაქზე თავდაპირველად წასმული ფერის მსგავსი ტონალობის ოდნავ მიცემით ფერის ერთგვაროვნება და სიმკვეთრე გაიზრდება.

• ხისთვის ერთგვაროვანი ფერის მიცემა; როდესაც ხე საკმაოდ მკვეთრი ფერებით იღებება ან სხვადასხვა წარმომავლობის მორებისგან მიღებული ერთი ჯიშის ხის დეტალის ზედაპირზე შესაძლებელია არაერთგვაროვანი შეფერილობის მიღება; ამ შემთხვევაში, ფერის კორექციის ნაცვლად შესაძლებელია ლაქის მსუბუქად პიგმენტირება; ლაქს თუ გამოყენებული საღებარის მსგავს ფერს მივცემთ, მუქი ფერის ზონებში განსხვავება არ გამოჩნდება, მაგრამ ლია ფერის ადგილები მაშინვე გამუქდება; ამ ფენომენში უფრო წათლად გარკვევისათვის საკმარისი იქნება დავფიქრდეთ, თუ რა მოჰყვება ნახევრად თეთრი და ნახევრად ყვითელი ფერის ქაღალდზე გამჭვირვალე ყვითელი ფერის დატანას; ყვითელი ფერის ქაღალდზე ფერში განსხვავება არ გამოჩნდება, ხოლო ქაღალდის თეთრი ნახევრარი ყვითელი გახდება, მაგრამ მისი პირველი ნახევრისგან ფერი მცირედ იქნება განსხვავებული.

ზემოთმოყვანილ მიზეზთაგან ერთ-ერთის გამო, როდესაც აუცილებელია ფერადი ლაქის გამოყენება, მნიშვნელოვანია შემდეგი რჩევების გათვალისწინება:

• უმჯობესი იქნება მხოლოდ გამოსაყვან ლაქზე ფერის მიცემა, ვინაიდან ხორციელდება გრუნტის პირზე ხეხვა და უმეტესად რომელიმე ადგილის ხეხვამ (რაც პრაქტიკაში ხშირია) შესაძლოა გამოიწვიოს ფერის სხვაობა; გარდა ამისა, გრუნტის ფენის ღებვამ იმ ადგილებში, სადაც ხე მეტისმეტად შემწოდუნარიანია, შეიძლება გამოიწვიოს ლაქების გაჩენა.

• საღებარი პასტელის კონცენტრაციის გაზრდით გამჭვირვალობა მცირდება; ამიტომ უპრიანი იქნება ლაქისთვის მსუბუქად ფერის მიცემა (1-2% საღებარი).

• განსაკუთრებით ლია ფერის ხეებზე, როდესაც საღებარის ნაცვლად ფერადი ლაქის წასმაა საჭირო, დაფარვა განსაკუთრებულად თანაბრად უნდა განხორციელდეს, ამგვარი მეთოდი არარეკომენდებულია რთულ პროფილურ ზედაპირებზე, რომლებზეც შესხურების მეთოდით ერთგვაროვანი დაფარვა ყოველთვის ძნელია.

4.8. ფერების ნიმუში

ხშირად საჭიროა ფერთა კატალოგში არარსებული ფერის მიღება. ამ შემთხვევაში აუცილებელია ერთნაირი შემადგენლობის საღებარის განსხვავებული ტონების შერევა და ტონალობის მისაღწევად კონცენტრაცი საღებარი პასტელის გამოყენება. გამოცდილება და ნაზავში სხვადასხვა ფერთა მახასიათებლების ცოდნა ფერის მიღებას ძალიან აადვილებს. ასევე აუცილებელია ქვემოთ ნაჩვენებ სქემაზე

გამოსახულ ბაზა ფერებს შორის ურთიერთქმედების ცოდნა: სქემის მიხედვით შემდეგი მითითებები გამომდინარეობს:

ყვითელი + ლურჯი = მწვანე

ყვითელი + ნითელი = ნარინჯისფერი

ნითელი + ლურჯი = იისფერი

ნარინჯისფერი + იისფერი = ყავისფერი

როდესაც ფერის ნიმუში მზადდება და მიღებული ფერის სასურველ მისაღებ ფერთან შედარება ხდება, შესაძლოა წავანყდეთ ამ სამ შემთხვევათაგან ერთ-ერთს:

- მიღებული ფერი მსგავსია. მაგრამ მეტად ღიაა;
- მიღებული ფერი მსგავსია, მაგრამ მეტად მუქია;
- მიღებული ფერი მსგავსია, მაგრამ მეტად განსხვავებულია ტონალობით.
- სასურველი ფერის მისაღებად აუცილებლად შემდეგნაირად უნდა მოვიქცეთ:
- თუ ფერი სათანადო ტონალობის, მაგრამ მეტად ღიაა, საკმარისი იქნება უფერო ბაზაში გამოყენებული პროპორციების შეუცვლელად სხვადასხვა ფერების კონცენტრაციის გაზრდა.
- თუ ფერი სათანადო ტონალობის, მაგრამ მეტად მუქია, შეიძლება გაღიავდეს თეთრის დამატებით, თუმცა დაკვირვებაა საჭირო, რადგან თეთრის დამატებით ღია ტონები უპრობლემოდ ღიავდება, ხოლო საშუალო და მუქ ტონებს საბოლოოდ მოლურჯო ელფერი დაჰკრავს.
- თუ პრობლემა არის სასურველ ფერთან შედარებით განსხვავებული ტონალობა, იმოქმედეთ შემდეგნაირად:
  - მეტად მწვანე ელფერის შესამცირებლად ნითელი დაუმატეთ;
  - მეტად ყვითელი ელფერის შესამცირებლად იისფერი დაუმატეთ;
  - მეტად ნარინჯისფერი ელფერის შესამცირებლად ლურჯი დაუმატეთ;
  - მეტად ნითელი ელფერის შესამცირებლად მწვანე დაუმატეთ;
  - მეტად იისფერი ელფერის შესამცირებლად ყვითელი დაუმატეთ;
  - მეტად ლურჯი ელფერის შესამცირებლად ნარინჯისფერი დაუმატეთ.

საგულისხმოა ის ფაქტიც, რომ ხის ბუნებრივ ფერზე საღებავი ახდენს გავლენას და შესაბამისად საბოლოო ფერს ორივე ფაქტორი განსაზღვრავს. ნიმუშად შეზავებული ფერები ხეზე წინასწარ უნდა წაესვას. შემდგომ წასმული ლაქიც ინვევს ფერის შეცვლას და ამიტომ საბოლოო ფერი მიიღება გალაქვის შემდეგ.

4.9. დაფარვის თანამედროვე ეფექტები

იმის გასარკვევად, თუ რა მნიშვნელოვან უპირატესობებს სთავაზობს ხის ტონალობის ახალი ეფექტები ინტერიერის დიზაინერსა და კლიენტს, კარგი იქნება დადგინდეს, თუ როგორ იცვლება სივრცე, რომელშიც ავეჯი უნდა განლაგდეს; მართლაც, პატარა სივრცეში ინტერიერის მოწყობისას, არქიტექტორმა ან ინტერიერის მომწყობმა ხის ფერთა თამაშით უნდა შექმნას შთაბეჭდილება, თითქოს

ოთახის სივრცე რეალურზე გაცილებით მეტია, რათა საცხოვრებელი პირობები ხელსაყრელი გახადოს.

ამისთვის, თავდაპირველად დაიწყო ღია პასტელის ფერებით ხის პიგმენტირებული ღებვა, მაგრამ შემდეგ, პიგმენტირებული ღებვით მიღებული სრულყოფილება ზედაპირებს ანიჭებდა პლასტიკის მსგავს იერსახეს. ხის ტექსტურის მაქსიმალურად გამოჩენისა და ზედაპირებისთვის უფრო ცოცხალი და ნაკლებად პლასტიკური იერსახის მისაცემად ევულოციურმა ტენდენციამ უპირატესობა მიანიჭა ღია ფერით პიგმენტირებულ ღებვას.

ხსენებული ორი სისტემის ყველაზე ეფექტური ალტერნატვა შეიძლება მიღწეულ იქნას ხის სპეციალური ღებვით, გალაქვისა და გამჭვირვალე ღებვას შორის შუალედური ეფექტის მიღების მიზნით, რაც საღებარების ნაცვლად პიგმენტის გამოყენებას ითვალისწინებს. ასეთ შემთხვევაში, შესაძლებელია ძალიან ლამაზი პასტელის ტონებისა და ამავდროულად ხის ძარღვების ხილვა, რაც ავეჯს ანიჭებს სიმსუბუქეს.

ხის ნახევრად გამჭვირვალე პიგმენტირება ღებვის ყველაზე საინტერესო ვარიანტია. განსხვავება მდგომარეობს იმაში, რომ საღებარი ხეში აღწევს და მას ანიჭებს გამჭვირვალე ტონალობას, პიგმენტირება მიიღება ზედაპირზე ფერადი ნივთიერების მარტივად დატანით და შესაბამისად ნახევრად დამფარავი ეფექტით; პიგმენტები სითხეში (რომელიც შეიძლება იყოს წყალი ან გამხსნელი) გაბნეული ძალიან პატარა მყარი ნაწილაკებია და ხეში ჩვეულებრივ არ აღწევენ. საღებარის გამოყენებასთან შედარებით, შედეგი საკმაოდ განსხვავებულია, რადგან საღებარი ღებავს რა ხეს, რომელსაც ყოველთვის თავისი ბუნებრივი ფერი აქვს, მიღებული ტონალობა შეესაბამება ხის ფერსა და დატანილ ფერს შორის ურთიერთქმედებას; მეტად ღია ფერის ხის ჯიშების გამოყენების შემთხვევაშიც ძალიან რთულია საღებარით ღია პასტელის ფერების მიღება, თუ არ ჩავთვლით იმ ფაქტს, რომ ასეთი ძალიან ღია საღებარი შემდგომ, გამოავლენს სინათლის მიმართ მცირე მედეგობას.

პიგმენტის გამოყენებით, რომელიც გარკვეული ფერის მქონე ნივთიერების მყარ ნაწილაკებს შეიცავს, ხის ფერი მეტნაწილად იფარება და იზრდება რა წასმული პროდუქტის რაოდენობა, ფერი უფრო უახლოვდება პიგმენტის წასმამდე არსებულ ფერს, ხის ბუნებრივი ფერი ზედაპირზე დატანილი პიგმენტის მიკროფენებით იმაღლება.

გარდა ამისა, პიგმენტები სწორედ მათი მოლეკულური თვისებების გამო, საღებართან შედარებით ძალიან შუქმედეგები არიან და გამოირჩევიან მაღალი დაფარვით, ღია ფერების შემთხვევაშიც კი მიღებულ ფერებს ახასიათებთ მაღალი შუქმედეგობა.

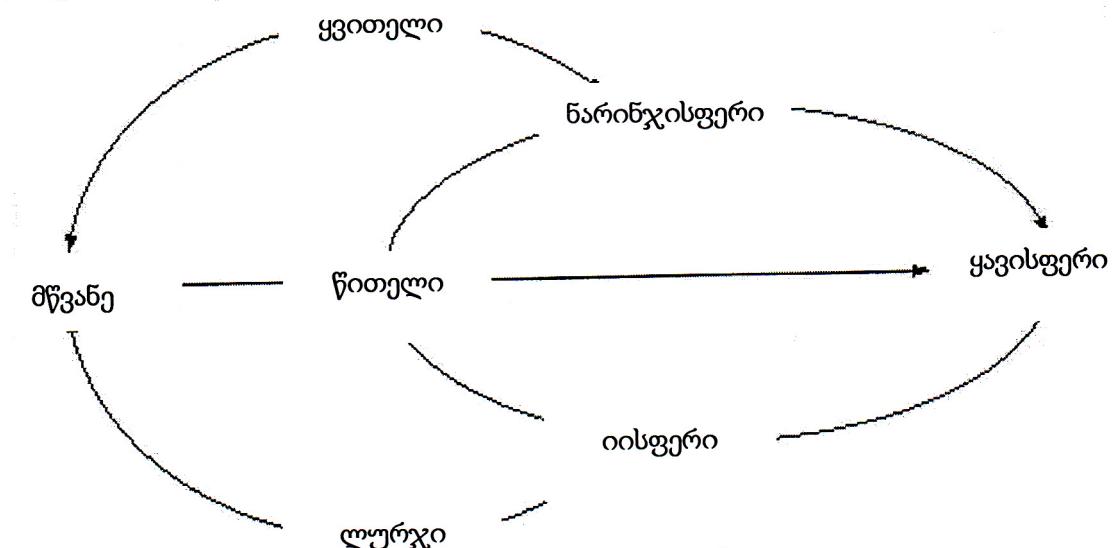
ამრიგად, მხოლოდ პიგმენტების გამოყენებით შესაძლებელია ნახევრად გამჭვირვალე ლამაზი პასტელის ფერების მიღება, რომელიც თითქმის შეუძლებელია საღებარების გამოყენებით.

ამგვარად, პიგმენტირება გალაქვის საუკეთესო ალტერნატივა ხდება, რომელიც ხეს უფრო მეტ ბუნებრივობასა და სიმყუდროვეს, ასევე დროთა განმავლობაში უმაღლეს სიმსუბუქეს ანიჭებს.

კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი და ახალი ეფექტი არის წინვოვანი ხის პოზიტიური ღებვა.

როგორც ვიცით, წინვოვან ხეს აქვს უფრო მუქი ფერის მყარი ნაწილი, რომელსაც ჩვეულებრივ ძარღვებს ვუწოდებთ და მათ შორის არსებული ღია ფერის რბილი ნაწილი. ამ ხის ჯიშების ჩვეულებრივი საღებარით ღებვის დროს მათი რბილი ნაწილი ფერს უფრო მეტად შეინოვს და შესაბამისად უფრო მუქდება, ხოლო მყარი ნაწილი, მისი მცირედ შემწოვუნარიანობის გამო თითქმის შეუღებავი რჩება. ამგვარად, მიიღება ხის ბუნებრივი ფერისგან აბსოლუტურად განსხვავებული შეფერილობა, რაც ხეს ფერის დატანამდე გააჩნდა ე.წ. “ნეგატიური” ღებვა. ბაზარზე არსებობს წყლის საფუძველზე არსებული სპეციალური საღებარები, რომლებიც ხის ტექსტურას უფრო მუქად ღებავს. ამ გზით მიიღწევა “პოზიტიური” დაფარვად წოდებული განსაკუთრებული დაფარვა, ვინაიდან ხის ბუნებრივ იერ-სახეს მიესადაგება (ნახ. IV-8).

გარდა ამისა, ვინაიდან ხის რბილი ნაწილი მაგარ ნაწილთან შედარებით რიცხობრივდ მეტია, იგივე ფერით “პოზიტიური” დაფარვის გზით ხე გაცილებით მეტ სინათლეს აირეკლავს და შედეგად მიიღება უფრო მსუბუქი, ელეგანტური და სრულყოფილი სახის ავეჯი.

ნახ. IV-8 — პოზიტიური და ნეგატიური ეფექტის მქონე საღებარებს შორის ესთეტიკური სხვაობა. სურათზე მარცხნივ ჩანს, რომ პოზიტიური ეფექტით დაფერილ დეტალზე ძარღვები მუქ ფერზე დარჩა ხის რბილ ნაწილთან შედარებით ისე, როგორც ეს ბუნებრივ ხეს ახასიათებს, ხოლო ნეგატიური ეფექტით დაფერილ დეტალზე ყველაფერი საპირისპიროდაა (მარჯვნივ).

თავი V. სიპრეზიტო დეპორილების მთოდები

5.1. ანაწყობი დეკორი

ნაკეთობის ზედაპირის მხატვრული გამოყვანა ანაწყობი დეკორით (მარკეტრი, მოზაიკა, ინტარსია, ინკრუსტაცია) ხორციელდება ძვირფასი ხის ჯიშების, ლითონის, სადაფის, სპილოს ძვლის და სხვა მასალების ფირფიტების შეერთებით მიღებული რთული ორნამენტით ან სიუჟეტის ნახატით.

მარკეტრი (ხის მოზაიკა) გამოჩნდა რამდენიმე საუკუნის წინ. წერილობითი წყაროები ადასტურებენ, რომ ამ ტექნიკას იყენებდნენ ჯერ კიდევ ანტიკურ დროში, ის ძველ ეგვიპტეში ძალიან პოპულარული იყო. ასე მაგალითად, დიდი ფარაონის ტუტანხამონის აკლდამაში არქეოლოგებმა აღმოაჩინეს ხის მოზაიკის ელემენტები შესრულებული შავ ხეზე. ეგვიპტიდან მარკეტრის გამოყენება დაიწყეს საფრანგეთში, პოლანდიაში, გერმანიაში, უფრო მოგვიანებით კი რუსეთში. მარკეტრს იყენებენ, როგორც ავეჯის მოპირკეთებისათვის, ასევე ინტერიერის მოწყობისათვის. პარკეტის ანაწყობი ინტერიერში მარკეტრის ტექნიკის გამოყენების ყველაზე საუკეთესო მაგალითია.

თავდაპირველად მარკეტრის ტექნიკაში იყენებდნენ მხოლოდ ხეს. ფრანგმა ანდრე შარლ ბულმა პირველად ხის მოზაიკაში გამოიყენა სხვა მასალებიც. ამას მოჰყვა სხვა მეავეჯე-დურგლების მიერ მარკეტრის ტექნიკაში ზღვის ნიუარების, თითბერირების, სპილოს ძვლის ფირფიტების გამოყენება.

მარკეტრის ტექნიკის უმაღლესი აყვავების ეპოქად ითვლება XVIII საუკუნე. მარკეტრს დღესაც დიდი მოთხოვნილება აქვს. საყოფაცხოვრებო ნივთების გარდა ხის შპონით მოზაიკის ანწყობის ხელოვნება შეღებილი სხვადასხვა ფერში გამოიყენება ასევე კედლის პანელის დასამზადებლად, იატაკის გადაფარვისათვის.

მარკეტრის ტექნიკა ხელით იუველირული სიზუსტით შესასრულებელი სამუშაოა, მოითხოვს დიდ მოთმინებას, განსაკუთრებულ აკურატულობას და დიდ დროს დიზაინის შესაქმნელად.

ხის მოზაიკის შექმნის პროცესი მიმდინარეობს რამდენიმე ეტაპად:

ნახატის შერჩევა და მისი შპონით ამოწყობა, მოზაიკის ნიმუშის აღნიშვნა მილიმეტრულ ქაღალდზე და აკვარელის საღებავით გაფერადება, მკვრივ მუყაოდან თარგების გამოჭრა და მათი დაწყობა შპონის ნაჭრებზე, კონტურზე ფანქრით თარგების შემოხაზვა. მოზაიკის სიზუსტისათვის საჭიროა ნახატის ელემენტების გამოჭრა სპეციალურად ალესილი ბასრი დანით, ასევე შეიძლება ჩვეულებრივი საჭრელის, ზოგიერთ შემთხვევაში კი ბეწვა ხერხის გამოყენება (ნახ. V-1).

მოზაიკის ნაკეთობის შექმნის შემდგომი ეტაპია გამოჭრილი-ნახატის ელემენტების დაწებება ფერადი ქაღალდიდან დამზადებულ თარგზე. ეს პროცესი მოითხოვს მაღალ სიზუსტეს, აუცილებელია ელემენტების ერთმანეთთან ძალიან მჭიდროდ მორგება, დაუშვებელია ძალიან მცირე ღრეჩოების და საშუქების არსებობა. ნახატის ცალკეული ელემენტების დაწებება ხდება სადურგლო წებოთი.

თარგზე ელემენტების დაწებების გარდა მოზაიკის ხის შპონის ელემენტების შეკვრა შეიძლება წებოვანი ლენტით, თუმცა ასეთი სამუშაოს შესრულება მოითხოვს დიდ გამოცდილებას.

მოზაიკის ნახატის ელემენტების ნაკრებებს ყველაზე უფრო ხშირად ამზადებენ ორგალიტესაგან, ფანერისაგან. ელემენტების ამონუმბა ხდება ქაღალდის ნიმუშით ან იკვრება წებოვანი ლენტით. ქაღალდის ნიმუშთან შპონს აწებებენ წებოთი პვა-ს დისპერსია. აწყობილ ნაკეთობას აცლიან ზედმეტ წებოს და 3-4 საათით ათავსებენ წნების ქვეშ.

მომდევნო ოპერაციის შესრულებამდე საჭიროა ნაკეთობის დაყოვნება მის საბოლოოდ გაშრობამდე. ქაღალდის ნიმუშით აწყობილი მოზაიკიდან გამომშრალი წებოს მოცილება ხდება ზუმფარიანი ქაღალდით, ხოლო წებოვან ლენტს ადვილად აძრობენ. გაკეთებული ნახატის გახეხვის შემდეგ ზედაპირს ფარავენ ლაქით სამ შრედ. მოზაიკის ნაკეთობის საბოლოო ეტაპია გაპრიალება.

ორგალიტი — მერქანბოჭკოვანი ფილის კიდევ ერთი სახელწოდებაა. აბსოლუტური შეცდომაა მათი ჩათვლა სხვადასხვა მასალებად. ორგალიტი ფურცლოვანი მასალაა, რომელიც მიიღება მერქანის ბოჭკოების და ბურბუშელის წნებით ნარევში სხვადასხვა შემკვრელი დანამატების შეყვანით, როგორიცაა სხვადასხვა ფისები პოლიმერების საფუძველზე. გარდა ამისა ორგალიტის წარმოების პროცესში მის შემადგენლობაში შეყვანით დამატებითი სპეციფიკური კომპონენტები, რომლებიც აუმჯობესებენ მერქანბოჭკოვანი ფილის ჰიდროიზოლაციის თვისებებს. ასეთ ნივთიერებებს მიეკუთვნება კოლოფონი, პარაფინი, ანტისეპტიკი და მათი მსგავსი ელემენტები. მარკეტრის ტექნიკაში ხის სხვადასხა ჯიშების გამოყენებით მიიღება ორიგინალური შედეგი და საინტერესო ეფექტები. ყველაზე უფრო ხშირად გამოიყენება კარელის არყი, კაკალი, მსხალი, წითელი ხე. საინტერესოა ისიც, რომ ხის სხვადასხვა დეფექტები იძლევა საინტერესო და განუმეორებელ დეკორს.

ნაკეთობები დეკორირებული მარკეტრის ტექნიკით უმთავრესად სრულდება თბილ ფერთა გამაში, რათა შეიქმნას კომფორტული და მყუდრო ინტერიერი. ასეთი ნაკეთობები კარგად იყურება ნებისმიერ შენობაში გარდა ოთახებისა, რომელთა დიზაინი შესრულებულია „ხაი-ტექ“ სტილში, მინიმალური საგნებით და ლითონის კოსტრუქციების სიმრავლით. განსაკუთრებით მომგებიანად გამოიყურება სურათები, ავეჯი, შირმა მარკეტრის ტექნიკით იმ შენობებში რომლებიც გაწყობილია აღმოსავლურ სტილში.

რთული სურათების შექმნის დროს იმისათვის, რომ მერქანს სხვადასხვა საინტერესო ელფერი მისცენ გამოიყენება სხვადასხვა ხერხი, ასე მაგალითად, მერქნის შპონის ამოჭმა რკინის ქლორიდით, რაც შპონს აძლევს მოცისფერო, ზოგჯერ კი მომწვანო ელფერს, ხოლო დალბობა შაბიამნის ან კალიუმრკინის ხსნარში შპონს აძლევს წითელ ფერს.

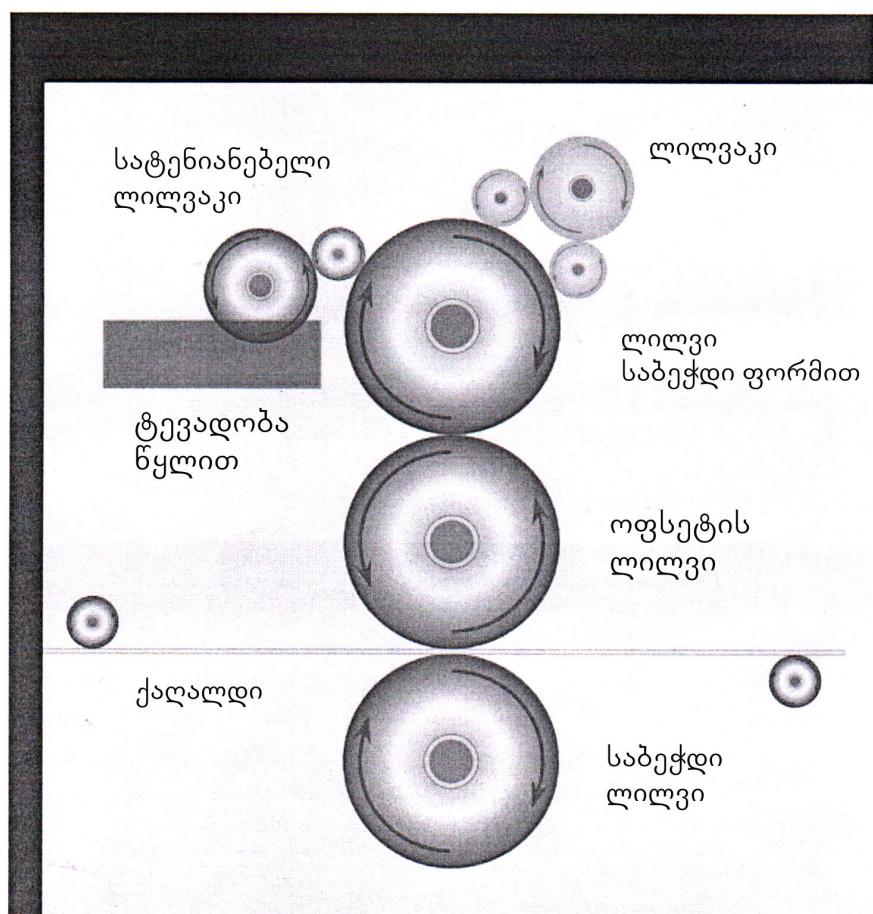
ხაი — ტექი (ინგ. hi-tech, high technology – დან) — მაღალი ტექნოლოგიები — სტილი არქიტექტურასა და დიზაინში, ჩაისახა გვიან მოდერნიზმის წიაღში 1970 წელს და ფართო გამოყენება პპოვა 1980 წელს. მთავარი თეორიტიკოსები და პრაქტიკოსები ძირითადად ინგლისელები არიან — ნორმან ფოსტერი, რიჩარდ როდჟერსი, ნიკოლას გრიმშოუ, ჯეიმს სტერლინგი და იტალიელი რენცო პიანო.

5.2. ბეჭდვითი დეკორი

ნაკეთობის ზედაპირის მხატვრული გამოყვანა ბეჭდვითი დეკორით ხორციელდება ბეჭდვის სტამბური წესით (ოფსეტი) და ტრაფარეტული მეთოდით (დამზადებული აბრეშუმერაფიით).

ოფსეტური ბეჭდვის ტექნიკოლოგია ითვალისწინებს საღებავის გადატანას საბეჭდი ფორმიდან დასაბეჭდ ფორმაზე არა პირდაპირ, არამედ შუალედური ოფსეტის ცილინდრით. შესაბამისად ბეჭდვის სხვადასხვა მეთოდებისაგან განსხვავებით გამოსახულება საბეჭდ ფორმაზე კეთდება არა სარკული, არამედ პირდაპირი გზით.

ოფსეტური ბეჭდვის გამარტივებული სქემა მოცემულია ნახ. V-2-ზე.

ნახ. V- 2

ოფსეტური ბეჭდვის ხარისხი უფრო სრულყოფილია, მწარმოებლური, იძლევა პროცესის სრულ მექანიზაციის საშუალებას. ოფსეტი ძირითადად გამოიყენება ბრტყელ ბეჭდვაში.

ტრადიციული ოფსეტური ბეჭდვის დროს საღებავი ქაღალდზე გადადის როგორც მინიმუმ ორი ლილვის გავლით, აქედან ერთი ლილვი საბეჭდი ფორმითაა, ხოლო მეორე ოფსეტის ლილვია. ფორმა უფრო ხშირად წარმოადგენს ფირფირტას ფოტომგრადნობიარე დაფარვით ალუმინის შენადნობის საფუძველზე. შემდეგ

ფორმაზე აღნიშნავენ გამოსახულებას, ექსპონირების და გამუღავნების შემდეგ ფორმის დაშუქებული ნაწილები იწყებენ წყლის მიზიდვას და ნებისმიერი ზეთის სუბსტანციის განზიდვას, კერძოდ საღებავისა. ასეთ ნაწილებს უწოდებენ ჰიდროფილურს და ოლეოფილურს.

ჰიდროფილურობა (ბერძ. წყლის სიყვარული) — ნივთიერების წყალთან მოლეკულური ურთიერთქმედების ინტენსიურობის მახასიათებელი, წყლის შენოვის კარგი უნარი, ზედაპირის მაღალი დასველებადობა.

ჰიდროფილურობა (ბერძ. წყლის შიში) — მოლეკულის ფიზიკური თვისება, რომელიც “მიისწრაფვის” თავიდან აიცილოს წყალთან კონტაქტი.

ფორმის დარჩენილი (დაუშუქებული) ნაწილები კი პირიქით იწყებენ წყლის განზიდვას და საღებავის მიზიდვას. თავის მხრივ მათ უწოდებენ ჰიდროპობურს ან ოლეოფილურს. ამრიგად საღებავი გადაიტანება მხოლოდ ფორმის ჰიდროფილურ ნაწილებზე, ხდება ასოების და გამოსახულების ფორმირება.

ლილვი საბეჭდი ფორმით დამატენიანებელი სისტემის ლილვების ყოველი მობრუნების შემდეგ შემოირეცხება წყლით, შემდეგ კი მის ჰიდროფილურ ნაწილებზე საღებავი სისტემის ლილვებით ხდება საღებავის დადება. გამოსახულება ლილვიდან საბეჭდი ფორმით გადაიტანება ოფსეტურ ლილვზე აქედან კი ქაღალდზე. ოფსეტური ლილვი ხელს უწყობს ფორმის ნაკლებ ცვეთას და საღებავის უდიდეს სისწორეს.

არსებობს საბეჭდ ფორმაზე გამოსახულების გადატანის რამდენიმე ტექნოლოგია. მათ რიცხვში ტექნოლოგია computer to plate ანუ ctp არის — მზა საბეჭდი ფორმების მიღების ტექნოლოგია შუალედური ოპერაციების გარეშე. ტექნოლოგია ითვალისწინებს ინფორმაციის გადატანას ფაილიდან გასაფორმებელ მასალაზე ფოტოფორმის, მონტაჟის და გადაღების პროცესების გამოყვანის გვერდის ავლით.

ტრადიციულ ბეჭვდაში გამოსახულება გადაიტანება ფოტოფორმით, რომლებიც თავის მხრივ შეიძლება დამზადებული იყოს ციფრული ტექნოლოგიით computer-to-film ანუ CTF — არის საბეჭდი ფორმების დამზადების ერთ-ერთი ხერხი. საჭირო მონაცემები კომპიუტერიდან გადაეცემა სპეციალურ გამოსაყვან მოწყობილობას. ანალოგიური ხერხით გამოსახულება გადაეცემა მხოლოდ ფირიდან ფირფიტაზე, ან ხელით ფოტო ანაწყობით. ოფსეტური ბეჭვდის დადებითი მხარეებია: ბეჭვის საუკეთესო ხარისხი, ყველა სახის ქაღალდზე ბეჭვდის შესაძლებლობა, ბეჭვის შემდგომი დამუშავების ყველა სახის გამოყენება.

ბეჭვდისათვის საჭიროა მომზადება, კერძოდ — ფერის შემოწმება, ფერის დანაწილება, ფორმის შექმნა, ფორმის ბეჭვა, წნების მომზადება, ფერის ბალანსირება, რაც არ იძლევა სასწრაფო შეკვეთების შესრულების შესაძლებლობას, მაგალითად ერთ საათში. ოფსეტური ბეჭვდის დროს შეუძლებელია მონაცემების პერსონიფიკაცია (ლათ. perona - “სახე”, ლათ. faico - “კეთება”), თუმცა ამ მინუსის შევსება ადვილად შეიძლება ტირაჟის შემდგომი დამუშავებით, მაგალითად ციფრულ მანქანაში გარეკვით.

ფერადი გამოსახულების ბეჭვა MAN Roland press ზემოთ აღნერილი ტექნოლოგიით იძლევა მხოლოდ ერთი საღებავი ფერის გამოსახულების მიღების საშუალებას (რომელიც გამოყენებულია საღებავ ლილვებში). ცნობილია ფერადი გამოსახულების ბეჭვის რამდენიმე ხერხი, მათგან შეიძლება გამოიყოს ორი

ყველაზე გავრცელებული — ბეჭვდა რამდენიმე გარეკვით და ბეჭვდა მრავალსალებავიან საბეჭდ მანქანაზე. ორივე ხერხი დაფუძნებულია ნებისმიერი ფერის დაშლაზე ფერის რამდენიმე კომპონენტად, მაგალითად CMYK (ოთხფერი ავტოტიპია — ფერების ფორმირების სუბტრაქტიური სქემა).

თვითოეული ფურცლის ფერადი გამოსახულებისათვის საჭიროა დამზადდეს საბეჭდი ფორმების ნაკრები. თვითოეულ მათგანზე გამოსახულება შეესაბამება ფერების გამოსახულების კომპონენტს **CMYK** სისტემაში.

CMYK — სუბტრაქტიური ფერადი მოდელი — აღნერს საბეჭდი სალებავების სინთეზს — ეს არის ბეჭვდაში გამოყენებული სალებავების სახელწოდებების პირველი ასოები — ლურჯი(Cyan), მენამული (Magenta), ყვითელი(Yellow), ძირითადი სალებავი (Key color). ნებისმიერი ფერის მისაღებად საჭროა სულ სამი ფერი, რომლებიც ჩართულია ფერადი მოდელის ჩარჩოში. ამ ფირფიტებს მანქანაში აყენებენ რიგრიგობით ლილვების ერთი ნაკრებით, ან ერთდროულად ლილვების რამდენიმე ნაკრებით. პირველ შემთხვევაში ფერის ერთი კომპონენტის ბეჭდვას უწოდებენ “გარეკვა”-ს (გალალვა). ლილვების რამდენიმე ნაკრებით მანქანების სახელწოდებაა — მრავალსალებოვანი (მაგალითად, ორსალებოვანი, სამსალებოვანი და ა.შ).

ფერის გადაცემის სიზუსტის კონტროლისათვის გამოიყენება — დენსიმეტრია (სიმკვრივის საზომი), კოლორიმეტრია (სპექტრომეტრი — არეკვლის და გატარების კოეფიციენტების გაზომვა, სამფერი კოლორიმეტრი — ფერის კოორდინატების გაზომვა). ოფსეტური ბეჭვდის ყველაზე თანამედროვე სახეა ე.წ. ციფრული ოფსეტი. ამ ტექნოლოგიით გამოსახულება გადააქვთ მანქანაში უშუალოდ ჩაყენებულ საბეჭდ ფორმაზე. ტრადიციულ ტექნოლოგიას ფოტოფორმების გამოყენებით ამჟამად უწოდებენ ფოტოოფსეტს. მასალის სახის მიხედვით არსებობენ ფურცლოვანი და რულონური (როტაციური) ბეჭდვის მანქანები. ოფსეტური ბეჭდვა ითვლება მომგებიანად საბეჭდი პროდუქციის დიდი ტირაჟის დროს. მცირე ტირაჟის დროს პრაქტიკულად საყოველთაოდ გამოიყენება ციფრული ბეჭვდა. ოფსეტის ბეჭვდის ზემოქმედება ადამიანის ჯანმრთელობაზე: ოფსეტური ბეჭვდის საწარმო აბინძურებს გარემოს, გამოყენებული გამხსნელები აზიანებს ღვიძლს, იზოპროპილის სპირტი იწვევს ნერვული სისტემის დაქვეითებას, ღვიძლში იზოპროპილის მეტაბილირება აცეტონამდე იწვევს ორგანიზმში ინტოქსიკაციას.

ტრაფარეტული ბეჭდვა არის აღნარმობების მეთოდი, ტექსტების, წარწერების, გამოსახულების (მონოქრომატულის და ფერადის), ტრაფარეტული გამჭოლი საბეჭდი ფორმის საშუალებით, რომელშიც სალებავი მიედინება დასაბეჭდ მასალაზე. ბეჭვდა შესაბამისი საღებავებით ხორციელდება პრაქტიკულად ყველა მასალაზე — ქაღალდზე, პლასტიკზე, პოლივინილქლორიდზე, შუშაზე, კერამიკაზე, ლითონზე, ტყავზე და სხვა.

აბრეშუმგრაფია — ტრაფარეტული ბეჭვდის ნაირსახეობა. ფორმის მისაცემი მასალის სახით გამოიყენება სპეციალური პოლიეთერულის, პოლიამიდის (ნეილონის) ან ლითონის ბადე სიხშირით 4-200 ძაფისმ, სისქით დაახლოებით 18-200მკმ.

საბეჭდი ფორმები გრავირებით

- **ქსილოგრაფია** — აღნარმოება, გამოსახულების ამოკვეთილი მერქანის საფუძველზე. არსებული კომპოზიცია და მისი შემადგენელი დეტალები ზუსტად, ფაქტიზად, უშეცდომოდ უნდა ამოიკვეთოს ხეზე (ნახატი სიღრმეს ღებულობს). ამის შემდეგ ის საღებავით იფერება. ამგვარად დამუშავებული საფუძველის ზედაპირს ქაღალდს აფარებენ, პრესში ატარებენ, რის შედეგადაც ნახატი ქაღალდზე გადადის.
- **ოფორტი** (ფრანგული სიტყვაა და “მაგარ წყალს” ნიშნავს) — აღნარმოება, გამოსახულების ამოკანრული ლითონის (თუთიის ან სპილენძის) საფუძველზე. ოფორტის ტექნიკა გავრცელდა XVI ს-დან.
- **ლითოგრაფია** (ძვ. ბერძ. ქვა, ნერა) — აღნარმოება, გამოსახულების ამოკვეთილი ქვის საფუძველზე.
- **XX ს-ში ფართოდ გავრცელდა ლინოგრავიურა.** ამ შემთხვევაში საბეჭდ დაფად ლინოლეუმი გამოიყენება, რომელიც გაცილებით რბილია და მასზე საგანგებო იარაღით ადვილად ამოიჭრება ნახატი.

5.3. ექსტრუზია

დღეისათვის აქტუალური გახდა ტექნოლოგიები, რომლებიც საშუალებას იძლევიან მაქსიმალურად გამოყენებული იყოს ხის დამუშავების ნარჩენები და ნატურალური მერქანი სრულად შეცვალონ მათზე არა ნაკლები ხარისხის ხელოვნური შემცვლელებით. ასეთი მიმართულების გამოკვეთილი მაგალითია ექსტრუზია ტექნოლოგიით “თხევადი მერქანი”.

ექსტრუზია (ლათ. *extrusio* – გამოგდება) — ნაკეთობის მიღების ტექნოლოგია, გალღობილი მასალის მაფორილებელ ნახვრეტში (თვალაკში) ჩაჭყლეტის გზით. ნახ.V-3 ამ ტექნოლოგიას პირობითად უწოდებენ “თხევადი მერქანის” ტექნოლოგიას, რომლის არსი ზუსტადაა ასახული ტექნოლოგიურ პროცესში. თვით პროცესი კი უწყვეტი ტექნოლოგიური პროცესია.

ბუნებრივი და სინთეზური მასალებიც კი მათი ნამდვილი სახით სრულად აღარ აკმაყოფილებს კონსტრუქტორების, დიზაინერების, არქიტექტორების და ტექნოლოგების მოთხოვნებს. კომპოზიციების დამზადების მთავარი იდეა იმაში მდგომარეობს, რომ შესამებაში ზოგჯერ ერთი შეხედვით შეუთავსებელი მასალებიდან გამოვლინებული იყოს მათი საუკეთესო ხარისხი, რომელიც საჭიროა ყოველ კონკრეტულ შემთხვევისათვის.

ავეჯის წარმოებაში სულ უფრო მეტ აქტუალობას იძენს მერქან-პოლიმერული კომპოზიციების დამზადების ტექნოლოგია “თხევადი მერქანი” და მათი გამოყენება. ტექნოლოგია მთლიანად გამორიცხავს სამასალე მერქანის ხარჯს. საჭიროა მხოლოდ განსაკუთრებული გრანულატების (მარცვლების) ჩატვირთვა

ექსტრუდერში, შემდგომ კი პროფილის მიღება ხდება უკვე პოლივინილქლორიდის (პვე) პროფილის დამზადების ცნობილი ტექნოლოგიით.

თერმოპლასტების ექსტრუზია ხის შემავსებლების გამოყენებთ არ შეიძლება ჩაითვალოს აბსოლუტურად ახალ გამოგონებად. “თხევადი მერქანის” ტექნოლოგიის პრატიკული დამუშავება დაიწყო ჯერ კიდევ 1977 წელს, როდესაც შვეციაში პირველად გამოჩნდა ასეთი ტიპის პროფილური ნარმოება. მაშინ ნარევს პვე ბაზაზე ემატებოდა მხოლოდ 30%-მდე წვრილად დაწვრილმანებული ნახერხი. მერქანის ბოჭკოები ასრულებენ შემსვების როლს მოდიფიცირებულ პროფილურ პვე-ს ბაზის რეცეპტურაში.

ექსტრუზის მეთოდით დამუშავებისათვის თანამედროვე მერქან-პოლიმერიული კომპოზიციური მასალები შედგება სამი ძირითადი კომპონენტისაგან: სპეციალურად მომზადებული წვრილად დაწვრილმანებული მერქანისაგან; სინთეთიკური ან ორგანული თერმოპლასტიკური პოლიმერებისაგან ან მათი ნარევისაგან; სპეციალური ქიმიური დანამატების (მოდიფიკატორების) კომპლექსისაგან, რომლებიც აუმჯობესებენ საწყისი ნარევის ტექნოლოგიურ და მზა პროდუქციის სამომხმარებლო თვისებებს.

მერქანის ბოჭკოები აღარ გამოიყენება, როგორც არასრულფასოვანი დანამატი, დღეისათვის ის არის “თხევადი მერქანის” მთავარი კომპონენტი. ზოგადად ტექნოლოგია “თხევადი მერქანი” შეიცავს მერქანს 50-80%-ს. მერქანის წილობრივი შემადგენლობის გაზრდა, როგორც წესი იძლევა მზა პროდუქციის ღირებულების შემცირებას. “თხევადი მერქანის” შემადგენლობაში გარდა ნახერხისა შეიძლება შედიოდეს სხვა მცენარეული ბოჭკოებიც, მაგალითად — გადამუშავებული ტაროების ნარჩენები, საფეიქრო მრეწველობის მცენარეული ნედლეული, მცენარეული ზეთების ნარმოების ნარჩენები, ქერელი, სელი, სიზალი, ბრინჯის ჩენჩო, კაკლის (თხილის) ნაჭუჭი, ჩალა (ნამჯა).

“თხევადი მერქანის” ნარმოებისათვის გამოიყენება ნებისმიერი თერმოპლასტიკური პოლიმერები და მათი ნარევები, კერძოდ პოლიეთელინი, პოლიპროპილენი, პოლივინილქლორიდი.

მერქან-პოლიმერული მასალების ნარმოებისათვის ბევრმა ამერიკულმა კომპანიამ დაიწყო პლასტიკის მრეწველობის და საყოფაცხოვრებო ნარჩენების (შესაფუთი აფსკი, ბოთლი...) გამოიყენება.

კიდევ ერთ მიმართულებად შეიძლება ჩაითვალოს შემკვრელების სახით ბიოლოგიური პოლიმერების გამოყენება, როგორიც არის მარცვლეულის სახამებელი, კაზინი, ხორცის მრეწველობის გადამუშავებული პროდუქტების ნარჩენები, ტყავის და ქაღალდის ნარმოების ნარჩენები.

“თხევადი მერქანის” თვისებების და ტექნოლოგიური პროცესების მართვისათვის მის შემადგენლობაში შეყავთ სხვადასხვა დამატება-მოდიფიკატორები: უანგვანინალი, ანტიმიკრობული, ზედაპირაქტიკური, დარტყმა-საწინააღმდეგო, შემკვრელი ნივთიერებები, შესაზეთი მასალები, ტემპერატურული სტაბილიზატორები, პიგმენტები, ცეცხლდამცავი საშუალებები, შუქსტაბილიზატორები.

კომპოზიციის შემვსები მერქანის ბოჭკოების მიღების ტექნოლოგია ითვალისწინებს — ხის დამუშავების ნარჩენების დამსხვრევას დანებიან ან

ჩაქუჩიან სამსხვრეველაზე, დაწვრილმანებას წვრილად საფქვავ წისქვილში საგლინი დგანის ტიპის ვალცებიან მანქანაზე, წკირა წისქვილში. თვით მერქანის ნაწილაკები ზომით უნდა იყოს 90, 120, 300 მკმ. გადამუშავების დროს მნიშვნელოვანია მერქანის ბოჭკოების ტენიანობის შენარჩუნება 1-3%-ის დონეზე, წინააღმდეგ შემთხვევაში იკარგება მისი მოქნილობა, რაც აუარესებს პროფილის თვისებებს. რაც უფრო მაღალია კომპონენტების პირველადი ტენიანობა, მით უფრო მეტი დროა საჭირო მისი მოცილებისათვის, შესაბამისად დაბალია მწარმოებლობაც. მასალის შრობის დაჩქარების მიზნით მერქანბოჭკოვანი ექსტრუზის აპარატურა აღჭურვილია დეგაზაციის სპეციალური ცილინდრული ფორმის გადიდებული ნახვრეტებით. ხის რბილი ჯიშების, ასევე სასოფლო-სამეურნეო კულტურების (შაქრის ლერნამის, ბრინჯის, სიმინდის ლერნები) გამოყენება ხელს უწყობს ექსტრუზის პროფილის ხარისხის ამაღლებას.

ექსტრუზია არ არის ძალიან რთული ტექნოლოგიური პროცესი. სპეციალურ დასაწვრილმანებელ-შესარევ ექსტრუდერ-გლანულიატორში (ინგ. — *granulator, granulating mill, granulating machine, pellet-mill* — მოწყობილობა გრანულაციის (დამარცვლის, მოგუნდვის) ხდება ნარევის ცალკეული კომპონენტების (საღებრების, ბიოპლასტიკების, ქიმიური ადიტივების და სხვა) ჩატვირთვა. ამის შემდეგ ექსტრუდერში ხდება ნარევის არევა, გახურება განსაკუთრებულ მკაცრ რეჟიმში, საჭიროების შემთხვევაში გრანულაცია და შესვლა სტანდარტულ მაფორმირებელ ექსტრუდერში, რომელშიც შეიძლება ღრუ პროფილის დამზადება, რაც შეუძლებელია ტრადიციულ ხის დასამუშავებელ მოწყობილობაზე. დარბილებული მასა ჩაიჭყლიტება სპეციალურ თვალვაში, შემდეგ მოხვდება მშრალ გორგოლაჭოვან მაკალიბრებელ მოწყობილობაში, ამის შემდეგ პროფილი მიეწოდება მუხლუხა გამწევ მოწყობილობას, რის შემდეგაც ავტომატური ხერხით ხდება პროფილის მოცემულ ზომაზე დახერხვა. ასეთნაირად დამზადებული პროფილი მაღალი ტემპერატურული პროცესის და ექსტრუდერის მუშა ცილინდრში ვაკუუმ — ასპირაცის გამო არ შეიცავს სინოტივეს.

ექსტრუდერის მაფორმირებელმა თავმა უნდა უზრუნველყოს მისაღები პროფილის მაღალი ხარისხი. მისი კონსტრუქცია იძლევა მერქანის ბოჭკოების ორიენტაციას ექსტრუზის მიმართულების გასწვრივ, რაც საგრძნობლად აუმჯობესებს პროფილის მექანიკურ თვისებებს.

პროფილი მიიღება იდეალურად სწორი, გლუვი, მქრქალი, ერთგვაროვანი ზედაპირით, სიგრძეზე როკის (ნუჟრის), ხინვის, გამრუდების და ა.შ. გარეშე ე.ი. იმ დევექტების გარეშე, რომლებიც დამახასიათებელია 90% ხის პროფილური-გრძივი ნაკეთობებისათვის (იატაკის ფიცარი, პლინტუსი, სავაგონე ლამფა, თამასა და ა.შ.).

“თხევადი მერქანის” შემადგენლობაში ანტიპირენების და ანტისეპტიკების შეყვანის დროს დებულობენ პროფილს, რომელიც დაცულია მთელ სიღრმეში ცეცხლისაგან და ლპობისაგან. ხის ასეთ დაცვას ვერ უზრუნველყოფს ყველაზე ეფექტური გამულენთიც. თუ მერქან-პოლიმერულ კომპოზიტებში შეტანილია ჰიდროფიბური დანამატები, პროფილი მიიღება უფრო მდგრადი სინესტის (სინოტივის) მიმართ.

ექსტრუზიციის დროს აუცილებელია შემდეგი პარამეტრების დაცვა: ექსტრუდერის ცილინდრში მასის ტემპერატურა +150 - +170°C-ია, მასის

ჩატვირთვის ზონაში ტემპერატურა $+90^{\circ}\text{C}$, ტემპერატურა ექსრუდერის თვალაკში კი — $+170^{\circ}\text{C}$.

მერქან-პოლიმერული პროფილის მნიშვნელოვანი უპირატესობაა — შემსუბუქებული ღრუ ექსტრუზია, რაც ამცირებს პროფილის წონას, შესაბამისად მცირდება მატერიალური დანახარჯი, მისი ღირებულება, თავისი თვისებებით იმყოფება შუაში ხესა და პლასტმასს შორის პლასტმასის ინდუსტრიისათვის დამახასიათებელი მნარმოებლობით. პროფილის სიცარიელეში შეიძლება ელექტრული სადენების, კაბელების, გათბობის მილების გაყვანა. მათი მონტაჟი ხდება ლურსმების გარეშე, მარტივად კლამერზე საკეტელით, ასევე მარტივია მათი დაუზიანებლადი დაშლა და შემდგომი გამოყენება, მაშინ როცა საბურით მოწყვეტილი ტრადიციული პლინტუსი მეორედ გამოყენებისათვის გაძნელებულია.

MDF პროფილებისაგან და პანელებისაგან განსხვავებით პროფილი Fasalex (ახალი პროდუქტის სახელწოდება) არ შეიცავს ფენოლფორმალდეგიდენის ფისებს. მათი შემკვრელი ბიოპოლიმერები ეკოლოგიურად აბსოლუტურად უსაფრთხოა და დამოწმებულია ეკოლოგიური სერტიფიკატებით. ექსტრუზის ფურცლოვანი თვალაკების გამოყენებით შეიძლება სხვადასხვა სისქის ავეჯის ფურცლების ექსტრუზირება ვმ-მდე სიგანით ე.ი. მავნე, მოძველებული და ენერგოხარჯიანი მერქანბურბუშელოვანი და მერქანბოჭკოვანი ფურცლების წარმოების შეცვლა. პროფილები Fasalex ბიოგამხრინელი პოლიმერებია.

პროფილების Fasalex დეკორირება შესაძლებელია ცნობილი ხერხებით: მოფანერება შპონით, ლამინირება ფირებით, დაფარვა ნებისმიერი საღებავით და ლაქებით. პროფილების მექანიკური დამუშავება ხდება ტრადიციული მეთოდებით — ჭრა, ბურღვა, ხერხვა და ა.შ.

მრავალკამერიანი ფანჯრის პროფილი “Ekut hem” ექსტრუდირებული მერქან-პოლიმერების კომპოზიტებისაგან თავისი თბოტექნიკური და ფიზიკურ-მექანიკური მახასიათებლით მნიშვნელოვნად აღემატება როგორც ტრადიციულ ხის ფანჯრებს, ასევე ხის ფანჯრებს “გაუმჯობესებულ” კონსტრუქციას ამოვსებული მინიპაკეტებით. ამასთან ისინი უფრო იაფია და შესაძლებელია პროფილების Fasalex ღირებულების შემცირება 70%-მდე ადგილობრივი ნედლეულის და ნარჩენების გამოყენებით.

ალსანიშნავია, რომ “თხევადი ტექნოლოგიით” მიღებული ყველა მასალა გამოსადეგია იმავე პროცესებში განმეორებითი გამოყენებისათვის. ამით შესაძლებელია უდანაკარგო წარმოების პრინციპის განხორციელება. მისი უარყოფითი მხარეა სინათლის ზემოქმედებით ფერის შეცვლა და მცირეოდენი გაჯირჯვება (შექცევადობა) მაღალი ტენიანობის დროს.

დღეისათვის შექმნილია ახალი მასალა **LAYWOO-D3**, რომელიც წარმოადგენს კომპოზიტს — გადამუშავებული მერქანი და უსაფრთხო შემკვრელი პოლიმერი. ამ მასალისაგან შესაძლებელია დაიბეჭდოს “მერქანი” RepRap 3D პრინტერზე.

5.4. በርናልማኑችንኩለ ፈይኔጂዢ

ናኝተመስሪያው የሆናቁጥርኩለ ጥቅምት አገልግሎት የሚከተሉት ደንብ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡

አመናቃዣ የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡ የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡ የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡

የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡ የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡ የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡

አመናቃዣ የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡ የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡

የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡ የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡

የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡ የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡

የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡ የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡

የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡ የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡

የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡ የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡

የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡ የሆናቁጥርኩለ የሚከተሉት መሆኑን የሚያሳይ ይረዳል፡፡

სახელურისგან წკირით, რომლის ბუნიკი დამზადებულია ნიქრომის მართულისაგან (ნახ. V-6).

მოწყობილობის მუშა ნაწილი — კალამი ან წკირი (მოღუნული მავთული) ჩამაგრებულია პლასტმასის სახელურში და ხურდება ელექტროდენით. მავთულის წკირით შეიძლება რთული სიუჟეტების ამონვა. სხვადასხვა ფორმის მავთულის წკირებს ამზადებენ ნიქრომის მავთულებისგან. წინასწარ მავთული იჭრება ნაჭრებად, შემდეგ კი ხდება სასურველი ფორმის შექმნა. წკირები კონსტრუქციისგან დამოკიდებულებით სახელურში მაგრდება — პატარა ჭანჭიკებით, მომჭერი ხრახნებით და სხვა მსგავსი ხერხებით. ყველა შემთხვევაში წკირის დამაგრება უნდა იყოს მტკიცე და მდგრადი.

ამონვის წინ ხდება ზედაპირის მოხვენა და ჩამოწმენდა ზუმფარით, შემდეგ კი ცარცის ფხვნილით წყალთან ერთად გახეხვა. გახეხვის შემდეგ ზედაპირს დაფარავენ ავეჯის ღია ლაქით და კიდევ ერთხელ ხეხავენ. ამონვის დროს ზედაპირის გაჭუჭყიანებისაგან დასაცავად ზედაპირზე ანებებენ პაპიროსის ქაღალდს მასზე დადებული ნახატით. ნახატის ცალკეული ნაწილების ამონვის შემდეგ უნდა მოიხსნას დაწებებული ქაღალდი. ქაღალდთან ერთად ხდება ჭუჭყის გაცლაც.

სამუშაოს დაწყებისთანავე უნდა მოხდეს სახურებელი ხელსაწყოს ელექტრო ქსელში ჩართვა და გადამთრეველით კალამის გავარვარება მუქ-წითელ ფერამდე. ამონვა შეიძლება მხოლოდ მშრალ მერქანზე. ყოველი 10-15 წუთის მუშაობის შემდეგ საჭიროა ხელსაწყოს გამორთვა გასაცივებლად 2-3 წუთით. ზედაპირზე ნახაზის დასადებად ჯერ აღნიშნავენ წერტილებს, შემდეგ კი ხდება ხაზების გავლება. ნახაზის წვრილი ხაზების მისაღებად საჭიროა ხელსაწყოს მუშა ნაწილის — კალამის სწრაფი გადაადგილება, სქელი ხაზების მისაღებად კი — კალამის ნელი გადაადგილება. ხაზის ამონვის ბოლოს უნდა მოხდეს კალამის ნახატიდან სწრაფი მოცილება. კალამის გადაადგილება ხდება დაწოლის გარეშე. პირველად იწყება ნახაზის გარე კონტურის ამონვა, ხოლო შემდეგ კი შიგა ხაზების და წერტილების.

წკირის გავარვარების და მისი დახრის ცვალებადობით მიიღწევა ორმა გაჯერებული ხაზები და ოდნავ შესამჩნევი შტრიხები, ამასთან ერთად იცვლება ხაზების შეფერილობაც მუქი ყავისფერიდან ღია მოყვითალო ყავისფერამდე. დაუშვებელია წკირის გადაადგილება განსაკუთრებული ძალით ან ნახაზზე გაუბედავად მისი სვლის შენელება.

ამომწვარი ღარაკის კიდეების დანახშირების მიზეზია წკირის ზედმეტად ნელა სვლა ან წკირის ზედმეტად გახურება. წკირის ბუნიკის გაცივება (გაგრილება) შეიძლება მისი მარმარილოს ფილასთან შეხებით ან წკირის ცოტა ხნით ვერტიკალურ მდებარეობაში დაჭრა. ამონვა ერთბაშად ხორციელდება ნახატის სხვადასხვა უბანზე. დროდადრო საჭიროა რომელიმე უბანის მიტოვება და სხვაზე გადასვლა, ხოლო შემდეგ ისევ წინა უბანზე დაბრუნება. ეს აუცილებელია იმისთვის, რომ არ მოხდეს შუალედური გაწვები რომელსაც იწვევს ახლო მდებარე ხის ნაწილების ძლიერი გახურება. ამიტომ მიზანშეუწონელია ერთბაშად თითქმის შემხები ხაზების და შტრიხების ამონვა. ახალი შტრიხის ამონვამდე, საჭიროა მეზობელი შტრიხის გაგრილება.

მრუდე ხაზების ან წერტილების ამონვის დროს საჭიროა ნახაზის მიმართ წკირის პერპენდიკულარულად დაკავება, ხოლო სწორი ხაზების ამონვისას კი დახრილად, როგორც ფანქარი ხატვის დროს.

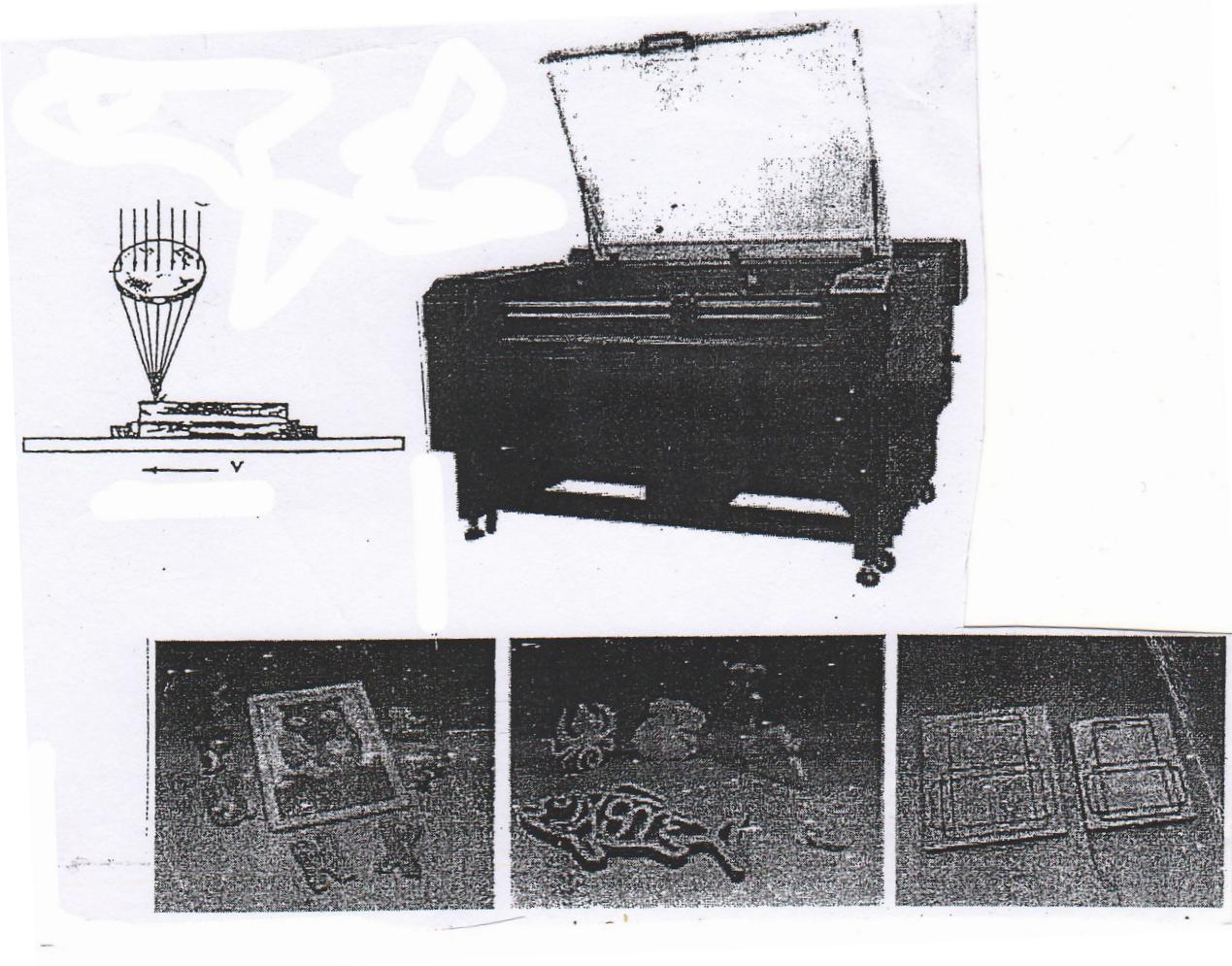
თუ საჭიროა ნახაზის დიდ უბანზე ჩრდილის ამონვა ჯერ უნდა ამოინვას კონტური, ხოლო შემდეგ კონტურის შიგნით ამონვა ხდება წკირის ფართე მხარით. ფონის შექმნა ხდება ნახაზზე ვერტიკალური განიერი ხაზების, შტრიხების, სხვადასხვა სიდიდის წერტილების ან ფიგურული ბუნიკების გამოყენებით — კვადრატული, სამკუთხა ან სხვა ფორმის ფიგურების ამონვით.

ნახატის ამონვის დასრულების შემდეგ ზედაპირი უნდა გაინმინდოს ზუმფარით გულდასმით, ფაქიზად ისე, რომ არ დაზიანდეს წვრილი შტრიხები და ხაზები, არ მოხდეს ნახნაგების შვერილების მომრგვალება. ამომნვარი ნახატის მოხატვა შეიძლება აკვარელის და ზეთის საღებავებით. მოხატვა, როგორც თავისებური დეკორატიული ხერხი ამომნვარი ნაკეთობებისათვის არის დამატება მისთვის სიხასხასისა და მოკაზმულობის შესაქმნელად. ხეზე მოხატვისათვის საჭიროა მაღალი ხარისხის აკვარელის და ზეთის საღებავების, რბილი მრგვალი და ბრტყელი ფუნჯების ნაკრებების გამოყენება.

ამონვით მიღებული და შემდეგ შეღებილი ნახატის მოსაპირკეთებლად საუკეთესოდ ითვლება მისი გასანთვლა და შემდგომი გაპრიალება. გასანთლული მოპირკეთება ნახატს აძლევს მქრქალ აბრეშუმისამებრ ბრწყინვალებას. ინახავს ხის ნატურალურ ფერს. გასანთვლა არ აზიანებს საღებავის შრეს, დადებული ფერი ინარჩუნებს თავის ელფერს და ნაჯერობას. გასანთვლისათვის გამოიყენება გამდნარი თაფლის სანთლის და გაცხელებული გასუფთავებული სკიპიდარის შეზავებული ნარევი მას შემდეგ, რაც მასის ტემპერატურა დაიწევს 15-20 გრადუსამდე, შედგენილობა მზადაა გამოსაყენებლად. მერქანის გასანთვლით დამუშავების დროს დღეისათვის გამოიყენება შედგენილობები, რომლებიც ცვილის გარდა შეიცავენ სხვა კომპონენტებსაც და იძლევიან ფორების ამოვსების საშუალებას ფორთამვსების ნაცვლად.

ხაზის ამონვის ბოლოს საჭიროა კალამის სწრაფი მოცილება ნახატიდან. ამონვის ადგილზე დაუშვებელია თავის დახრა, ხელების და ტანსაცმლის შეხება გავარვარებულ კალამთან. მუშაობის დამთავრების შემდეგ ხელსაწყო უნდა გაითიშოს ელექტრო ქსელიდან.

ლაზერული ტექნოლოგიით მასალების დამუშავებას საფუძვლად უდევს კონცენტრირებული სხივის ნაკადის ურთიერთქმედება დასამუშავებელი დეტალის ზედაპირთან ნახ. V-7.

ნახ. V-7

ტექნოლოგიური ლაზერის რეზონატორის ფანჯრიდან გამოსული გამოსხივება არის კონა, რომლის დიამეტრი რამდენიმე მილიმეტრიდან ათეულ მილიმეტრამდეა.

გამოსხივების ასეთი დიამეტრი ვერ უზრუნველყოფს ენერგიის კონცენტრაციის მაღალ ხარისხს და სიმძლავრის სიმკვრივის განაწილების საჭირო ხასიათს ზემოქმედების ლაქაში.

ზემოქმედების ზონაში გამოსხივების სიმძლავრის სიმკვრივის საჭირო კონცენტრაციის მიღების მიზნით აუცილებელია მისი ფოკუსირება.

ლაზერული ტექნოლოგიით ჭრა ხორციელდება მაღალი სიზუსტის ინსტრუმენტით — ლაზერის თავით. დამუშავება უკონტაქტოა, ხასიათდება ნარჩენების მცირე რაოდენობით, რაც იძლევა ფინანსური დანახარჯების შემცირების საშუალებას. ლაზერით შესაძლებელია შპონის განზომილებიანი დანაწევრება, ფიგურული ჭრა, ნებისმიერი რთული ფორმის ნაკეთობების შექმნა დიზაინის უჩვეულო გადაწყვეტით, მოზაიკის სამუშაოების შესრულება, გრაფიკული პროგრამების გამოყენებით მაღალი კონტრასტით საჭირო ნახატის გამოხატვა, ასევე გრავირება — საჭდეების, ფირფიტების, კონტრასტული გამოსახულებების. მოზაიკის ელემენტების ასპროცენტიანი განმეორებადობა შპონის ხელით მხატვრული ჭრის დროს პრაქტიკულად შეუძლებელია. ლაზერით მიღებული

მოზაიკის ელემენტების მორგება ხდება კომპიუტერის მონიტორის ეკრანზე ნაკეთობის ნახაზის შედგენის დროს.

მაღალი კონტრასტული გამოსახულების მისაღებად გამოიყენება მაგარი ჯიშის მერქანი, რადგან დაბალი ხარისხის მერქანი იძლევა გრავირების არც თუ ისე სახარბიელო შედეგს.

ლაზერული ტექნოლოგიით შპონის გარდა შეიძლება შემდეგი მასალების დამუშავება: ფანერი, მერქანბოჭკოვანი ფილა (MDF-Medium Density Fibreboard), მერქანბურბუშელოვანი ფილა, მერქანბოჭკოვანი ფილა, ქალალდი, ტყავი, პლასტიკი, ვინილი, ნეილონი.

5.5. რელიეფური დეკორი

ნაკეთობის ზედაპირის მხატვრული გამოყვანა რელიეფური დეკორით ხორციელდება კვეთილობით ან წნევით (ტვიფრით).

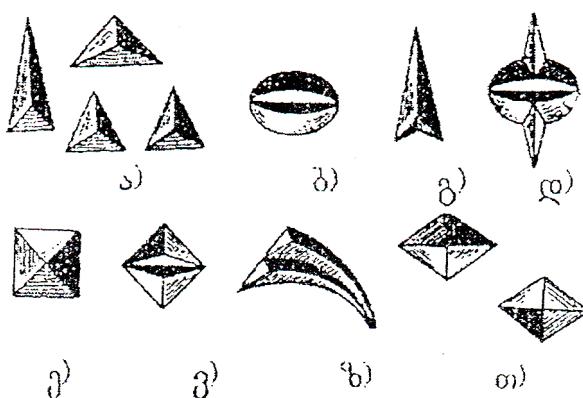
კვეთილობას იყენებენ ავეჯის მხატვრული გაფორმებისათვის. მხატვრული მოპირკეთებისათვის გამოიყენება მერქნის ჯიშები: ცაცხვი, მურყანი, წიფელა, ალვის ხე, კაკალი, მსხალი და სხვა.

ამოკვეთისათვის იყენებენ სუფთა მერქანს მანკების გარეშე. მისი ტენიანობა არ უნდა იყოს 10%-ზე მეტი. ბუნებრივი ტექსტურის გამოსავლენად მერქანს ჭრიან სამი მიმართულებით: ბოჭკოების გრძივად, განივად და კუთხით.

კვეთისათვის გამოიყენება შემდეგი იარაღები: დანა, მცირე და დიდი ზომის ხვეწები, საჭრეთელები.

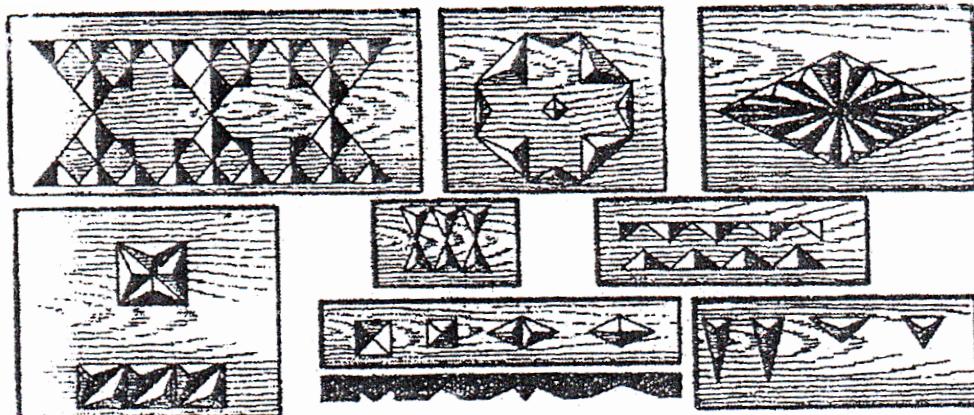
კვეთა მარტივი გეომეტრიული ელემენტებით შედგება: სხვადასხვა სახის სამკუთხედებისაგან, ოთხკუთხედებისაგან, რომბებისაგან და ა.შ.

მარტივი გეომეტრიული ელემენტები მოცემულია ნახ. V-8-ზე.

ნახ. V-8. ა-სამკუთხედები; ბ-თვალი; გ-სამკუთხედი; დ-ფარანი; ე-კუბურა; ვ-ოთხკუთხედი; ზ-სოლი; თ-რომბები

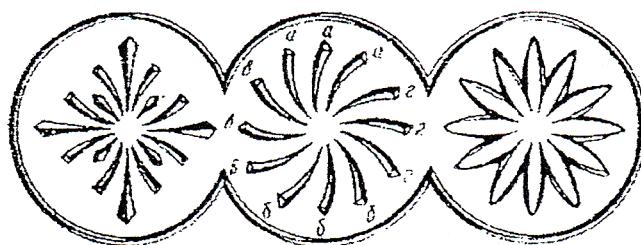
მათი კვეთისას ზედაპირზე წარმოიქმნება სხვადასხვა კომბინაცია, შესამებული კვადრატებთან, რომბებთან და ა.შ.
კომბინაციების ვარიანტები მოცემულია ნახ. V-9-ზე.

ნახ. V-9

იმისათვის, რომ ამ მარტივი ფორმებისაგან მიღებულ იქნეს ლამაზი კომბინაციები, მაგ., მთელ სიბრტყეზე განმეორებადი კვადრატები ან სამკუთხედები, ისინი უნდა იყოს ერთნაირი ზომის და ამოკვეთის სიღრმეც ერთნაირი უნდა ჰქონდეს.

კონტურის ხეზე ამოკვეთისათვის გამოიყენება სწორი, მრუდი, ტალღური ხაზები. კონტურული როზეტები მოცემულია ნახ. V-10-ზე.

ნახ. V-10. მარცხენა — ჯვრისებრი, შუა — ხაზობრივი, ხოლო მარჯვენა — ყვავილისებრი.

რელიეფური კვეთა ფართოდ გამოიყენება კლასიკური სტილის ავეჯის ფასადის დეკორირებისათვის.

ხეზე კვეთილობას არ აქვს მკაცრად დაცული კლასიფიკაცია, რადგან ერთსა და იმავე ნაკეთობაში შეიძლება შეთავსებული იყოს კვეთის სხვადასხვა სახე.

პირობითად შეიძლება გამოიყოს შემდეგი ტიპები:

- გამჭოლი;

- ყრუ (აქ მიეკუთვნება რელიეფური და ბრტყელამოკვეთილი კვეთების ყველა ქვესახეობა);
- სკულპტურული;
- საბინაო (არის ცალკე მიმართულება, რადგანაც მასში შესაძლებელია ყველა ზემოთ ჩამოთვლილი კვეთების შეთავსება);
- რელიეფური;
- ბენზოხერხიანი (უპირატესად სკულპტურული კვეთა შესრულებული მხოლოდ ბენზინის ძრავიანი ხერხით).

გამჭოლი კვეთილობა — დაყოფილია საკუთრივ გამჭოლი და ზედსადები, კვეთის ორი ქვესახეობით:

- ამოკვეთილი (უბნების გამჭოლი ამოკვეთა საჭრეთელით და საჭრისით);
- გახერხილი (უბნების გამოხერხვა ხერხით და ბენვახერხით).

ამოკვეთილი ან გახერხილი კვეთა რელიეფური ჩუქურთმით ცნობილია როგორც აუკურული.

ბრტყლად ამოკვეთილი კვეთილობა — ხასიათდება იმით, რომ მის საფუძველს წარმოადგენს ბრტყელი ფონი, რომელშიც ჩაღრმავებულია კვეთის ელემენტები ისე, რომ მისი ქვედა დონე დევს ფონის დონეზე უფრო ქვემოთ.

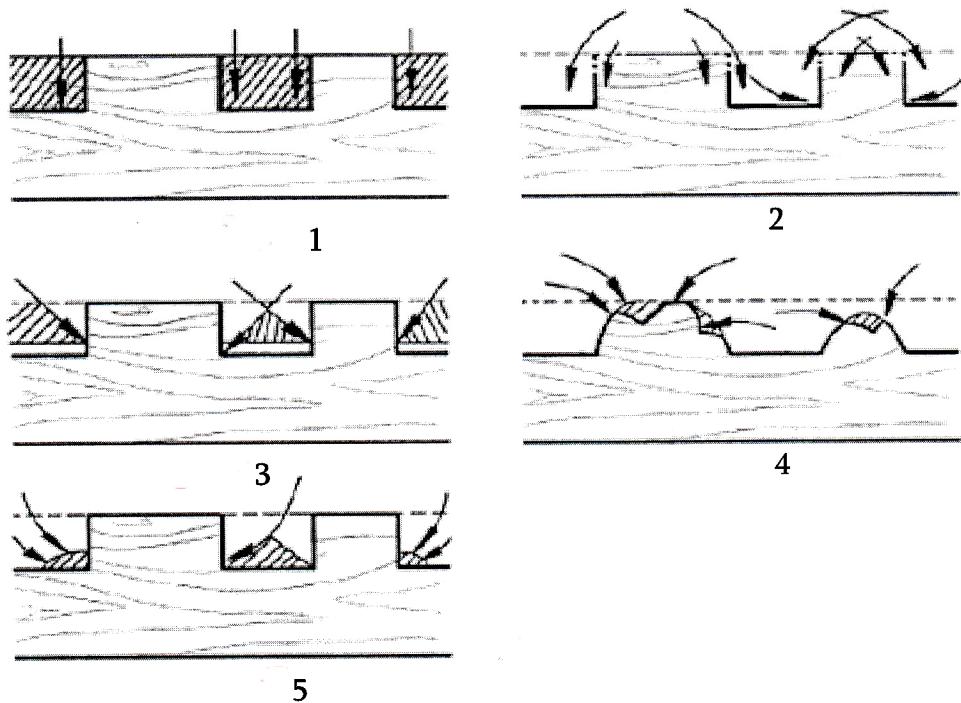
ასეთი კვეთის ქვესახეებია:

- კონტურული — ყველაზე მარტივი ხერხია. მის ერთადერთ ელემენტს წარმოადგენს ღარაკი. ასეთი ღარაკებისაგან ბრტყელ ფონზე ხდება ნახატის შექმნა. შერჩეული საჭრეთელისაგან დამოკიდებულებით ღარაკები შეიძლება იყოს ნახევარწრიული ან სამკუთხა. ნახევარწრიული ღარაკის ამოკვეთისათვის გამოიყენება ნახევარწრიული საჭრეთელა, ხოლო სამკუთხა ღარაკისათვის კი — კუთხური საჭრისი, კუთხური საჭრეთელა ან ჩვეულებრივი დანა.
- კავის სახიანი (ფრჩხილის სახიანი) — მისი ძირითადი ელემენტია ფრჩხილი — ბრტყელ ფონზე ნახევარწრიული ჭდევა (გარეგნულად ის გავს ნებისმიერ რბილ მასალაზე ფრჩხილის დაჭერით დატოვებულ კვალს — აქედან ამ ქვესახეობის სახელწოდებაც). საჭრეთელით ასეთი ჭდევანა კეთდება ორ ეტაპად — ჯერ საჭრეთელას ჩაღრმავებენ ხეში ზედაპირის პერპენდიკულარულად, ხოლო შემდეგ კი — კუთხით პირველი მცირე ჩაჭრიდან გარკვეულ მანძილზე. შედეგად მიიღება ე.წ. ფრჩხილი. მრავალი ასეთი სხვადასხვა ზომის და მიმართულების ფრჩხილებისაგან იქმნება ნახატი ან მისი ცალკეული ელემენტები.
- გეომეტრიული (სამწახნაგა, სამწახნაგამოჭრილი) — აქვს ორი ძირითადი ელემენტი პალო ან პირამიდა (შიგნით ჩაღრმავებული სამწახნაგა პირამიდა). გეომეტრიული კვეთა ხორციელდება ორ ეტაპად: პროფილის მოწერტვა და შემოჭრა (გამოქვედება). პირველად მოწერტავენ სექტორებს, რომლებიც უნდა აიჭრას (აითალოს), შემდეგ კი — შემოიჭრას. ელემენტის შექმნა ხდება ირიბა-დანით. პირამიდების და პალოების მრავალჯერადი გამოყენება სხვადასხვა მანძილზე და კუთხით წარმოქმნის უამრავ გეომეტრიულ ფიგურას, რომელთა შორის განირჩევა: რომბი, ხვეული, ძენკვი, ბრწყინვა და ა.შ.

- შავლაქიანი — ფონი ბრტყელი ზედაპირია, როგორც კონტურულ კვეთაში დაფარული შავი ან წითელი ლაქით. ფონზე ამოკვეთილი ღარაკებით ხდება ნახატის შექმნა. ღარაკების განსხვავებული სიღრმე და მათი სხვადასხვა პროფილი იძლევა შავი ფონის და ამოჭრილი ღარაკების ღია ფერის საინტერესო ჩრდილ-ნათელ ციმციმს და კონტრასტს.
- რელიეფური კვეთილობა — მისთვის დამახასიათებელია კვეთის ელემენტების მდებარეობა ფონზე უფრო მაღლა ან მასთან ერთ დონეზე. როგორც წესი, ამ ტექნიკით შესაძლებელია სხვადასხვა პანოს შესრულება და ფართოდ გამოიყენება კლასიკური სტილის ავეჯის ფასადის დეკორირებისათვის.

რელიეფური კვეთის ქვესახეობებია:

- ბრტყელრელიეფური ბალიშის ფონით — შეიძლება მისი კონტურულ კვეთასთან შედარება, ამასთან მისი ყველა ნაღარის ნაპირები ჩაოვალებურია დახრილობის სხვადასხვა ხარისხით (ნახაზის მხრიდან თანდათანობით დამრეცად). ასეთი ჩაოვალებური კონტურები ქმნიან ბალიშის ფონის შთაბეჭდილებას. აქედანაა ამ კვეთის სახელწოდებაც. ფონი მდებარეობს ნახაზთან ერთად ერთ სიბრტყეზე. კვეთის დროს კონტურის ჩაოვალებით ფიცრის ან ნაკეთობის ზედაპირზე მიიღება რელიეფი არსებითად უფონოდ, რადგანაც საკუთრივ ნახატიც და საკუთრივ ფონიც გამოდის თანაბარფასიანი. კვეთა იზღუდება კონტურის ჩაოვალებით, ე.ი. ნახაზის კონტურს ზედაპირიდან სიღრმეში ეძლევა ჩამრგვალების, შემსუბუქების კონფიგურაცია.
- ბრტყელრელიეფური ამოკვეთილი ფონით — იგივე კვეთაა იმ განსხვავებით, რომ საჭრეთელით ხდება ფონის დონეზე უფრო ქვემოთ ნახაზის ამოკვეთა და მისი კონტურის ჩაოვალება.
- ბრტყელრელიეფური კვეთა ჩაოვალებით მოცემულია ნახ. V-11-ზე.
- ხეული ორნამენტი — ამოკვეთილი ყვავილწნული ფურცლებით, ყვავილებით და სხვა მსგავსი ელემენტებით. ასევე ხშირად გამოიყენება ფრინველების და ცხველების დამახასიათებელი გამოსახულებები. ამასთან, როგორც ბრტყელრელიეფური, შეიძლება იყოს ბალიშის ან ამოკვეთილი ფონით.
- მცენარეული ორნამენტი — კვეთა ფონის გარეშე. ერთი ამოკვეთილი ელემენტი თანდათანობით გადადის მეორეში ან მასვე დაედება. ამრიგად ხდება მთელი სივრცის შევსება.
- სკულპტურული (საქანდაკო) — განმასხვავებელი ნიშანია სკულპტურის არსებობა, კერძოდ ადამიანების, ცხოველების, ფრინველების ან სხვა ობიექტების ცალკეული ფიგურების ან ფიგურების ჯგუფების გამოსახულება. ის კვეთის ყველაზე რთული სახეა, რადგანაც მკვეთელისაგან მოითხოვს ფიგურების მოცულობით ხედვას, პერსპექტივის გრძნობას, პროპორციის შენარჩუნებას.

ნახ. V-11. 1-ჩაჭრა კონტურზე, 2-შემოჭრა ჩაჭრის ფუძესთან, 3-ფონის შავად ამოჭრა, 4-ორნამენტის ჩაოვალება და ფონის სუფთა ჩამოწმენდა, 5-რელიეფის დამუშავება.

- სკულპტურული კვეთის ცალკე ქვესახეა — ღვთისმშობლური კვეთა.
- ასევე სკულპტურული კვეთის ნაირსახეობად შეიძლება ჩაითვალოს ბენზინის ხერხით კვეთილობის ხელოვნება. კვეთის ეს ტექნიკა სულ უფრო პოპულარული ხდება (ნახ. V-12).

პოპულარობის მიზეზი მარტივია — პირველ ყოვლისა ბენზინის ხერხით კვეთილობა ეს არის ქმედება, შოუ, წარმოდგენა. გარდა ამისა ხშირია ბენზინის ხერხით ხერხვის ხელოსნების საჩვენებელი გამოსვლები სხვადასხვა გამოფენებზე, ფესტივალებზე და სხვა მსგავს ღონისძიებებზე, სადაც მაყურებელი ხედავს ხელოსნის არა მარტო საბოლოო რეზულტატს, არამედ ვიზუალურად თავად მონაწილეობს სკულპტურის შექმნის პროცესში.

კვეთისათვის მასალად გამოიყენება რბილი და მაგარი ფოთლოვანი ხის ჯიშები. დამუშავებას ადვილად ემორჩილება ცაცხვი, მურყანი (თხმელა), ნეკერჩალი, მსხალი; შედარებით უფრო ძნელად — არყის ხე, კაკალი, მუხა. კვეთილობა ხორციელდება ხელით ან მექანიზირებული ხერხით. პლასტიკურობის ასამაღლებლად წინასწარ ხდება ზედაპირის დანამვა ან ქიმიურად დამუშავება მჟავის ან ტუტის ხსნარებით.

5.6. ზედსადები დეკორი

ავეჯის მხატვრული გაფორმებისათვის ზედსადები დეკორს იყენებდნენ საკმაოდ ადრეული დროიდან. ის განსაზღვრავს ავეჯის სახეს, გადასცემს ამა თუ იმ სტილის ნიშან-თვისებებს.

ზედსადები დეკორაციული ელემენტები ბაროკოს (იტალ. baroco — XVI-XVIII საუკუნის მხატვრული სტილი ევროპის ხელოვნებაში) და როკოკოს (ფრან. rococo — XVIII საუკუნის არქიტექტურული და დეკორაციული სტილი ნატიფი, რთული ფორმით) სტილების აყვავების პერიოდში ფართოდ გამოიყენებოდა ავეჯის, ინტერიერის კედლების და ჭერის პანელების და სხვა საგნების მოკაზმისათვის. დეკორის მასალად იყენებდნენ ვერცხლს, სპილენძს, რკინას, მასიურ მერქანს, ბრინჯაოს, თითბერს. მასალის არჩევანს განსაზღვრავდა მოდა, სტილი, დამკვეთის შეძლებულობა.

ზედსადები დეკორის ელემენტებია სამგანზომილებიანი დეტალები, განკუთვნილი ავეჯის ფასადის ზედაპირების დეკორაციული გაფორმებისათვის, რომლებიც არ წარმოადგენენ კონსტრუქციის ან რომელიმე დეტალის განუყრელ ნაწილს.

ზედსადები დეტალები შეიძლება იყოს ბრტყელი და მოცულობითი, არქიტექტურული და სკულპტურული. ბრტყელი — ეს არის მოპირკეთება პლასტიკებით, შპონით, ნაკრები სახეებით ფურცლოვანი მასალებიდან აპლიკაციის სახით. არსებობს მრავალი სახის და ტიპის მოცულობითი ზედსადები დეკორი. ეს განპირობებულია სხვადასხვა გარემოსათვის და ფუნქციური დანიშნულების ავეჯის დეკორირებისათვის სხვადასხვაგვარი თემების, მასალის ფართო სპექტრის და დეკორის დაყენების ხერხების გამოყენებით. არქიტექტური დეკორის ელემენტებია ნახევარსვეტები და პილასტრები, ცოკოლი, ლევგარდი, ფრიზი. სკულპტურული დეკორის თემებისათვის გამოიყენება მცენარეული, გეომეტრიული, ზოოლოგიური მოტივები, ხშირად მათ შორის კომბინირებაც. ასე მაგალითად, სხვადასხვა მედალიონები, ვინიეტები, როზეტები. ყველა ეს ელემენტი გამოიყენება კორპუსული ავეჯის ფასადის ზედაპირის, საწოლის, სავარძლის, სკამის, დივანის და სხვა ავეჯის გამოფორმებისათვის.

ზედსადები დეკორის მასალები შეირჩევა ავეჯის სახის და მისი ღირებულების მიხედვით. დღესაც იქმნება ზედსადები დეკორის ელემენტები ძვირადლირებული მასალებისაგან, მაგრამ ეს მხოლოდ შეკვეთით. იმისათვის, რომ სერიულად წარმოებული ავეჯის ზედსადები დეკორით იყოს რენტაბელური ავეჯის მწარმოებლები იყენებენ ახალ მასალებს და ტრადიციული მასალების დამუშავების ახალ ტექნოლოგიებს.

ავეჯის ზედსადები დეკორაციული ელემენტები მაგრადება კოტების, ლურსმნების, წებოს საშუალებით, ხოლო ზოგიერთ შემთხვევაში გამოიყენება რჩილვა ან შედუღება. ზედაპირიდან მათი მოცილება შესაძლებელია ზედაპირის დაუზიანებლად.

ზედსადები დეკორაციული ელემენტების დამუშავება ნატურალური მერქანიდან, ფანერიდან, მერქანის ფილებიდან ხდება კვეთილობით ხელით, პრესფორმინგით, ტვიფრით, პირგადასაღებ-საფრეზავ და რიცხვით პროგრამული მართვის საფრეზავ

ჩარხებზე, დასამუშავებელ ცენტრებზე, გრძივი დეკორაციული ელემენტების კი — რანდვით. ზოგიერთ დეკორაციულ ელემენტს ამუშავაბენ ჩარხვით შემდგომი გაჭრით ორ ან ოთხ ნაწილად. ლითონის დეკორის წარმოება ხორციელდება ჩამოსხმით ან შტამპვით, პოლიმერული და კომპოზიციური მასალების დეკორი ჩამოსხმით წნევის ქვეშ, წნეხვით და ეკსტრუზით.

ზედსადები დეკორის ცალკეული ელემენტების (განლაგების, კუთხეების, როზეტების და სხვა) გაერთოთმთლიანება ნაკეთობის ფასადის ზედაპირზე ხდება სიმეტრიის კანონებით ორნამენტის და მთლიანი კომპოზიციის შესაქმნელად.

5.7. რბილი ავეჯის გადასაკრავი მასალები

რბილი ავეჯი სხვა სახის ავეჯისაგან განსხვავდება რბილი ელემენტების არსებობით, რომელთა კონსტრუქციებს არაერთი თავისებურება აქვს. რბილი ავეჯი შედგება ხის ან ლითონის კარკასისაგან, სხვადასხვა კონსტრუქციის ელასტიკური ფუძისაგან, ასევე სხვადასხვა მასალისაგან, რომლებიც ქმნის რბილ ელემენტებს და აყალიბებს ნაკეთობის ფორმას.

ფუნქციური დანიშნულების მიხედვით რბილი ავეჯი იყოფა შემდეგ სახეებად:

1. მჯდომარე მდგომარეობაში დასასვენებელი;
2. მწოლიარე მდგომარეობაში დასასვენებელი;
3. მწოლიარე მდგომარეობაში მცირე ხნით დასასვენებელი;
4. მჯდომარე მდგომარეობაში სამუშაო და მცირე ხნით დასასვენებელი.

თითოეულ ჯგუფს მიეკუთვნება ავეჯის შემდეგი სახეები:

1. დასასვენებელი სავარძელი, დივანი, ბარის სკამი, მერხი;
2. მატრაცი, დივანისაწოლი;
3. ტახტი, სავარძელ-საწოლი;
4. სკამი, სამუშაო სავარძელი.

ამასთანავე, რბილი ავეჯი პირობითად იყოფა ავეჯად საყოფაცხოვრებო და საზოგადოებრივი შენობებისათვის.

სტაციონარული რბილი ავეჯის გარდა, არსებობს გარდამსახი ავეჯი — სიგრძეზე, სიგანეზე და შერეული. გარდა ამისა, რბილი ავეჯი ხშირად დასაშლელი კონსტრუქციისაა. ეს მას ხდის უფრო მოსახერხებელს რემონტისა და ტრანსპორტირებისათვის.

სახშობი ხისტი ფუძეები უნდა დამზადდეს მაგარი მარკის მერქანბოჭკოვანი ფილისა და ფანერისაგან.

გადასაკრავი მასალები:

1. მოდური გადასაკრავი მასალები არ კარგავს აქტუალურობას 2-3 ნლის განმავლობაში.
2. აქტუალურია სტილის და ფაქტურის შერევა. ხაოიან ქსოვილებს უხამებენ გადატკეცილს და კაშკაშას, ხოლო მსუბუქს და ჰაეროვანს — მტკიცეს და რელიეფურს.
3. ქსოვილების მოდურად მორთვა ხდება: მოქარგულობით, აპლიკაციით, მოლითონებული ძაფით, ბენვის ნაჭრებით, მძივებით.

4. ფლოკის ქსოვილი ადვილად იწმინდება, მალე არ ისვრება, მაგრამ ხასიათდება ძლიერი ელექტროსტატიკურობით.
5. პოპულარულია გადასაკრავი ქსოვილები: გობელენი, შინილი, ჟავარდული ქსოვილი. მაგრამ პრობლემა ისაა, რომ მათი მხოლოდ მშრალი გაწმენდა შეიძლება.
6. მოვლის თვალსაზრისით იდეალურია გადასაკრავი ქსოვილი ტეფლონის დაფარვით. ასეთი გადასაკრავიდან წყალი, ჩაი, ყავა ჩამოედინება და ზედაპირზე კვალს არ ტოვებს.
7. ყველაზე პრესტიულია ტყავის გადასაკრავი, მაგრამ ის კარგია, სანამ ახალია.
8. ავეჯის მოხერხებულობისათვის რეკომენდებულია, რომ საჯდომის ნაფენის ზედა ფენა იყოს ნაკლები სიმკვრივის და სიხისტის პოლიურეთანი, ხოლო ქვედა — უფრო დრეკადი. თუმცა პოროლონისა და ზამბარიანი ბლოკების გამოყენება არ იზღუდება.
9. გამოიყენება სხვადასხვა სინთეზური ბოჭკოები. მათგან ყველაზე გავრცელებულია სინთეპონი.
10. ძვირადლირებულ მოდელებში გამოიყენება მაღალი კლასის თანამედროვე ბოჭკოვანი მასალები: უნიკროლი, დიურაფილი, თერმოსტარი და სხვა, რომლებიც დამზადებულია სინთეზურ-ბოჭკოვან ფუძეზე — ჰოლოფაიბერზე. ეს ბოჭკო, რომელიც სპირალური ზამბარის ფორმისაა, დაჭმუჭნის შემდეგ სწრაფად იბრუნებს ფორმას; მისი ექსპლუატაცია უფრო ხანგრძლივია.
11. ელიტარული დივნებისათვის გამოიყენება ეგზოტიკური მასალების ნაფენები — ზღვის ბალახის, ქოქოსის კაკლის ბოჭკოები. ასეთი დივნები ეკოლოგიურად სუფთა ავეჯად არის მიჩნეული.

დანართი

საკვანძო სიტყვები და მათი განმარტებები

1. დიუროფენა — ამ ტერმინით ავეჯის წარმოებაში ძირითადად აღნიშნავენ “დეკორატიულ ქალალდს” მელამინური დაფარვისათვის. მაღალი ტემპერატურის ზემოქმედებით ხდება მისი გამყარება და დენადობის დაკარგვა.
2. know how (ინგ) — ცოდნა, უნარი, ტექნოლოგია, საქმის ცოდნა, საწარმოო საიდუმლოება.
3. ფასადი — (ფრანგ. facade) – ობიექტის ვერტიკალური პროექცია.
4. დეკორი — (ფრანგ. dekor) — დეკორატიული ელემენტების (სამკაულების) ერთობლიობა.
5. პლასტიკა — პლასტიკური მასა, ხელოვნური ან ბუნებრივი მასალა, რომელიც გახურებისას იღებს ამა თუ იმ ფორმას და შემდეგ ინარჩუნებს მას.
6. ტექსტურა — (ლათ. *textura* – ქსოვილი, აგებულება, კავშირი) — ნივთიერების აგებულების თავისებურება, რომელიც განპირობებულია მისი შემადგენელი ნაწილების, ფენების განლაგებით.
7. გრავიურა (ფრ) — ხეზე, ქვაზე ან ლითონზე ამოკვეთილი გამოსახულების ანაბეჭდი.
8. გრავირება — ნახატის ან წარწერის აღწარმოება, რომელიმე მაგარ მასალაზე ამოჭრით.
9. პერფორირება (ჩვრეტა) — ნახვრეტების გახვრეტა ქაღალდზე, კინოფირზე და ა.შ.
10. ჩუქურთმა — მხატვრული (სკულპტურული ან გრაფიკული) სამკაული, რომელიც შედგება გეომეტრიული ფიგურებისგან, ცხოველთა ან მცენარეთა გამოსახულებებისგან.
11. ორნამენტი (ლათ) — იგივეა რაც ჩუქურთმა.
12. ინტერიერი (ფრანგ. interieur) – შიგნითა.
13. ესთეტიკური (ბერძ. aisthesis) – გრძნობა, შეგრძნება.
14. ექსტერიერი (ფრანგ. extérieur) – გარეგანი.
15. ფურნიტურა (ფრანგ. furniture) – დამხმარე მასალა რაიმე წარმოებაში, სახელოსნო საქმეში.
16. ფაქტურა (ლათ. *factura* – დამუშავება, აგებულება) — დამუშავების ხასიათი, რაც განსაზღვრავს რისიმე (მაგ. ქსოვილის, მინის, მერქნის) გარეგნულ სახეს.
17. ფანერი — დაწებებული ხის მასალა, რომელიც მიიღება ახთილი შპონის ურთიერთპერპენდიკულარული ფურცლების ცხელი დაწნეხვით.
18. დეკორატიული ზედსადები — თამასა მასიური ხისაგან ან MDF-ის ფილისაგან, რომელიც მიეწებება ფასადზე, როგორც კანტი ან პროფილი.
19. აპლიკაცია — 1. დეკორატიული დამატება, მაგალითად დადებული მოკაზმულობა; 2. ნახატის დამზადება, რაიმეზე დაწებებული ნაჭრებით ფერადი ქაღალდის, მასალის.

20. ლირსი — თხელი მოსაპირკეთებელი დაფა ან ფანერი ამოზნექილი ნახატით კარის ჩარჩოში ჩადგმული.
21. აერო — (ბერძ.) — პირველი ნაწილი ფუძისა: ნიშნავს ჰაერისა-ს, საჰაეროს.
22. გრაფიკა — (ბერძ.) — მხატვრობის დარგი — ხაზებით, შტრიხებით, (უსაღებავოდ) ხატვა.
23. კონტრასტი — (ფრანგ. *contraste*) -მკვეთრად გამოხატული სხვაობა, დაპირისპირება.
24. ნიუანსი — (ფრანგ. *nuance*) — სულ მცირე განსხვავება რამეში, რისამე ელფერი.
25. პროფილი - (ფრანგ. *profil*) — საგნის ან სახის გამოსახულება, შესახედაობა გვერდიდან.
26. კომფორტული (ინგ. *comfortable*) — კეთილმოწყობილი.
27. ანოდური პროფილი — ფასადის ან სხვა კონსტრუქციული ელემენტის მოჩარჩოება. ბზინვარების განსაკუთრებული ეფექტის მისაღებად ხდება ზედაპირის დამატებითი გაპრიალება.
28. პენი — გარეგნული ბრნწყინვალება, საამო, კარგი შეხედულება, ლაზათი.
29. კონსტრუქცია — (ლათ. *constructio*) აგებულება, აღნაგობა, ნაწილთა ურთიერთგანლაგება.
30. ნაკეთობა — ავეჯის მრეწველობის ერთეული პროდუქცია.
31. ტრანსფორმირებადი — (ლათ. *transformatio*) გარდაქმნა, სახეცვლილება.
32. კომპლექტი — (ლათ. *completus*) — სრული.
33. ინოვაცია — ახალი მოვლენა, ახალი წარმონაქმნი.
34. ზამში — ხავერდოვანი ზედაპირის მქონე ტყავი.
35. ელემენტი — მთელის შემადგენელი ნაწილი.
36. დეტალი — მთელის ნაწილი, წვრილმანი.
37. მეთოდი — ხერხი, წესი, წესების სისტემა.
38. ფოლგა — ლითონის სიფრიფანა ფურცელი.
39. ვესტიბიული — დიდი წინა ოთახი მთავარ შესასვლელთან, სასახლეებში, თეატრებში და სხვა.
40. ფონი — 1. ძირითადი ფერი, ტონი, რომელზედაც იხატება, სურათი, ზედაპირი, მაგ — ქსოვილის, ხალიჩის, რომელზეც გამოყვანილია რაიმე სახე. 2. რისამე უკანა პლანი.
41. პარამეტრი — რაიმე საგნის ან მოვლენის ძირითადი თვისებების დამახასიათებელი სიდიდე ან სიდიდეები.
42. სტრუქტურა — რისამე შემადგენელი ნაწილების ურთიერთმიმართულება, აღნაგობა, წყობა, აგებულება.
43. კნოლი — შპონის შეკვრა, მიღებული ერთი კუნძიდან ფურცლების ათლით რიგ-რიგობით ისეთი თანმიმდევრობით დაწყობილი, რომელშიც იზრდებოდა ხის ტანი.
44. დაკალიბრება — სისქეზე ზომის ფორმირება.
45. შეფითხნა — გადაფარება ბზარის, ნაპრალის, ნახეთქის, ღრეჩის და ა.შ. განსაკუთრებული საგოზავით შეღებვის წინ.
46. კორკოშელა — მოკლე ნამორალი, ხის, ლითონის.

47. ძირკვი — ხის ძირა ნაწილი, მოჭრის შემდეგ დარჩენილი.
48. კონტროლი (ფრანგ) — ზედამხედველობა, მეთვალყურეობა რისიმე შემოწმების მიზნით.
49. კუნძი — 1. მოკლე და მსხვილი, ჩვეულებრივ ნუჟრებიანი, ნაჭერი. 2. ხის მოჭრისას მიწაში ჩარჩენილი ძირა ნაწილი ფესვებიანად.
50. ფითხი — ლითონის გრძელი ფირფიტა სხვადასხვა დანიშნულების (მაგ. საგოზის წასასმელად, საღებავის გასაქნელად და სხვა.).
51. საგოზავი — წებოიანი, ბლანტი ნივთიერება ჭუჭრუტანების და ბზარების ამოსავსებლად.
52. ფორი (ბერძ) — ნივთიერების ნაწილაკებს შორის არსებული სიცარიელე, სვრეტი.
53. ფორიანობა — ფორების ქონა, ფორების სიხშირე.
54. თვალაკი — პროფილურ ნახვრეტიანი გორგოლაჭი.
55. შემვსები — ნივთიერება, დანამატი შემკვრელ მასაში, მაგრამ მასში ხსნადი.
56. იმიტაცია — შესაძლო სიზუსტით აღნარმოება, ვინ-რას მიბაძვა.
57. ნუჟრი — ხეზე ავადმყოფური ამონარბურცი, - როკი, კორძი.
58. ნუჟრიანი — რასაც ნუჟრები აქვს.
59. კორძი — ავადმყოფური გამონაზარდი.
60. კოტრი — მონაჭერი მორის ან შოლტის.
61. ვენგე (ლათ. *Millettia*) აფრიკული ტროპიკული ხის სახე, წარმოშობა *Millettia*, პარკოსანთა ოჯახი, ქვეოჯახი, ფარვანასებრი. ხე იზრდება 20მ-მდე სიმაღლით და 10-მდე დიამეტრით. გერმანული, ინგლისური, იტალიური სახელწოდებაა — *Wenge*. ცნობილია ვენგეს სხვა სახელწოდებიც: კონგოს და აფრიკის პალისანდრი, კონგოს და აფრიკის ვარდის ხე, დიკელია, მიბოტუ, ბოკონგე, ავონგი. ვენგე იზრდება სამხრეთ აფრიკის ტროპიკულ ჯუნგლებში ზარამდე, ასევე კონგოს, კამერუნის, გაბონის, ეკვატორული გვინეის ტანზიანის და მოზამბიკის ტერიტორიებზე. ვენგეს ასევე ზრდიან როგორც დეკორატიულ მცენარეს. დიდი მნიშვნელობა აქვს ხის გულგულის მუქ და ძალიან მკვრივ მერქანს, რაც წარმოადგენს მნიშვნელოვან მასალას მისი თვისებების, ლამაზი ფერის და ფაქტურის გამო. ვენგენს ნაკურთენი განსხვავდება გულგულის ფერისაგან: ის უფრო ნათელია, ფერი თითქმის თეთრიდან რუჯ-ყვითლამდეა. ძვირად ლირებული ვენგეს შპონი ფართოდ გამოიყენება კარების დასაფარად ასევე გამოიყენება დანების სახელურების, ბილიარდის ჯოხების, გიტარის გრიფების ზედსადების დასამზადებლად.
62. პვა წებო — დისპერსია წყალში პოლივინილაცეტის, პლასტიფიკატორით სპეციალური დანამატებით.
63. ებონის ხე (შავი ან შავი ზოლებიანი ხე) გულიანი, გაფატულ-ჭურჭლოვანი, ლარიქსის ჯიშის, ვინწო თეთრი ნაქურთენით. გული კრიალა შავი ფერის, წლიური შრეები შეუმჩნეველი, გულგულის სხივები ვიწრო, არ ჩანს არცერთ ჭრილზე. ებენის ნაირსახეობებია — კამერუნის, ცეილონის, მადაგასკარის, მუსკის ხეები.
64. მაკასარის ებონი (*Diospyros celebica*) — ინდონეზიის, ითვლება “ფერად” ებონად, მისი ნაკურთენი მოყვითალო — თეთრი ფერის, ხოლო გული შავი,

ძალიან მახასიათებელი ნახატით ღია ყვითელი და ყავისფერი ზოლებით, ძალიან მკვრივია, მედეგი, მისი მტვერი იწვევს კანის, თვალების და ფილტვების გაღიზიანებას. სიმკვრივე შეადგენს 1100-დან 1300 კგ\მ³-მდე.

65. გრიფი — სიმებიანი ისტრუმენტის ვიწრო გრძელი ნაწილი, რომლის გასწვრივ დაჭიმულია სიმები.
66. ტაკტილური შეგრძნება — კანის დეფორმაციის ხარისხი, რომელიც გამოწვეულია ფიზიკური გამაღიზიანებლების (მაგარი, თხევადი, აირადი) ზემოქმედებით. ანსხვავებენ ტაკტილური შეგრძნების ორ სახეს: შეხების და დაწოლის.
67. თრიმვლა — ტყავის დამუშავება დალბობით განსაკუთრებულ შენაზავში.
68. ზებრანო — ხის ეგზოტიკური ჯიში, წარმოშობა — *Microberlinia (Microrlinia bisvilcata)*, მტკიცე, ორიგინალური მსხვილი ტექსტურით. ზებრანოს სახე წააგავს ზებრას გაფერადებას — მუქი ზოლები თეთრ ფონზე. გული მკრთალი ვიწრო ზოლებით, მუქი-ყავისფერიდან შავ ფერამდე, მკაფიოდ გამოყოფილი ძალიან მკრთალი ნაქურთენით, ასევე შეიძლება იყოს — სხვადასხვა ზომის მქრქალი ყავისფერი მუქი ყავისფერის ლაქებით. ზებრანო მძიმე მერქანია რამდენიმე უხეში ტექსტურით ჯავარიანი (გადამკვეთი ან ტალღური ბოჭკოებით). ჯავარიანობამ შეიძლება შექმნას სირთულეები მისი დამუშავების დროს. *Microberlinia* — ჯიშები იზრდება დასავლეთ აფრიკაში, გაბონის, კამერუნის, კონგოს ტერიტორიებზე.
69. პალისანდა (ფრ. *palissandre*) — ტროპიკული ხის სახე. ფერის ვარიირება დამოკიდებულია ხის ნაირსახეობაზე. ძირითადი ფონი — მოვარდისფერო — ღიაყავისფერიდან მოაგურისფრო — ნითელ ფერამდე ან მოშოკოლადო — წაბლის ხის ფერი. სახე მუქი წვრილძარღვებით (ასევეა, მისი გამოსახულების ვარიორობა), ხშირად იისფერი ელფერით. სიმკვრივით ერთნახევარჯერ აღემატება მუხას, მაღალი სიმტკიცე, ხასიათდება კარგი გაპრიალებით. ნაქურთენი თეთრი ან მქრქალი ყავისფერი — არის არამტკიცე. პალისანდის ხისგან მიიღება ლამაზი შპონი, რომლის სახე დამოკიდებულია ათლის შერჩეულ მიმართულებაზე, გამოიყენება ავეჯის, პარკეტის, მუსიკალური ინსტრუმენტების, ბილიარდის ჯოხების დასამზადებლად.
70. “სტოლეშნიცა” — ზედა ფიცარი, მაგიდის თავსახურავი (სახურავი).
71. ავტოტიპია — (ძვ. ბერძ — თვითონ + ანაბეჭდი) — ეს არის ნახევარტონის გამოსახულებების (ფოტოსურათების, აკვარელის ნახატების, ზეთიანი ფერწერის და ა.შ.) საბეჭდი საშუალებებით პოლიგრაფიული აღწარმოების ხერხი, გამოსახულების მიკროშტრიხში გარდაქმნის გზით ოპრიკური რასტრით ან სპეციალური ელექტრონული რასტრის სააპარატო — პროგრამული მეთოდებით.
- ნახევარ ტონების დაყოფა მიიღება ორიგინალის (გამოსახულების) გადაღებით ოპტიკური ხელსაწყოთი — რასტრით.
72. ექსტრუზის კომპაუნდი — თერმოაქტიური, თერმო პლასტიკური პოლიმერული ფისი (გამყარებადი ბუნებრივ პირობებში) და ელასტომერული მასალები შემცვებებით და დამატებით ან მათ გარეშე.

73. ასპირაცია — გამაუმტვერულებელი ვენტილაცია განკუთვნილი დამტვრიანებული ჰაერის მოსაცილებლად ტექნიკური მოწყობილობის შესაფარიდან და სამუშაო ზონიდან.
74. დისპერსია — სისტემა, რომელიც იქმნება ორი ან მეტი ფაზისგან (სხეულისაგან), რომელიც ერთმანეთს არ ერევა და ერთმანეთზე ქიმიურად არ რეაგირებენ.
75. ადიტივი — დანამატი — პოლივინილქლორიდის (პვე) ნარმოებისათვის და დამზადებისათვის. პვე-სთვის გამოიყენება სხვადასხვა ნარმოშობის ადიტივები, კერძოდ, დენადობის მოდიფიცირებისთვის, დარტყმაგამძლეობის, დაძველებისგან დაცვის უზრუნველყოფის, სითეთრის მიცემის, ულტრაიისფერი სხივების და გარემო პირობების ფაქტორთა ზემოქმედების მიმართ მდგრადობის ამაღლების, თერმული დამუშავების დროს ექსტრუზის მაჩვენებლების ამაღლების.
76. ვინილის ტყავი — ერთპირი მონოლითური და ფორიანი პოლივინილქლორიდის მასალა, ბოჭკოვან ფუძეზე. ფუძის სახით გამოიყენება ქსოვილები, ტრიკოტაჟი, სხვადასხვანაირი უქსოვო მასალები ნატურალური ან ხელოვნური ბოჭკოსგან.
77. გლიტერი (glitter) — (ინგლისურად ნიშნავს “ბრწყინვა”, “ბზინები”, “ელვარება”) — სპეციალური ბზინები დამზადებული:
- წვრილად დაჭრილი პოლიეთილენთერეფტალური აფსკის საფუძველზე (“სტანდარტული გლიტერი”);
  - ალუმინის ფოლგის საფუძველზე (ალუმინის გლიტერი);
  - უნვრილესი შუშის საფუძველზე (შუშის შედებილი გლიტერი);
  - სინთეტიკური ბოჭკოს საფუძველზე, დაფარული ლითონის უანგეულით (ე.ნ. გლიტერის პიგმენტი).
78. ტექნიკა “ანტიკი” — ეფექტი, დამსკდარი დაძველებული საღებავის გამოსახულებით. ეფექტი მიიღება სპეციალური ლაქის “ანტიკის” გამოყენებით.
79. შელაკი (ნიდერ. schellak) — ბუნებრივი ფისი, გამომუშავებული დედალი მწერებით *Laccifer lacca*, რომლებიც ჰარაზიტობენ ზოგიერთ ტროპიკულ და სუბტროპიკულ ხეებზე ინდოეთში და აზიის სამხრეთ-აღმოსავლეთ ქვეყნებში (*Croton laccifera* და სხვა). შელაკი გამოიყენება ლაქების, საიზოლაციო მასალის დასამზადებლად, ფოტოგრაფიაში.
80. ტემპერა - (იტლ. *tempera*, ლათ. *temperare* — საღებავის შერევა) საღებავი დამზადებული მშრალი ფხვნილების ნატურალური პიგმენტების საფუძველზე ან მათ სინთეზურ ანალოგებზე. შემკვრელ ნივთიერებად ტემპერულ საღებავებში გამოიყენება ემულსიები — ნატურალური (წყლით გაზავებული ქათმის კვერცხის მთლიანი გული, მცენარის წვენები, იშვიათად — მხოლოდ ფრესკებში — ნავთობი) ან ხელოვნური (მრობადი ზეთები წყლიან ხსნარში, წებო, პიგმენტები).

81. მუარის სახე — (მუარი, ფრ. *moire* - სახე) — მიიღება ორი პერიოდული ბადური ნახატის ზედდებით. მოვლენა განპირობებულია იმით, რომ ხდება ორი ნახატის განმეორებითი ემენტების ცოტათი განსხვავებული სიხშირით მიყოლა და ერთმანეთზე ზედდება, ხან შუალედის წარმოქმნა. ცნება “მუარი” წარმოიშვა მუარის ქსოვილიდან, რომლის გამოყვანის დროს გამოყენებული იყო ეს მოვლენა.
82. გუმირება — (ინგ. *gumming, gum* – წებო) უკანა მხარეზე წებოს შრის დადება.
83. შაგრენი (ინგ. *shagreen*) საღებავის ზრდაპირი არ არის გლუვი, მაგრამ ოდნავ როგორც ფორთოხალის ქერქია. “ფორთოხალის ქერქი” შეღებვის დეფექტია და თავის მხრივ შაგრენის მეტად გამომხატველი. შაგრენის — “ფორთოხალის ქერქის” მიღების ძირითადი პრინციპია წნევის დაკლება საღებავსაშეფრთვები, საქშენის და მანძილის გადიდება.
84. ანტიპირენი (ბერძ. *anti* – უკუქმედება, *pur* – ცეცხლი) — კომპონენტი, დანამატი ორგანული წარმოშობის მასალებში მათი დაცვის (საფარის) მიზნით. მერქანს გაუღენთავენ ანტიპირენის ხსნარით ან ზედაპირს დაფარავენ ლაქით ანტიპირენის შემცველობით.
85. ანტისეპტიკა — (ბერძ. *ნინაალმდეგი, ლპობა*) — გამაუსნებოვნება, სადეზინფექციო. განკუთვნილია მერქანის დაცვისათვის ლპობის და ობისაგან.
86. რასტრი (პოლიგრაფია) — (გერ. *raster*. ლათინურად *rastrum* – ფოცხი) — გისოსი, გამოიყენება ნახევარტონის გამოსახულების გადასაყვანად შტრიხულში, გამოსადეგი პოლიგრაფიული აღნარმოებისთვის. მიღებული გამოსახულების სტრუქტურა, შედგენილი წვრილი წერტილებისგან, ასევე არის რასტრი. მრავალფერადი ბეჭვდის დროს საჭიროა ყველა საბეჭდი ფორმის რასტრების გულმოდგინე შეთავსება.
87. სიზალი ან აგავა სიზალის (ლათ. *Agava sisalana*) — მცენარე აგავათა ოჯახის სახეობა. აგავა ფართოდ კულტივირებულია მსოფლიოს მრავალ სუბტროპიკულ რეგიონში, მრავალწლოვანი მცენარე ღეროებით, რომლებიც მსხვილი მაგარი ხორციანი ფოთლებიდან წარმოქმნის როზეტს. ფოთლები 1.5-2.5 მ სიგრძით და 10-12 სმ სიგანით, მიმართულია ზევით (მაღლა). თვითონეული ფოთოლი ცოცხლობს 10 წელზე მეტს.
88. პოლიტურა — (ინგ. *polish, varnish*) ლაქი, ფისის ნივთიერების დამატებით, გასაპრიალებელი.
89. ქრომატიზმი — ოპტიკური გარემოს გარდატეხადობის თვისება, რომელიც დაკავშირებულია სხივების ფერადი გამოსახულების მიღებასთან და წარმოებასთან.
90. ხაო — დაბალი და ხშირი ბუსუსები ზოგი ქსოვილის კარგ პირზე.
91. რაკლი — თავის მხრივ წარმოადგენს ორ ერთი მეორეზე დადებულ ფოლადის ფირფირტებს, რომელიც დამაგრებულია ჭანჭიკებით ხის კალაპოტზე.
92. ადჰეზია — (ლათ. *adhaesio* — მიკვრა) შესაღებ ზედაპირთან ლაქსაღებავით დაფარვის მტკიცედ შეჭიდულობის უნარი. ადჰეზია განპირობებულია

აქტიური ჯგუფების ფიზიკური და ქიმიური ურთიერთქმედებით ფუძეშრის ზედაპირის შემკვრელ აქტიურ ცენტრებთან. ზედაპირის მიმართ ლაქსალებავის დაბალი ადჰეზიის დროს ხდება სალებავი აფსკის ადვილი აშრევება ე.ი. დაფარვა არახანგამძლეა, დაბალი დამცავი და მექანიკური თვისებებით. ლაქსალებავის ფუძეშრის მიმართ ადჰეზიის ასამაღლებლად დიდი მნიშვნელობა აქვს შესალები ზედაპირის სათანადო მომზადებას. ადჰეზიის ბმის სიმტკიცის ამაღლებისათვის მნიშვნელოვანია ზედაპირის მიკროფორებში და ბზარებში თხევადი ლაქსალებავის შეღწევის პროცესი. ამიტომაც ადჰეზიის უზრუნველყოფის მნიშვნელოვან ფაქტორს წარმოადგენს გამოსაყვანი ზედაპირის სიმქისე.

93. რენტაბელური (გერ. *rentael*) — რაც განეულ ხარჯებს ამართლებს, სამეურნეო თვალსაზრისით მიზანშეწონილი; სარგებლიანი, შემოსავლიანი.
94. დეკორი (ფრანგ. *decor*) — დეკორაციული ელემენტების (სამკაულების) ერთობლიობა.
95. პილასტრი (ფრანგ. *pilastre*) ოთხკუთხა, ვერტიკალური სვეტის სახის კედელში გამოშვერილი.
96. ფრესკა (იტ.) — წყლის სალებავით შესრულებული მხატვრობა ახლად შელესილ კედელზე.
97. მედალიონი (ფრ.) — ყელზე დასაკიდი სამკაული ძვირფასი ლითონისა — ბრტყელი ოვალური მრგვალი ბუდე, რომელშიც თავსდება რაიმე გამოსახულება.
98. ვინიეტი — მოკაზმულობა, ნახატის ორნამენტის სახით წიგნის, კარის დასაწყისში ან ბოლოს.
99. ცოკოლი — ქვედა ნაწილი, ფუნდამენტზე მდებარე შენობის გარეგანი კედლის. ქვედა გასქელებული ნაწილი სვეტის.
100. კარნიზი — გამოშვერილი, შენობის ზედა ნაწილში ფანჯრის, კარის თავზე.
101. ტვიფრა — გამოწევა, გამოსახულების, მოხატულობის.
102. ვარიირება — (ლათ. *vario*) — სახის ცვლა.
103. ფრიზი — ხაოიანი შალის ქსოვილი.
104. ფალშპანელი — დეკორატიული ფირფიტა, რომელიც გამოიყენება კარადის სიმაღლის მოსამატებლად, სიცარიელის დასაფარად. ფაქტურით და ფერით იგივე ეფექტს იძლევა, რასაც ნაკეთობის მოპირკეთება.
105. ამრიდი (ასაქცევი) — თამასა, დამზადებული მერქანბურბუშელოვანი ფილისგან, რომელიც მაგრდება კარადის გვერდიდან სიბრტყით კედელზე. დაკეტილი კარის შემთხვევაში კარადას აძლევს კორპუსულ ავეჯის სახეს.
106. ტრეკი — მიმმართველი გასაწევი კარის.
107. ფუძეშრე — იგივეა, რაც ამრიდი (ასაქცევი), ოლონდ ქვემოდან.
108. კონსისტენცია — ხარისხი, რამესი სიმკვრივის, სისალის, სიმგარის.
109. დევიაცია — გადახრა, საჭირო მიმართულებიდან რაიმე მიზეზებით.
110. ჰიდროლიზი — დაშლა ნივთიერების წყლის ზემოქმედებით ბუნებაში.
111. ვარჯი — ხის განშტოებული ნაწილი ჰირველი ტოტებიდან კენწერომდე — ხის ქოჩორი.
112. დეგრადაცია — (ფრ.) — თანდათანობით დაქვეითება, დაცემა, გადაგვარება.

113. ათინათი — ჭუჭრუტანიდან ბნელში შემოსული სინათლის სხივი.
114. თანგი — დურგლის ჭახრაკებიანი ხელსაწყო (პნევმატური და ჰიდრავლიკური).
115. ანოდი — დადებითი ელექტროდი.
116. კაპი — მოჭრილი ხის განტოტება, რომელსაც ქმნის მასზე ამოზრდილი რტოს შერჩენილი ნაწილი.
117. რტო — შტო, ტოტი.
118. კოშტი — გამკვრივებული, გამაგრებული გუნდა ან ნაჭერი.
119. პულვერიზაცია — გაშხეფა სითხის პულვერიზატორით.
120. კონსისტენცია — ხარისხი, რამესი სისქის, სიბლანტის.
121. დისტრიბუცია — (პოზიციური განაწილება) — ორი ელემენტის შეხვედრა ერთნაირ პოზიციაში.
122. მოდიფიკაცია (გვ. ლათ. *modificatio* — დადგენა ზომის, ლათ. *modus* — ზომა, სახე, გადასასვლელი თვისება და ლათ. *facio* — კეთება) — გარდაქმნა, გაუმჯობესება, სახეცვალება რამესი ახალი თვისებების შეძენით.
123. კონვერსია (ლათ. *conversio* — გადაქცევა) — მიმოქცევა, ტრიალი, გარდაქმნა.
124. ფუჭვილა — ფორმა, ოვალური ჩაზნექილი თავისი სახით გვაგონებს ნიჟარას.
125. თია — თავმოყრა, დაგროვება, გროვა.
126. ინდუქცია (ლათ. *inductio*) — გამოყვანა, დაყენება, მიმიზნება.
127. სუსპენზია (ლათ. *suspensio*, სიტყვა-სიტყვით ჩამოკიდება, ლათ. *suspendo* — დაკიდება) — ნარევი ნივთიერებების, სადაც მაგარი ნივთიერება განაწილებულია წვრილი ნაწილების სახით თხევად ნივთიერებაში შეტივტივებულ მდგომარეობაში.
128. ტურბულენტურობა (ლათ. *turbulentus* — მძვინვარე, უნესრიგო) — წარმოიქმნება დამოუკიდებლად, როდესაც მეზობელი გარემოს არები გვერდი-გვერდითაა, ან ერთი შეიღწევა მეორეში წნევათა სხვაობის არსებობის დროს, ან სიმძიმის ძალების არსებობის დროს, ან როდესაც გარემოს არე გარსშემოდენილია შეუღწევადი ზედაპირით.
129. მელამინი — უფერო კრისტალები, წყალში მცირედ ხსნადი.
130. კაპტაჟი — ლათ. *captia*, ჩაჭიდება.
131. ბიოციდები — ქიმიური ნივთიერება განკუთვნილი მავნებელ ორგანიზმებთან (მათ რიცხვში დაავადებათა გამომწვევ) საბრძოლველად.
132. კონიუნქტურა — (შუა საუკ. ლათ. *conjunctura*, ლათ. *conjuogo*) — შეკვრა, შეერთება.
133. აეროზოლი — დისპერსიული სისტემა, ჩვეულებრივ ჰაერში წვრილი ნაწილაკებისაგან შედგენილი შეტივტივებული აირის გარემოში.
134. დისპერსია (ლათ. *dispersio*) — დაშლა, გაბნევა, გაყოფა.
135. კონცენტრაცია (ლათ.) — ხსნარის გაჯერების ხარისხი.
136. კონცენტრატი — მზა პროდუქტი.
137. სუბსტანცია (მეტაფიზიკური ფილოსოფიაში) — საგანთა უცვლელი არსი (რაობა).

138. კორექცია — გასწორება ზოგიერთი ნაკლის, უსწორობის, როდესაც საკორექციო პროცესი ან მოვლენა არ საჭიროებს ძირეულ ცვლილებებს.
139. პასტელის ფერები — პასტელის ყველა ფერი ნათელია. ის, რაც მათ აერთიანებთ — ეს საკმაოდ შესამჩნევი ფერის სითეთრეა. საქმე არამარტო იმაშია, რომ ფერები ნათელია — არის უამრავი ნათელი ფერი, რომელიც არ მიეკუთვნება პასტელის ფერებს, არამედ თეთრი ფერის დიდ წილში, რაც ყველა პასტელის ფერს ანიჭებს სითეთრეს, თითქოს შეპუდრულია. პასტელის ფერები შეიძლება იყოს თბილი, ასევე ცივი, ეს დამოკიდებულია იმ ფერის თვისებებზე, რომელიც “გარდაიქმნება” პასტელის ფერში თეთრის დახმარებით. მაგრამ თუ თავდაპირველად ფერი იყო ფრიად თბილი (მაგალითად, ნარინჯისფერი), მაშინ მისი პასტელის ვარიანტი იქნება ბევრად უფრო გრილი. პასტელის ფერებს არ შეიძლება ენოდოს წყლიანი, ისინი ფრიად მკვრივი და გაუმჭვირია.
140. ცელულოზა — მას ხშირად უჯრედისს უწოდებენ. იგი მცენარეული უჯრედების მთავარ შემადგენელ ნაწილს წარმოადგენს. უჯრედში ცელულოზა არ შედის სუფთა სახით. იგი ლიგნინთან (არომატული ხასიათის ორგანული ნივთიერება), ჰემიცელულოზასთან, პენტოზანებთან, პექტინურ ნივთიერებებთან (პოლიგალაქტურომეჯვები) ერთად გვხვდება. ყველაზე უფრო სუფთა ცელულოზას წარმოადგენს ბამბის ბოჭკო, რომელიც 92-95% ცელულოზას შეიცავს. ცელულოზას შეცულობა მერქანში 40-60%-ს შეადგენს. ცელულოზას დამახასიათებელი თავისებურება იმაში მდგომარეობს, რომ მცენარეში შემავალ სხვა ორგანულ ნივთიერებებთან შედარებით, იგი ყველაზე უფრო მტკიცეა. აქედან ნათელია უჯრედისის როლიც — იგი უჯრედის კედლების წარმოქმნას ემსახურება და მცენარეში “ჩონჩხს” წარმოქმნის. ცელულოზა წყლის მოქმედებით არ ჯირჯვდება, არ იძლევა იოდთან რეაქციას (არ იფერება).
141. სეკრეცია (ლათ. *secretio* — გამოყოფა) — წარმოქმნა და გამოჟონვა (ან მოწყვეტა) ნივთიერების უჯრედიდან გარემოში.
142. წითელი ხე — ხეების ზოგიერთი სახეების მერქანი წითელი და ყავისფერი ტონალობით, ჩვეულებრივ მტკიცე, კარგად ექვემდებარება დამუშავებას.
143. დაზგა — მაგიდა სადურგლო სამუშაოებისათვის.
144. ხე (ხისა) — 1. ზოგადი სახელი მრავალნლოვანი მცენარეების, რომლებსაც მაგარი ღერო (ტანი) და განშტოებული ვარჯი აქვს. 2. ასეთი მცენარეების მერქანი, როგორც სამშენებლო (სადურგლო) მასალა.
145. მერქანი (მერქანისა) — ხის (ან ბუჩქის) ქერქის ქვეშ არსებული მკვრივი ნაწილი.
146. პიგმენტი — ფხვნილი, რომელიც საღებავის ფერის მისაღებად გამოიყენება.
147. საღებარი — ფხვნილისებრი ნარევი, შეღებილი ჩვეულებრივ სინთეზური წარმოშობის ორგანული ნივთიერებების.
148. პასტელი — სახელწოდება იტალიური სიტყვიდან “ა პასტელო” მომდინარეობს და ცომს ნიშნავს. პასტელი ფერადი პიგმენტის ფხვნილებისაგან მზადდება. პასტელი **XVIII** საუკუნეში დამოუკიდებელ

ტექნიკად ყალიბდება და განსაკუთრებული პოპულარობით საფრანგეთში სარგებლობს.

149. პანდა — პასტელის საღებავის ნაირსახეობაა, რომელსაც სანთელი ემატება.

ლიტერატურა

1. რ. ახვლედიანი. სატყეო-ტექნიკური ტერმინოლოგია (რუსულ-ქართული და ქართულ-რუსული ნაწილები). თბილისი: საბჭოთა საქართველო, 1968, 337 გვ.
2. გ. ბერძენიშვილი, ნ. კენჭაძე. ავეჯის კონსტრუირების მეთოდოლოგია. დამხმარე სახელმძღვანელო. თბილისი, 2006, 118 გვ.
3. გ. ბერძენიშვილი, ნ. კენჭაძე, ზ. ჩიტიძე. ურთიერთშენაცვლებადობა და ტექნიკური გაზომვები ხის დამუშავებაში. სახელმძღვანელო, ნიგნი I; ნიგნი II, თბილისი: ტექნიკური უნივერსიტეტი, 2003, 90 გვ.
4. გ. ბერძენიშვილი, ნ. კენჭაძე, ზ. ჩიტიძე. ურთიერთშენაცვლებადობა და ტექნიკური გაზომვები ხის დამუშავებაში. დამხმარე სახელმძღვანელო, ტესტები, თბილისი: ტექნიკური უნივერსიტეტი, 2004, 63 გვ.
5. მერქნისა და მერქნული მასალების ნაკეთობები, დაშვებები და ჩასმები. გოსტ 6449.1-82.
6. მერქნისა და მერქნული მასალების ნაკეთობები. მიუთითებელი ზღვრული გადახრები და დაშვებები. გოსტ 6449. 5-82.
7. Н.А. Гончаров, В.Ю. Башинский, Б.М. Буглай. Технология изделий из древесины. М.: Лесная промышленность, 1990, 527.
8. М.П. Погребской. Пособие конструктору мебели. М.: Лесная промышленность, 1986.
9. Справочник мебельщика Под ред. В.П. Бухтиярова М.: Лесная промышленность, 1985.
10. ხის კარკასული ნაგებობები. მეგზური — თბილისი — 2011 თანაავტორი მ.ხოშტარია.
11. ჯორჯ პიეტა, იურგენ კინე. მერქანი, დამუშავება და დეკორატიული გამოყვანა. მოსკოვი, 2008, 395 გვ.

საქართველოს ეროვნული ბიბლიოთეკა

	2003-2005 წწ.	ელექტრონული ბიბლიოთეკა www.nplg.gov.ge ; PDF კოლექცია	სააღფავიტო კატალოგი
1	გ. ბერძენიშვილი, ნ. კენჭაძე, ზ. ჩიტიძე — ურთიერთშენაცვლებადობა და ტექნიკური გაზომვები ხის დამუშავებაში. სახელმძღვანელო, წიგნი I; თბილისი, “ტექნიკური უნივერსიტეტი”, 2003, 91 გვ.	5	UCD674(075.8)+ 621.01+62- 182.8+681+620.1.08
2	გ. ბერძენიშვილი, ნ. კენჭაძე, ზ. ჩიტიძე — ურთიერთშენაცვლებადობა და ტექნიკური გაზომვები ხის დამუშავებაში. სახელმძღვანელო, წიგნი II; თბილისი, “ტექნიკური უნივერსიტეტი”, 2003, 75 გვ.	6	UCD674(075.8)+ 621.01+62- 182.8+681+620.1.08
3	გ. ბერძენიშვილი, ნ. კენჭაძე, ზ. ჩიტიძე — ურთიერთშენაცვლებადობა და ტექნიკური გაზომვები ხის დამუშავებაში. დამხმარე სახელმძღვანელო, ტესტები; თბილისი, “ტექნიკური უნივერსიტეტი”, 2004, 63 გვ.	14	UCD(უაკ)674(075.8) +621.01+ 62- 182.8+681+620.1.08 ბ-571
4	გ. ბერძენიშვილი, ნ. კენჭაძე — ავეჯის კონსტრუირების მეთოდოლოგია. დამხმარე სახელმძღვანელო თვითგანათლებისათვის, თბილისი, 2005, 127 გვ.	7	UCD (უაკ); 684.016.5(075) ბ-571
	2010-2011 წწ.		
1	გ. ბერძენიშვილი ხის დასამუშავებელი ჩარხები. სახელმძღვანელო, თბილისი 2011, 226 გვ.	12	UCD; 674.05(075.8)
2	გ. ბერძენიშვილი ხის დასამუშავებელი სადურებლო კომპინირებული ჩარხები, დამხმარე სახელმძღვანელო, თბილისი 2011, 40 გვ.	13	UCD; 674.05(075.8)
3	გ. ბერძენიშვილი, მ. ტეფნაძე ავეჯის კონსტრუირების მეთოდოლოგიის სისტემიზაცია და სრულყოფა. დამხმარე სახელმძღვანელო, თბილისი 2011, 135 გვ.	9	UCD; 684(075.8)

			გაგრძელება
4	გ. ბერძენიშვილი ხის დასამუშავებელი ჩარხები. სასწავლო ელემენტები, თბილისი 2010, 92 გვ.	8	UCD; 674.05(075.8)
5	გ. ბერძენიშვილი — სიზუსტის ნორმები და ალტერნატიული კონტროლი ხის დამუშავებაში, სასწავლო ელემენტები, თბილისი, 2011, 78 გვ.	10	UCD; 674.05(075.8)
6	გ. ბერძენიშვილი, მ. ტეფნაძე — ხის დასამუშავებელი ჩარხები, ტესტები, თბილისი, 2011, 90 გვ.	11	UCD; 674.05(076.3)

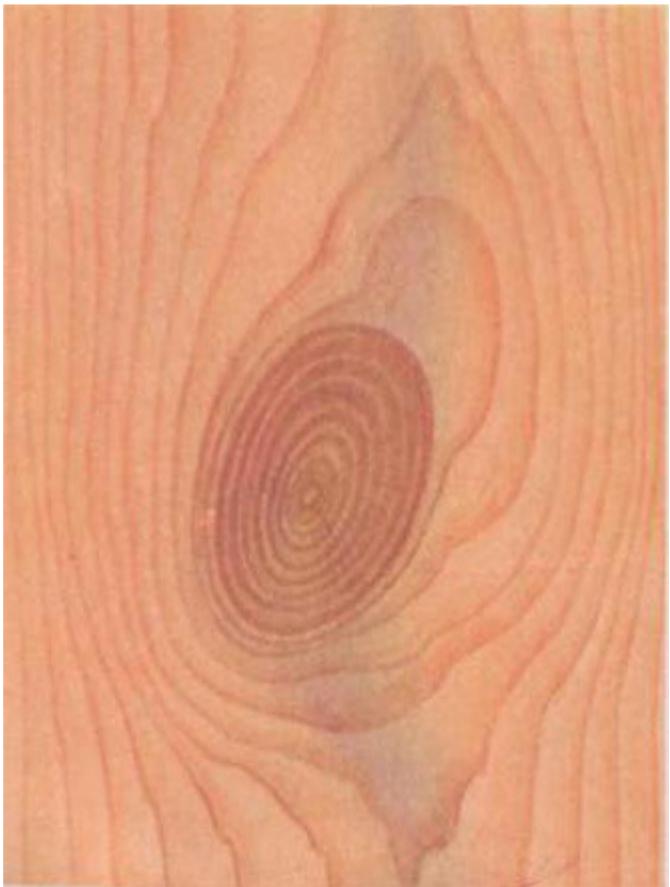
საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ბიბლიოთეკა

გ. ბერძენიშვილი სიზუსტის ნორმები და ალტერნატიული კონტროლი ხის დამუშავებაში, სასწავლო ელემენტები, თბილისი 2011, 78 გვ.	6744.2(02) 8
გ. ბერძენიშვილი ხის დასამუშავებელი სადურგლო კომპინირებული ჩარხები, დამხმარე სახელმძღვანელო, თბილისი 2011, 40 გვ.	621.903.6(02) 10
გ. ბერძენიშვილი, მ. ტეფნაძე ხის დასამუშავებელი ჩარხები. (ტესტები), თბილისი 2011, 90 გვ.	621.903.6(075) 1
გ. ბერძენიშვილი ხის დასამუშავებელი ჩარხები. სასწავლო ელემენტები, თბილისი 2010, 92 გვ.	621.9.02(075) 1
გ. ბერძენიშვილი ხის დასამუშავებელი ჩარხები. სახელმძღვანელო, თბილისი 2011, 226 გვ.	621.903.6(02) 11
გ. ბერძენიშვილი, მ. ტეფნაძე ავეჯის კონსტრუირების მეთოდოლოგიის სისტემიზაცია და სრულყოფა. დამხმარე სახელმძღვანელო, თბილისი 2011, 135 გვ.	684.5(02) 8

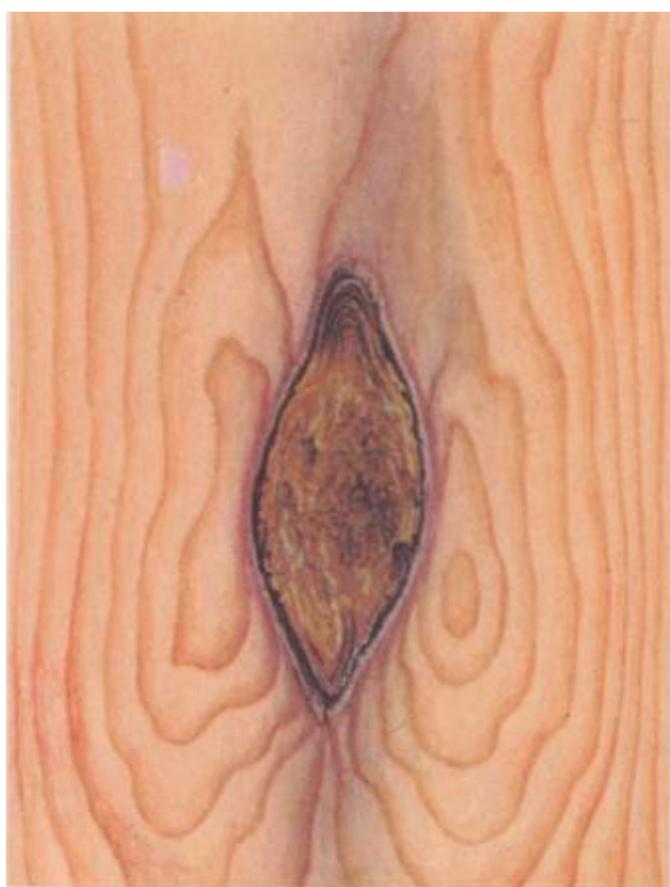
ს ა რ ჩ ე ვ ი

წინათქმა.....	6
შესავალი.....	7
 თავი I. მოპირკეთება.....	9
1.1. ფერი ავეჯში.....	9
1.2. ხის დეფექტები.....	13
1.3. მოპირკეთების საფუძვლები.....	17
1.4. მოპირკეთების ტექნოლოგიები.....	19
1.5. მოპირკეთების მასალები.....	23
1.6. მოპირკეთების ტექნოლოგიების ოპერაციები.....	31
1.7. მოსაპირკეთებელი ზედაპირის მომზადება.....	36
 თავი II. გამოყვანა.....	41
2.1. ძირითადი ცნებები	41
2.2. ლაქსალებავებით დაფარვის სახეები.....	43
2.3. ლაქსალებავი მასალები.....	52
2.4. ზედაპირის გამოსაყვანი მასალები.....	54
2.5. გამოსაყვანი ზედაპირის მომზადება.....	57
 თავი III. ლაქსალებავებით დაფარვის ტექნოლოგიები და მოწყობილებები.....	62
3.1. ლაქსალებავის წასასმელი მოწყობილებების პარამეტრები.....	61
3.2. ფუნჯით დაფარვა.....	65
3.3. ლილვაკით დაფარვა.....	66
3.4. აეროგრაფით დაფარვა	67
3.5. აირლესით დაფარვა.....	74
3.6. ჰაერ-ნარევი შესალები მოწყობილობები.....	80
3.7. დაფარვა “HVLP” სისტემებით.....	82
3.8. ელექტროსტატიკური დაფარვა.....	85
3.9. ჩაძირვით დაფარვა.....	86
3.10. “FLOW COATING”- ის მეთოდით დაფარვა.....	88
3.11. ავტომატიზებული დაფარვა.....	89
3.12. სისქის საზომი მიკრომეტრი.....	90
3.13. თბილი მეთოდით დაფარვა.....	91

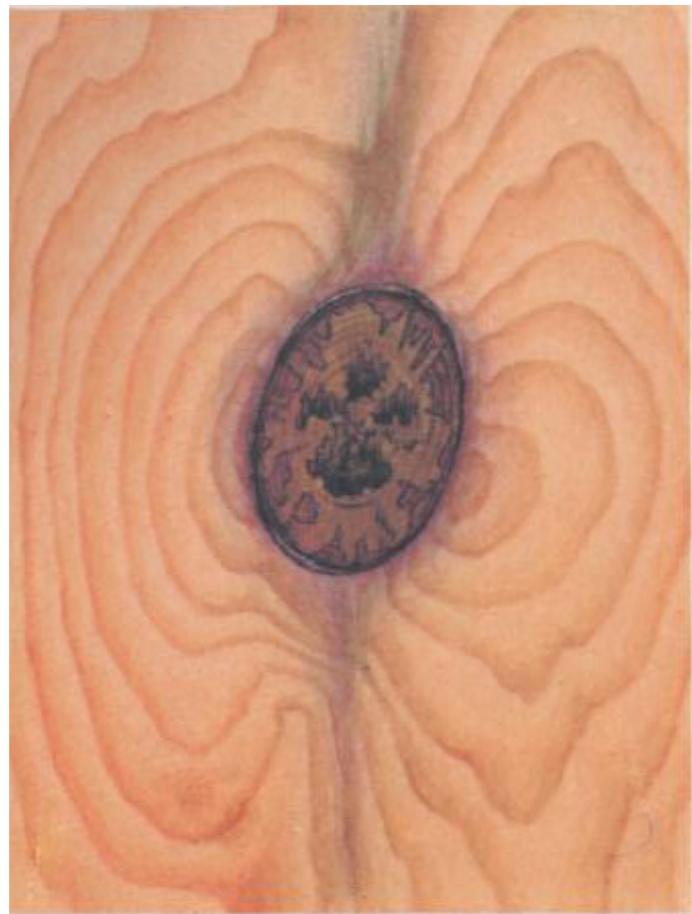
თავი IV. გამოსაყვანი ზედაპირის ღებვა.....	94
4.1. გამხსნელში და წყალში ხსნადი საღებარები.....	94
4.2. პიგმენტირებული ღებვა.....	95
4.3. საღებარის ხარისხი.....	96
4.4. საღებარის ნასმის მეთოდები.....	98
4.5. ღებვის ძირითადი დეფექტები.....	103
4.6. ფერის კორექცია.....	106
4.7. ლაქისათვის ფერის მიცემა	106
4.8. ფერის ნიმუში	107
4.9. დაფარვის თანამედროვე ეფექტები.....	108
თავი V. სიბრტყითი დეკორირების მეთოდები.....	111
5.1. ანაწყობი დეკორი.....	111
5.2. ბეჭდვითი დეკორი.....	113
5.3. ექსტრუზია.....	116
5.4. ორნამენტული დეკორი.....	120
5.5. რელიეფური დეკორი.....	124
5.6. ზედსადები დეკორი.....	129
5.7. რბილი ავეჯის გადასაკრავი მასალები.....	130
დანართი.....	132
საკვანძო სიტყვები და მათი განმარტებები.....	132
ლიტერატურა.....	142
საქართველოს ეროვნული ბიბლიოთეკა.....	143
საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ბიბლიოთეკა.....	144

696.I-1

696.I-2

696.I-3

696.I-4

ნახ.I-5 A

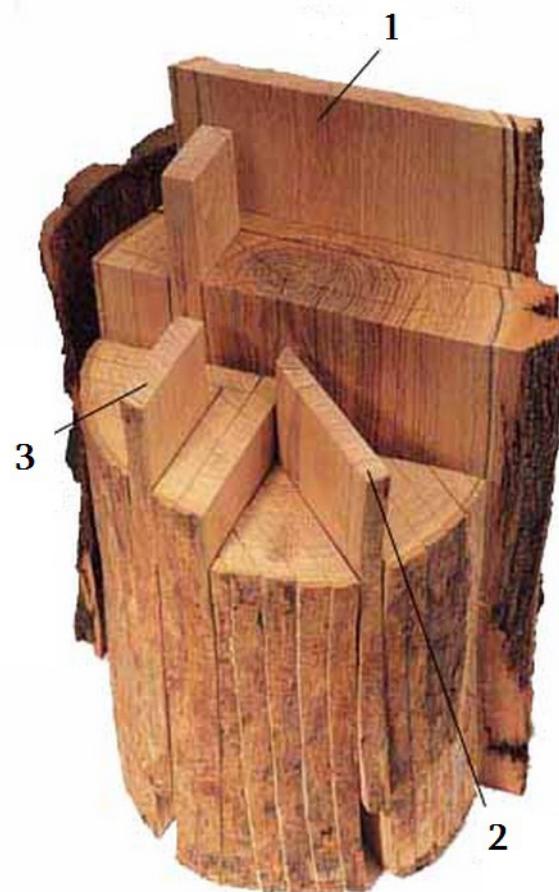
ნახ.I-5 B

მეცნიერებელი

დეკორატიული ქაღალდის გადამკვრელი მანქანა

6ახ.1-8

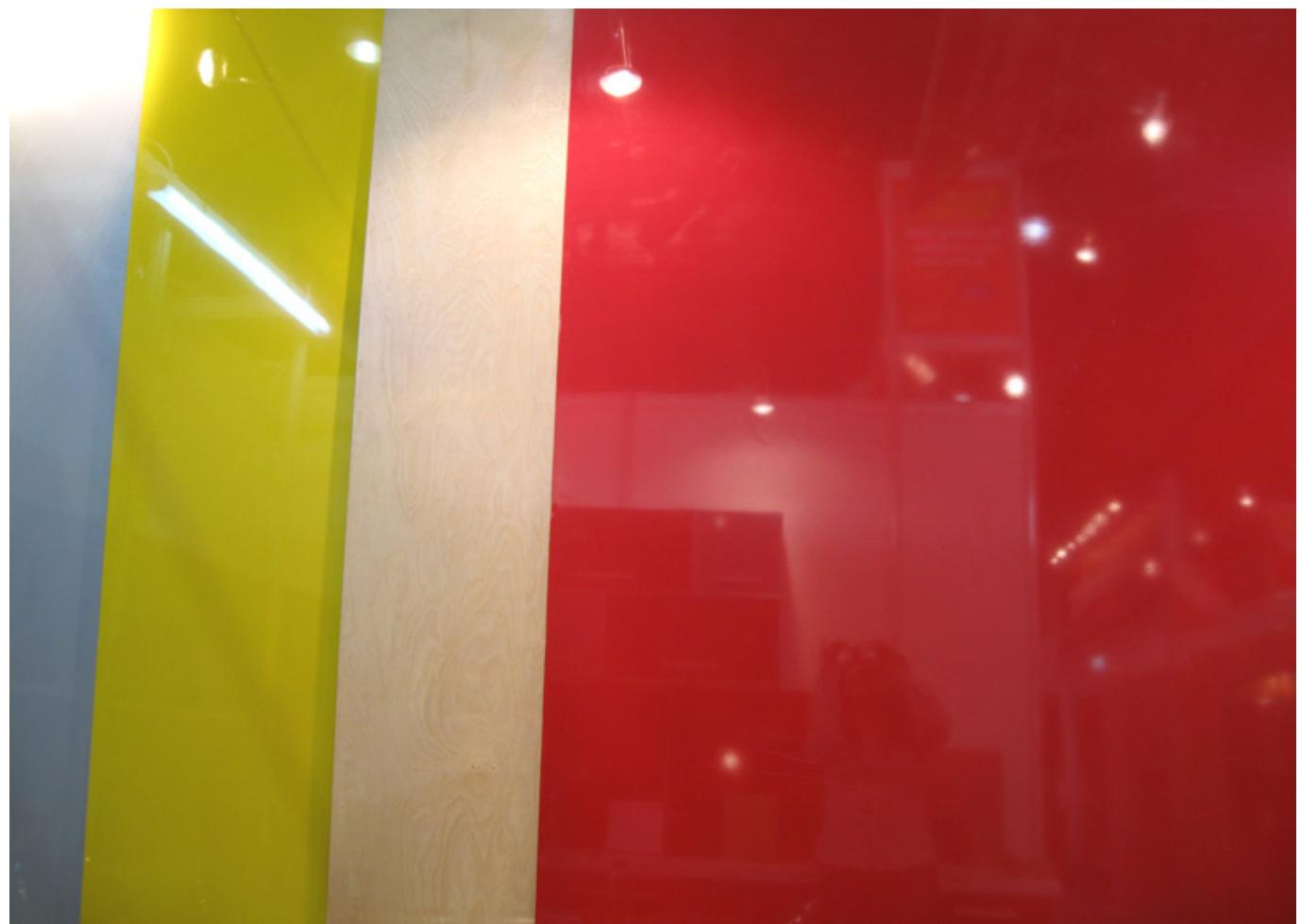
3D ქვები

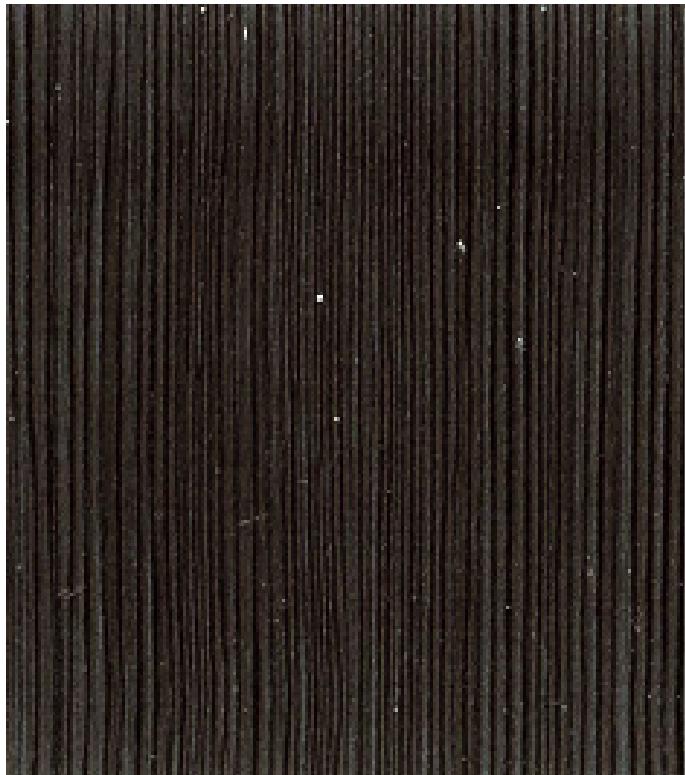
ნახ. I-9

კორიანი (Corian)

ნახ. I-10

Struck

HPL

636. I-11

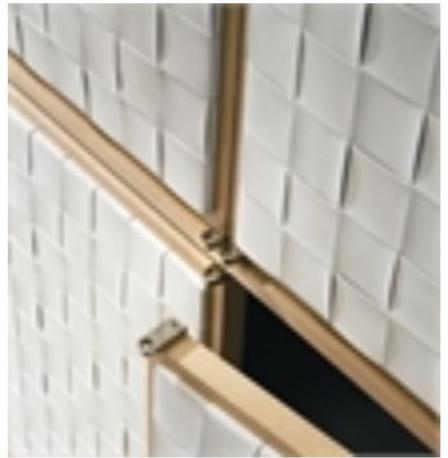
6a6. I-12

6a6. I-13

656. I-14

656. I-15

600 მლ. ნეილონის ავზავი
საღებავისათვის და ფილტრით
საღებავისათვის

საქმენი და ნემსი
უჟანგავი ფოლადისაგან

კორპუსი
ალუმინის
შენადნობისაგან

შეღებვის ლაქის რეგულირება:
მრგვალი-ბრტყელი

საღებავის მიწოდების
რეგულირება

საღებავის გაფრქვევის
გაუმჯობესებული
სისტემა

ჰაერის მიწოდების
რეგულირება

ზედაპირის სპეციალური
დამუშავება
რომელიც მისაღებია წყლის ფუძეზე
დამზადებული საღებავებისათვის

თერმოიზოლირებული
სახელური

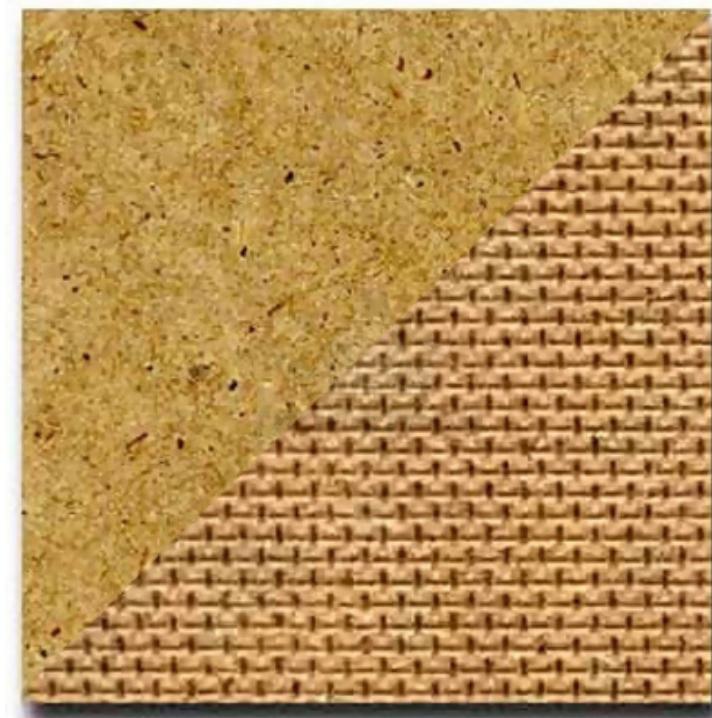
პისტოლეტი საღებავის გასაფრქვევად

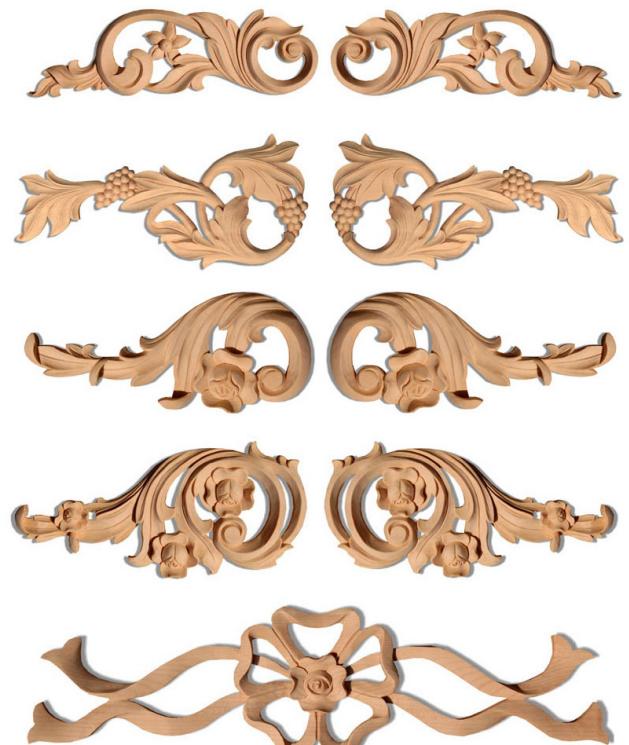
ნახ. III-19

ნახ. V-1

ორგალიტი

ორნამენტული დეკორი

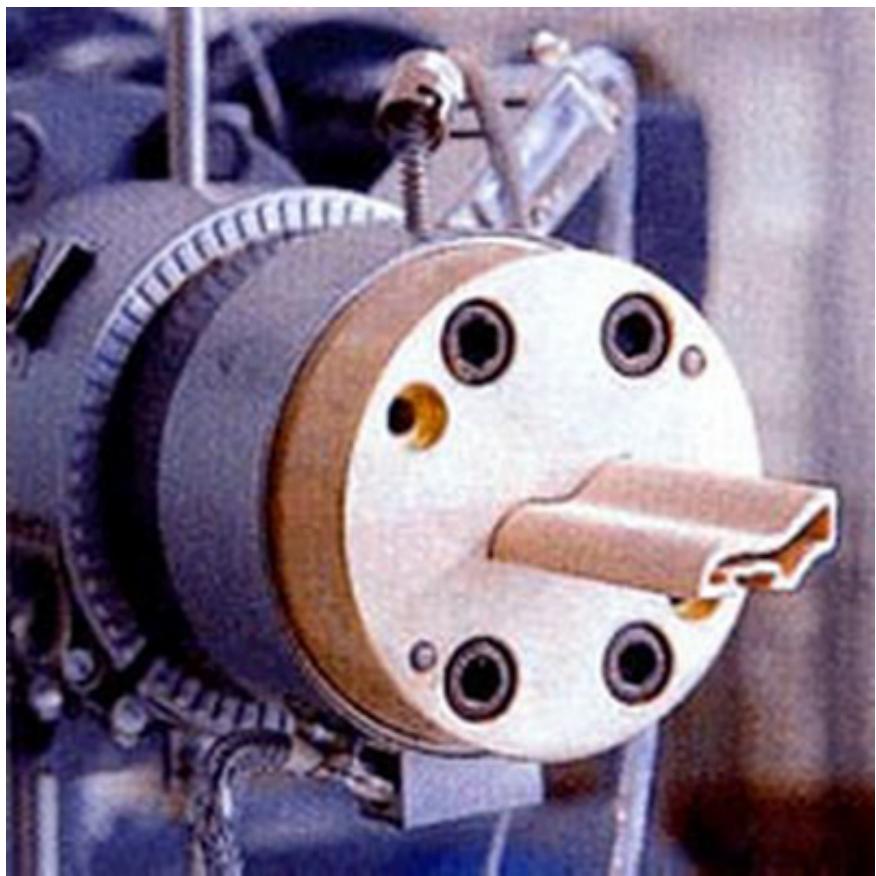

Village

ორნამენტული დეკორი

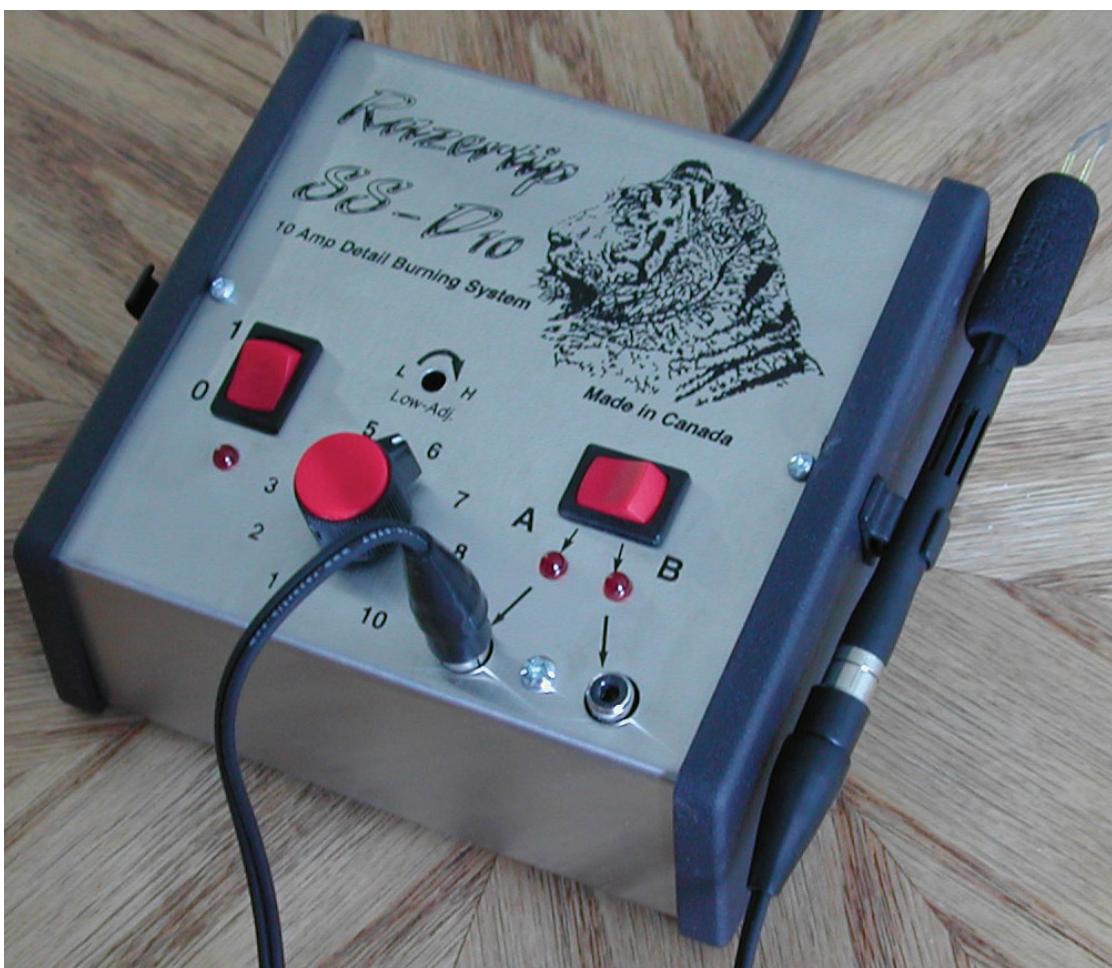
ოფსეტური ბეჭდვა

636. V-3

65b. V-4

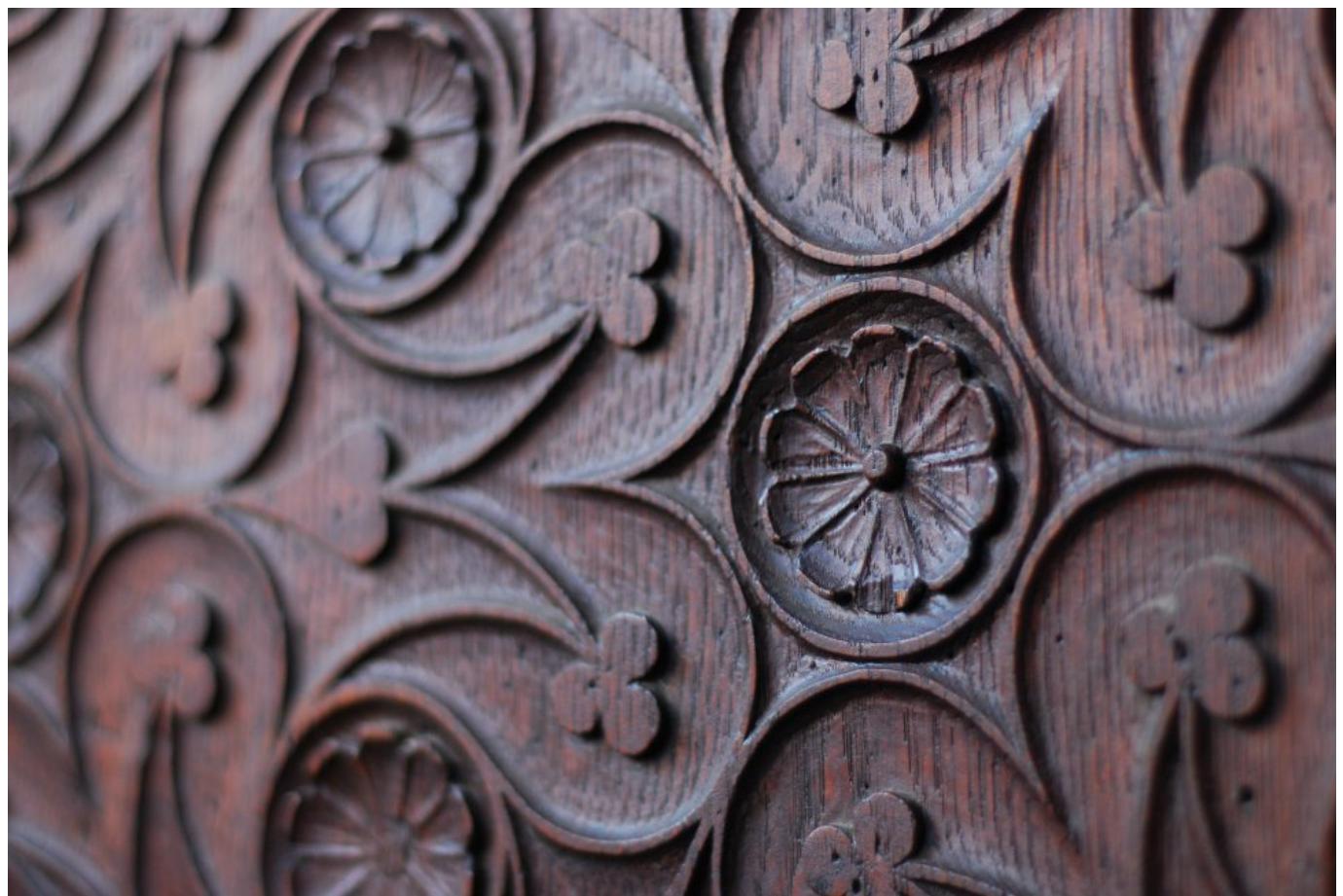
65b. V-5

ნახ. V-6

სეზე ჭრა ლაზერის საშუალებით

რელიეფური დეკორი

6ab. V-12

ბენზონერნით ხეზე კვეთილობა

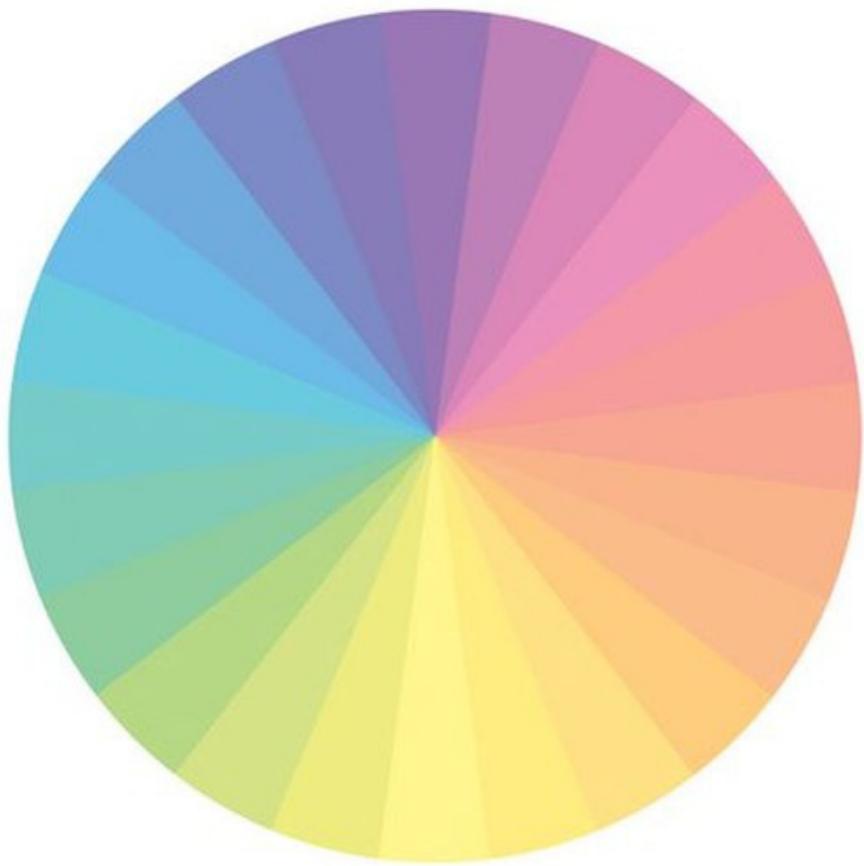
ავეჯის კორპით მოპირკეთება

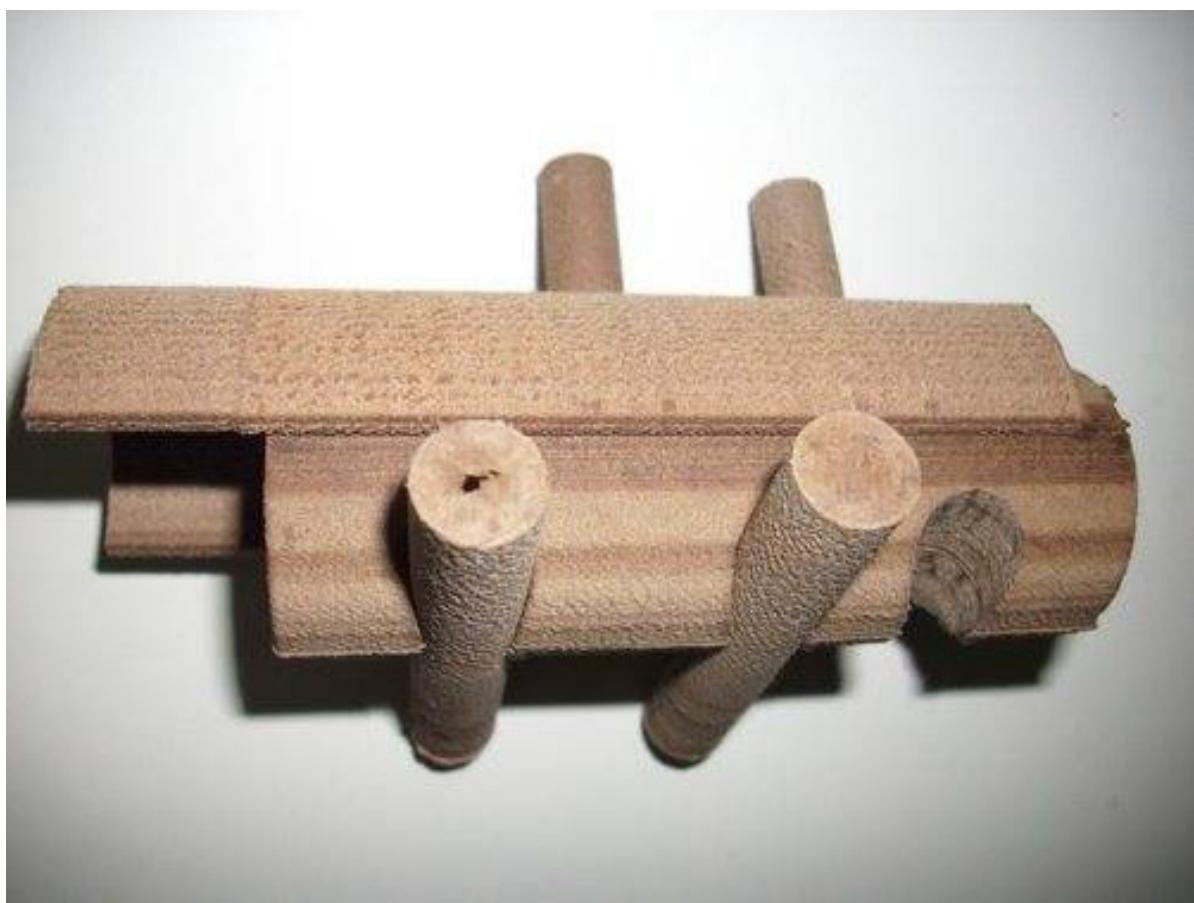
გლიტერი

მერქან ბურუშელოვანი ფილები მოპირკეთებული სხვადასხვა ფირებით ეგრეთწოდებული — ლამინატი

პასტელის ფერები

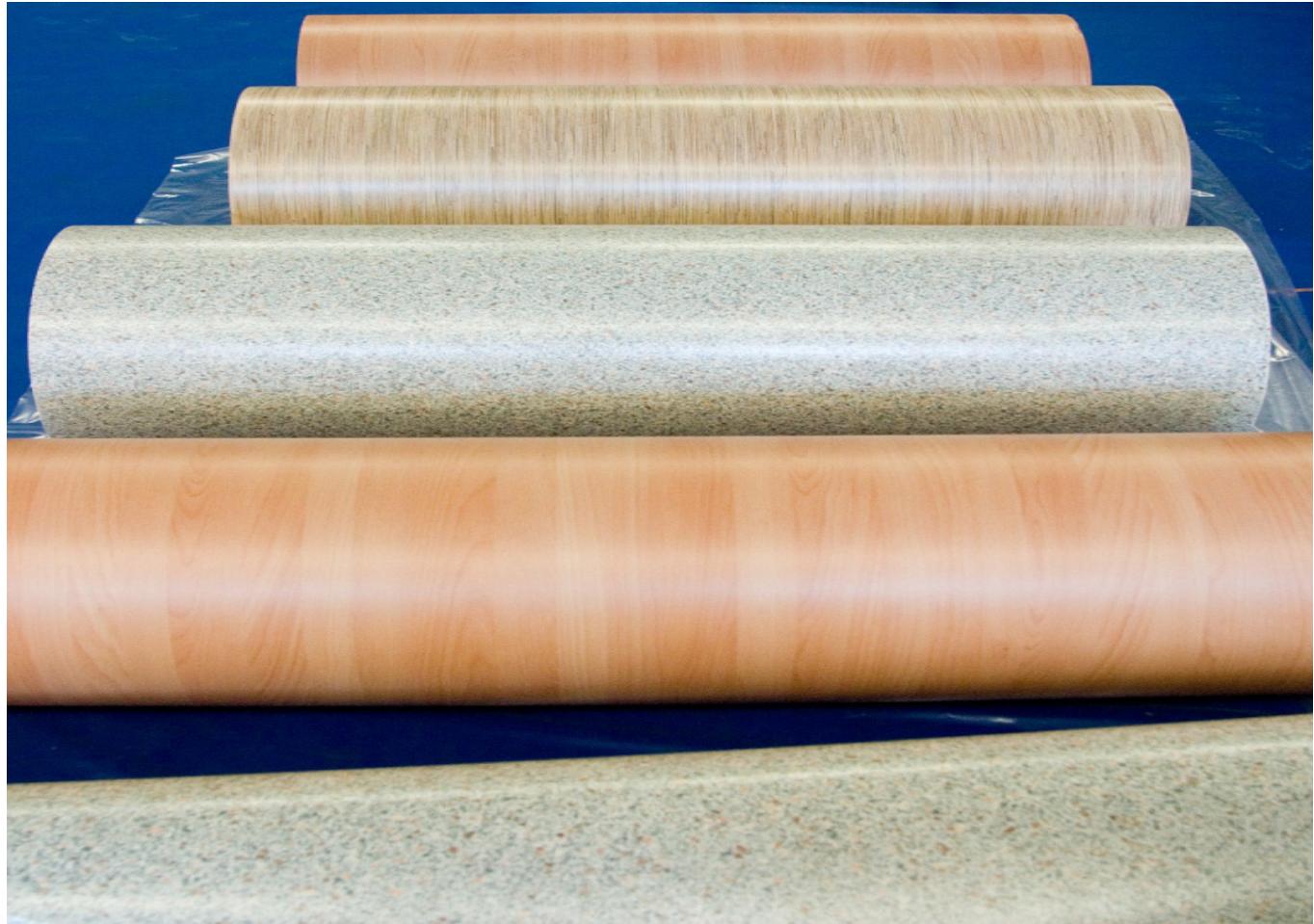

ხის პლასტიკი LAYWOO-D3

USAMadePoolTables.com

WOOD VENEER

CPL

აკრილბუჭადიენსტიროლის ნაწიბური

მელამინის ნაწილურები

კნოლი

კომპანია „არისის“ (დამფუძნებელი სს „ორბელი-91“) მექანიზირებული გასაღაქი ხაზი,
დეტალების საშრობში ავტომატური მიწოდებით.

პირველ რიგში: შპს „ევროსტილი-XXI“-ის დირექტორი ანტონი გრიგოლაშვილი, შპს „მადერა ჯორჯია“-ს დირექტორი ბესივ მატკავა, შპს „მოდერნ ვილა“-ს დირექტორი მალხაზ ტყემალაძე, შპს „კავკაზუს როუდ პროჯექტი“-ს ქუთაისის ჭარხნის დირექტორი გოჩა კუპრაშვილი, შპს „კავკაზუს როუდ პროჯექტი“-ს გენერალური მენეჯერი პატარა ტრაპაიძე, შპს „რანდი“-ს პრეზიდენტი აკაკი თევდორაძე, შპს „ლითბ“-ს დირექტორი ლევან ზაალიშვილი, შპს „მაგთივინი“-ს დირექტორი გელა ბუთბაია, ი/მ „მამუკა ხოშტარია-Nano Wood“-ი მამუკა ხოშტარია, შპს „ველექსპორტი“-ს დირექტორი კობა ტრაპაიძე, შპს „ემბავუდი“-ს ტექნიკური სამსახურის უფროსი ზაზა დიასამიძე.

საქართველოს ხის დამამუშავებელთა და ავეჯის მწარმოებელთა ასოციაციის დამფუძნებელი
კრების მონაწილეთა სურათი. ქალაქ ქუთაისი, 2013 წლის 22 ოქტომბერი

შპს „ველექსპორტი“-ს ფინანსური დირექტორი აკაკი გურგენიძე, შპს „შნო“-ს დირექტორი გივი ნიორაძე, შპს „ველდიმეკუს“-ს გენერალური მენეჯერი პატარა მიქაძე, შპს „ველექსპორტი“-ს ფინანსური დირექტორი ბესარიონ ტრაპაიძე, შპს „კავკაზუს როუდ პროჯექტი“-ს კონსულტორი ჯანი ნასარეია

კორექტორ-რედაქტორი: ლია მოსეშვილი

გარნიტურა ლიტერატურული, ბეჭდვა ოფსეტური, ქაღალდის ზომა 60X84
1\8, პირობითი ნაბეჭდი თაბახი 10, ტირაჟი 100ეგზ.

გამომცემლობა შ.პ.ს. „დანი“
ქ. თბილისი, აკ. წერეთლის გამზ. 112
საკონტაქტო ტელ.: 599 78 90 03

ISBN 978-9941-0-5670-3

ყველა უფლება დაცულია. ამ წიგნის არც ერთი ნაწილი (იქნება ეს ტექსტი, ფოტო,
ილუსტრაცია თუ სხვა) არანაირი ფორმით და საშუალებით (იქნება ეს
ელექტრონული თუ მექანიკური), არ შეიძლება გამოყენებულ იქნას გამომცემლის
წერილობითი ნებართვის გარეშე.

საავტორო უფლებების დარღვევა ისჯება კანონით.

ფასი სახელშეკრულებო